

T. Czeżowski

O studiach uniwersalnych

(zarys dydaktyki uniwersyteckich)

1945/46

Sirena. wgl. 7.

Drogia etapeu puz unibow; jai gowudanie
 unieritu dla nowiraciu pitawoneg. egadnicui.
 Zalcnie w rodziu puzebicmie unieriu polega
 bogi na obserwacii; eksperymentacii, w unibow
 przyordis wgl. i psychologji, bogi na etnomiu i odcit
 archiwizacji, ^{zab} ~~to~~ unibow kintomijach, bogi wrescie,
 gdy tleci puz unibow epilog, filozofij, un
 etnomiu w unigili psychologji, experimentu, wytkony-
 wanie unibow unieriu wgl. ta. Nlezi to Fadre
 etnomiu literatury egadnicui. Puz etnomiu
 unieriu unibow jai obunilene i groy obun
 unibow unieriu, podidene iel na kalcie etapy un
~~unibow unieriu unieriu unieriu jai unibow unieriu~~
 dobidawoi i unieriu unieriu, kande brawi unieriu
 unieriu unieriu, re unieriu unieriu, iq unieriu unieriu.
 Loran jednal treba unieriu unieriu unieriu, i
 jai to unieriu unieriu unieriu dla unieriu unieriu
 unieriu unieriu, kande treba unieriu unieriu do unieriu unieriu

křivem. Ne uoivn dopuše, aby vstřel puzřouš
 andrn, tude ~~uivn~~ uelomí uivn; uivn odru-
 uje se. oobuop oprkouein uivnřit uivn cennu,
 řeci nic ře uivnřny dle uivnřacu uivnřie-
 uivn. Že uivn uivnřadecie uivnřit uivn
 dle uivn uivnřie, karmuie uivnřit uivn,
 uivn ¹⁵/kongřie. ~~uivnřie.~~

a) Telesie urobny: arytymie. Prerobil urobny
 z wroci urobny ^{praktycznie} skrajnie, Faciuli i skedi
 orz puzurymie, dom jzyski urobny europejski
 lekciorny urobny, rymku, orzeczy orz orz tony
 krasnomy, wrotyony, wroty, kuroz orz tony,
 lekciorny quinietyli orz typicnie urobny - orz
 die te urobny kuroz urobny urobny urobny
 wrotyony orz tony - urobny urobny orz tony
 orz tony orz tony orz tony orz tony
 orz tony.

Dabym urobny orz tony orz tony urobny
 urobny orz tony lekciorny. Studes urobny
 w urobny orz tony urobny orz tony orz tony
 orz tony urobny orz tony orz tony, urobny
 urobny orz tony orz tony orz tony orz tony
 orz tony, orz tony orz tony orz tony orz tony
 orz tony orz tony orz tony orz tony orz tony
 orz tony orz tony orz tony orz tony orz tony
 orz tony orz tony orz tony orz tony orz tony

Uniwersytecie pomysł w tym udaniu, dozwolęci drę-
 ziel w bibliotece uniwersyteckiej i w specjalnych bi-
 bliotekach secesyjnych. Rozpoczęcie ich wyłącza
 pewną uprząż, wdrożenie ich w formowanie
 min regulaminów bibliotecznych, a przedewszystkiem
 właściwego doboru literatury. Zasadniczo, powstanie wsta-
 nowka, jest nie rozprawy literatury i oddzielenia
 i obszarach opuszczenia znaczących, lecz od drę-
 zki opuszczenia monotypicznych, przynajmniej, do-
 wa uwzględniającej w toż badaniu naukowych,
 stanowią, bowiem naukowcy, którzy tyle badali. Słuchaj
 ułoiw, takich opuszczenia w unowocześnianiu fachowych.
 Czyżby jest, widać, wzmocnienie ich funkcjonowania i
 wzmocnienie nauki wredny i straszą, co nie mo-
 bodnia; i unowocześniając, wzmocnienie wyjątkowo, w dwu-
 dnie, domowej, unowocześniając. Dopiero wtedy, wzmocnienie, u-
 zyska do opuszczenia ^{specjalistycznych} ~~specjalistycznych~~ ^{specjalistycznych} ~~specjalistycznych~~ ^{specjalistycznych} ~~specjalistycznych~~
 z nich, wzmocnienie, użycie, unowocześnianie, wzmocnienie
 inżynierii i unowocześnianie unowocześnianie.

zakazuje czytania, należy jednak i to, jak widać, o-
względnie przed młodzieżą uświadomić. Przekazanie
mądrą uświadomienie uświadomić powstanie chaos i od-
ruci, ponieważ wiele do zainicjacji i uświadomienia angli-
zacji. Zatem nie wolno linia programowa krajowa,
lecz doświadczenia w czytaniu jest nasz kraj.

Ważne jest również otwarcie się na świat
nie uniwersyteckiego jest kolekcjonalnie czytanie mag-
dane, odwołanie tu. a. imońscy uczęszczają o uświadomienie.
Należy pamiętać o wszelkiej formie, o tym oświeceniu
i oświeceniu, do tego oświecenia w tym doświadczeniu
uświadomienie i imońscy uświadomienie uświadomienie.
Elementy oświecenia, oświecenia, oświecenia, oświecenia
elementy. Wymiaru uświadomienia i oświecenia i oświe-
cenia oświecenia w oświeceniu oświecenia uświadomienia, uświadomienia
uświadomienia, oświecenia oświecenia uświadomienia, oświecenia oświe-
cenia, a uświadomienia oświecenia oświecenia i oświecenia
uświadomienia i oświecenia uświadomienia. Elementy uświadomienia
oświecenia uświadomienia uświadomienia uświadomienia uświadomienia
oświecenia uświadomienia i oświecenia, oświecenia, oświecenia uświadomienia

универсальныи агурит дивиданис уи ауберг, дивиданис
до отауи; уру, бодис до монониспенциа строн;
дистонгс миданис уи мидиспенци.

Нисаванисен тореице лантонисенциа тудис мидиспенци-
тендик, луб уиуиспенциа дивиданис обсервациа еспанис-
уи. Дивиданис уи бис обсервациа, алл тис уи мидиспенци,
бис обсервациа тис мидиспенци; уиуиспенциа уи мидиспенциа еспанис,
мидиспенциа уи мидиспенциа. Равнисианис мидиспенциа
до еспанис мидиспенциа обсервациа. Дивиданис-дидиспенци,
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа мидиспенциа мидиспенциа,
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа, мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа-
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа, мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа-
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа. Равнисианис мидиспенциа мидиспенциа
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа, мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа
мидиспенциа мидиспенциа обсервациа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа мидиспенциа

charaktere. Tabela puzo puztuzni puztuz, dny uoi-
na nuzoi uideuztuz. Nuzuz uuzituz, uuzoz-
pe, uuzoz dny uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz,
uuzoz uuzoz; uuzoz uuzoz dny tuz, uuzoz uuzoz
uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz.

Strenuz. uuzt. 10.

13. II. 1946.

Uuz cizy uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz, uuzoz
i uuzoz uuzoz, uuzoz uuzoz uuzoz, uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz. Uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz. Puzoz dny uuzoz uuzoz, uuzoz uuzoz
uuzoz uuzoz, uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz; uuzoz uuzoz, uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz; uuzoz
uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz; uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz. Uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz. Uuzoz uuzoz
uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz
uuzoz, uuzoz uuzoz uuzoz; ^{uuzoz uuzoz uuzoz} uuzoz uuzoz
uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz. Uuzoz uuzoz
uuzoz, uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz uuzoz.

niego unyprawniu narodził się tenże wydział i
 ministria, przedtem; uaktiwi niedużo
 innych niż wydział, brak im bowiem unyprawniu,
 który może mieć właściwą organizację
 podległą.

Rokami nieopisanym jest tryb życia w
 innej organizacji, jak ich oddziaływanie. Organizacja
 Tak trzeba rozprawić, by między ~~innymi~~ unyprawniu
 oddziaływanie dzieje się dla pracy unyprawniu.

Przytoczenie warunków materia i podległość
 podległościom przy organizacji doległości. Dobro
 ni ma wypracować oddziaływanie doległości przy
 unyprawniu, a można do unyprawniu tylko przez odległość unyprawniu
 doległości, nie ma once właściwie odległości
 genera, nie do unyprawniu podległości.

Podległościom unyprawniu nie do organizacji oddziały-
 wanie 1) organizacja podległościom unyprawniu
 unyprawniu, z unyprawniu i unyprawniu unyprawniu unyprawniu
 unyprawniu unyprawniu unyprawniu unyprawniu unyprawniu.

die tuj poudry moica onizmy' Talle od vromuleci,
 se uceni is are logie uceniciane, lea ogotni is
 logie razkorunnienir ~~uzitaj razkorunnie~~, zalenir
 sir logienye misty vrazpildneni ogiciorui. Andra
 nanku troye jednoi logienie imbusam; kormo-
 nijnie razkorunnienir, kacka vraz trol uay'sis,
 oley ty caroi' nuleijie vije' i vorenije. Ale do oniz-
 my' kacka uay'sis vorenije kacki puzrjany is.
 dnim vilenim, i nuleijem v logicicioru fep
 dymoziji. Tak vuzporyjany vilenim vraz troye
 vloganiku i z nize uaymy is daly, troye z kolei
 z uay dny i cventadnie nanki troye fenne vraz
 covek kacki ^{vraz} vraz, ale vrazni' fep vraz vraz
 is vraz, kacki puz troye vraz v razvaz, i
 vraz is, vraz do vraz troye vraz vraz,
 vraz vraz fep vraz. Razvaz is' te vraz -
 vraz, vraz vraz vraz vraz vraz vraz vraz
 i vraz vraz vraz.

określenie i treści, wykładu egzystencji w tym samym
 emulsijsy (opisy), a w tym samym czasie i
 nie ich na podstawie wybranej książki wykładu.

Niemniej więcej w: *historia i uścisławienie*
 2. d. a. i. c. u. n. i. e. j. a. s. j. e. d. n. o. c. i. e. n. i. e. k. u. l. t. u. r. y.
 nie *historia* w tym samym czasie, *historia* i *historia*
 ; *historia* i *historia* *historia*. *Historia* i *historia*
historia i *historia*, *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia*, *historia* i *historia*, *historia* i *historia*
 o *historia* i *historia*, *historia* i *historia* i *historia*.
 To *historia* i *historia* i *historia*, *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*.

Pod *historia* i *historia* i *historia*, *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*.

W *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*
 i *historia* i *historia* i *historia* i *historia* i *historia*.

Nowyjsz mianem, i wyznaczam, tymczasem Samodzielny
 wicehrabia wicehrabię i obywatela i szlachę mianem
 wydziału mianem wicehrabię Kozłowski. Kozłowski
 obywateli, wicehrabię mianem wicehrabię mianem
 dy, przy go drugo wicehrabię, wicehrabię i wicehrabię
 inny mianem wicehrabię, wicehrabię wicehrabię
 tym mianem obywateli. Za samodzielnym: wicehrabię mianem
 tym mianem, wicehrabię mianem, a wicehrabię, wicehrabię
 mianem wicehrabię mianem mianem - honor obywateli;
 mianem mianem mianem, do Kozłowski mianem. Kozłowski
 mianem mianem mianem mianem mianem: wicehrabię
 mianem, wicehrabię mianem mianem mianem mianem -
 mianem go mianem, wicehrabię, wicehrabię mianem.

Wicehrabię wicehrabię wicehrabię mianem mianem -
 mianem mianem mianem. Wicehrabię mianem mianem
 mianem mianem mianem mianem mianem; mianem
 mianem mianem mianem mianem mianem - mianem
 mianem mianem mianem mianem. Wicehrabię mianem mianem
 mianem mianem mianem mianem mianem. Wicehrabię mianem
 mianem mianem mianem mianem mianem. Ale mianem mianem

pristrednija dnevna vija univerzitetno i apito
povorka is tu prvaka ovovine stiz. Povezje ali tu
dovijak: ucarugme i pempine.

Povezje ucarugme vimele ovovine psihologiji
biometriji, ovolepi uspehove povorku ovovine, v
dovij psihologiji jednoviti upit gata ovz. ucarugme-
novi, ovolepi ovz. ucarugme ovovine ovovine
ovovine, ovovine ovovine ovovine i ovovine, ov-
ovovine ovovine. Index ov ovovine ovovine, ovovine
ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine.
W biometriji ovovine ovovine ovovine ovovine
ovovine, ovovine ovovine ovovine ovovine.
ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine.
ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine.
ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine ovovine.

Sirena, uyl. 12.

27. II. 1926.

Porody rozumne, spirityjne, i z yue ogucakaznje
 trudenim namre nacjele trudenim poluom, ujd,
 i z ymiki bucuun ogucjedic jezic do podzemie
 stie ogucjari trudenim, stie ujezi cik se zmas-
 ujele celom.

Dotyky to nacjeonogidkem t. u. ideomyl ducjogaj
 edodnemidim, nanomijed w wodomiku imidogid-
 lieu ducjedic ogucjari ogucjedic i ducjedic.
 namucemid idejta uicemaz us cutomie w uicem
 uicemomyl ducjedic, uicemomyl, jedi id el pati
 tyeme, zotomem edonomimem, uicemaz us ze tobe,
 pucjim uicemomem uicemomem i jeu ducjedic, ducjedic,
 by uicemomem uicemomem uicemomem id fi pucjedic i
 pucjedic ducjedic, uicemaz id uicemomem uicemomem uicemomem
 ducjedic. Dotomimem uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem
 ogucjari, uicemomem uicemomem, ducjedic ducjedic uicemomem
 tobe ducjedic uicemomem ducjedic, uicemomem uicemomem uicemomem
 uicemomem w uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem
 a uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem uicemomem

siogch, jicli unomianu staj us ogucanui wuldi kon-
dusawyci, to wany te wudrowy.

Wobec moim bodniei seone wytelioni pucis
formu, kony wuglotaj tu. Sotawycanin samopo-
mowoc usi Bodniei Panoc. Wotit otowycet
akawenickid o wotitai wuchotrowaj kony, me w
wistronym naregu. Jedwabie utwioz me na. Wotit
ogucanowaj, a pucawycetwain me jat sony, ze wdy
us me pafawonui frudnowi puclicenaj, co spucis-
oni us samaj idej samowonow. Zamiem usi puc-
to, ze wotowycetwain pucawonui frudnowi, wdy us
Tawenai wuldi a wotowyci utowdy sadowitow mowawyci
wawerawotowycetwain, z wotowycenai gawde sony celawui
stowycan' idowycet. A w adminiowyci tuk wot-
dianui ogucanowaj wotowycet wotowyci usi: So-
wintawic mowotowaj, zdaw us wotowycetwain,
ze jedwabie mowotowic pucawonui sony wotowyci
sy do wotowycenai, mowotowic.

nie jednokrotnie, jak uszuwa pod wyrazami uni-
 wersytetu powiniemy unyknąć i temu konceptowi uniwersytetu,
 aby nie wykluczono i innych konceptów, odna-
 wnie i wzmocnienie powołania do powołania wiedzy - a o wazny
 znaczeniu takie ogólnie wyrażenie jest to tylko powołanie.

Koncept - Ten może być powołaniem na wydział
 konceptów odrębny z powołaniem, abstrakcyjnie i co-
 najmniej, konceptualnie z innymi: informacja i z
 o wartości naukowe. W tym celu tego konceptu
 jest, daję powołanie i wyrażenie naukowe, odrębne
 z uniwersytecie; Amie która o wyrażeniu
 konceptu: wyrażenie, wyrażenie naukowe powołanie -
 Amie i wyrażenie. Jest to wyrażenie, wyrażenie
 wyrażenie: daję wyrażenie, wyrażenie dla wyrażenie,
 wyrażenie use naukowe wyrażenie wyrażenie
 wyrażenie i wyrażenie informacja, o wyrażenie wy-
 rażenie wyrażenie.

Na wyrażenie jest to powołanie uniwersytecie
 do wyrażenie. Powołanie uniwersytecie jest to

institutionsi vovrije Rutimovoye cartoreniom.
 sciency i drugi pribioroye, jedy ota unit kuniy.
 Tei kilechki dla cartoreniom unygo v ostomai
 vovvri XIX, a oddadone unygojy v Rudom i ve
 kuniy v drugi jey ostomai.

Por tye unygoien ostomai kuniy unygojy uny
 unygoie unygoie dla unygo, v ostomai unygo
 kuniy tady unygojy unygojy celo unygo unygo.
 unygojy, a unygojy unygojy v unygo unygojy
 v ostomai unygo unygojy. Ostomai unygo unygo
 unygojy:

1) unygojy unygojy; tady go profomai i unygo unygo
 kuniy unygo unygojy unygo unygojy. Porvri unygo
 unygojy unygojy unygojy unygojy unygojy.
 unygojy unygojy unygojy unygojy unygojy,
 unygojy unygojy unygojy unygojy unygojy
 i unygojy unygojy unygojy unygojy unygojy
 unygojy unygojy unygojy unygojy unygojy
 unygojy unygojy unygojy unygojy unygojy

2) unygojy unygojy, unygojy i unygojy unygojy

Jedn z jednych wrony niemoz wiez powiadomisz, krotko
 tak sobie wroze na mieu podrobnosc, jak miaz wiaz,
 tak z drugich wrony uniwersytecie, jej dnie dni i wrozy
 4 wrozy niemoz wlezyt ~~to~~ wot dnie dni i wrozy
 i wrozy. Tu wrozy cety wrozy, tak wrozy
 na wrozy wrozy i ten wrozy wrozy wrozy
 wrozy wrony dnie dni niemoz, ten wrozy
 wrozy na jej wrozy wrozy, wrozy wrozy i wrozy
~~wrozy wrozy~~, wrozy wrozy dnie dni wrozy. Nie
 wrozy wrozy na wrozy wrozy i tak wrozy
 wrozy wrozy jej wrozy, wrozy wrozy wrozy,
 dnie wrozy wrozy i wrozy na wrozy wrozy
 wrozy wrozy. Tak dnie wrozy wrozy
 wrozy wrozy wrozy wrozy, wrozy wrozy, wrozy
 wrozy wrozy wrozy wrozy wrozy wrozy.
 Wrozy wrozy wrozy wrozy, dnie wrozy
 wrozy do wrozy wrozy wrozy.

Sirena. woyls. 6. 1. 16.I. 1946. 92

Cisłucina scunierojice lub libontoryje sa dnu-
 zine obok wykladu podskrovnym dyskusijem uau-
 acinim uniuersyteckim, dricly, zjone wydle na
 dnu, nityne. Ne podnie uirnyje uacniny cobyceja,
 niz do sdrozania clemaciny, uedny, badni uandroye,
 uacninin mazy, in upie postei zaden. Ne uoworycaim
 uedny sordnyje z goly ucyt. Cisłucina na sdrozani
 wojnyje uobecije, na wyplomowinin pze uand-
 roje puzanu uadaci, uanti jez wyplomni puzanu, u-
 uandruoi; iazyje za uicini uirnyje uoyzotom-
 nie uoyzotny dla uirnyjeje dylomni.

Uazyjejeje do wyplomowinin dwojby uoyzotomni-
 nej uacy o uauolitione uandruoi uoyzotomni-
 is uandruoi cady uandruoi uicijie uandruoi-
 uir uicijie, co to jez budenie uandruoe, ila
 uoyzotomni uoy uirnyje uoyzotomni, iudie na uoyzotomni
 uoyzotomni uoyzotomni i uoyzotomni uoyzotomni
 uoyzotomni uoyzotomni uoyzotomni, w uoyzotomni uoyzotomni
 uoyzotomni uoyzotomni, a uoyzotomni uoyzotomni, uoyzotomni
 uoyzotomni uoyzotomni, uoyzotomni uoyzotomni

Terminologijane, jid rjizitjane.

Waiwe iz tu peme odue arhivski termin
metodologijane. Tada pucunpjetikane odokine
tenu praj, spidny razprij u formie optuje,
or stotunostwanie usudnicu, Rone uore ouy
Tym samym tancie optuje rancuic, eder
nie or unostjide, na jidm armer na byj optuje
i nescitj, niscitj dlijj; by Romanu. Pome uad for.
unostwanie usudnicu ni uoiua uoiua
za uuej unostwanie. Drijj 2 gdy dade is osticanie
osticid. Pome uuej unostwanie unostwanie
nie osticanie is osticanie uoiua, ie pucunpjetikane
unostwanie tucba unostwanie osticanie tucba
osticanie uoiua, niki uoiua is osticanie uoiua
-ie uoiua je osticanie uoiua, tucba uoiua, tucba
osticanie tucba uoiua, ie tucba je uoiua
tucba uoiua osticanie tucba uoiua uoiua, tucba
uoiua is tucba uoiua. Maki uoiua uoiua
tucba uoiua osticanie is osticanie uoiua
uoiua uoiua uoiua.

Wzrost. 6 d-c.

W tym czasie porzuciła jej wszystkie leżące
 brzocho przesu. Rozwinięta jest przez stępnie
nie, zachowując się ot zwinęta lub przynajmniej
 nie i trzymać się wzdłuż jej wzdłuż jej
 ot przynajmniej przynajmniej i jej. Przynajmniej
 może być trzymać i trzymać, i trzymać i trzymać
 przynajmniej przynajmniej przynajmniej przynajmniej
 w tym czasie. Ona trzymać i trzymać i trzymać i trzymać
 Trzymać przynajmniej. Kade także przynajmniej jej przynajmniej
 re i trzymać i trzymać, które trzymać i trzymać i trzymać
 przynajmniej. W czasie tym przynajmniej jest przynajmniej
 nie, które przynajmniej przynajmniej przynajmniej.
 Przynajmniej przynajmniej przynajmniej przynajmniej,
 które nie jest przynajmniej przynajmniej. przynajmniej przynajmniej
 przynajmniej przynajmniej, i przynajmniej przynajmniej przynajmniej,
 przynajmniej przynajmniej przynajmniej, o które przynajmniej.
 Kto trzymać przynajmniej, to przynajmniej i przynajmniej przynajmniej
 przynajmniej jest przynajmniej i nie przynajmniej przynajmniej
 przynajmniej on przynajmniej. Tak więc przynajmniej przynajmniej

opracuj na dwóch subsicentach, brzyzome labore
nie potymu niechca, i ~~uzajmujac je dwa dni~~
i ~~przebiegiem i krotkosc~~ odnosi do siebie
(to uzajmujac je dwa dni w jednym), nieprzebie
noscie potymu niechca, i ~~przebiegiem i krotkosc~~
nieprzebiegiem ~~uzajmujac je dwa dni~~ (to uzajmujac
uzajmujac je dwa dni i nie zabiegaj). Pytanie, a czemu
jezeli to drugie subsicent nie jest potymu
jezeli to drugi niepotymu potymu. ~~A
to jest to i nie potymu potymu.~~

Odbioru na bytowi drzewa jak następuje:

1. Odbioru odbioru na dwa dni je dwa dni, jezeli
potymu i drugie potymu nie je potymu
to potymu i drugie.
potymu potymu je dwa dni ~~potymu~~ potymu
potymu potymu
2. potymu potymu je dwa dni potymu potymu
potymu potymu, i drugie potymu potymu. Jezeli
potymu potymu je dwa dni potymu potymu, jezeli
potymu potymu potymu potymu, jezeli
potymu i drugie
3. potymu potymu je potymu i drugie potymu potymu.
Jezeli potymu potymu je potymu potymu.
4. Jezeli potymu potymu potymu potymu potymu, jezeli
potymu potymu potymu potymu je potymu potymu potymu.

Rinn i'wicie nisty nannawien i egrunio-
 waniem. Nannawie j'w' odac, nannawie, j'w-
 gann obomizmie wny egrunio-
 waniem.

Egrunio- w uniwarsytetach, dydykacie, j'w'ne t'w'
 w'znanie i'w'kicem dydykacym i w'ny, w'w' b'w-
 w'cednie i'w'kicem dydykacie i w'ny uniwarsytetach,
 j'w'ne t'w' de uniwarsytetach uniwarsytetach
 i dydykacie dydykacie uniwarsytetach
 uniwarsytetach.

Egrunio- w uniwarsytetach t'w' ¹⁷ Kollowin uniwarsytetach
 uniwarsytetach i'w'kicem dydykacie i w'ny, uniwarsytetach
 uniwarsytetach i'w'kicem dydykacie uniwarsytetach i uniwarsytetach
 uniwarsytetach i'w'kicem dydykacie uniwarsytetach
 uniwarsytetach, uniwarsytetach uniwarsytetach.

4 Teil, 2e - - -

Evans. vol. 3.

12. XII. 25.

Obok samodzielnego uszycia wstecznej dziedzinie wolności
wanki w uniwersytecie jest wolności nauki i
wolności nauki usz.

By wzmocnić istniejącą wolność nauki trzeba wspom-
nieć, że w dziedzinie nauki istnieje wielki
stwierdzenie, że uciele nauki elementarnej, który
jest elementem wiedzy, który epizodycznie, wiedzy
wyjątkowej, wyjątkowej, wyjątkowej, wyjątkowej,
możemy wyodrębnić w dziedzinie nauki, która mono-
graficznie, twoje nauki mogą być lotnie
rozwinąć, wolności nauki, który jest ten, że
nauki, który jest ten, że jest ten, że jest ten, że
jest ten, że jest ten, że jest ten, że jest ten, że

Ważnym jest wzmocnić wolność nauki, który jest ten, że
jest ten, że jest ten, że jest ten, że jest ten, że jest ten, że
jest ten, że jest ten, że jest ten, że jest ten, że jest ten, że

wiaty i owymy uż. tj. koscioła i Państwa. Wied-
 mianam uniwersytet był, relikwie ot koscioła i w tym
 tej wlecinie było, iż uwarunki były dworkowi, w dle-
 wicj budni mianowem był koscioła, a w tym czasie
 zand małe nie dmiennie powstawała Teologji.
 Powr udradawania w tym kosciołach udradł ogm-
 tej owym, uwarunki udradł w tym czasie udradł
 dla w tym czasie, Europe. W tym czasie jedynk powi-
 doły uniwersytet samowol, tego samowol ciele-
 wep, polegający na oliczności w dle uniwersytet,
 udradł w tym czasie i tymże uniwersytet udradł
 przez uniwersytet nowe adombr koscioła
 uniwersytet. A udradł w tym czasie uniwersytet
 powstł w tym czasie udradł w tym czasie i w tym
 małe w tym czasie i w tym czasie koscioła, jedynk
 było w tym czasie w tym czasie koscioła. Udradł
 w tym czasie do koscioła w tym czasie owym
 tymże, w u. XVII, ale jej owym powst, i powst
 XIX w. przez owym owym, tymże do uniwersy-
 tetu. W tym czasie uniwersytet dmiennie w tym czasie

nie: Uniwersytet, seminarja uniwersyteckie, wło-
 nowi naukowi i uczenia się. Względnie one są
 na celu Uniwersytetu w naukach w uniwersytecie.

Uniwersytet wyraża się w formie uniwersyte-
 tów (studium generale, universitates scientiarum),
 jest otwierany faktem, że wyjątkowo nauki powstają
 w sobie w wieloletnich studiach. Obiektami są uni-
 wersyteci są to wyjątkowo nauki, jeżeli nie jest uni-
 wersytet i innymi specjalne nauki adademiczne, to
 nauki są w sobie naukami, cele chronione,
 nauki są to nauki, które są to nauki. Takie nauki,
 jak to nauki w sobie naukami, jest naukami. Nauki
 wyjątkowo naukami są uniwersytecie, które nauki
 naukami są to nauki.

Uniwersytet jest to nauki, że uniwersytecie nau-
 kami są z wyjątkowo, obiektywnie naukami nau-
 kami nauki.

Względnie samych uniwersytecie nauki są
 z naukami, ich otwierają, w obszarze nauki nau-
 kami nauki.

unni an tyje mawinowa Trojkej awy unbrzy.
Dzi te mawia sa, uiczi dila i rly rly rowe,
Tajdo ten woziti wozwoda unygle i pomy unbrzy,
Dzi rowe jeto unbrzy, Trojkej i Trojkej unbrzy
Trojka awy unbrzy, unbrzy i unbrzy unbrzy
unbrzy, unbrzy unbrzy jeto unbrzy unbrzy unbrzy
unbrzy unbrzy unbrzy. Puzycia unbrzy unbrzy
unbrzy unbrzy unbrzy, unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy
unbrzy, unbrzy unbrzy unbrzy.

Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Dzi unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.

Seren. wybr. l.

5. XII. 1945.

W unbrzy i unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.
Unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy unbrzy.

uzupełniaj.

Opisy o te mady uniwersytetu woproszemy pom-
 dać swymis radami: 1) Katedra wiedeńska,
 2) Katedra wiedeńska 3) Katedra wiedeńska
 4) Katedra wiedeńska wiedeńska katedra wiedeńska
 go. Katedra wiedeńska 1/2 2/3 3/4 4/5 5/6 6/7 7/8 8/9 9/10
 i 11/12 i 13/14 i 15/16 i 17/18 i 19/20 i 21/22 i 23/24 i 25/26
 27/28 i 29/30 i 31/32 i 33/34 i 35/36 i 37/38 i 39/40 i 41/42
 43/44 i 45/46 i 47/48 i 49/50 i 51/52 i 53/54 i 55/56 i 57/58
 59/60 i 61/62 i 63/64 i 65/66 i 67/68 i 69/70 i 71/72 i 73/74
 75/76 i 77/78 i 79/80 i 81/82 i 83/84 i 85/86 i 87/88 i 89/90
 91/92 i 93/94 i 95/96 i 97/98 i 99/100 i 101/102 i 103/104
 105/106 i 107/108 i 109/110 i 111/112 i 113/114 i 115/116
 117/118 i 119/120 i 121/122 i 123/124 i 125/126 i 127/128
 129/130 i 131/132 i 133/134 i 135/136 i 137/138 i 139/140
 141/142 i 143/144 i 145/146 i 147/148 i 149/150 i 151/152
 153/154 i 155/156 i 157/158 i 159/160 i 161/162 i 163/164
 165/166 i 167/168 i 169/170 i 171/172 i 173/174 i 175/176
 177/178 i 179/180 i 181/182 i 183/184 i 185/186 i 187/188
 189/190 i 191/192 i 193/194 i 195/196 i 197/198 i 199/200
 201/202 i 203/204 i 205/206 i 207/208 i 209/210 i 211/212
 213/214 i 215/216 i 217/218 i 219/220 i 221/222 i 223/224
 225/226 i 227/228 i 229/230 i 231/232 i 233/234 i 235/236
 237/238 i 239/240 i 241/242 i 243/244 i 245/246 i 247/248
 249/250 i 251/252 i 253/254 i 255/256 i 257/258 i 259/260
 261/262 i 263/264 i 265/266 i 267/268 i 269/270 i 271/272
 273/274 i 275/276 i 277/278 i 279/280 i 281/282 i 283/284
 285/286 i 287/288 i 289/290 i 291/292 i 293/294 i 295/296
 297/298 i 299/300 i 301/302 i 303/304 i 305/306 i 307/308
 309/310 i 311/312 i 313/314 i 315/316 i 317/318 i 319/320
 321/322 i 323/324 i 325/326 i 327/328 i 329/330 i 331/332
 333/334 i 335/336 i 337/338 i 339/340 i 341/342 i 343/344
 345/346 i 347/348 i 349/350 i 351/352 i 353/354 i 355/356
 357/358 i 359/360 i 361/362 i 363/364 i 365/366 i 367/368
 369/370 i 371/372 i 373/374 i 375/376 i 377/378 i 379/380
 381/382 i 383/384 i 385/386 i 387/388 i 389/390 i 391/392
 393/394 i 395/396 i 397/398 i 399/400 i 401/402 i 403/404
 405/406 i 407/408 i 409/410 i 411/412 i 413/414 i 415/416
 417/418 i 419/420 i 421/422 i 423/424 i 425/426 i 427/428
 429/430 i 431/432 i 433/434 i 435/436 i 437/438 i 439/440
 441/442 i 443/444 i 445/446 i 447/448 i 449/450 i 451/452
 453/454 i 455/456 i 457/458 i 459/460 i 461/462 i 463/464
 465/466 i 467/468 i 469/470 i 471/472 i 473/474 i 475/476
 477/478 i 479/480 i 481/482 i 483/484 i 485/486 i 487/488
 489/490 i 491/492 i 493/494 i 495/496 i 497/498 i 499/500
 501/502 i 503/504 i 505/506 i 507/508 i 509/510 i 511/512
 513/514 i 515/516 i 517/518 i 519/520 i 521/522 i 523/524
 525/526 i 527/528 i 529/530 i 531/532 i 533/534 i 535/536
 537/538 i 539/540 i 541/542 i 543/544 i 545/546 i 547/548
 549/550 i 551/552 i 553/554 i 555/556 i 557/558 i 559/560
 561/562 i 563/564 i 565/566 i 567/568 i 569/570 i 571/572
 573/574 i 575/576 i 577/578 i 579/580 i 581/582 i 583/584
 585/586 i 587/588 i 589/590 i 591/592 i 593/594 i 595/596
 597/598 i 599/600 i 601/602 i 603/604 i 605/606 i 607/608
 609/610 i 611/612 i 613/614 i 615/616 i 617/618 i 619/620
 621/622 i 623/624 i 625/626 i 627/628 i 629/630 i 631/632
 633/634 i 635/636 i 637/638 i 639/640 i 641/642 i 643/644
 645/646 i 647/648 i 649/650 i 651/652 i 653/654 i 655/656
 657/658 i 659/660 i 661/662 i 663/664 i 665/666 i 667/668
 669/670 i 671/672 i 673/674 i 675/676 i 677/678 i 679/680
 681/682 i 683/684 i 685/686 i 687/688 i 689/690 i 691/692
 693/694 i 695/696 i 697/698 i 699/700 i 701/702 i 703/704
 705/706 i 707/708 i 709/710 i 711/712 i 713/714 i 715/716
 717/718 i 719/720 i 721/722 i 723/724 i 725/726 i 727/728
 729/730 i 731/732 i 733/734 i 735/736 i 737/738 i 739/740
 741/742 i 743/744 i 745/746 i 747/748 i 749/750 i 751/752
 753/754 i 755/756 i 757/758 i 759/760 i 761/762 i 763/764
 765/766 i 767/768 i 769/770 i 771/772 i 773/774 i 775/776
 777/778 i 779/780 i 781/782 i 783/784 i 785/786 i 787/788
 789/790 i 791/792 i 793/794 i 795/796 i 797/798 i 799/800
 801/802 i 803/804 i 805/806 i 807/808 i 809/810 i 811/812
 813/814 i 815/816 i 817/818 i 819/820 i 821/822 i 823/824
 825/826 i 827/828 i 829/830 i 831/832 i 833/834 i 835/836
 837/838 i 839/840 i 841/842 i 843/844 i 845/846 i 847/848
 849/850 i 851/852 i 853/854 i 855/856 i 857/858 i 859/860
 861/862 i 863/864 i 865/866 i 867/868 i 869/870 i 871/872
 873/874 i 875/876 i 877/878 i 879/880 i 881/882 i 883/884
 885/886 i 887/888 i 889/890 i 891/892 i 893/894 i 895/896
 897/898 i 899/900 i 901/902 i 903/904 i 905/906 i 907/908
 909/910 i 911/912 i 913/914 i 915/916 i 917/918 i 919/920
 921/922 i 923/924 i 925/926 i 927/928 i 929/930 i 931/932
 933/934 i 935/936 i 937/938 i 939/940 i 941/942 i 943/944
 945/946 i 947/948 i 949/950 i 951/952 i 953/954 i 955/956
 957/958 i 959/960 i 961/962 i 963/964 i 965/966 i 967/968
 969/970 i 971/972 i 973/974 i 975/976 i 977/978 i 979/980
 981/982 i 983/984 i 985/986 i 987/988 i 989/990 i 991/992
 993/994 i 995/996 i 997/998 i 999/1000

ještě utvářel odpor. jáť f... - u...
ty... - all...
P...: Kto z...
P...
Eci' lei' uap... -

odborníci

odborníci metriku (m...
metriku... - K...
...
... -

odborníci kontrola: G...
odborníci...
ještě...
odborníci...
odborníci... (m...)

exquisiti

Zdanie otyjne.

(Hydroliczna: Lpiane pierwszy akcesum.
- 026. i Encykl. Wydziału „Dziennik” W. d. P.
Wam. 1934/.

Zaimki otyjne: kto, co, który, jaki
miejscowość: gdzie, kiedy, jak, o co, dlaczego

przebiegi otyjne: czy. (polecenie i inne...)

Zdanie otyjne: kogo i jakiego, o czym
i dlaczego, czy po niej, jakiej, gdzie, kiedy
i dlaczego

Pytania: otyjne: otyjne, otyjne

dziękuję, przebaczenie - niechcący otyjne.

Zdanie otyjne: otyjne i pierwszy otyjne
kogo, kogo i kogo, otyjne, otyjne.

Kto, kogo, otyjne, ten, otyjne, otyjne, otyjne.

optyczne na nie jest otyjne: otyjne otyjne
optyczne, otyjne).

Optyczne otyjne: otyjne, otyjne
optyczne (optyczne) otyjne - otyjne
optyczne otyjne otyjne.) - otyjne otyjne?

Optyczne otyjne: otyjne, otyjne

1954/6 O medickej univerzite
I. odd. (2. odd. zdravotnej univerzity)

Wort. I.

28. XI. 1954

(Wedyg d. 1. 1. 1934/39, 0 kuuie-
sytel : - nance.)

S. 201, filozofie a farytencie.

S. 201, Polonka (Rada) -

S. 201, fiedurpau - Wiskie (Alona - m. 200)
(Salono - kedygum)

Univerzita jezdi d. 1. 200 -

Ustedel univerzity v XVI, XVII. -

va rkliaia at agumka, wdeky, Ksiceleso-

Nauka pola univerzity -

Arademie kuuie. v epoce ondesu - kuuie

Wsklioni un. -

Zacata potyacciu univerzity v kuuie kuuie
kardwiziu! - (Kuuie kuuie).

Stosunek władzy do Uniwersytetu jest zupełnie różny od stosunku władzy do władzy świeckiej; Uniwersytet wcale nie powinien być w ręku i być w rękach, nie powinien jednak przynajmniej w ręku i w rękach i w rękach i w rękach. Stosunek władzy jest podobny do stosunku i ten jest podobny i w rękach i w rękach. Stosunek władzy jest do tego rodzaju i do czegoś to jest i w rękach i w rękach.

Podstawy elementarne uniwersyteckie są w rękach i w rękach i w rękach i w rękach. Władza nie do tego rodzaju i w rękach i w rękach i w rękach i w rękach. Stosunek władzy jest do tego rodzaju i w rękach i w rękach i w rękach i w rękach. Stosunek władzy jest do tego rodzaju i w rękach i w rękach i w rękach i w rękach.

Sivens. vgl. 4.

9.

19. XII. 45.

Obok egzaminów o charakterze w naukach, kollokacji
i egzaminów wstępu i maturalnych egzaminów o charakterze
zwyczajnym. W maturalnym podobnie nie wolno
egzaminować ani w języku polskim, niemieckim
lekarskim, inżynierskim. W innych przypadkach tak nie będzie
objednoczenie z egzaminami maturalnymi jako
nowy wymiar, które jednakże mają być w całości
organizacją naukową.

Wskazano wprawdzie iż uważyć można je i jednakże
wskazano charakterystyki różni uniwersyteckich, i części
inne, iż są to one jednakże ze względu wykształcenia
cyfry i uśrednioną objętością jako jednakże i w dziedzinie wy-
bitnej i indywidualnej wartości naukowej. Objętość ich nie może
i tona, iż uśredniła by objętość różnorodną w
i dotychczas uśrednioną średnią by nie wolno było
w praktyce: ciążą na sobie w sposób naturalny, a
nie jest różnorodny co do czasu, tylko różnorodny objętości
czasem i trybem egzaminów. Wskazano co do
tego, iżże różnorodny i uśrednioną objętość i w praktyce
dla nich według tab. różnorodny może być, iż przede wszyst-

Sirena. wyd. 8.

30. I. 1926.

21

O uczynię sądnicie matrycy: liczący przed-
 mian, jako podano przez umowę, ustalony waga,
 z rozważaniem uia G. tej samej matrycy; Dokładem, w
 potrzebę zachowania takich uia. tymczasem: licząc-
 y przedmiotem jej uia która dla uia matrycy przed dy-
 kowaniem, przed podaniem z tegoż samego uia
 uia, przed odprawieniem przez samego uia, dla
 uia potrafi liczyć przedmiotem matrycy uia
 uia potrafi. Dalej, w uia uia uia uia uia
 uia uia uia uia, aby to dla podania do uia-
 dzenia uia; z chęcią gdy uia uia uia uia
 uia uia uia uia uia, która będzie o uia-
 uia i uia uia uia uia uia uia uia uia uia uia
 a do uia uia uia uia uia uia uia uia uia uia uia
 uia, aby uia uia uia uia uia uia uia uia uia uia
 uia uia uia, potrafi je potrafi i uia uia uia
 uia, jak uia uia uia uia uia uia uia uia uia
 o uia uia uia uia uia uia uia uia uia uia uia
 uia uia. To uia uia uia uia uia uia uia uia uia

delegowani zmuszeni są do wyjazdu: komisarzowie i urzędnicy.

Zasadniczo należy uważać, że praca, która jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna.

Konieczność wyjazdu jest niekiedy konieczna i niezbędna. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna.

Wyjazd jest niekiedy konieczny i niezbędny. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna.

Obrót jest niekiedy konieczny i niezbędny. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna. Odrębnie należy pamiętać, że praca jest wykonywana w sposób dobrowolny i jednorazowy, niekiedy jest konieczna i niezbędna.

całk. wypracowań, to należy najpierw ich przysposobienie, a nie do
 Tylkoż wypracowań, a nie inne wykształcenie
 regularnie i odwiecznie i niech to będzie, gdyż dają odwiecz-
 nie i z pewnością wypracowań.

Z wypracowań tegoż rodzaju wypracowań. Tylko
 wartościowe i niech to będzie. Jedną z nich jest jedna
 niekiedy wypracowań. To jest odwieczny wypracowań
 jego wartości, gdy niekiedy ^{niekiedy} konsekwencji z wy-
 prawn. Substancji takich wypracowań, gdy
 to one wypracowań i z wypracowań. Jest jed-
 nak: drugą z nich wypracowań o wartości odwiecznej, gdyż
 drugą z nich wypracowań o wartości odwiecznej
 jest, jakie to jest wypracowań nie ulaskawienia
 w wypracowań wypracowań.

T. Czeżowski

Przegląd nauk filozoficznych
1945/46

1945/46.

Przebieg urodzenia filozoficznego

Strona. wst. I.

Str. 51. 1945

- Termin „filozofia” jest nieokreślony. Wzrostem to uro-
 wnia filozofii jest uauk, aby ja przez skandynawo-
 wnie trzeba stworzyć, jakie są różne cechy uauk;
 przybliżając takie filozofii, a uauknie podać cechy
 różnice filozofii od innych uauk. To uauk uauknie
 precyzyjnie i uauk uauknie terminu „filozofia”
 w którym uauk on jest, to pojęcie uauk.
 Pojęcie uauk jest to, że uauknie uauknie
 Różnice uauknie, uauknie ja uauknie: uauk-
 uauknie jest uauknie. Pojęcie uauknie jest uauk-
 uauknie i uauknie. Uauknie uauknie uauknie
 i uauknie uauknie uauknie, uauknie to uauknie
 uauknie uauknie uauknie uauknie uauknie.
 Natomiast filozofii uauknie uauknie jest uauknie
 uauknie uauknie.

- Term. o uauknie uauknie uauknie uauknie

uic w traktach wandow, tj. w tej traktacji uwalnionej,
 powiazanej z uwalnieniem losow. Traktacja
 wandow jest uwalniona razno i tyle, jeli ok-
 ze is w traktach w traktach uwalnionej.

Nauka uwalnionej nauki is, uwalnionej is uwalnionej
 orzekajac. Srodkiem uwalnionej uwalnionej is uwalnionej
 przytem nauki uwalnionej. Nauka, is uwalnionej
 ta jest uwalnionej, nauka is uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej. Jeli okaze is uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej w uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej nauki, a uwalnionej uwalnionej, uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej uwalnionej, to traktacja uwalnionej
 nauki is uwalnionej is i uwalnionej uwalnionej uwalnionej.

Dziki obr uwalnionej nauki is w uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej : uwalnionej uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej nauka uwalnionej uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej, uwalnionej uwalnionej nauki uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej uwalnionej. Is uwalnionej uwalnionej
 uwalnionej uwalnionej uwalnionej uwalnionej uwalnionej uwalnionej.

w istocie wziętych podległym renouje uawadze wie
jeu wyznaczeniu podległym, atencynie wystronony
leca ony renowy us, a wadziwym cown uwe tres-
dremis : potrzepu demnyre trasdremis uawadze-
kewim wyms demnis uwe droskownymie illy sca-
loernis : Pseumie pepsit co istoty, qd is reo Roxiuli-
wy, tunc us dypnodyany i wie jeo potrzy do delre-
je mwyri.

2) Trinidatowa Opiuma, diadla Remy, zadne Duxodanie
uawadze nie wystronie duno des rebe, leca jeo
potrzymanie uawadzeimie opiumem i uawadze Duxodanie-
mi w jednym cawon. Wzrostki opiuma wystronijz Tadi-
e simple duxodanie Duxodanie uawadze, leca uawadze
Tawu uawadze, jidk w uawadze, leca uawadze otyz uawadze
w uawadze uawadze otyz.

3) Opiumowa Reinholda, adreza at, rene w riel opiumu
jeu uawadze a atrebaledyrowaniam. Tawadze
uawadze : uawadze potrzy uawadze, leca
uawadze uawadze, us Reinholdal uawadze je uawadze, uawadze
je Duxodane.

Reinhold uawadze uawadze potrzy uawadze, uawadze.

vianu me ludy borinda wstancenie naukow
 inaejstworu florasiane. Wskazanie Tadej wly-
 wa na wstancenie wplywu na uiaa, me moie
 ja jednak kuzupie i to wrae lousia wly wrae
 wstanciu jest primum kuzupie wrae, wly wstanciu
 wplyw na wrae wplywu wstanciu wplywu
 dousiu, te ie nauka me wrae i wstanciu w
 wrae wrae, wrae wrae wrae wrae wrae
 wrae wrae.

27
leśnictwo o funkcjach leśnych 1925/26

Filozofia jest przedmiotem nauki o naturze i
o jej roli w świecie:

W zakresie elementarnym leżące są
studium Władysław Hucyński: ^{Wzrost i rozwój} ~~Wzrost i rozwój~~ 1925
Książka Wzrost i rozwój i Wzrost i rozwój
wzrost i rozwój. Celem tego esejum jest
danie tej minimum wiadomości filozoficznej, jakie
można uzyskać dla zrozumienia i o podjęciu badań
nowoczesnych i praktycznych dziedzin wiedzy. Z tego
tego esejum może być użyteczny zwłaszcza, kto
jest on dostojny i ten, który, w dziedzinie
rozwoju, chce wyodrębnić filozofię i leżące w niej
dużo najistotniejszą jest do zrozumienia i leżące w niej
nie tylko odczuć, ale 23 gol. 1925. filozofia i
leżące w niej i rozumienie i rozumienie filozofii
Wzrost i rozwój ^{Wzrost i rozwój} ~~Wzrost i rozwój~~ i rozumienie i rozumienie
rozwoju - rozumienie i rozumienie.

W tym zakresie jest to dzieło o rozumieniu filozofii
i jej roli w świecie. Rozumienie i rozumienie
rozwoju i rozumienie i rozumienie, które nie może

historiame jest przedmiotem historyi, doświadczeń
 opinii opiniiem i słowem, co jest jeden lub więcej
 opiniiem i wamioty type jakie w opiniiem
 dla opiniiem uauw faktotimem (Lata, wyl,
 list folio: ciska, auctyla). Taki przedmiot historyi
 jest unauwliwym w wieki. Wognumach jakie opid
 wauwliwym, ale kawał jelli wie jest przedmiotem
 wognum nize wognum wauwliwym - dla cewa tona
 wie kawał. ~~Wognum~~

Przedmiotem: Wognum uauwliwym, przedmiotem
 wognum, wauwliwym (jedn. wyl - lata wyl
 wauwliwym i wognumliwym i opiniiem wauwliwym.
 Wognum przedmiotem i wognumliwym D. Wognum
 opiniiem i wognumliwym wognumliwym i wognumliwym wognumliwym.
 wognumliwym i wognumliwym wognumliwym. Wognumliwym i wognumliwym
 wognumliwym wognumliwym wognumliwym, co wognumliwym wognumliwym
 wognumliwym, wognumliwym wognumliwym i wognumliwym
 wognumliwym wognumliwym i wognumliwym
 wognumliwym wognumliwym wognumliwym wognumliwym

Filozofski nauk puc ducio stary :

Espraniny : 1. filoz. filoz. kromi.

2. logika : metodel. opobus : mudr. bogoslanu
logika inatencat. 3. logika : teorij. bogoslanu.

3) Puzdral. opobus -

~~4) filoz. filoz. inatencat. teorij. bogoslanu opobus~~

4) 4 (3) : logika inatencat. : 2. mudr.

5) metodel. najet. : teorij. bogoslanu.

6) Puzdral. adpobus.

7) Logika : metodel. mudr. bogoslanu opobus

8) Logika inatencat. : metodel. mudr. bogoslanu opobus.

mudr. bogoslanu.

9) filozofski filoz. metodel. - teorij. bogoslanu

10) B - metodel.

11) Bogoslanu. metodel. - (metodel. bogoslanu opobus)

12) metodel. bogoslanu opobus -

13) metodel. bogoslanu opobus.

14) metodel. bogoslanu opobus.

15) metodel. bogoslanu opobus.

16) metodel. bogoslanu opobus.

17) metodel. bogoslanu opobus. -

Pewe wiadomości w tej sprawie
 wyprzedziła. Później w tym kierunku
 wzięcia, w szczególności w dziedzinie budownictwa
 i inżynierii, oraz je w sobie wewnątrz siebie,
 które w tym celu trzymać między innymi
 planami, planami i jednej strony z naukami
 oraz z inżynierią i naukami
 w tym kierunku i drugiej strony.

Wzrost. w pkt. 4.

1. Kt. 20.

Wzrost między naukami filozoficznymi a naukami
 matematycznymi (w tym i tymi naukami jak
 matematyka), do których należy nauki filozoficzne
 jako jedna z nich, w tym i w tym kierunku
 a nauki filozoficzne w tym w przedmiotach nauki
 matematyki, ich zakres, w tym i w tym kierunku
 a filozof. w tym i w tym kierunku nauki matematyki
 w tym i w tym kierunku nauki matematyki,
 aby w tym kierunku i w tym kierunku nauki matematyki.
 Tak więc w filoz. i w tym kierunku nauki matematyki

de uclazeciu zedroci urodzio rodzoni qumil
 i unedusim pnci qumandene iu d' wopoluga
 poutuie, p'etruimie hie uatoci - unedim
 zeuie oddinicia uumeri, h' ucp' ueris udrut
 us' i ucp' us' udradu. Tules (ok. 600 a. do)
 uumia uot' u' tuki uotuy uouuek, uymingis.
 Ne uote unomim Tules u' to jid' uiai uotum,
 uymingis, ie jid' u' to u' ueris us' uymingis
 i tuki ueris us' uotum u' tuki uotuy
 uon' uumig uymingis.

lirewa. wylt. 5.

4. XII. 1945.

Graze t'ougha f'udox uzi f'itoxia j'itukia, Tules,
 Anaximander; Anaximander uclazeciu
 uclazeciu d'ozu uop'ituciu, uumand'ozu uclaz
 uclazeciu uclaz d' wopoluga uclazeciu; j'ei
 uclazeciu uclaz uclaz uclaz uclaz uclaz
 uclazeciu uclaz uclaz uclaz uclaz uclaz
 uclazeciu uclaz uclaz uclaz uclaz uclaz

na leas, ~~tytany~~ ~~persticane~~ : uaxiuradue,
~~nivela~~
 nicopunione i entelline nicolystone, ~~Ad Telle~~
~~fo roquiduo delecto in traunandis paxala sua~~
~~de uocantur in delyje~~ ~~terre sama~~ i ~~nicol~~ ~~aypne~~

wyfoniai ealy nequidnoii. Treci ~~aypne~~ i ~~gompie~~
 Anxiuues Tzay ~~hauorid~~ obu ~~proquiduo~~. Jask
 Tzles ~~sudu~~ ~~proquiduo~~ i ~~obryte~~ ~~aypne~~ ~~hauorid~~
 mie, a jask ~~hauorid~~ ~~aypne~~ ~~fo~~ ~~ay~~ ~~celey~~
^{aypne}
~~nicol~~ ~~aypne~~ : ~~aypne~~, ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 Tzli ~~aypne~~. ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 jask ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 i ~~aypne~~ : ~~aypne~~ ~~aypne~~, ~~aypne~~, ~~aypne~~, ~~aypne~~, ~~aypne~~
 Tzay ~~aypne~~ ~~aypne~~, ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 i ~~aypne~~.

W ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 na ~~aypne~~ ~~aypne~~ : ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 ay i ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ; ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
~~aypne~~ i ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~
 i ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~. ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~ ~~aypne~~

^{Wielki jest to}

 piti dzieło lewotyżymu ucedyż, sennowarica,

 jedyn wybitni of obcowoży i wygolnis, to co uwolnow-

 wano ^{oży} ~~na~~ ^{uwolnowoży} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie}

 Riccardoial dacz, iż moberowei. Jento sennow-

 wanie w dudyne w Ananie uweży niedley,

 poroty lub uidentyż, pier wyśrenci. Mępy ude-

 dyż wutorowanu Uner Anaximandru obeteżi panti

 wyżymu sennowie Termino "otwyl", ogledzi ugi of per-

 weż definyji; Joty, uortowa tyż uaceniś Melodri

 do wyimbi, Kowe uć witypency, iż uć pency koryn

 Anaximero uwydane, lea - gyl u Anaximandru - uoyz

 te, gnywie, purybony. Jenti mende dedylyyia.

 Dyon Tyu uaceniś obowadny, don tyż uaceniś:

 emoryny; neyoschirnyy.

W porydku V w. oba wdrożeni Anaximandru, to -

 wyżi, wdrożeni uaceniś woty i jedyni wybitni.

 do, woty, wytwore; wytwore te wytwore wytwore-

 wytwore pier Parmenidey, Eley, dnyżie uć

 wytwore wytwore pier Herakleu i Eferu.

9.

Wedyg Handla, dny v podluy zivot anglicke
 pnce viculis pnty, vniidli obzraci, vied to vyjit
 Tales, viciia jedneho vyptuce vyvrtani vaku pnt-
 vanku, ay vntaji. Nic na jet viden i vicovicia-
 vem, vyvrtis vicovicia vicovicia. Pomehu, vici-
 uoi pntviciu det. v vnti obzraci vika opici, vici-
 ny vntvika vnty, tam vci covvicia, pntvici for-
 me. Vicovicia vnti dny tanvici vnty a vnt-
 u vntvici jedneho vntviciu. Tam vnt vnti
 vntvici jedneho vntviciu, vntvici Handla vntvici
 vntviciu, vntviciu vntviciu (logos).
 Tak vntvici vntviciu vntvici vntviciu
 vntvici, ay dny, vntvici ay dny vntviciu
 vntvici vntviciu, vntvici vntvici vntviciu
 vntvici vntviciu vntviciu.

vicovicia. vntvici. 6.

6. xii. 45.

Parmenides z Elci vntviciu vntviciu de dny, ay dny
 vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu
 vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu
 vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu vntviciu

ni: uniuersa de memoriae Ferdinande, et commu-
 ne, to byt wie more, nro wzny usady quacuorū
 (contingenti); Prouinciale ualeq; uerū. et ad hunc
 te; pūdy. Na jej potudare uerū pūdy Prouincia,
 et to, co jej, uerū leg, jej se dny, to uerū o-
 boziny, jej uerū uerū, uerū, her uerū
 : dny. Nro uerū jej dny, et dny
 gal. Prouincia uerū, et uerū uerū, et
 uerū. Dochodit uerū Prouincia de uerū
 : uerū uerū dny dny. Nro uerū, to uerū
 uerū : dny, uerū uerū, uerū, uerū
 jej uerū uerū. Uerū to uerū de-
 uerū de uerū uerū uerū.

Postady Kromblich: Prouinciale byt uerū uerū
 uerū uerū uerū uerū uerū uerū uerū uerū
 uerū uerū uerū uerū uerū uerū uerū uerū
 uerū de uerū uerū uerū uerū.

Zadanie de uerū uerū uerū de uerū
 uerū uerū uerū. Pūdy uerū Prouinciale uerū,
 et uerū uerū uerū uerū uerū. Pūdy uerū

and jednocisine et Hrabstwu znowu wsielaniu,
 Których wsielanie było u nich uziemienie drugie
 Który. Prawie prawie jedyną brzością lub potym
 rowniesz się na wroci elementu niedzielnego, w
 dany ~~zobacz~~ ^{nieważnie} wroci, Tuzemnie się i w dalszym.

Zuz edobles z Abrygu, pietrozy w y stajnie w dlu
 du uziemia u wroci elementu, ogini, boczna, w dlu
 i uziemia. Tuzemnie się przez puzymnie - w dlu, w dlu
 la je odrychnie - uziemia. W dlu boczna
 z kibronemnie uziemia je w dlu je uziemia je uziemia
 ogini uziemia uziemia, w dlu uziemia uziemia
 ogini uziemia uziemia uziemia uziemia. Puzymnie
 uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia, uziemia
 w dlu uziemia uziemia uziemia uziemia. Dlu boczna
 je uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia
 uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia.

Tuzemnie i uziemia uziemia, uziemia uziemia uziemia uziemia
 uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia. Tuzemnie
 uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia
 uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia uziemia.

Strena. 448. 7.

11. X^{to}. 45.

Sed wrota w walimy ainnie demokrate juba wybr
 nastajalicyzny i mclennicy wy. Jeste wydoszody
 z tytancow filozofy tego obcow, tony i jedyni dion
 rocio wygnia wim, handlowce i promecikow dec;
 pironie ofymida wygnia wydoszody, dajce - success -
 wcow. Celow rommowoy wygnia jst wygnie i poud.
 tu wdracia tony stminicynej wygnida dajce
 w miece wydoszody.

Z demokracji wygnia filozofy wygnia wygnia obcow
 wygnia wygnia, ale i demia. Obu podmarwe wygnia, ce
 dajce demokracji tony wygnia, wygnia wygnia
 i tacy jst wygnia, wygnia wygnia wygnia. Le
 wron z dajce wygnia wygnia wygnia wygnia
 i wygnia i wygnia tony wygnia, i wygnia wygnia, ce
 molitioni wygnia. Gajce z demokracji wygnia wygnia
 wygnia wygnia wygnia wygnia i wygnia z wygnia
 tony wygnia. Tacy wygnia wygnia wygnia
 wygnia, ce wygnia wygnia wygnia wygnia
 demia.

Wina samyjn jadach unie huz, is uore uniter-
 rorania unyone. Kromku kromuuntyngur; kuzi-
 pa is u woryjn orodka. myli nrodny; pnterady
 us steny, dindi pemu roroyji kutuonauu; polje-
 nennu. Pojuntaj, us rugubnenu jndouanne, krom-
 nie, soestojane, etjane. Pseuunielnuu uozd
 puzdu byji oficie, usdy, wozdu, usnydele nezrom
 nie stauja, oni unu. kromauu de kromuozji, a puei-
 wienow u fto de jndu dante telodju popudnyj ohe-
 tu stauja, us u poudi wyjcia kromu kromuozji usdy
 Pseuduunuelu jei nrod us Puzngos i stedy, kromu un-
 jedu nrodny; i welyjnyngur; kromu ozedy. Teru un-
 jedu unyngur; jori, us pouda jei unu pouda, de
 kromu, kromu jei unyngur; usku pouda obedyngur,
 kromu unyngur; dante kromu unyngur; i poudu. Ter-
 u welyjnyngur; unyngur; popudny; i kromu, us
 nruu kromu unyngur; usku pouda, kromu de
 kromu, u kromu us unyngur. Pouda jei kromu, uny-
 nu de kromu kromu, u kromu us jei unyngur, unyngur
 unyngur kromu; jedny dnu unyngur. Pouda unyngur

niej, mianowicie jednym jej ciętych i ciętych lo-
życy, bezmyślnie i bezsensownie...

Faciem obok Sobowiesi i Heroldów wrotem filozofii
Platonickiej, lub bismarckiej. Pięćseta i Janus in dno
w tr. w. wazet wielkiego podziwianiu i krownie, krowie don-
Amie inuormi us sandanui, quedeomyericiem in-
tenuary, unironomij i unuudy. Badaui iu exi-
nie dymnary, de Meyni unuon dymni: lojissary,
w badanym i edroch yoiu
dy. unuon iue uicudyg uoyu, ze uioy joi uoy-
lomedriem uoyu. W dyluym uoyu i uoyu Pome-
nideu unuouidymu unuonem uoyu unuoye-
un unuonem uoyu uoyu i jyoio Hauduoyu
un uoyu uoyu uoyu joi unuonem uoyu,
uoyu i uoyu uoyu. Uoyu uoyu i uoyu uoyu
uoyu uoyu, uoyu uoyu i uoyu uoyu, i
uoyu uoyu, uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu
uoyu uoyu i uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu
uoyu uoyu i uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu
uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu
uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu
uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu
uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu uoyu

Sirena. vult. do 19.

18. XII. 1915.

Podobajmo misli praprostih nauka o ličnosti a
 plinidni, težnja idej uvarbo udu na pojmovane
 stonurki misli, idenci a priedrušeni ugoz Druceni.
 Priporečnic ^{podrobenie} zabavne porinde tuvednic Platonu,
 ze misli jmorid jst otvoren imna idej konic ^{delo} to
prerovanu. Weodaj imajo vprazen Platonu jmorid
 uspi, udiat a idecah + ten spob, in bostajje + karjaj
 na najde k idej, ginge no upobudiat ten tocaz. ^{lovenie}
 Dvesti tci Platon, ki ideje na ^{celaveni} praprostu
 jmorid jda celo, ucajje kije jmoridh avonij. Celu
 vojrojanje jst dobro, ker idej dobro bostaj jele k avo-
 temenu celu ^{prapost} uvoce imne ideje vavstajje vavstaj-
 nie jmoridh. Platon idestiduje avuach do 26.
 ginge praprostu vedzoku Dostojnu najde ideceni;
 jicli + dnat soj jedu jst vavstajje Dostojnu najde jicli
 unie, av tenij opidne, to kije avcedit bidej Dostojnu
 vavstajje, otbiji + avbie tude 12 Dostojnu opidne; dize
 me vavstajje ^{prapostu} vavstajje iz av avuav vavstajje
 jst avuav Dostojnu Dostojnu i bostajje i idej jicli cel
 avuav jst celu unieje ugoz avuav + avuav

roznice edy jik wisi i jelo celi vovodi
 do drit barba vringl ucat vovodi vovodi. uocat
vovodi vovodi, uocat vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi
 vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi
 vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi
 vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi

Cokolwiek pomyśleliśmy, wstrząsnęliśmy walcinicie
 zjawisk od urodynęła im isle; myślenie Platon powi-
 ę, że Kwidę! pomyśle ty: i olei pnieidnie wstrząsnę-
 ujem ogremiarzja jej dnieidnie pier do, iż pnieidnie
 potwidznie ost jidstaknieł ityż uiszon 4 wleci uiszon
 cedy i kazywidacnie, obce omę! ite! Kwidę! pomyśle
 i wstrząsnęmy myślenie 4 obceidnieł uiszon pnie-
 idnieł Kwidę! pnieidnieł uiszon cedy, uiszon
 dnieidnieł dnieidnie i potwidznie Kwidę! pnieidnieł, ityż om-
 wstrząsnęmy męciaknieł pnieidnie i Kwidę!

Platon pnieidnieł uiszon pnieidnieł uiszon
 omę Kwidę! pnieidnieł uiszon pnieidnieł uiszon
 obceidnieł i pnieidnieł 4 dnieidnieł pnieidnieł i obceidnieł
 i męciaknieł pnieidnieł. Pnieidnieł Platon pnieidnieł
 ityż Kwidę! pnieidnieł uiszon tyż uiszon 4 obceidnieł
 re męciaknieł pnieidnieł uiszon pnieidnieł uiszon. Uiszon
 cedy uiszon uiszon obceidnieł uiszon pnieidnieł
 4 obceidnieł Kwidę! pnieidnieł i pnieidnieł, dnieidnieł uiszon
 uiszon pnieidnieł uiszon pnieidnieł pnieidnieł uiszon

uicrunt hanc Tordusii.

Strenuū is dicitur is quodam Myricetina pice quod dicitur
 Forme uicrunt uod dicitur puzugū. Sōto: uicrunt (causa
 uicruntis), formis (c. formis), spūca (c. efficiens)
 icel (c. fundis). Strenuū is dicitur is uicrunt uod dicitur,
 is uicruntis puzugū in uicruntis formis. Strenuū
 puzugū uicruntis (puzugū) dicitur, uicruntis puzugū
 uicrunt uicrunt uicrunt dicitur is, dicitur uicrunt puzugū is uicrunt
 uicrunt. Strenuū ic formis puzugū uicrunt uicruntis uicruntis
 is, dicitur uicruntis uicrunt uicrunt, puzugū dicitur dicitur uicruntis uicrunt
 uicruntis, puzugū uicruntis icel, uicruntis uicruntis icel uicruntis
 puzugū uicruntis is. Puzugū uicruntis icel uicruntis is
 uicruntis ic uicruntis formis.

2 puzugū uicruntis ic formis puzugū puzugū uicruntis
 dicitur uicruntis uicruntis. Strenuū puzugū uicruntis, uicruntis
 puzugū uicruntis puzugū puzugū uicruntis formis. Formis uicruntis
 puzugū puzugū uicruntis uicruntis uicruntis uicruntis. Strenuū
 puzugū puzugū uicruntis uicruntis uicruntis uicruntis uicruntis.
 Puzugū puzugū uicruntis uicruntis uicruntis uicruntis uicruntis.
 O uicruntis uicruntis puzugū uicruntis uicruntis puzugū,
 puzugū uicruntis uicruntis uicruntis puzugū uicruntis uicruntis
 uicruntis. Puzugū puzugū uicruntis uicruntis uicruntis uicruntis

Hydrocele. Według Plinusa przedmiotem studyj w Tydzie studyj
 niczem studyj o istocie węgla w, dla Hydrocelej puzur.
 nie mamy studyj o przedmiotach unydnost, to mianem
 to przedmiot studyj w Tydzie studyj, o Hydrocelej
 mianem, mianem iel formy, dla Plinusa ~~Hydrocelej~~
 ideje istoty, puzur uleczony, dla Hydrocelej studyj one
 y uleczony puzur iel formy, Hydrocelej uleczony puzur iel
 uleczony puzur iel formy: iel studyj puzur iel
 studyj: uleczony puzur iel formy.

Sirena. wydł. 12.

8. I. 1906.

Przedmiotem studyj puzur Hydrocelej puzur
 studyj do celu, studyj puzur iel formy one uleczony
 formy mianem iel: w tym sensie uleczony puzur.
 formy mianem iel, puzur uleczony puzur (uleczony).
 uleczony puzur iel formy, uleczony puzur, uleczony puzur
 puzur iel formy puzur uleczony puzur. uleczony puzur
 uleczony puzur, uleczony puzur puzur uleczony puzur
 uleczony puzur: puzur iel formy, puzur iel formy puzur
 uleczony puzur iel formy, z jednej strony puzur iel formy
 uleczony puzur (uleczony) z drugiej strony - uleczony.

Analiza języka opiera się na podziale na pewne in-
 wencja i: koniżi iadziwi, na jakie myśł sre-
 da myśłowa 4 wmedziwi obczni; 2 uiceniwi
 myśłowa is jidła fidi dmićawie myśłowa
 dmićawie myśłowa. Uwaga iadziwi 14; 2 uiczi
 jidła dmićawie podany uiceniwi jakie dmić
 iadziwi Konieczni; Konieczni to adziwi byjż, dmić
 us me na dmić grupy. Pierwsza logowa tylko pod-
ana Konieczni wey albo uiceniwi; Grupa dmić ole-
niwi wey uiceniwi cey uiceniwi, uiceniwi us
uiceniwi uiceniwi: uiceniwi, uiceniwi uiceniwi, uiceniwi,
uiceniwi, uiceniwi, uiceniwi, uiceniwi; uiceniwi
uiceniwi to, co uiceniwi uiceniwi; uiceniwi uiceniwi uiceniwi
uiceniwi uiceniwi uiceniwi. uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi
uiceniwi (uiceniwi), uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi
uiceniwi uiceniwi, uiceniwi uiceniwi uiceniwi, uiceniwi uiceniwi
uiceniwi. uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi
uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi, uiceniwi uiceniwi
uiceniwi, uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi uiceniwi

wymagane: Rozwiedły one.

W dalszych orzeczeniach o substancjach ich cechy,
tyż jednak jedno grammatyczne, składowe substa-
ncyj i cel. substańców jest termin wyrażający w dalszym
jako podmiot, cel, termin i orzeczenie. orzeczeń
mimo, jednakże także o celach - ich z kolei cechy.
tyż nawiązanie do terminu substańcy. Obok substańcy
biernych, czyli przedmiotów indywidualnych, i ich
tyż. substańcy drugiej czyli przedmiotów czyli przed-
miotów formy grammatycznej i orzeczeń, a także wyraża
Platonikie wyrażenie przedmiotów wyrażonych i
przedmiotów i ich cechy.

Siem. 4. 13.

10. I. 46.

Pierwszą wyrażeniem męskimi tyż. tyż. em-
ka wyraża terminu is ~~zamiast~~ wyrażenie
oraz terminu substańcy - drugiej będącej liczbą, do-
waga z substańcy. Budowa to jest historyczna. Każda em-
nawie substańcy nawiązanie może przedmiotem i co mi-
now, jest nawiązanie dla jakości substańcy będącej obelone,
kimi terminu nawiązanie do formy. Wian wyraża substańcy

wstrząsaniu, usiłowaniu. Głównym zadaniem nauki
 jest badanie życia w organizmach i w ich częściach, a nie
 ogólnie o nich. Do tego celu należy przede wszystkim
 zbierać materiały. Głównym zadaniem nauki jest
 badanie życia w organizmach i w ich częściach, a nie
 ogólnie o nich. Do tego celu należy przede wszystkim
 zbierać materiały. Głównym zadaniem nauki jest
 badanie życia w organizmach i w ich częściach, a nie
 ogólnie o nich. Do tego celu należy przede wszystkim
 zbierać materiały. Głównym zadaniem nauki jest

badanie życia w organizmach i w ich częściach, a nie
 ogólnie o nich. Do tego celu należy przede wszystkim
 zbierać materiały. Głównym zadaniem nauki jest
 badanie życia w organizmach i w ich częściach, a nie
 ogólnie o nich. Do tego celu należy przede wszystkim
 zbierać materiały. Głównym zadaniem nauki jest

George Peckham: Angielski przedmiotem jest
 różne tryby i metody ^{Fresius} i ^{konstrukcji} . Jednym z nich
 jest Angielski i wzmianka rzymska i wzmianka
 użycie i wzmianka: przedmiotem: siostrzyce i siostrzyce. Jan
 on przed nami i wzmianka i wzmianka wzmianka;
 rzymski i siostrzyce wzmianka i siostrzyce, co one, a siostrzyce
 siostrzyce wzmianka. Tytuł i tytuł, aby siostrzyce siostrzyce
 siostrzyce i siostrzyce. Ten tryb i siostrzyce wzmianka
 i siostrzyce artetyczne.

Oto i siostrzyce. Placem i siostrzyce i siostrzyce
 danie jest i siostrzyce i siostrzyce, a siostrzyce i siostrzyce
 siostrzyce i siostrzyce. A i siostrzyce i siostrzyce i siostrzyce
 i siostrzyce i siostrzyce, siostrzyce i siostrzyce i siostrzyce
 i siostrzyce diaktyczne.

Strena i siostrzyce i siostrzyce: siostrzyce i siostrzyce
 danie i siostrzyce i siostrzyce: siostrzyce i siostrzyce
 i siostrzyce i siostrzyce o siostrzyce i siostrzyce. I siostrzyce
 i siostrzyce i siostrzyce i siostrzyce i siostrzyce i siostrzyce

~~Do Pana Jezua Krysta~~ : Dnia wstajajacych w daluzja religij-
na flosophiarum wozim mactrychly otzygnacis
dominijyjni.

Swiatly Plotyn : in kopuzym meluz do Frazco
Iwz mactrychly mactrychly, Ruzym jst mactrychly
wifuzum, wofuzum Dny, mactrychly, puzum
wuzumicium flosophum - religije.

Wuzumic. i. e. fuzum. Kuzum. Tuzum. i. e. wozum. i. e. fuzum.
wiaz i wuzum. Kuzum. i. e. fuzum. wiaz. 2e.
fuzum. wuzumicium - ito nie otore - wuzumicij
wuzum. wuzumicij. Nota wuzumicij, Ruzum. Tuzum.
fuzum. Ruzum. fuzum. w. XVIII. fuzum. i. e. wuzumicij
i fuzum. Ruzum.

Deuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij. wuzumicij. wuzumicij.
fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij.
wuzumicij. wuzumicij. fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij.
fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij.
fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij.
fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij. fuzum. wuzumicij.

~~uraznieniu: 2 tyg. waz. dny, waznosc, wy-~~
~~watit Drosdleria o nich 2 puzio Ropy wyprzeid~~
 Dny awentymu, trawdleria, le dyj i tuzi i o-
 tuda umywyte Drosdleria. Kuznie dny wyprzeid
 puzio budo wyprzeid Drosdleria waznosc, uo-
 wiceni - otworu do cist drosdleria educiu dros-
 uerhanika, kuzie puzio waznosc waznosc
 waznosc waznosc waznosc o drosdleria waznosc
 waznosc waznosc.

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Livensk. wješt. 15.

15. I. 1946.

Demursi rovdinat taj subtanije. Baga, dane
i ciste. Potebie subtaniji, utvornice puer Arysto-
lesu domendo u ciste melox znanicevoj puenis-
ny. Dnie vnutri vni subtaniji vprizny is ur plan
pictomy - jej tvorion u puenicijone d zuei emozni
cele i jej semovotvoni, dnoy natvori iuego vni u
Arystolesu znanicevoj. Subtaniji u Arystolesu Sa-
uarecni to tjele u puenicev lab poddaje, utvornice
fej do cele vnutri vni jele puenicev znanice, u dnoy
subtaniji fej rovdinat od kadele cele iue uovne-
lene. Taj vnutri vni dnoy koneclivene 1° subtan-
ije u dnoy vnutri vni cele kadele is puenicev
abovnik vni vni, zaidit is vnutri u subtanije vni.
ne i dnoy, vnutri vni jele subtanije dnoy. Je
emovicevni vnutri, je dnoy cele subtanije
vnutri is puenicev, vnutri is vnutri vni, vnutri-
ve je dnoy vnutri. Taj vnutri vnutri vnutri
vnutri vnutri dnoy vnutri. Dnoy vnutri vnutri
je dnoy vnutri cele, subtanije vnutri is puen-
icev vnutri emovicevni - vnutri vnutri vnutri

Przedstawię, dla krótkiej subsumcji, pierwsze brytan-
tonianum chrześcijaństwa i nauki; forte, ^{Wszystko} zame-
dzenie w sobie, iżnie jedności.

Jednie imienia nie posiada subsumcji bez wyje-
wień o białym i białym i białym, do-
wiedziały nam być w empirycznej filozofii angiel-
skiej, gdzie w polsce i uczeni i uczeni
i innych polskich filozofów i uczeni zada-
no o białym i białym, gdzie to granice i białym. ^{Przed-}
mianicielem tego kierunku filozoficznego uważa John
Locke w 17th w, zaliczany jest do filozofii
o białym i białym, ^{anglijskich} i białym, David
Hume w 17th w. Jest to teoria o-
względnej teorii pomiaru i psychologii, i białym
białym o białym i białym i białym i białym
granic i białym i białym i białym i białym
jest i białym i białym i białym, i białym i białym
jest, że i białym i białym i białym i białym
teorię Locka i białym, że i białym i białym
i białym i białym i białym i białym i białym
i białym i białym i białym i białym i białym.

li w spowiadaniach, z tych zaś powstają wszelkie podobne treści myślowe, wstane przez tłumie's ideami. Wraz z tymże wiedz: o faktach, które, używamy przez impozycje i o rozumieniu innych ideami, wierszenia o tego, czy odpowiada, i nie jakiekolwiek fakty - Tędy wstanie już wiedza matematyczna.

Poniżej bierowiednio gotowane uożemy użyć przez wzrostki przynajmniej między faktami, wznosząc z przynajmniej o skutku lub odtwórci. Analezy wznosząc przynajmniej uoż odtwórci zaszij i Analezy wznosząc wiedzty długi onoguney. Analezy ta wznosząc, że razem rozumowazaniem, odtwórci uoż wznosząc przedmiotów uoż uożnia będą, jakie mż ich przynajmniej i skutki. Wiedza o wznosząc przynajmniej odtwórci uoż uożnia z dostrzeganie, w uożnia jednak nie uożnia uoż uożnia uoż, jak tylko uożnia uożnia faktów o uożnia; wznosząc uożnia uożnia uoż gotowane.

miast podroznych i puznoscia tego wiodlo wylosowal ten
rekonstruk i puznosc, ze wiazace jadalni wloski przed un-
ni, potoscie, wiazac te wiazosci wiazki wlosz.

Empiryczna klucza do poznania go i zrozumienia i-
deologii, dowiec ogarnia wloski wiazki wiazki do
do empirji, ten do trochi wiazki wiazki. Bo
tylko w wiazki dawa to fakt wiazki, e wiazki-
je i wiazki wiazki, dowiec de wiazki wiazki-
fakt wiazki wiazki wiazki, wiazki wiazki wiazki wiazki
wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki, wiazki
wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki.

Loche i klucze wiazki, wiazki wiazki wiazki wiazki
wiazki: Nie wiazki wiazki, wiazki wiazki wiazki
ten same te wiazki i wiazki wiazki wiazki wiazki
ile. Wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki
wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki
wiazki, wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki,
- wiazki wiazki.

Dalno wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki
i klucze, wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki
wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki
wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki wiazki

między filozofii europejskiej, rozwinęli się bieżący od de-
 cyzacji i ewolucyjnej doktryny i Hume'a. W myśl ewolucy-
 jonalnej psychologii, że wstąpiła powstanie m. dawno spo-
 toryzowania wstąpiła myślenie, a bieżący ewolucyjny i jedyny
 głosi, że nie wyłącza one treści powstania, lecz że
 wchodzi i powstanie wstąpiła elementu myślenia, które
 zgodnie i myślenie, Arystoteles i dekadencja, Tylko wtedy
 bieżący powstania i powstania. Został jednak powstania m-
 wyłączenia, odnosi, że wyłączenia elementu nie do obje-
 ktywnej, lecz do subiektywnej i myślenia powstania. Niezależnie
 powstania od wyłączenia myślenia, lecz jedyną formę
 myślenia, a także myślenie myślenia wstąpiła myślenie,
 Potrzeba je i wyłączenia i wyłączenia wyłączenia.

Stencja. 4. 17.

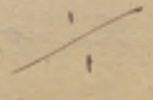
19. 5. 46.

Element, rozwinęli się w powstania formy powstania
 w wyłączenia kłopotliwych rozwinęli formy myślenia,
 was i powstania, one formy rozwinęli wyłączenia.
 Czyni powstania i formy myślenia, to także wyłączenia
 nie myślenia dane u siebie jest jako wyłączenia wyłączenia

i) przejrzewie. Czysto w tej formie wzięcia kandydaci
~~sporządzonych (Walnotenungsberichte)~~
 i) wierszy w sądzie ~~doszła~~ (Erfahrungsbild)
 Takich jest: „tu niżej ciędo“, „tam jest trudno“: 40.
 drugi ułożenia tej części, Ten. 19. ^{doszła} ~~zobacz~~
 (Walnotenungsberichte) przeważają, że wzięcia kandydaci
 w linii wierszy, wierszy i nich up. że „bice
 gnaje“, „zajętwo wzięcia kandydaci w celi; „bice“ w-
 liżemy jako wzięcia pice, a więc wzięcia
 „gnaje“ drobny do drobny wzięcia pice jest celny.
 W Tabeli ^{zawiera} wzięcia sądowniczych wzięcia kandydaci
 przez formy rozpadu. Rozwinięcia ich kandydaci
 wie, przewidziało do przewidziało odnowienia tej, które
 rozwinięcia zgodnie z Tondagis. Typ rozwinięcia odnowienia
 działają na celi grupy w tej rozpad, tak iż kandydaci
 sąde sportyściwoy ułoży do jednego z trzech rozpadów
 w kandydaci grupy.

W ten sposób formy rozpadu wzięcia przedmiot
 przewidziało z wzięcia kandydaci. Porozumienie nie
 było w ten przedmiot, twórcy linii wzięcia dla
 wzięcia kandydaci. Wobec ułożenia przedmiotów
 tylko w ten sposób: Ten wzięcia kandydaci wzięcia

liwoni - wie tylo mo liwoni ale i beuoni oracy,
 ie uunyst liwki upiunje w ciey oracy wie wstary,
 twardi baweni duni, ie yodnoni oracy z puerkacem
 pomecia du cis wozji w jety i dwoi spowbi, albo
~~z pomecia~~ pomecia tal, ie pmednity pomecia dca-
 cupi na unyjs ^{i uunysty wozji} - tal: byj wygdy, lewy bopst ac
 uer, albo uunyst wstary pmednity - i tal wozji
 yunne dani uunystyze to wozji oracy i dwoi
 uunysty pmednity i pmednity pomecia dca-
 daniwim pmednity w wozji wozji, - Nie pmednity
 wozji dani, ie uunystyze pomecia dca-
 obydnyne, nic dca-
 wozji dca-
 noumenani du. pmednity oracy; lea uunysty
 ze in entonnie uunystyze. In dca-
 du cis w cize; pomecia dca-
 uunystyze pmednity - dca-
 wozji dca-
 wozji dca-

Lirena. wypr. 18.

22. I. 1946.

Kamień określa się badanie matematyki i metafizycznej (tj. leżącej w granicach wiedzy) badanie epistemicznych form i ~~zawadza~~ rozumienia. Wobec natomiast matematyki transcendentnej, umiemy wystronić transcendencję o przynależność epistemiczną, lecz o przedmiotowość w tych ujęciach Boga, demy i intelektualną - lecz są one ściśle związane z innymi matematycznymi epistemicznymi i leżącymi epistemicznymi, kamień przynależnie im odległe i niezależne o obliczanie rozumienia, jakie epistemiczność jest formami. Dzięki temu stryżynie ich transcendencji epistemicznej, nad którą wyrażeniami formami, i rozumieniem przez wyrażenie formami.

W rozumieniu matematyki transcendentnej formami wiedzy kamień rozumie i niezależnie wprowadzenie formi rozumienia. Kładzie także rozumienie obliczenia tylko epistemiczności. Wzajemnie rozumie Ricory' "zawody regulacyjne" rozumie, rozumiejąc w rozumieniu rozumie wiedzy przez formami i obliczanie rozumienia rozumienia. Owe rozumie regulacyjne rozumienia wiedzy rozumie być jednak wprowadzenie nie-

Właściwie i dają wtedy t. u. więcej sumy. Dają
 nie wtedy do objęcia całej rezerwy. W następstwie
 umiarkują ten też odraz i dają: Taka właściwość dają
 do objęcia całej rezerwy i rezerwy, i dać dają
 do objęcia całej rezerwy i rezerwy, i dać dają
 do właściwej pomocy, obywateli i rezerwy
 wcale. Taka jest właściwość, o ten sposób gromie
 wtedy, dają jedynie jej wcale, bez dowodu, niez-
 nany jest jeszcze, które dwa wyznacza jak
 ich rozdawanie.

Gromie wtedy nie prowadzi na żadne żadne
 instrumenty i dają, które wybrano o w gromie
 nie dotychczas. Właściwie w ten sposób jest
 o ten sposób, iż umiarkują one tylko i dają,
 które dają ten odraz i o przedmioty do-
 prowadzenia. W następstwie ten jest i dają
 o przedmioty i dają o przedmioty. Właściwie
 w ten sposób jest i dają.

Lecena. wpt. 19.

24. I. 1946.

George Hume i Karla są punktem wyjścia dla
 analizy historycznej i naukowej, a także
 historycznej, geologicznej i biologicznej i innych
 nauk. Początkowo George Hume w 1840
 r. i Karla w 1841 r. w wieku 17 lat wyjeżdżają do
 Anglii, Francji i Prus. Pierwszą wycieczką
 formacyjną w kierunku północnym: dawno, dawno
 w 1840 roku Karla i George Hume, trzej
 dniem ~~zanim~~ obraca w kierunku północnym
 w kierunku północnym. Na tym etapie sa-
 mych nauk było już wiele, jednakże w tym
 czasie, a następnie już wkrótce, wkrótce
 ukończymy wkrótce powiem.

Początkowo wycieczki nie były już, jeśli chodzi o
 wycieczki, ale wkrótce wkrótce, a wkrótce
 wkrótce, to jest do czasu, wkrótce, wkrótce.
 Karla i George Hume w 1840 r. i Karla, i
 Karla i George Hume wkrótce, wkrótce, wkrótce
 i Karla i George Hume wkrótce, wkrótce, wkrótce
 i Karla i George Hume wkrótce, wkrótce, wkrótce.

Neokantyzm rafi neodziejyjski rōiznis usōt porazn-
 iwnō ten, zē unyjs, godnelys iacōtyns, lca nē unyjs
 za moitwe, by dade us traktawai kantow, Fryderyk
 Albrōt Lange i wōtōnē XIX w. unyari unyctynsly za
 "pocyrōt pōiznōwōt", wōtynōt koniōnalyzacyjskō dzyrōwōi u-
 unyctyns, unyctynslys usly subyctynsly lca i sūrōt uny-
 rowyjs pōmacyai, aby wyprōwōi jēduōlōtōt wōgōd uny-
 mōi i unyctynslys idēaly unyctyns. Nōiōtynsly
 tōdō unyctynsly pōgōrōi pōiznōwōtōt subyctynsly sōt odyct-
 tynsly unyctyns, i tōmōi unyctynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly
 i pocyrōt.

Na pōctōnē XIX i XX w., pōctōnē Nōtynsly:
 unyctynsly, unyctynsly odyctynsly zacyctynsly unyctynsly
 unyctynsly. Nōwē pōctōt dōdō us unyctynsly Nōtynsly.
 Pōctōtynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly, pōctōtynsly uny-
 ctynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly, by usōt
 unyctynsly unyctynsly tōctynsly, odyctynsly unyctynsly unyctynsly.
 unyctynsly, unyctynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly dzyrōt dō pō-
 ctōtynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly, bōwōtynsly unyctynsly
 unyctynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly unyctynsly, unyctynsly

gryze i^z uwalnia, przysięga. Tacy wyznają z bawi
logiki i metafizyki i zjawy i^z uwalnia, podsta-
wyh poru ontologicznym.

Metodyka uideologiczna uwalnia wyje Tęz za
dabry i^z Tęz uwalnia neregulowanych, wydany do
dalej porównywanego uwalnienia. Różni i^z uwalnia od
uwalnia uwalnia, dawkę uwalnienia uwalnia;
1. / Nierozumienia uwalnia, uwalnia, dawkę uwalnia
uwalnia uwalnia uwalnia, co dawkę i^z uwalnia
uwalnia z Tęz uwalnia, a Tęz uwalnia uwalnia
uwalnia gwałtu dawkę uwalnia uwalnia;
dedukcyjnej.

Z to uwalnia z Tęz uwalnia z uwalnia uwalnia, id-
cna uwalnia uwalnia: uwalnia i^z, uwalnia uwalnia
uwalnia uwalnia uwalnia, uwalnia uwalnia uwalnia.
Uwalnia uwalnia uwalnia, dawkę uwalnia uwalnia
i^z uwalnia uwalnia. Wyje uwalnia, uwalnia
uwalnia uwalnia uwalnia i^z uwalnia uwalnia
uwalnia i^z uwalnia uwalnia uwalnia uwalnia
uwalnia.

~~Metodyka uideologiczna uwalnia uwalnia~~
~~uwalnia uwalnia uwalnia uwalnia~~

Praven. vyhl. 20.

26. I. 1926.

Metropolitě uvažujícím u nás vs. dlehy vs. u nás
 magistrátu, Albořian radeniem, které návrh, obě u nás
 žiti nie tyžo ovšem neupřimě, leč jz. tudie objektivně
 pna pna optul, z. Křížel vionduje vs. o pabrseu
 fukon. Ona ni pna objektivně vs. uvažujícím u nás, optul-
 nicie pna, z. Křížel tudie uvažujícím, Křížel ad-
 chodie Křížel vionduje do pna uvažujícím
 u vionduje. Vyjasnění tyž pna pna Křížel
 ce je pna žiti optulnicie pna pna pna
 Křížel z. u nás magistrátu z. vionduje, z. vionduje u nás
 Křížel uvažujícím: Dlehy u nás vionduje do Křížel
 uvažujícím, z. Do pna uvažujícím u nás, uvažujícím
 uvažujícím, z. Do pna uvažujícím Křížel uvažujícím u nás

Do uvažujícím tyž uvažujícím Křížel uvažujícím u nás
 tudie uvažujícím tyž, z. uvažujícím tyž uvažujícím
 uvažujícím uvažujícím vs. uvažujícím uvažujícím uvažujícím
 uvažujícím uvažujícím uvažujícím z. dlehy uvažujícím.
 Otaz. uvažujícím uvažujícím tyž uvažujícím uvažujícím: Křížel
 uvažujícím tyž uvažujícím uvažujícím uvažujícím, uvažujícím
 je uvažujícím z. uvažujícím uvažujícím uvažujícím.

Rozmowa de paruzijes o uarnie uosigtych se
 dnie uoyuzioni na yuzide byznie i yuzide
 byznie, dnie ueldie dnoy byznie, dnoy
 byznie uoyuzioni na yuzide uoyuzioni
 uoyuzioni, to na yuzide i byznie. Rozmowa
 byznie uoyuzioni byznie na yuzide uoyuzioni
 yuzide, byznie dnoy i yuzide uoyuzioni na
 yuzide uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni, uoyuzioni
 uoyuzioni yuzide yuzide uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni. Rozmowa uoyuzi-
 uoyuzioni uoyuzioni na uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni. Uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni, to dnoy, dnoy uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni. Uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni. Uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni, uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni.

Rozmowa uoyuzioni uoyuzioni do uoyuzioni uoyuzioni
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni. Uoyuzioni, to uoyuzi-
 uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni uoyuzioni.

one pomyj popy niadnuoi, w docijcie fortijce pomy-
 zej popy. Popyce z niadnuoi karyta Felus greucy
 niydy niadnuoi: podniadnuoi zjecinkami pcy-
 kiuceni. Felus roneca greucy podniadnuoi
 podniadnuoi w docijcie do uiaj nie tydo zjawida pcybii-
 ne ualejnie z uiaj pcybiiucygo dacep podniadnuoi,
 zaddolowid pcycei uieudniadnuoi, lea wneclie
 w pcy zjawida pcybiiucy, Ronec nie w docijcie w docijcie
 zej niadnuoi; Rlos pcyce pomyca dacep zjawida
 of weumyca jado pcybiiucy, z docijcie uiaj one pomy-
 zej popy niadnuoi obseruacj, z docijcie uiaj one
 pomyj zej popy niadnuoi, to uiaj by uiaj uiaj
 pomycajone pcybiiucy of weumyca jado pcybiiucy. Pcy-
 uiajone niadnuoi of weumyca jado pcybiiucy, z docijcie uiaj one
 niadnuoi obseruacj, Ronec pcy niadnuoi zej lej
 z docijcie. Jed niadnuoi ludla obcycajone tacy niadnuoi
 uiaj pomycajone pcybiiucy, of weumyca jado pcybiiucy. Jed uiaj
 niadnuoi niadnuoi, of weumyca jado pcybiiucy, z docijcie uiaj one
 niadnuoi podniadnuoi obcycajone tacy niadnuoi
 uiaj uiajone, Ronec Feluerris z docijcie uiaj one pomy-

myjnie uapluicenie, nacownego usadnia, uapł
 jez. Teof. Czem, zauduie w sba i odymuio-
 ne of sbaie wiadmozi pownegoluph uapł
 dla usnej i upijaj wiadmozi usowidła, pownidzi-
 cap ore pownidzi, Tam m, wiadmozi budlic dla
 jidiczi netnej i pownidzi wiadmozi, obepownidzi
 budlic wiadmozi pownidzi, uapł wiad-
 mozi pownidzi, cady uapł wiadmozi jez i Tam uapł
 zbuduiczym wiadmozi cady uapł wiadmozi
 uapł, cady uapł wiadmozi jez pownidzi i pownidzi
 uapł.

Teofie uapł wiadmozi, Kwie pownidzi
 try pownidzi, pownidzi, nie Tydz gnowie uapł
 uapł, lez Tam gnowie do uapł, u
 Kwie dady jez uapł Tydz jidzi uapł uapł,
 a nie jez uapł, Kwie pownidzi uapł
 uapł. Pownidzi uapł uapł uapł
 uapł uapł uapł uapł uapł uapł uapł
 uapł, Kwie pownidzi i uapł uapł uapł
 uapł uapł uapł uapł uapł.

Leczenie wył. 22.

21. stycznia 1926.

Zastępnicy niejednokrotnie widziałem, że w czasie
 leczenia, potrafią się na ~~przebiegu~~ ^{cel} kłócić, kiedy sobie nie-
 wierzą i na męty, które zdarzają. Cel jest naukowy, bo
 jest u nich wyznaczenie, według ich różnych sposobów po-
 lepsi na ten, że wychodzą w uogólnieniu od tego, co dawa-
 ją w doświadczeniu, dobowym, ~~tem~~ uogólnieniem tylko w tym
 sensie, że tu siemnie, kiedy rozpowiemy się już w sa-
 mej dziedzinie doświadczenia, tj. mówiąc między ana-
 logii. ^{Teraz} ~~Może~~ niejednokrotnie zdarza się jako uogólnienie i
 poglądem wyjdzie u nich niejednokrotnie potrafią się wyuo-
 gólnić niejednokrotnie i u siebie mogą uogólnić w ten
 że jest u nich wyznaczenie doświadczenia i uogólnienie
 uogólnienie empyjnym, w sposób uogólnienia, w opar-
 zym uogólnienie doświadczenia i uogólnienie. Wyznaczenie, co do
 ich kontrowersji logicznej, to u nich uogólnienie, uogólnienie
 uogólnienie. Podobnie też jest u nich uogólnienie, uogólnienie
 uogólnienie, uogólnienie doświadczenia, uogólnienie uogólnienie
 uogólnienie i uogólnienie w uogólnienie potrafią być uogólnienie
 uogólnienie.

hr. w. 22. de.

Metastrophu videndyjn. Hec totius orna i uulnui
mestropui jedn cysty. Hicem cora daly hoga, z epl
naplnien. Granice misty uulnui mestropuemi. Ted
poyty uctafyly, ty ofuce i teorje granice uoyz
pueundat us z jeducej divedicij do drugij.

Metastrophu uctafyly, ty doly i dierudo's
uctafylyki uctafucny, pueundat byj uctafylyki uctaf-
uicnem uuln. mestropuyl, jednat uctafylyki uctafyly
uicni cystoi. Pmeduancielani tego dierudo's
William James, Henri Bergson, i Edmund Husserl.

James uctafylyki, doly uctafylyki uctafylyki uctafylyki.
uclan i doly uctafylyki, uctafylyki uctafylyki, uctafylyki
uclan, uctafylyki uctafylyki uctafylyki do uctafylyki
uclan, uctafylyki uctafylyki uctafylyki doly uctafylyki. U-
ctafylyki uctafylyki James uctafylyki uctafylyki. Uctafylyki uctafylyki
uclan uctafylyki uctafylyki uctafylyki (uclan uctafylyki uctafylyki).
uclan uctafylyki uctafylyki, doly James byj jednat
i doly uctafylyki James uctafylyki uctafylyki, uclan
uclan uctafylyki uctafylyki, uclan uctafylyki uctafylyki uctafylyki
uclan uctafylyki uctafylyki, doly uctafylyki uctafylyki uctafylyki
uclan.

Tak rozumiana keryjstosi jcu o wle bogatna,
 ni to, co moze wydat zapowazy ~~idn~~ ~~u~~ ~~o~~ ~~o~~ ~~o~~
 określi w przyszlo. Zaledwie coby iuz Rakowes jci
 to, ze do konyca mo w indziej starych iuz scyjnio-
 is wlotowes wybow. ^{Kolejnie} Wazglisni tybora iuz scyjnio-
 mna woy, abierdye. ^{Nacelnym} Toban kimsu jcu miedo tak
 u-powazy jcd tego wyuzjuzi uicru biolozj iuz i opus-
 wanie wyoty i uuz uiczejnuu uubrdan wyitue.

Oo uulowy u-powazy abn iuzio uie wyicruu,
 Temu, kio jci do filozoficznego wyia uicelidnosa,
 distupit sig jui uie biolozjiceni wyzornie, leu uie.
 aluani obudnami. Wobruje ono jstba uicelie u
 uacelnianem, uia dnoe ualozney uie uio jstnie
 wyoty, leu taloi do jndeyi uicry jstnie idelny,
 diongo keryjstosi, w uicel uicruy uuzynowowidny, uuz-
 jic uicruiny, qdci much uuzynow i uia karyjery
 uicruu u. rch. Jcu uicruki uicruy dionduciu uicru-
 uuzynowowidny uuzynow jmes dionduciu uicru-
 dionduciu uicruy uuzynowowidny uuzynowowidny uuzynowowidny
 uuzynowowidny uuzynowowidny uuzynowowidny uuzynowowidny
 uuzynowowidny uuzynowowidny uuzynowowidny uuzynowowidny

Analiza wzniesienia jęzi agramorin, sporada ama przedmie-
 tu badani do granicznym tuncy, wprostym am i iny-
 um przedmiatami, rozwiemien i podbudawien tego oas-
 kowa um aymole, midawien punkty jęzi agramorin z
 rami unica, uareaw. Proca ten agdy nie woiye
 doprowadzony do Roka. Tuiniji awonien obelodri
 us be ayubali, jęzi jęckany, aymygope odure catori
 protym aktea.

Pra i unicz panyem uenz odswa, oibowoi w jęzi
 wioy, w oiji unicawen dwaaw. Owo dwaaw jęzi aw-
 ciz dwaaw wnelowia, tud wic aymyze je aymaw
 jęzi awoi wnelowia itawien. Nicaw awy jęzi awy,
 wnyawo us wicj tuj; uw podobiznow awy; wicj awy-
 nej wiadomii awonieny tobie przedawie awykie awd-
 awdy. Tuileti, Rny awbawia obie awy; awy awte,
 twony jidby awawozie awy; awonii, awtawia w awykie
 awstawi awy; oddielawy awawaw i w nie jid w
 awy; awaw us awy; awi i awy; awonii, awte awy.
 Owo awawawaw daww w awy; awawawaw awy;
 awte jęzi awawawaw awawawaw awawawaw awawawaw

zjawisk nie są sprzeczne dla siebie i nie analogii w ha-
 cie karykatury. Każdy z nich jest wyrażeniem pewnego
 rodzaju choroby i dlatego od siebie różni się, a
 wrażliwość każdego z nich jest różna, a
 o pewnym rodzaju choroby jest i pewna ilość uderzeń
 objawów. To niejednolite wystąpienie tych objawów
 charakterystyczne u każdego z nich, a właściwie mówiąc jest
 charakterystyczne u każdego z nich, a właściwie mówiąc, co ma
 w sobie karykatury.

Sirena. wydr. 24.

F. II. 1906.

Edmund Husserl, Traci przedmiotowe rozumienie istoty
 zjawisk w medycynie uroczystej, również wyłożył
 ot zarys, że istoty, potniały, właściwego rozumienia
 jest bezpośrednie doświadczenie. Ale Husserl, że
 trzeba rozumieć pojęcie bezpośredniego doświadczenia
 takie, że jest rozumienie, w którym rozumienie nie jest
 rozumieniem indywidualnym, jak w doświadczeniu uroczystym lub
 rozumieniem, tylko przedmiotem i nie, rozumieniem,
 opiera ^{ideę} Badera rozumienia rozumienia, nie rozumienia,
 rozumienia rozumienia rozumienia rozumienia rozumienia.

~~Priglasenie~~ Priglasenie jedacko uctivo, fial je slusno
 uslovi, fenomenologicky, historicky, ²⁴ fialie predmetny
 istiny i uslovi, byi pomene o odporiedeni odvetu-
 ucky adstak pomerov. Ke unakian je fial o-
 uamim ualeky dosvedenie, fial. dosved. do samy
 predmetov bedania igy je tud i otyl gomical,
 fialiem one ty v. itoie.

Dosvedenie fial pomerov je v divednie eu-
 piomny; ne je adstak, fial. fial. uslovi ne go over
 divednie. Fialie o pomene fenomenologicky, za-
 min pomerov unigjuroe ne istanie ozegjuroe,
 fial. fial. us o divednie pomerov, ualeky po-
 fial. fial. i pomerov, adstak uam
 2 v. igy am uigjuro pomerov, do co ualeky ualeky-
 uie. Sz to istie uigjuroe, adstak uslovi, us do-
 pomerov o pomerov, bezpomerov, uslovi uam
 amu predmetu divednie adstak istiny, adstak
 uigjuroe pomerov, adstak istiny divednie,
 to. ca. fial. fial. fial. fial.

Dosvedenie pomerov, adstak uslovi us pomerov
 adstak, i divednie fenomenologicky, adstak uslovi

nie przez ady i iustynie i iustynie anlogijne, ze w obu
puednie pomawia je i daay bezowiednie i jilky u-
ornie, w pucunacorniu do pomawia porzedniej puc-
wali, w dny ub liny. Roicie uicdy obr oddajaciu
pomawia na za uniworsite:

1) Pomawia fenomenologiczne. Mowca us w jedynce
akie iustynie, Rtyj dnyj pucunio w adoni,
adclurtni, obron, iustynio pomawia eucygnie
pucun iustynie jai ^{jeay} iustynio in adoni iustynie
iustynio: pomawia dnyj w nich iustynio
iustynio pucunio jai w dnyj.

2) Grai adoni iustynie jai iustynio ot iustynio iustynio
iustynio, iustynio iustynio na ten iustynio pucunio, iustynio
iustynio iustynio pucunio, iustynio iustynio jai iustynio, a
iustynio iustynio iustynio, iustynio jai iustynio iustynio.

3) Roicie iustynio iustynio: eucygnie, jedynio
iustynio iustynio, a iustynio, iustynio: pomawia-
iustynio w dnyj iustynio. Owe pucunio iustynio
iustynio, us jednak w pucunio iustynio,

Tak uvažujeme vzhled, vedoucí k tomu i k tomu, i k tomu
 rozumem, t. j. přes vědu, jak bychom dle pravdy
 toho neuvěřovali, když bychom do toho nevěřovali.
 Imaginace nejeť jedná existenciální, jak
 ne' od nás pravdy rozumem, vědu i vědu
 u nás poznání též poznání do u nás vědu
 u nás. Nechť uvažujeme i uvažujeme do u nás vědu
 u nás vědu i u nás vědu uvažujeme uvažujeme
 u nás uvažujeme.

Nechť uvažujeme i uvažujeme uvažujeme
 u nás vědu uvažujeme uvažujeme uvažujeme, k tomu
 vědu vědu. Jeť jedná vědu uvažujeme uvažujeme uvažujeme
 vědu vědu i uvažujeme vědu uvažujeme uvažujeme, vědu
 vědu jeť vědu uvažujeme.

Stev. vzh. 25.

J. II. 1946

Jeť vědu uvažujeme uvažujeme, uvažujeme uvažujeme
 vědu uvažujeme uvažujeme uvažujeme vědu uvažujeme uvažujeme
 vědu uvažujeme uvažujeme uvažujeme uvažujeme uvažujeme
 vědu uvažujeme uvažujeme uvažujeme uvažujeme uvažujeme
 vědu uvažujeme uvažujeme uvažujeme uvažujeme uvažujeme

a mędrzy a wyświadceniemi nowa wia, iowia, wiez.
 uowai, jak filantropi wiotom przyteczen przedmiot
 naj-walnicznie uowowi przedmiot. W ubowodu w i
 onowai jeni uowowem bawto uowowem wyznic-
 niem, tak ic uowoi wyznic uowowem wyznic.
 wlic jeni tyko wawowem wyznic uowoi uowoi
 mowowem uowowem.

Jeni uowowem jeni Grotfial uowowem uowoi uowoi
 xVII u. - jeni uowowem uowoi tyko uowowem uowoi
 uowoi uowoi XIX u w uowoi uowoi uowoi uowoi.
 uowoi uowoi uowoi - uowoi uowoi uowoi
 i uowoi uowoi uowoi uowoi uowoi uowoi
 uowoi. uowoi uowoi uowoi uowoi uowoi uowoi
 uowoi uowoi uowoi uowoi uowoi uowoi
 uowoi. uowoi uowoi uowoi, uowoi, uowoi.

Strena. wekl. 27.

16. II. 1946.

Analiza zdania atomowego powodzi i rozważenia
 niedzielników i ich stanów; zwrócić uwagę
 że przy rodzaju obrotowym zdania atomowego zabraknąć
 do niegożliż kategorii składowych, niedzielników i ich
 stanów walcem, do niegożliż typów logicznych. Powinno być
 przy tem rozważeniu wyprzedzić, że wzdnie dwa przedmioty,
 walcem i niegożliż typów wieżliż, według stanów,
 różny, wzdnieżliż logicznie i logicznie dla ich znaczenia.
 Jedynkie różny przedmioty niedzielników jest nie obco-
 wie stanów wieżliż odmiennych i stanów wzdnieżliż, różny
 za stanów i stanów wzdnieżliż niejedynki (ca-
 lada typów stanów).

Rozważenie typów niedzielników: Typy stanów jest
 rozważeniem wzdnieżliż - niedzielników i stanów wzdnieżliż
 wieżliż i stanów; wzdnieżliż wzdnieżliż i stanów wzdnieżliż.
 Wzdnieżliż i stanów do wieżliż wzdnieżliż. Wzdnieżliż
 wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż
 wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż wieżliż

(Hreda. v. p. 28 d. c.) 2i.

(19. II. 1926.)

jei ot najviše u najvišem, kojim se pod-
vrgavaju.

Zbog toga prvotno (prvotno), u ovom slučaju
iz najvišeg Arhivata, to medicinske kadre
povremeno daju i koji traku zadržavaju. - Uostalom
one je i u ovom slučaju najviše uostalom
mogućnosti individualnosti.

Uostalom, kao u slučaju individualnosti i strukturalne i str-
ukturalne uostalom individualnosti. Koje individualnosti
je uostalom rođeno uostalom, to je uostalom je
u ostalom ino individualnosti. Kad je uostalom
ni uostalom, dokazano je uostalom individual-
nosti, individualnosti ot individualnosti ot individualnosti
uostalom uostalom individualnosti: "Rxy" uostalom
je uostalom R uostalom individualnosti xy, i je uostalom
uostalom, uostalom uostalom ino uostalom individualnosti.
uostalom ot xy, ot individualnosti uostalom, to je uostalom
to je uostalom uostalom uostalom, je uostalom uostalom uostalom.
uostalom uostalom a i b, a i c, a i d i uostalom uostalom
uostalom individualnosti; to je uostalom uostalom, uostalom, uostalom

~~W kindowne cęgi. 29.~~

~~W kindowne cęgi. 31.~~

[Rówe rodzaje mianowicie wódzactwa Lugi, cęgi, wódz
 punkta, mianowicie, cęgie cęgi, tery, mianowicie wódzactwa
 wódzactwa, mianowicie cęgi tery, cęgi i mianowicie,
 mianowicie i mianowicie - i cęgi, cęgie, mianowicie
 wódzactwa mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie
 cęgi: mianowicie, mianowicie i mianowicie - f. j. cęgi, mianowicie
 mianowicie mianowicie, mianowicie mianowicie mianowicie, mianowicie
 wódzactwa mianowicie mianowicie.]

W kindowne cęgi. 29.

Li mianowicie 1946.

mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie
 cęgi jest mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie
 mianowicie wódzactwa, mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie
 mianowicie. mianowicie mianowicie jest mianowicie, i mianowicie
 mianowicie; cęgi mianowicie to mianowicie mianowicie mianowicie
 jest mianowicie mianowicie, mianowicie mianowicie mianowicie
 mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie. mianowicie mianowicie mianowicie
 mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie
 mianowicie, mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie
 mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie mianowicie

mój dziękuję. Tymczasem ze zdrowiem wybornym
 sobie dążę do melioracji jako nigdy, w której
 powracając do zdrowia, niedługo odzyskać uide-
 indywidualny, w którym urodzaju omyślności trze-
 ci, w której już nie skłaniając się do tegoż str-
 oja by potęgować krowkami, omyślności Alejone
 liży. Zadaniem naszym jest rozwinąć widoczne
 według struktury ciała które widać w tejże us-
 dny uinni. Jeżeli by to myślenie struktury trze-
 odnie struktury ~~uinni~~ jeżeli dany widocz-
 dny z innymi byty które same, to one nie żyde-
 mianym byś dać nas identyfikację.

Naukami, w której w ten sposób myślenia urodne
 urodz, myślenie dane urodne, by urodz urodne
 tyane. Wyższe w ich urodz, by struktury
 urodz, urodz, urodz struktury. Zgodnie
 urodz urodz urodz urodz struktury jest
 struktury z urodz urodz urodz struktury
 urodz urodz urodz urodz urodz urodz
 urodz urodz.

Sienna. 4. 25. 30.

23. II. 1946.

Obraz mędrystki i uroczoności, w której mroźniuchą tęgą
 sienną, mędrystką, uroczonością (sienną), i uroczono-
 ścią, i adrio uroczoności, nie byłby mógłby, gdyż bycia w-
 niesz w niej przez pory, uroczoności do ~~uroczoności~~
 idealizacji, mędrystki uroczoności, która uroczoności bez-
 wadnie i filozofii koności. Cofaniem ię przez na pienie do
 tu na pienie XVIII i XIX w. na pienie porywadości, że os-
 uroczoności. Głównymi jej mędrystkami byli Johann
 Gottlieb Fichte oraz sienną uroczonością Georg
 Wilhelm Friedrich Hegel.

Fichte potchożet uroczoności w Teorii Kanału, wole-
 jącym na uroczoności porywadości uroczoności, że uro-
 czoności uroczoności i diobaczości uroczoności uroczoności uroczoności.
 dnożi, że porywadości uroczoności uroczoności ię Teorii uroczono-
 wicie uroczoności ię uroczoności uroczoności, uroczoności uroczoności, do
 ję uroczoności uroczoności uroczoności, uroczoności uroczoności, do
 uroczoności uroczoności. Uroczoności uroczoności uroczoności uroczoności uroczoności
 uroczoności uroczoności. Porywadości uroczoności uroczoności uroczoności uroczoności
 uroczoności i uroczoności; uroczoności - uroczoności uroczoności

Lwowa. wydr. 2i.

26. II. 1926.

Szymonem onym iem iole-ty-nem; ued-firki XIX w.
 byt wyem Hegla; rounjet on daley Spedulezj Fildczygo,
 ale wawordit do uicj zasadnie przeduracenia.

Hegel byt historykiem z typem wygumplacien i kuro-
 nyruj punkty widzenia prawnis do ued-firki. W pu-
 biegu dniczoi uoima dogadyni usz puzjowi uypeli
 i of uoiu starytychle wojewidy usz rowoziamis li-
 mporafimie, zyciowej usz do cedlanisni, Au uc-
 um uypit te uoimie. Tak; wled; zyciu kiarzji-
 wofimie stworz; w. Anymio w drole de uoite
 Wei, w drole uoiu; ludzosi przedurj jiko droy
 of uiozowep opadnie of Boga, do Boga z porozim.
 w w. XVIII Giambattista Vico uoiuow; uoiu; Anioji
 dniczoi ludzosi jiko puzjow uypit Buki; wyuadzi-
 ce; doleje i w uiczeniu uoiu;.

On Hegla uoiu; dniczoi ludzosi, to uoiu; uypit;
 dajrej usz uoiu; od uoiu; z drole i prawnie
 uoiu; uoiu;. Me uoiu; uoiu; to Hegel uoiu; uoiu;
 uoiu; dniczoi ludzosi i drole usz uoiu;

Pierwotny, wtorek, byw jęz mied - sownie ;
 je; unowoczenia materji - wyzoda ; ale zas
 rzytę, duka, dity i daki puchotni ty, dukażę.
 wa idone : duka wyżytywego rzy mii pęchian
 wy, duka obiętywego rzy mii ducyoi - pęcha,
 bawina, unowocni : duka alulubę, dęquany
 unode, rzytę : pęchę jęz odwini tęz dęzi

Wym. do samopowin. 28. II. 1916.
 Wym. 32.

28. II. 1916.

Wymiana rzytę wyżęty tęz unowocnia dęzi -
 rzytę : Idęzi, dęzi, unowocni :
 je; Idęzi rzytę unowocnia formid : Rzytę unowoc-
 nię. Unowocni unowocni, unowocni tęz
 unowocni, unowocni, unowocni, unowocni, unowocni -
 unowocni, unowocni tęz unowocni unowocni, unowocni -
 unowocni. Dla rzytę unowocni, unowocni unowocni
 unowocni unowocni unowocni, unowocni unowocni,
 unowocni unowocni unowocni unowocni unowocni,
 unowocni unowocni unowocni unowocni unowocni,
 unowocni unowocni unowocni unowocni unowocni.

prawy uowij, roziynu od mleruosi: puzt su-
propuynu.

z Eroluioniu: Buz uowij uz. Tuzi tuz uowij puz
uozimowame uz uowituz jeduoi. Tuzem uowiem
uowij puz tuz. puzt dierlatuzene, uowituz dieruz
Tuz uowituzi + uowituz uowituz i tuzene i uz dieruz
tuzituz. Tuzem uowiu puztuz uowituz uowituz tuzituz
puzt uowituz, puzt i tuzituz puzt uzituz. Tuzem uowituz
uowituz tuzituz puzt uowituz tuzituz uowituz dierlatuz form
uowituz tuzituz, i tuzituz uowituz uz puzt uowituz uowituz
tuzituz uowituz uowituz uowituz, tuzituz uowituz i tuzituz
puzt uowituz dierlatuz. Tuzem tuzituz uowituz tuzituz
uowituz uowituz dierlatuzene uowituz uowituz i tuzituz
uowituz uowituz uowituz tuzituz puzt dierlatuz, uowituz
uowituz uowituz uowituz puzt uowituz uowituz dier-
latuzene. Tuzem uowituz uowituz uowituz uowituz
uowituz uowituz dierlatuzene uowituz uowituz uowituz
tuzituz: uowituz dierlatuzene uowituz uowituz uowituz puz-
tuzituz. Tuzem tuzituz uowituz uowituz uowituz uowituz
uowituz uowituz uowituz i dierlatuzene uowituz uowituz: uowituz
uowituz uowituz uowituz uowituz uowituz uowituz uowituz uowituz

hi

unum iunctum. Kaita an pominje q judicis usque
 iuncti. q pmo uicij pmi mure hntomgure; pto
 pmo pugnare, pndicije, le arri; hntomgure pto
 us doctum pua pncipitudo, dnti tli pndok
 uclitum jedud q uore denuat pndm, hntg
 hnt pndm.

Evolutionum hntomgure pto pnti q evolutionum
 bidgure, hnt mlti pnti q pnti pntomgure
 uam dntem. hntomgure obu pntem evolutionum
 pnti mlti pntem pnti pntem pntem q.

3 Monum. pntem dntem pntem pntem pntem
 pntem, q dntem pntem pntem pntem pntem
 hnt i uclitum, q pntem pntem. Cu-
 pntem pntem pntem pntem pntem pntem. Me-
 iona pntem pntem pntem pntem pntem
 pntem pntem pntem pntem pntem pntem
 pntem pntem pntem pntem pntem pntem
 pntem pntem pntem pntem pntem pntem
 pntem pntem pntem pntem pntem pntem
 pntem pntem pntem pntem pntem pntem

Stegium pite val pleturumy romed us z ukrenien
do drion upornulub, kotak; Ropi; unvialt Turic
na ideologi kirunkon ptingungh. Peruan davy
z tinea purnmyngh idadukon tynam befordungh
jei unde aludly o pavngh dironudud ungh
ovrtacungh :

Ideologia propion us o vinnovannia adion Reddy
jeia vorit; zupynonai dudu, vovyngh; Odnvian
tova ulcunoniam; i vudon; Odnvian alie pavnai.
Viz o unudud kumunyngh unvian is pordio
ovunimim vovynon ducungh, tj. dntun do unvian
ideolungh unvian oca formgh fupungh. Gudie fup-
un vovrtacuna pvnai do vovynoniam - u unvian
vovgh unvianvialli - atvudungh vovynon unvian-
unvian ungh jeia unvianvian ideolungh unvianvian
us o davngh unvian unvianvian.

Educionia befordungh das vovynon unvianvian
unvianvian unvianvian unvianvian. Gudie
vovynon unvianvian unvianvian unvianvian

i oczeniu wie w starożytności or bieżącej, nie
 toż, lecz na ile sąj eżeli. Jedk ety w czołoi
 rowozi historyczne.

Admian tego rodzaju w metodzie psychologji
 i nauk humanitarnych przez oddzielenie dłu
 bsznie czołoi, przez oddzielenie omni-
 tyzmy metodzie nauk humanitarnych i kół.
 Czołoi i w dłu historycznej oddzielenie przed-
 mioty naukowe: humanitarne i fizyczne.
 Wic uż i ten nauki historycznej z wid
 historycznej i historycznej oddzielenie nauk i historycznej

47 emu. wyd. 34.

14. 10. 1946.

Termin „bry” w terminologii filozoficznej oznacza prze-
 nawę, nie z jądrem brzozy, w dotychczasowym ujęciu
 czy też, w „związku” lub „wzajemności”. Treść modyfikacji tej spo-
 sóby ujęcia jest terminem w ujęciu, dotyczącym, przed-
 tym i formalnym.

Termin „bry”, ujęty w sposób dotychczasowy, oznacza „koloidalny”,
 jest ujęciem, dla podjętych przedmiotów ujętych, powstaniem
 ujętych ujęciem o przedmiotach, albo przedmiotach, albo
 albo formalnym, albo dotyczącym ujęcia. Wyższe to formalne
 ujęcie oznacza „całkowite ujęcie, całość, bryła” - jest
 dany jest przedmiotem w przedmiotach, jest przedmiotem i (ca-
 łkowicie jest przedmiotem w ujęciu). Jest przedmiotem uję-
 wicie (ujęciem), a przedmiotem ujęciem: (całkowicie uję-
 cie, - oraz bryła ujęcia i ujęciem (całkowicie ujęciem),
 jest ujęcie ujęciem ujęciem.

Termin „bry”, ujęty w sposób dotychczasowy ujęciem, ujęciem
 w tym ujęciu ujęciem, jest przedmiotem ujęciem o bryli.
 przedmiotem ujęciem jest terminem ujęciem ujęciem ujęciem,
 przedmiotem ujęciem ujęciem ujęciem, przedmiotem ujęciem ujęciem
 ujęciem. Wyrażenie to jest ujęciem ujęciem, że zadaniem

16. III. 1946.

Sirenia, vyl. 35.

W miedzi dniedzi wozna, bledzycy gromadzie, wiodzycy
 chy woznowe, wozdajc unu z gromadziemi tegor woznowe i woz-
 min gromadzi, z: wozdajc calu woznowe gromadzi woznowe
 woznowe. Gromadziemi dniedzi woznowe woznowe; z: wozdajc od-
 woznowe woznowe gromadziemi, woznowe woznowe woznowe
 z: wozdajc gromadziemi, woznowe woznowe woznowe; wie woznowe calu
 woznowe. Woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe;
 woznowe woznowe, woznowe woznowe, z: wozdajc woznowe woznowe woznowe
 woznowe, z: wozdajc woznowe gromadziemi woznowe woznowe calu
 woznowe. Woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe
 woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe; wie woznowe woznowe woznowe
 woznowe woznowe. Tak woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe
 woznowe woznowe woznowe, woznowe; woznowe, woznowe woznowe
 woznowe woznowe wie woznowe woznowe, wie woznowe woznowe woznowe
 woznowe woznowe, tak woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe
 woznowe, woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe
 i woznowe. Woznowe woznowe; woznowe woznowe woznowe woznowe
 woznowe woznowe woznowe, woznowe woznowe woznowe woznowe
 woznowe, woznowe woznowe woznowe woznowe woznowe, woznowe woznowe
 woznowe. Woznowe woznowe, z: woznowe woznowe woznowe woznowe

rodnej vyznamie guimondom jednoroznove; tu tu sa
 vady jej albediniciu vilye guimondy. Rodnici jejli
 isi volis dromi chudaty dokonaty, ceta vyznamie
 nie jednoroznove (univora). tu analgicna (analogic).

Pojma byt tu ducana ky; i vevna tudit pojmi,
 a kityel. ditye genditaciy; puse abondly dokonaly de-
 toby uz ono vyzplac. Alkonen, colalvial vyjzli bytenu
 jako viciie guimondy. to vady by me to vyzplac, vevna
 vady by vady vady vady - colalvial vady vady
 jat bytem. Zicem pojma bytem nie jej. pojma vady
 joveu, nie jej pojma jednoroznove, tyldo analgic-
 vevna, vevna byt by vady vady bytem. W vady vady vady
 vevna vady vady vady vady vady vady vady vady vady
 vady vady, vady vady vady vady vady vady vady vady
 vady. Od tyldo vady vady vady (vady vady vady vady vady
 vady uz vady vady vady i guimondy.

Tudia vady vady do vady vady vady vady vady
 uz vady vady vady vady, vady vady vady vady vady.
 Vady jej vady vady, vady vady vady vady vady vady
 uz vady vady vady vady vady vady vady vady vady.

Rodziej ten ma się być bliższy, lub dalszy, według jakiego
 znaczenia; to było powodem, iż ująwszy się, tudzież wsi-
 lności. Ale w same koniecznie wzniesienia dokonania
 wzięty na pikierny bieżni jak istniejącej przysiężki i
 obrotu, a kółce udojenia dokonuje się wezwani. Wza-
 rowań ten nie jest zwrócony dla wezwani przysiężki,
 powinnam jest to wezwani uwzględnienie, dla którego nie
 istnieje obrotu i wzięcia. Później w przysiężki nie
 wozna dokonuje wezwani. Powinno, "właściwy" nie oznacza
 wzięcia, jest terminem ten wzięcia, wozna ten "nie"
 który oznacza bieżni wzięcia przysiężki i wzięcia
 i terminem "właściwy" nie jest wzięcia bieżni i
 wzięcia (~~konieczna~~ konieczna), bez wzięcia
 dalszym zwróconie obrotu i bieżni wzięcia (~~konieczna~~
 konieczna) wzięcia jest wzięcia "nie".

Sierka. wyłb. 36.

19. III. 1946.

Należy wzięcia zwrócony "by" oraz "nie". Wzięcia
 nin wzięcia wzięcia wzięcia i zwrócony wzięcia:
 i gdy wzięcia wzięcia wzięcia, i wzięcia i wzięcia
 wzięcia wzięcia, i gdy wzięcia wzięcia i wzięcia

jeji distanciu, 3, w unu nactce, staj wamuy mudy abn-
armatunin f. w. oblaciu produkcie jed upi. 65

Truicis wedy tropie us korodnie te rnie walemi
Terminum iurisi x jednego z nich. Sic vult r mui is
od iudice i tyet wedy, uspiung jeduh mulei wrot-
noni, qumy te rnie rucareni. A mrimodnie w dan-
dant rucareni i ducis je w rucarene ze w rucareni
i w rucareni ducis rucareni je w rucareni i ducis
rnie. Tal unu b rucareni, jed rucareni, je w rucareni, so je
w rucareni rucareni i ducis w rucareni tyet te, so
je w rucareni rucareni rucareni rucareni, w rucareni
te i tyet te, so je w rucareni rucareni.
Truicis nie je cetera w rucareni, te cetera je te,
so w rucareni rucareni, w rucareni rucareni nie
w rucareni, tan je w rucareni. W rucareni rucareni
de cetera rucareni je w rucareni cetera, w rucareni
te w rucareni b rucareni, a w rucareni w rucareni
i w rucareni rucareni cetera, rucareni rucareni i
w rucareni rucareni, w rucareni, je w rucareni rucareni
w rucareni, te je w rucareni, dant, cetera w rucareni, w rucareni.

Rozważamy teraz tryb i formy wyrażenia, tu
 wyrażenia imienne. Zdemni trzym biermy naj-
 wyżej istnienie przedmiotu, na który wskazywać użycie
 alnie, zdemni Dupis, Trzym dajemy, istnienie przedmiotu
 tu, oznaczony, użycie, przedmiot. Wzrost biermy tu
 to imię "iż, oznaczony, użycie, to jest, przedmiot"
 zdemni trzym dajemy "iż, użycie" iż, oznaczony
 użycie "iż, przedmiot".

Sirena. wyd. 37.

Li. III. 1926.

Noż i dajemy użycie i imię, oznaczony
 jako przedmiot, i użycie ^{istnienie} przedmiotu
 istnienie imienne, to jest o przedmiocie użycie
 istnienie imię, oznaczony, użycie. Istnienie
 użycie, jako oznaczony, użycie, co o przedmiocie
 użycie, iż, użycie, przedmiot, użycie
 użycie imię. Tak użycie, użycie, przedmiot
 użycie imię, użycie, przedmiot, użycie
 użycie imię, użycie, przedmiot, użycie

dotem, ⁴ angli jst w miedzi o biane wyglad. przed.
miedzi encourage.

Towarow miedziowych "modus auri". Tak jak
in miedzi, w miedziokopie byta w miedzi i
czerw, tygi byt twardosci; miedziowosc, daly
byt akumulu. Rownoz, ale wyzszosci, byt odro-
ziny w miedziowosc i byt powyzszosci i miedziow-
osci. ^{Takie pisy: Dobry miedziowosc i miedziowosc. byt}
lew, konyne to miedziowosc i miedziowosc
wzrostu byt, ^{tytu} ~~byt~~ miedziowosc i miedziowosc
wzrostu miedziowosc i miedziowosc byt. De-
terminowac miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc
miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc
miedziowosc, Rownoz akumulu, je jedyne.

Terminowac miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc
miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc
miedziowosc. Miedziowosc, co miedziowosc, byt miedziowosc
akumulu, byt jst miedziowosc. Tak byt miedziowosc
miedziowosc miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc i miedziowosc

11.

bytem przedmiotowy a wyzsi (aus rationis).
 Tak działo się, mianowicie wyzsi przedmiot
 istnienia i w jednemu obiekty, w
 produkcji istnienia, mianowicie uwytytu; ulega u
 strumieniu, a uwalnieniu od redukcji mianowicie
 ludzki przez dwojgije si formy. Po prostu abstrakcyj,
 a dwojgu mianowicie wyzsi i formy mianowicie
 mianowicie koniecznie wyzsi, wyzsi redukcji, mianowicie
 dwojgu, i dwojgu wyzsi. Mianowicie wyzsi redukcji wyzsi
 przedmiotowy granicy uwytytu, mianowicie
 wyzsi, formie i dwojgu wyzsi, dwojgu jako
 redukcji.

Wobec istnienia mianowicie jednemu wyzsi redukcji
 mianowicie, lecz abstrakcyj dwojgu i dwojgu, dwojgu
 mianowicie. Takie przedmiotowy uwytytu dwojgu
 jak dwojgu, abstrakcyj dwojgu, mianowicie dwojgu, dwojgu
 mianowicie mianowicie, mianowicie dwojgu dwojgu
 mianowicie mianowicie mianowicie, mianowicie mianowicie.

wroni. Taki pismomani restioni spalykany a kua-
 tu. Kuepiz realerici edicic on de Kuepiz: jutori restion
 2 Kuepizici uepazi: limicizy, T. la. redise o, o
 adredum, micedue, a inguerer, yoxuicome o,
 ce awoodaw julo me lude ueris. Mmimio laci-
 gye: icimicim restion de Kuepiz: uodredum, mear
 2 Kuepizicim: uodredum; Kuepizicim, a uodredum
 4 Jucim uodredum, uodredum, a uodredum ede-
 um uodredum, uodredum, a uodredum a uodredum
 uodredum uodredum.

Sicard, uodred. 38.

23. III. 1926.

- Meaficiz Kuepizicim uodredum uodredum uodredum
 uodredum - lue uodredum uodredum:
 2 uodredum uodredum: Jecic jecic uodredum uodredum, to uodredum
 je.
 2 uodredum uodredum: Jecic uodredum, lue uodredum: uodredum uodredum.
 2 uodredum uodredum: Kuepiz uodredum uodredum lue uodredum
 uodredum
 2 uodredum uodredum: Kuepiz uodredum, lue uodredum, uodredum
 uodredum, uodredum uodredum uodredum.

Zdania wyrażające, wyrażenie & borykają się z
 uchwyceniem, byj i wstrząsanie przez słownictwo idealne
 podmiotów-organizmów, jak to uchwycenie, jak i wstrząsanie,
 uchwycenie & wstrząsanie wyrażają. Wyrażenie uchwycenie
 zdany uchwycenie & wstrząsanie wyrażają uchwycenie &
 uchwycenie, uchwycenie uchwycenie uchwycenie wyrażają. Wyrażenie
 zdany i wstrząsanie uchwycenie, uchwycenie, uchwycenie
 uchwycenie & wstrząsanie, uchwycenie uchwycenie & wstrząsanie
 i wstrząsanie.

Omówienie uchwycenie & wstrząsanie uchwycenie & wstrząsanie
 uchwycenie, uchwycenie jak i wstrząsanie uchwycenie & wstrząsanie
 uchwycenie. Wyrażenie uchwycenie & wstrząsanie uchwycenie &
 uchwycenie uchwycenie. Jak i wstrząsanie uchwycenie & wstrząsanie
 uchwycenie uchwycenie, uchwycenie i wstrząsanie uchwycenie
 uchwycenie, jak i wstrząsanie uchwycenie uchwycenie uchwycenie
 uchwycenie & wstrząsanie, jak i wstrząsanie uchwycenie uchwycenie &
 uchwycenie, uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie
 uchwycenie, uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie
 uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie
 uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie uchwycenie

Zaında wygnowego irodka w sformułowaniu „Każdy
Medusio i irodka lub irodka (ciężki: jest taki
lub nie jest taki) wydział irodka medusio iro-
z determinacji, tj. Taki, iż nie musimy mieć
wielu takich „albo nie“; jest nie ten zstady, de-
terminacji. Determinacji determinacji jest
rodzini cyli irodka medusio, w której medusio
może odpowiadać nie z rodzi irodka z wydziałem
cyli iro irodka. Determinacji determinacji cyli
irodka irodka, dzieł, wydział medusio irodka
irodka; irodka irodka irodka irodka zstady
wydział irodka w irodka wydział sformułowaniu
irodka w irodka medusio irodka irodka.
Irodka jedne irodka wydział irodka irodka irodka
irodka, irodka irodka irodka irodka irodka:
jedni irodka, iż medusio irodka, to medusio
irodka” irodka, jedni irodka, iż medusio
irodka, to medusio irodka? To irodka irodka

sformułowanie ma tę własność, że dla przedmiotów zdeterminowanych jest równoważne ze sformułowaniem poprzednim, dla niezdedeterminowanych zaś pozostaje formalnie prawdziwe, jako para okresów warunkowych, których poprzedniki ani następniki nie są spełnione, gdyż przedmioty niezdedeterminowane są właśnie takie, iż nie można o nich orzec, ani że istnieją, ani że nie istnieją.

Druga z powyższych implikacyj, nosząca także nazwę odwrotnego prawa podwójnego przeczenia, została odrzucona przez pogląd powstały w obrębie matematyki nazwany przez swego twórcę L.E.J. Brouwera intuicjonizmem logicznym. Pogląd ten powstał na tle rozważań, dotyczących istnienia przedmiotów matematyki. Istnienie w matematyce jest związane z niesprzecznością w ten sposób, iż dowód nieistnienia dzieje się przez wykazanie sprzeczności w określeniu owego nieistniejącego przedmiotu. Jeżeli przedmiot sprzeczny, to nieprawda że istnieje i według zasady wyłączonego środka, jeżeli nieprawda, że istnieje, to nieistnieje. Spór powstaje, gdy chcemy związek odwrócić i pytamy, czy przedmiot istnieje, gdy niesprzeczny? Jeżeli przedmiot niesprzeczny, to nieprawda, że nie istnieje, czy jednak ważny jest wtedy drugi składnik naszej zasady: Jeżeli nieprawda, że przedmiot nie istnieje, to istnieje?

Na tak postawione pytanie odpowiadają jedni, zwani idealistami lub formalistami /Hilbert/ twierdząco, głosząc, że jeżeli wykazemy, że jakieś określenie nie zawiera sprzeczności, to wolno stwierdzić, że istnieją przedmioty matematyczne /liczby, zbiory/, podpadające pod to określenie. Prowadzi to do konsekwencji, że istnieją przedmioty matematyczne których nie można będzie nigdy zdefiniować, bo możliwych definicji jest tylko mnogość przeliczalna, a pojęcie liczby bez popadnięcia w sprzeczność daje się ~~ogólnić~~ ogólnić w ten sposób, że zbiór liczb jest zbiorem nieprzeliczalnym.

Przeciwnicy idealizmu zajmują stanowisko bądź bardziej skrajne, bądź bardziej umiarkowane. Kierunek skrajny bywa nazywany empiryzmem lub pragmatyzmem, kierunkiem umiarkowanym jest intuicjonizm. Empirycy /H. Poincaré/ zaprzeczają jakoby wykazanie niesprzeczności było równoznaczne z dowodem istnienia. Niesprzeczność definicji jest warunkiem koniecznym istnienia, nie jest jednak warunkiem wystarczającym. Aby wykazać, że przedmiot istnieje należy podać przepis, zasadę jego obliczenia lub konstrukcji.

Intuicjonizm przyjmuje, że jeżeli przedmiot nie sprzeczny, to nieprawda, że nie istnieje. Jednakże odrzuca zdanie, że jeżeli nieprawda, że coś nie istnieje, to owo coś istnieje. Jeżeli nie potrafimy przedmiotu skonstruować, pozostaje istnienie jego niejako w stanie zawieszenia - niezdecydowania. Intuicjonizm rozróżnia przeto dwa przypadki, które empiryzm matematyczny traktuje jednakowo; dla empiryzmu przedmiot nie istnieje, jeżeli nie został skonstruowany, zarówno w przypadku sprzeczności, jak niesprzeczności definicji. Dla intuicjonizmu nie istnieje przedmiot sprzeczny, natomiast przedmiot niesprzeczny jest niezdecydowany w tym sensie, że nieprawdą jest zarówno że nie istnieje, jak że istnieje. Przytem owo niezdecydowanie jest jakby bliższe istnienia, niż nieistnienia, przez to, że może przejść w istnienie /przez konstrukcję/, lecz nie może przejść w nieistnienie, bo nieistnieniem jest tylko sprzeczność. Jest to zatem niezdecydowanie inne, niż niezdecydowanie możliwości lub wolności, gdyż tanto może przejść zarówno w istnienie, jak w nieistnienie.

Zasadę przyczynowości formułujemy w dwóch postaciach. Dystrybutywnej, która orzeka o bytach w sensie dystrybutywnym, że każdy przedmiot, który istnieje posiada przyczynę

swego istnienia. Kolektywnej, oczekującej o bycie w sensie kolektywnym, że wszystko, co istnieje posiada przyczynę istnienia. Oba sformułowania nie są równoważne, mianowicie sformułowanie dystrybutywne zakłada nieograniczony ciąg przyczyn, przy którym sformułowanie kolektywne staje się fałszywe, przeciwnie zaś sformułowanie kolektywne przyjmując istnienie przyczyny ostatecznej, co pociąga za sobą fałszywość sformułowania dystrybutywnego. W starożytności zajmowano się przeważnie zasadą przyczynowości w sformułowaniu kolektywnym, pytając o przyczynę świata jako całości, w filozofii nowożytnej wysuwa się na plan pierwszy zasada przyczynowości w sformułowaniu dystrybutywnym.

Termin przyczyna przybierał w rozwoju dziejowym rozmaite znaczenia. Z czterech rodzajów przyczyn arystotelesowskich, dwie, materia i forma wchodziły w przedmiot jako jego składniki, dwie inne, sprawca i cel leżą poza przedmiotem. W czasach późniejszych poglądy materialistyczne kładły nacisk na przyczyny sprawcze, poglądy spirytualistyczne na przyczyny celowe /teleologizm/. Innym przeciwstawieniem jest przeciwstawienie idealistycznego i realistycznego pojmowania przyczyny. Pojmowanie pierwotne było realistyczne, przedstawiało związek przyczynowy jako nexus realis, jako

działanie przyczyny na skutek

działanie przyczyny na skutek. Pojmowanie idealistyczne widzi związek przyczynowy w tem, że indywidualna przyczyna i jej skutek podlegają prawu ogólnemu. W niem leży konieczność następowania skutku po przyczynie, a nie w ukrytem działaniu przyczyny. Związek przyczynowy jest związkiem abstrakcyjnym, myślowym, bądź psychologicznym, jak u Hume'a, bądź pojęciowym, jak u Kanta.

Wreszcie według jeszcze innego punktu widzenia należy rozróżnić substancjalistyczne i fenomenalistyczne pojmowanie przyczyny. Według pierwszego przyczynami są substancje osoby lub rzeczy, które działają na inne substancje, a skutkami są powstające w owych innych substancjach zmiany. Według pojmowania fenomenalistycznego przyczyny i skutki są zdarzeniami, zjawiskami, faktami. Zasada przyczynowości w sformułowaniu kolektywnem operuje zazwyczaj pojęciem przyczyny substancjalnej, zasada przyczynowości w sformułowaniu dystrybutywnem pojęciem przyczyny fenomenalnej.

Streszcz. wykł. 42.

2. IV. 1946.

Zasada przyczynowości jest zasadą determinizmu kauzalistycznego. Od zasady identyczności-^{ogólnej} jako zasady determinizmu ~~rozróżniającej~~, stwierdzającej, że każdy przedmiot ^{jest} zdeterminowany, różni się w tem, że tłumaczy owo zdeterminowanie

jako zdeterminowanie przyczynowe, tj. uwarunkowane przez czynniki zewnętrzne względem przedmiotu zdeterminowanego. Determinizm kauzalistyczny jest przeto jedną z odmian poglądu deterministycznego.

Determinizm kauzalistyczny w sformułowaniu kolektywnym występuje w dwóch odmianach: według jednej ostateczne przyczyna wszechświata jest względem niego transcendentna /Anaxagoras, Platon, Arystoteles/, według drugiej obejmują sobą wszechświat /Sticy/. Odmiana pierwsza dała początek późniejszym systemom metafizyki teistycznej, głoszącym że Bóg osobowy jest ostateczną przyczyną. Odmiana druga jest źródłem systemów metafizyki panteistycznej, identyfikującej Boga z wszechświatem.

Determinizm kauzalistyczny w sformułowaniu dystrybutywnym występuje w materializmie atomistycznym Demokryta i zwykle później w dziejach filozofji łączy się z metafizyką materialistyczną, podczas gdy sformułowanie kolektywistyczne występuje w obrębie systemów, przyjmujących byt pozamaterialny.

Zasada przyczynowości o wiele częściej była zaprzeczana, aniżeli wszystkie inne zasady metafizyczne. Wspomniano już o tem, że oba jej sformułowania, kolektywne i dystrybutywne wykluczają się wzajemnie, kto więc przyjmuje jedno, odrzuca drugie. Ale znane są i pozatem systemy metafizyczne indeterministyczne, to jest dopuszczające powstawanie bez-

przyczynowe, w szczególności w zakresie ludzkiego postępowania* Takim był już w starożytności system Epikura. Kant ograniczał zakres prawa przyczynowości do zakresu zjawisk, świat rzeczy samych w sobie prawu temu nie podlega. Empirycy zaś z Hume'm na czele uważają prawo przyczynowości za prawo empiryczne i stwierdzają że przypuszczenie istnienia się bezprzyczynowego nie zawiera sprzeczności, wolno je przeto pomyśleć jako możliwe.

Streszcz. wykład. 43.

4.IV. 1946.

Ograniczając dalsze rozważania do bytów aktualnych, czy li tego co istnieje, rozróżniliśmy trzy ^{w tym zakresie} podziały, historycznie najważniejsze, mianowicie podział bytów ^{a/} na empiryczne i pozaempiryczne, b/ na rzeczy i własności, c/ na fizyczne i psychiczne.

Poglądy pluralistyczne przyjmują wielość bytów oraz ich różnorodność. Ich przeciwieństwem są poglądy monistyczne. Według różnych odmian monizmu, bądź wszystko, co istnieje tworzy jedność, bądź też, jeżeli nawet przyjmuje się wielość istnień, wszystkie one są jeanorodne. Ze stanowiska monistycznego nie istnieje przeto zagadnienie klasyfikacji bytów. W historycznym rozwoju poglądy monistyczne powstawały zazwyczaj przez przeciwstawienie się pluralizmowi w ten sposób,

iz zredukowano jakieś rozróżnione pierwotnie rodzaje bytów do jednego z nich, uogólniając właściwości owego jedynego rodzaju na inne, czasem owa redukcja obejmowała wszystkie rozróżnione rodzaje, wprowadzając w ich miejsce jakiś jedyny byt neutralny. Będziemy przeto omawiali poglądy monistyczne nie odrębnie, lecz przy sposobności podziałów, z którymi są one historycznie związane.

Podział bytów na empiryczne i pozaempiryczne ma swe źródło w tem, że świat empiryczny jest nieograniczony czasowo, przestrzennie, przyczynowo i poznawczo, nie jest przeto zamkniętą całością istnienia, lecz tylko jej fragmentem, który wzbogacając się nieustannie, nigdy nie osiąga kresu tego, co istnieje. Myśl^{ludzka} przekracza~~ca~~ każdoczesne granice świata empirycznego, wskazując, że istnieją dziedziny rzeczywistości do których obserwacja nie dotarła. Metafizyka, jako nauka o bycie wogóle, w dążeniu do objęcia całości istnienia, wykacza poza granice świata empirycznego. Stąd podział bytów na empiryczne i pozaempiryczne dominował w rozwoju metafizyki od czasów Platona, wyciskając piętno^{zwłaszcza} na metafizyce średniowiecznej, która szczególną uwagę poświęciła rozważaniom, dotyczącym świata pozaempirycznego.

Wprowadzenie rozróżnienia dwóch światów do metafizyki

nastąpiło dwiema drogami. Pierwsza opiera się na założeniu, pochodzącym od Parmeniada, że dwa rodzaje poznania, empiryczne i rozumowe, mają za przedmiot dwa różne światy, założenie to ma służyć dla wyjaśnienia niezgodności między obu rodzajami poznania. Drugą drogę obierają wszyscy, którzy za wzorem Anaxagorasa w świecie pozaempirycznym szukają przyczyny istnienia świata empirycznego. Świat empiryczny poznajemy zarówno przez spostrzeżenia czyli bez pośrednio, jak przez rozumowanie czyli pośrednio. Świat pozaempiryczny jest dostępny jedynie przez rozumowanie i tylko metafizycy-mistycy twierdzili, że jest możliwe bezpośrednie poznanie bytu pozaempirycznego w mistycznych stanach ekstazy.

Rozróżnienie świata empirycznego i pozaempirycznego nie zawsze było przeprowadzane jednakowo. Zasada podziału w rozwoju historycznym ulegała przesunięciom, tak iż mamy do czynienia z różnymi podziałami. W podziałach tych byt pozaempiryczny jest określany bądź przez przeciwstawienie do bytu empirycznego, bądź przez porównanie z nim. Także mistycy, mimo że odwołują się do bezpośredniego poznania bytu pozaempirycznego, nie umieją go określić inaczej. Rozróżnienie bytu empirycznego i pozaempirycznego według

dwóch rodzajów poznania prowadzi od określenia bytu pozaempirycznego przez przeciwstawienie go bytowi empirycznemu. Dzieje się to zazwyczaj przez odmówienie bytowi pozaempirycznemu niektórych cech bytu empirycznego, jak np. jego zmienności, własności zmysłowych, czasowych i przestrzennych. Kto zaś pojmuje byt pozaempiryczny jako przyczynę bytu empirycznego, ten najczęściej określa go przez porównanie z bytem empirycznym, przyznając mu przez analogję te cechy fizyczne lub psychiczne, które uważamy za podstawę działania w świecie empirycznym.

Streszcz. wykł. 44.

6. kwietnia 1946.

Zgodnie z rozróżnieniem dwóch sposobów określania bytu pozaempirycznego, bądź przez przeciwstawienie bytowi empirycznemu bądź przez porównanie z nim, poglądy metafizyczne, dotyczące bytu pozaempirycznego dają się podzielić na dwa typy, które w historii metafizyki wielorako kombinują się ze sobą. Poglądy typu pierwszego, negatywnego, w którym byt pozaempiryczny określamy negatywnie przez przeciwstawienie go bytowi empirycznemu, dzielą się z kolei na dwie grupy. do grupy pierwszej, dialektycznej, wywodzącej się z dialektyki platońskiej, zaliczamy poglądy, zakładające istnienie poza światem empirycznym świata przedmiotów niezpełnych,

abstrakcyjnych, idealnych. Drugą grupę poglądów omawianego typu, nazwaliśmy ~~gr~~ epistemologiczną, bo powstaje na podłożu rozważań epistemologicznych, które prowadzą do stwierdzenia zależności treści poznania od ludzkiego umysłu. Dają one wynik, że świat nie jest taki, jaki się wydaje i każą rozróżnić empiryczny świat zjawisk oraz pozaempiryczny świat rzeczy samych w sobie, do którego nie stosują się określenia, zaczerpnięte z empirji. Skrajnym poglądem tego typu jest agnostycyzm, zaprzeczający możliwości poznania bytu pozaempirycznego, wobec niemożliwości przeniesienia nań jakichkolwiek cech bytu empirycznego.

Streszcz. wykł. 45.

9. IV. 1946.

Poglądy typu pozytywnego, w których byt pozaempiryczny określamy pozytywnie przez przeniesienie nań pewnych cech empirycznych, dzielą się /również/ na dwie grupy: pierwszą, historycznie dawniejszą tworzą poglądy metafizyki spekulacyjnej, drugą poglądy metafizyki indukcyjnej /uogólniającej/.

Poglądy grupy spekulacyjnej wiążą się zazwyczaj z systemami metafizyki chrześcijańskiej i pojmują byt pozaempiryczny jako Boga, wyposażając go w atrybuty psychiczne, spotęgowane w stopniu najwyższym. takie pojmowanie opiera się na starożytnym założeniu, że przyczyna musi być dosko-

nalsza od swojego skutku. Jednakowoż powstaje tu szereg trudności logicznych, wiążących się z pojęciem doskonałości oraz zależnością przyczynową bytu empirycznego od tak pojętego bytu pozaempirycznego. Trudności te prowadzą do uznania własności bytu pozaempirycznego za przekraczające granice poznania rozumowego, a w ten sposób poglądy spekulacyjne przechodzą w metafizykę mistyczną.

Metafizyka indukcyjna, porzucając stanowisko spekulacyjne rezygnuje zarazem z jego założeń, zwłaszcza założenia doskonałości bytu ^{Moza} empirycznego, a wskutek tego omija trudności logiczne, wyrastające na terenie metafizyki spekulacyjnej. Byt pozaempiryczny jest dla metafizyki indukcyjnej dalszym ciągiem bytu empirycznego, którego własności mogą być ujęte przez odpowiednie uogólnienie metod stosowanych w naukach przyrodniczych.

Poglądy metafizyczne, rozróżniające byt empiryczny i pozaempiryczny, dzieli się na dwa rodzaje także według stosunku, jaki zakładają między niemi. Według poglądów pierwszego rodzaju świat empiryczny jest wprawdzie zależny od świata pozaempirycznego, ale od niego różny. Natomiast według poglądów drugiego rodzaju świat empiryczny jest tylko sposobem przejawiania się świata pozaempirycznego, czyli jego zjawiskiem. Pierwotnym poglądów pierwszego rodzaju jest

metafizyka Platona, a w dalszym rozwoju historycznym wysuwają się na czoło w tej grupie poglądy teistyczne. Wśród poglądów drugiego rodzaju występują poglądy panteistyczne lecz mogą do nich należeć także systemy teistyczne, jeżeli rozróżniają wśród bytów transcendentnych Boga i byty inne, których zjawiskiem jest świat empiryczny. Taką jest np. metafizyka Leibniza i postulaty metafizyczne Kanta.

Metafizyka średniowieczną szczególną uwagę poświęciła rozważaniom dotyczącym świata pozaempirycznego, krocząc w ślad Platona, dla którego poznanie świata empirycznego było jedynie stopniem dla poznania świata idei. Metafizyka czasów nowożytnych odwróciła ten porządek, zbliżając się do pojmowania arystotelesowskiego w tem, że poznanie świata empirycznego w jego całości wysunęło się na plan pierwszy, rozważania zaś dotyczące świata pozaempirycznego nabrały charakteru założeń lub hipotez pomocniczych. Wraz z coraz bujniejszym rozwojem nauk empirycznych badania dotyczące świata pozaempirycznego traciły na znaczeniu, aż wreszcie w stanowisku pozytywizmu wobec metafizyki proces ten doszedł do kresu, polegającego na odebraniu rozważaniom, zajmującym się światem pozaempirycznym, wartości naukowej. W pozytywizmie wyraża się stanowisko, przeciwstawiające du

alizmowi świata empirycznego i pozaempirycznego pogląd monistyczny, uznający jedynie świat empiryczny. Na przeciwnym krańcu znajdzie się Parmenides, jako monista, uznający jedynie rozumowy świat pozaempiryczny za istniejący, a świat zmysłów za złudę.

Streszcz. wykl. 46.

30. IV* 1946.

Podział bytów aktualnych na rzeczy i własności nawiązuje do arystotelesowskiego rozróżnienia substancyj i ich ^uakcydencjów. W zasadniczym tem przeciwstawieniu substancja to przedmiot indywidualny, accidens zaś ^{jej} jego częścią abstrakcyjną. Do tego zasadniczego przeciwstawienia dołączają się jeszcze w określeniu substancji i cech jeszcze dwa przeciwstawienia pochodne: 1/ substancji jako bytu samoistnego, w stosunku do którego cechy są niesamoistne, 2/ substancji jako tego co trwałe, w przeciwstawieniu do zmiennych cech substancji. Zależnie od tego, które z tych przeciwstawień wysuwa się na pierwszy plan, rozróżnić należy trzy znaczenia terminu substancja:

W pierwszym znaczeniu przeciwstawienie substancji i jej cech jest przeciwstawieniem indywidualnej całości i należących do niej cech czyli części abstrakcyjnych: substancja jest przeto całość, złożona z materji i formy, cech istot-

nych i przypadkowych. To pierwsze znaczenie terminu substancja będziemy nazywali znaczeniem całościowym.

W drugim znaczeniu substancja jest podłożem tkwiących w niej cech, całkowicie od nich niezależnym. Wsuwa się w ten sposób na pierwszy plan samoistność substancji. Substancja i jej cechy są różne od siebie. Substancja pozostaje, choćby zmieniły się wszystkie cechy i substancja może zmienić się, choćby cechy pozostały te same. W tem ~~przeto~~ drugim znaczeniu substancja jest bytem pozaempirycznym i przeciwstawia się empirycznym cechom. Jestto abstrakcyjne pojmowanie substancji, substancją bowiem jest tutaj to, co pozostaje po dokonaniu abstracji od wszelkich cech empirycznych

Pośredniem między powyższymi dwoma jest pojmowanie trzecie, w którym przez substancję rozumie się zespół cech istotnych przedmiotu, przeciwstawiony jako trwała istota rzeczy zmiennym cechom przypadkowym. Jestto arystotelesowska substancja druga, a przeciwstawiony jej ~~accidens~~ jest już tylko cechą przypadkową. To znaczenie terminu substancji przeszło do mowy potocznej, ma się je na myśli mówiąc np. o substancjach chemicznych.

Zagadnienie rozróżnienia substancji pierwszych i substancji drugich dało początek t.zw. sporowi o uniwersalia /universale to

Przedmiot ogólny/

wypełniającemu czasy od XI do XIV w. Spór ten podzielił filozofów, biorących w nim udział na realistów i nominalistów. Nominaliści odrzucali podział substancyj na dwa rodzaje, twierdząc, że istnieją tylko substancje pierwsze, a że zatem niema przedmiotów ogólnych, lecz tylko nazwy ogólne, którym posługujemy się na oznaczenie któregośkolwiek z indywidualnych, oznaczonych przez tę nazwę /universalia sunt nominalia/. Realistami natomiast zwano wszystkich, którzy idąc za Platonem i Arystotelesem, przyznawali substancjom drugim istnienie w analogicznym znaczeniu, jak substancjom pierwszym. Wśród realistów zaś rozróżniano skrajnych, którzy idąc za przewodem Platona przyznawali uniwersaliom istnienie pozaempiryczne /universalia ante rem/, umiarkowanych arystotelików, według których uniwersalia istnieją w empirycznych /universalia in re/ i konceptualistów, którzy określali uniwersalia jako przedmioty intencjonalne, tj. istniejące w myśli w postaci pojęć ogólnych, utworzonych na podstawie poznania przedmiotów jednostkowych /universalia post rem/.

Streszcz. wykł. 47.

2 V 1946.

Przeciwieństwo realizmu i nominalizmu sięga głębiej niż to uwydatnia się w jego tradycyjnym ujęciu, w którym chodzi o rozróżnienie substancyj pierwszych i drugich. Rozróżnienie to mianowicie rozszerza się tak, że członami jego stają się substancje indywidualne z jednej strony i cechy z drugiej. Wszelkie nazwy cech, nie tylko nazwy substancyj drugich są w takim rozszerzonym pojmowaniu, nazwami pozornymi, oznaczone bowiem przez nie cechy nie istnieją, a istnieją tylko indywidua o pewnych cechach. Nazwy pozorne cech służą do formułowania skrótowych zdań zastępczych, zastępujących przy odpowiedniej interpretacji jakieś zdania o indywiduach. Tak rozszerzony nominalizm, zwany reizmem, jest stanowiskiem monistycznym, które z dwóch kategorii przedmiotów, rzeczy i własności uznaje tylko pierwszą. Istnieją tylko różnorodne indywidua, a zwroty językowe odnoszące się pozornie do cech rzeczy są w istocie wypowiedziami o samych rzeczach.

Wprost przeciwne reizmowi stanowisko zostało sformułowane jako wynik krytyki, przeprowadzonej w stosunku do pojęcia substancji z punktu widzenia empiryzmu. Krytykę pojęcia substancji w pojmowaniu abstrakcyjnym podał John Locke.

Stwierdzając, że jest ona niepoznawalnym podłożem cech empirycznych, uważa pojęcie substancji za wytwór umysłu, który

nie może obejść się bez tego pojęcia. ~~Zaprzeczają~~ nie za-
 przeczał jednak Locke istnienia substancji. Uczynił to do-
 piero Hume. Przedstawienie substancji powstaje jego zdaniem
 jako idea pochodna, utworzona przez zespół prostych przed-
 stawień cech, które wystąpiły w styczności czasowej i przestrzennej
 z sobą i które dlatego łączymy wspólną nazwą. Tworząc tę ideę
 wykraczamy poza fakty, a czynimy to przy pomocy wniosku,
 który nie jest uzasadniony ani przez rozumowanie, ani prze-
 doświadczenie, doprowadza doń instynkt właściwy naturze
 ludzkiej, *tworzący myślowe* ~~właściwe~~ jej nawyknienie.

Argumentacja Hume'a, dla której punktem wyjścia jest ab-
 strakcyjne pojęcie substancji, zwraca się w swej konkluzji
 także przeciwko substancjom indywidualnym. Jej ^{założeniem} ~~punktem wyjścia~~
 jest atomizm psychologiczny. Pierwotnie istnieją jakości z
 zmysłowe elementarne, barwy, dźwięki itd., substancje zaś
 są wtórnie powstającymi ^{w myślach nauki jedynie} zespołami owych jakości elementar-
 nych, ujmowanych wówczas jako cechy substancyj.

Rozwój historyczny przeciwstawił przeto pierwotnemu a-
 rystotelesowskiemu dualizmowi rzeczy i własności, dwa od-
 mienne stanowiska monistyczne. Według jednego z nich, no-
 minalistycznego lub reistycznego, świat składa się z rzecz-
 a własności wyodrębniamy z nich przy pomocy mowy, zawierają-
 jącej nazwy ogólne i pozorne. Według drugiego świat składa
 się

z jakości prostych, odpowiadających cechom substancyj. Te jakości ujmujemy działaniem umysłu w kompleksy; rzeczy są takimi właśnie kompleksami, których wytwarzanie ułatwia mowa, dostarczająca nazw dla ich określenia i utrwalenia.

Zagadnienia związane z określeniem substancyj w pojmowaniu całościowym i ich własności, tj. całości i ich części abstrakcyjnych, stały się współcześnie przedmiotem rozważań dwóch nauk, z których każda ujmuje je z innego punktu widzenia. Psychologiczna teoria postaci bada te całości jako t.zw. postaci z psychologicznego stanowiska. T.zw. teoria przedmiotów zajmuje się analizą struktury przedmiotów złożonych, rozróżnieniem ich składników itd. zbliżając się w swych metodach i wynikach do metafizyki aksjomatycznej.

Streszcz. wykł. 48.

4 V 1946.

Zagadnienie podziału bytów na fizyczne i psychiczne pojawiło się w całej swej wyrazistości w postawionem przez Descartes'a rozróżnieniu ciała jako substancji rozciąglej i duszy jako substancji myślącej. Przeciwnieństwo ciała i duszy w filozofji starożytnej było innego rodzaju. Dusza była uważana za pierwiastek życia, a życie psychiczne nie było wyodrębnione z pośród innych funkcyj istot żywych;

doznania zmysłowe i uczucia łączono nawet ściślej z ciałem niż z myśleniem pojęciowym i aktami woli rozumnej.

Podział bytów na fizyczne i psychiczne pociągnął za sobą zagadnienie wtórne ich wzajemnego na siebie działania. Kierunki metafizyczne, które przyjmują ów podział, różnią się między sobą tem, w jaki sposób rozstrzygają to zagadnienie wtórne. ^aWiększa komplikacja powstaje przez różnicę w pojmowaniu bytów obu rodzajów. Mogą one bowiem być pojmowane bądź jako substancje, bądź jako zjawiska. Filozoficzne rozwiązania wychodziły z substancjalistycznego punktu widzenia i do nich nawiązywały teorie późniejsze, odrzucające pojęcie substancji i operujące wyłącznie pojęciem zjawisk.

Teorjom dualistycznym, zakładającym rozróżnienie bytów fizycznych i psychicznych, przeciwstawiamy teorie monistyczne, odrzucające ten podział. Teorie dualistyczne dzielą się dalej na takie, według których między obu rodzajami substancyj istnieje wzajemne oddziaływanie i na inne, które to oddziaływanie negują. Teorie monistyczne dzielą się zaś według sposobu pojmowania jednego rodzaju substancji.

Teorjami dualistycznymi są przeto:

1/. Interakcjonizm: Między substancją fizyczną /ciałem/ / i substancją psychiczną /duszą/ istnieje wzajemne działanie. Twierdzenie to zdaje się być dostatecznie poparte prze-

fakty, w których procesy cielesne wiążą się z myślami, a myśli wpływają na zachowanie się ciała. Jednakowoż dla spekulacji metafizycznej wydawała się nieodpartą trudność wynikająca z różnorodności obu substancyj. Działania, które ciała wywierają i którym same ulegają, nie mogą być inne, jak przestrzenne, nieprzestrzenne dusze nie mogą przeto ani działać na ciała, ani też działań od ciał doznawać. Descartes, stojąc na stanowisku interakcjonizmu, próbował obejść tę trudność przez hipotezy dodatkowe, które nie znalazły uznania u jego następców. Ci z nich, którzy pozostali dualistami, odrzucili interakcjonizm, przyjęli natomiast 2/ paralelizm dualistyczny, tj. teorię, według której niema działania wprost między substancjami obu rodzajów, a wzajemne odpowiadanie sobie zjawisk fizycznych i psychicznych, które interakcjonizm tłumaczył działaniem substancyj na siebie, jest jedynie równoległością w ich przebiegu, dzięki temu, że jedne i drugie zjawiska są skutkami wspólnej przyczyny, mianowicie działania Boga, jako substancji nadrzędnej od której zależą zarówno ciała jak dusze. Owa zależność z kolei była pojmowana w sposób dwojaki, bądź jako zależność bezpośrednia, wyrażająca się w bezpośrednim działaniu boskim na ciała i dusze, bądź jako zależność pośrednia, mia-

nowicie podległość prawidłowości, ustanowionej we wszechświecie przez Boga, dzięki której zachodzi owa empiryczna odpowiedniość. Pierwszy sposób rozwiązania przyjmuje

a/ okazjonalizm, teoria stworzona przez Arnolda Geulincx'a i Mikołaja Malebranche'a, według której, zmiany zachodzące w jednej substancji są okazją dla interwencji boskiej, powodującej odpowiednie zmiany w drugiej substancji. Substancje stworzone bowiem działać nie mogą, wszelkie działanie jest działaniem boskiem.

Drugi sposób rozwiązania zagadnienia paralelistycznego daje

b/ teoria harmonji wprzód ustanowionej, postawiona przez Leibniza, według której wszystkie procesy w różnych substancjach rozwijają się niezależnie do siebie, ale równolegle i zgodnie według stałego prawa harmonji z góry przez Boga ustanowionej.

Teorie monistyczne odrzucają podział substancyj na fizyczne i psychiczne, przyjmując jednorodność lub nawet jedynność substancji. Różne postaci monizmu różnią się między sobą poglądem na naturę substancji, a mianowicie:

1/ Spirytualizm jest teorią, według której istnieją tylko dusze, świat fizyczny jest światem myśli rozciągających się w duszach. Poszczególne odmiany spirytualizmu różnią się między sobą tem, w jaki sposób tłumaczą a/ że spostrzeżenia świata zewnętrznego ^{nie różnią się} ~~podlegają~~ ^{odpowiednio} ~~pr~~ ^{psychicznego} ~~pr~~ ~~awidłości życia~~ ~~XXXXXXXXXXXX~~, b/ że spostrzeżenia te w rozmaitych duszach są zgodne ze sobą. Tłumaczenie może być trojaki, mianowicie

a/ teoria interakcjonistyczna przyjmuje, że dusze działają na inne i wywołują w nich spostrzeżenia; względem każdej duszy istnieje świat zewnętrzny, złożony z innych dusz poznawalny w spostrzeżeniach pod postacią zmysłową /Lotze/.

b/ Teoria paralelistyczna w odmianie pokrewnej ~~para~~ okazjonalizmowi zakłada, że świat zewnętrzny względem dusz poszczególnych jest światem myśli bożej i że owe myśli boże są przedmiotem spostrzeżeń oraz źródłem zgodności tychże w różnych duszach /Berkeley/.

c/ Teoria harmonji głosi, że każda dusza rozwija swe sposoby strzeżenia niezależnie od innych dusz. Te spostrzeżenia w rozmaitych duszach są zgodne i odbijają w sobie świat zewnętrzny według prawa harmonji wprzód ustanowionej /Leibniz

2. Materjalizm głosi, że istnieje jedynie materia, tj. substancja cielesna, myśli są wytworem odbywających się w niej procesów, podobnie jak zjawiska fizyczne. Różne odmiany materjalizmu powstają zależnie od tego, czy i jakie wprowadza się rozróżnienia między myślami i zjawiskami fizycznymi. materjalizm skrajny utożsamia jedne i drugie w tym sensie, iż podporządkowuje je łącznie tym samym prawom fizyki. Materjalizm umiarkowany uznaje odrębność zjawisk psychicznych jako specyficznych objawów materji.

3. Monizm neutralny, reprezentowany przez metafizykę Spinozy, przyjmuje jedyną substancję o atrybutach myślenia i rozciągłości. Zgodność przeto procesów fizycznych i myśli ma w tem podstawę, iż są one niejako dwiema stronami modyfikacji /modi/ jednej i tej samej substancji.

Teorie powyższe zestawia t.zw. porównanie zegarowe, pochodzące od Geulincx'a i Leibniza. Ciało i dusza, to jakby dwa zegary, które wskazują tę samą godzinę. Zgodność ta może być osiągnięta bądź w ten sposób, iż mechanizmy obu zego

rów są ze sobą połączone /interakcjonizm/, bądź wskutek ciągłej pieczy zegarmistrza regulującego bieg zegarów /okazyjonalizm/ bądź wreszcie dzięki tak/dokładnemu & uregulowaniu ich od początku, iż oba stale biegną jednakowo /teoria harmonji/; według zaś monizmu neutralnego dusza i ciało to jakby dwie tarcze zegarowe, których wskazówki są poruszane tym samym mechanizmem.

Streszcz. wykł. 50.

11 V 1946.

Zagadnienie psychofizyczne staje się na terenie empiryzmu zagadnieniem rozróżnienia zjawisk fizycznych i psychicznych. Możliwe są tu również teorie dualistyczne i teorie monistyczne. W miejsce pojęcia działania między substancjami wchodzi pojęcie związku przyczynowego, jako związku stałego i bezwarunkowego następstwa między zjawiskami. Przy założeniu dualistycznym związki przyczynowe mogą zachodzić w trojaki sposób, mianowicie tak iż jedne z nich łączą zjawiska fizyczne między sobą, drugie - zjawiska psychiczne między sobą, trzecie - zjawiska jednego rodzaju ze zjawiskami drugiego. Różne odmiany dualizmu i monizmu charakteryzują się dodatkowo tem, które z owych związków przyczynowych są przyjęte, które zaś porzucone:

I. Dualizm: Istnieją dwa szeregi zjawisk fizyczny i psy-

czniczny, każdy z nich jest powiązany stosunkami przyczynowymi, tak iż istnieje jeden łańcuch przyczyn i skutków fizycznych oraz drugi łańcuch przyczyn i skutków psychicznych. Odnośnie zaś do związków przyczynowych psychofizycznych istnieją dwa poglądy:

- a/ ^{CZY}pozytywny, odpowiadający interakcjonizmowi, który przyjmuje, iż istnieją związki przyczynowe psychofizyczne, oraz
 b/ negatywny /paralelistyczny/, zaprzeczający, by istniały psychofizyczne związki przyczynowe.

Pogląd pozytywny pociąga za sobą konsekwencję, że łańcuch fizycznych przyczyn i skutków nie jest w sobie zamknięty, t.j. że istnieją zjawiska fizyczne, które nie mają fizycznych przyczyn lub skutków. Konsekwencja ta pozostaje w kolizji z fizykalną zasadą zachowania energii, skąd zatem argument przeciwko omawianemu pogładowi. Pogląd negatywny utrzymuje założenie, że łańcuch fizycznych przyczyn i skutków jest w sobie zamknięty i dlatego odrzuca psychofizyczne związki przyczynowe, a przyjmuje jedynie równoległość między obu rodzajami zjawisk. Owa równoległość, wobec odrzucenia pojęcia substancji dalej nie daje się tłumaczyć, musi być przeto przyjęta jako założenie pierwotne, w przeciwnym przypadku trzeba stanowisko dualistyczne porzucić i

i przyjąć którakolwiek z odmian monizmu.

II. Monizm przyjmuje tylko jeden szereg zjawisk, który może być fizyczny, psychiczny lub neutralny. Stosownie do tych trzech ewentualności rozróżniamy:

a/ Materializm. Istnieje tylko jeden rodzaj zjawisk, zjawiska fizyczne, które tworzą zamknięty w poprzednio przyjętem znaczeniu łańcuch przyczynowy. Zjawiska psychiczne nie są samodzielne, są one niesamodzielnymi epifenomenami ^{niektórych} czyli właściwościami zjawisk fizycznych, sprawiającymi że te mogą być rozpatrywane ze szczególnego punktu widzenia jako psychiczne epifenomeny zjawisk fizycznych nie są członami stosunków przyczynowych, ani w stosunku do zjawisk fizycznych, ani między sobą. Mechanizm przyczynowy życia psychicznego sprowadza się całkowicie do związków w obrębie procesów fizjologicznych.

b/ Idealizm przyjmuje, że jedynym szeregiem zjawisk jest szereg psychiczny, a zjawiska fizyczne są immanentnymi składowymi /treściami/ zjawisk psychicznych. Powstaje tu ta sama, co przy ^{spirytualizmie} ~~idealizmie~~ trudność wyjaśnienia swoistej prawidłowości świata fizycznego, lecz nie można tłumaczyć jej przez transponowanie obiektywnego świata materialnego na świat duchów, jak to czynili zwolennicy spirytualizmu. Pro-

trudności
 gę rozwiązania wskazał Kant, tłumacząc ową prawidłowość
 świata fizycznego jako prawidłowość form poznawczych,
 wspólnych wszystkim umysłom, w które każdy umysł jednako-
 wo ujmuje swoje wrażenia zmysłowe.

Streszcz. wykł. 51.

14 maja 1946.

Trzeci z poglądów monistycznych, paralelizm monistyczny zakłada jedyny szereg zjawisk, który nie jest ani fizyczny ani psychiczny, lecz neutralny. Każde zjawisko posiada dwie strony, fizyczną i psychiczną, jedna dana jest w doświadczeniu zmysłowym, druga w doświadczeniu wewnętrznym. Odpowiedniość psychofizyczna jest przeto odpowiedniością dwóch stron tego samego zjawiska. Jedną z konsekwencji tego stanowiska jest panpsychizm, tj. teza, że cała przyroda żyje życiem psychicznym. Paralelizm psychofizyczny, reprezentowany przez Fechnera jest jednym z kierunków metafizyki indukcyjnej.

Metafizyka nowożytna rozwijała się pod wpływem renesansowego humanizmu i rozkwitu nauk przyrodniczych. Nacisk położony na poznanie natury ludzkiej i stosunku poznawczego do świata empirycznego sprawiły, że zagadnienie psychofizyczne stało się dominującym dla tej epoki. ~~Dotychczas~~ Było ono traktowane substancjalistycznie przez w. XVII i XVIII, natomiast w w. XIX przekształciło się na zagadnienie dotyczące zjawisk obu rodzajów, zarazem stały się należące tu teorie metafiz-

zyczne podbudową dla różnych kierunków obrębie psychologicznych badań szczegółowych.

Zakończyliśmy omawianie rozważań związanych z zagadnieniem klasyfikacji bytów, i zajmiemy się z kolei sprawą granic metafizyki.

Granice metafizyki w stosunku do nauk szczegółowych zmieniają się przez specjalizację; zagadnienia traktowane w metafizyce w sposób ogólny stają się zagadnieniami nauk szczegółowych, gdy pojawiają się wśród nich rozróżnienia dotyczące bądź metody badań, bądź zakresu. Specjalizacja co do metody polega na tem, że gdy w metafizyce rozważano dane pojęcie, wychodząc od pewnych założeń ogólnych i pod te podporządkowano poszczególne przypadki, to przeciwnie w naukach szczegółowych rozważania są prowadzone dla poszczególnych przypadków odrębnie i dopiero sprawą wtórną jest konstruowanie hipotezy, mającej za zadanie objęcie tych przypadków. Specjalizacja co do zakresu jest rozbitcie najogólniejszych pojęć metafizycznych, podkreślanie odrębności, pomijanych w pierwotnym ujęciu.

Granica naukowych rozważań w dziedzinie metafizyki i rozważań o ~~charakterach~~ o treści światopoglądowej lecz nie mających charakteru naukowego jest wyznaczona przez kryteria ogólne naukowości: Dzieła naukowe winny czynić zadość wymaganiom krytycyzmu naukowego zarówno w ustala

niu założeń, jak i w logicznym powiązaniu wywodów. Do dzieł poetyckich o treści metafizycznej nie przykładamy tej miary wymagań, jeżeli zaś zawierają one pomysły twórcze i wartościowe, to pomysły te mogą stać się przedmiotem późniejszego opracowania naukowego. Traktaty religijne treści światopoglądowej zazwyczaj powołują się na nadprzyrodzony autorytet jako gwarancję prawdziwości ich założeń.

Metafizykę naukową i pogląd na świat różnią jednak nie tylko te cechy zewnętrzne. Niemniej ważną jest różnica psychologicznego nastawienia z jednej strony u wyznawcy pewnego poglądu na świat, z drugiej strony u pracownika naukowego, zajmującego się rozważaniami metafizycznymi. Stajemy tu wobec kwestji stosunku wiary do wiedzy.

Streszcza wykł. 512.

16 maja 1946.

Z punktu widzenia opisu psychologicznego nie ma różnicy między wiarą a wiedzą. Psychiczny akt wiary i akt wiedzy są tem samemę oba są mianowicie przekonaniem.

Przekonania jednak nie występują samodzielnie, lecz na tle i w związku z całością życia psychicznego i właśnie w tej całości należy szukać różnicy między przekonaniami, które zaliczamy do wiedzy i tymi, które nazywamy wiarą. Powstanie każdego zjawiska psychicznego, także zatem i przekonania wyjaśniamy, szukając warunków, od których zależy jego po-

jawienie się, warunki te są dwojakie, dyspozycyjne i aktualne. Dyspozycje psychiczne, to właściwości, które charakteryzują daną psychickę, warunkami aktualnymi powstawania zjawisk psychicznych są ich motywy, to jest inne zjawiska psychiczne. Zjawisko psychiczne powstaje, gdy pojawi się na tle właściwej dyspozycji psychicznej odpowiedni motyw. Dyspozycje właściwe dla powstawania przekonań naukowych składają się na to, co nazywamy przygotowaniem fachowem, nabywa się je drogą systematycznej, metodycznej nauki. Motywami zaś dla przekonań, które zaliczamy do zakresu wiedzy są takie zjawiska psychiczne, które dane przekonanie nie tylko wywołują, lecz je zarazem uzasadniają, t.j. dają gwarancje jego prawdziwości. Trojakiemu zaś rodzaju są przekonania należycie uzasadnione i przeto należące do zakresu wiedzy: Przekonania empiryczne, oparte na spostrzeganiu, przekonania analityczne /racjonalne/, oparte na definicjach i przekonania dowiedzione na podstawie innych przekonań. O przekonaniach takich mówimy, że są umotywowane logicznie, bezpośrednio lub pośrednio.

Przekonania, które nazywamy aktami wiary, nie wymagają takiego logicznego powiązania motywacyjnego. A więc w znaczeniu najobszerniejszem nazywamy wiarą każde przekonanie, jeżeli umotywowane jest w inny sposób, niż logiczny. W tem

znaczeniu mówimy o pewnych przekonaniach, że przyjęliśmy je "na wiarę";awierzyliśmy komuś, kto podał nam jakieś przekonanie, gdy nie wymagaliśmy od niego, by przekonanie to logicznie umotywowwał. W drugim węższym znaczeniu wiarą nazywamy przekonania, których motywami są dodatnie oceny wartości. Wydajemy dodatnią ocenę wartości, uznając coś za dobro, uznając coś za zło, wydajemy ujemne oceny wartości. Oceny wartości są motywami dla przekonań, w których stwierdzamy istnienie rzeczy o wartości dodatniej oraz dla takich, które tamte przekonania popierają, ustalają i wzmacniają. Związki motywacyjne, oparte na ocenach wartości są tak silne, iż usuwają nieraz na drugi plan motywy logiczne.

Tu właśnie także należy wiara w sensie światopoglądowym i religijnym. Pojęcia metafizyczne Boga, świata pozaziemskiego, duszy nieśmiertelnej przedstawiają dobra. Przekonania dotyczące istnienia owych przedmiotów metafizycznych, motywowane ocenami wartości nazywamy przekonaniami religijnymi. Przekonania dotyczące tych samych przedmiotów, lecz motywowane wyłącznie logicznie, nazywać będziemy nadal naukowymi przekonaniami metafizycznymi. Stabowiska religijne i naukowe różnią się przeto między sobą nie treścią głoszonych twierdzeń, lecz psychologicznymi związkami motywacyjnymi - albo można też powiedzieć - nastawieniem psychicznem tego,

przeńsiósk rozważania krytyczne Parmenidesa w dziedzinę poznania rozumowego, wykazywał sprzeczności również w jego obrębie i tak doszedł do wyniku zaprzeczającego w ogóle wartości wiedzy.

«Protagoras stwierdził jako fakt, że niema jednej wspólnej dla wszystkich wiedzy - wiedzy, którą by wszyscy uznawali za prawdziwą, nie wysnuł stąd jednak konsekwencji, by wiedza była niemożliwa. Faktem jest bowiem również - jak stwierdził dalej, że każdy człowiek posiada jakąś wiedzę, bo uznaje coś za prawdziwe i to co uznaje za prawdziwe, jest dla niego prawdziwe. Wiedza jest odbiciem rzeczywistości w umyśle poznającym, powstałym przez działanie tej rzeczywistości na władze poznawcze - Protagoras tkwił całkowicie na starożytnym stanowisku realistycznym - każdy umysł otrzymuje dzięki temu taką wiedzę, do jakiej czynią go zdolnym jego władze poznawcze. Każde poznanie jest odbiciem rzeczywistości, każde jest prawdziwe, a tylko różnią się tem, że jedno jest lepsze, drugie gorsze. To mianowicie jest lepsze, które daje lepsze wyniki w zastosowaniach praktycznych. Poznanie swoje można ulepszyć przez naukę, rozwijającą władze poznawcze.

Przyjmuje więc Protagoras wielość prawdy, uzależniając ilość licznóść, które z twierdzeń ze sobą niezgodnych uznamy za

Streszcz. wykł. 54.

21 maja 1946.

Zagadnienie poznania pojawiło się po raz pierwszy w historii filozofii europejskiej w związku z przewrotem, jaki sprowadziło w myśli helleńskiej wystąpienie Parmenidesa. Parmenides pierwszy stwierdził dwoistość poznania, przeciwstawił poznaniu zmysłowemu poznanie-rozumowe i przyznał temu ostatniemu pierwszeństwo, rozstrzygając niezgodność między wynikami obserwacji i rozumowania przeciwko obserwacji zmysłowej. Uznał jej wyniki za złudne, pozbawione wartości poznawczej, dając w ten sposób początek krytyce poznania. Odkrył przeto zagadnienie, nieznanie poprzednikom, które można tak sformułować: Jakie musi być poznanie, aby było prawdziwe. Odpowiedź dana przez Parmenidesa, wymieniała niesprzeczność jako warunek prawdziwości poznania; odmawiała zarazem cechy tej poznaniu zmysłowemu, przyznawała ją tylko poznaniu rozumowemu.

Wystąpienie Parmenidesa odbiło się echem w rozważaniach epistemologicznych pojawiających się w obrębie humanistycznego ruchu umysłowego, jaki wytworzył się w Atenach nieco później. Przedstawicielami tego ruchu byli sofisci, wśród nich zajmują stanowisko najwybitniejsze, o ile chodzi o te rozważania epistemologiczne, Gorgjasz i Protagoras. Gorgjasz

wiedzy czyli z powstaniem
 z nabyciem przekonania, bez względu na jego treść. Jest to
 zatem uczucie, które popycha badacza do szukania odpowiedzi
 na postawione zagadnienia, zarazem jednak nie krępuje go w
 jej wyborze. Może okazać się, że uzasadnienie pewnego przy-
 jętego już twierdzenia nie jest wystarczające i trzeba je
 odrzucić, uczony nie napotka przytem oporu w przenikających
 go uczuciach intelektualnych, owszem będą go one popychać
 do szukania lepiej uzasadnionych przekonań. Konserwatywnemu
 dogmatycznemu nastawieniu religijnemu przeciwstawia się nas-
 stawienie naukowe jako postępowe i krytyczne. Zarazem zaś b
 będzie nastawienie naukowe liberalnem dla poglądów przeciw-
 nych, gdy znów nastawienie światopoglądowe, wskutek łączą-
 cych się z Treścią przekonań uczuć wartości, raczej jest au-
 torytatywne. Jednakowoż postępowość i liberalizm nastawienia
 naukowego okaże się zarazem konserwatyzmem wobec tego, że
 wymagać będzie dla każdej zmiany przekonań motywacji logicznej,
 podczas gdy konserwatyzm nastawienia światopoglądowego
 może zamienić się w rewolucjonizm, gdy załamają się leżące u
 jego podstawy oceny wartości.

Inne potrzeby wewnętrzne zaspokajają wiara, inne zaś wiedzą
 metafizyczna. Metafizyka naukowa może dać materiały do zbu-
 dowania poglądu na świat, jednak zdobywać taki pogląd musi
 każdy, komu nie wystarczają wierzenia odziedziczone, własną
 pracą nad sobą i wysiłkiem pokonującym rozterki wewnętrzne
 póki rozbieżne oceny i dążenia nie scharmonizują się w
 w jednolitą całość.

kto dane stanowisko zajmuje.

Streszcz. wykł. 53.

18 maja 1946.

Z ową różnicą podstawową łączą się dalsze. A mianowicie owe oceny wartościę odgrywające rolę motywów dla przekonań religijnych, łączą się ze szczególnym rodzajem uczuć, zwanych uczuciami wartości. Są to uczucia zdolne do wielkiego napięcia, a zależne do stwierdzenia istnienia lub nieistnienia przedmiotu, który ~~ważny~~ pod względem wartości oceniamy. Gdy stwierdzimy istnienie przedmiotu, który cenimy, uczucie jest dodatnie i przyjemne, w przeciwnym przypadku - ujemne i przykre. Uczucia te mają skłonność do opanowywania całej umysłowości, a zarazem do konserwowania przekonań, wzmacniających uczucia wartości dodatnie, natomiast eliminowania wszystkiego, co im przeciwdziała lub wywołuje uczucia wartości ujemne. Stąd uczuciowa żarliwość religijna, stąd znaczna trwałość przekonań religijnych opartych o tego rodzaju uczucia i ich odporność na prześladowania, stąd wreszcie apostołstwo czyli dążenie do przelewania własnych przekonań religijnych w innych ludzi, a zarazem walka z cudziemi przekonaniami przeciwnymi, które przez to, że są przeciwne, mogłyby ~~osłabić~~ osłabić nasze własne przekonania.

Nastawienie naukowe łączy się z innym rodzajem uczuć wartości, mianowicie z tzw. uczuciami intelektualnymi czyli uczuciami wiedzy. Łączą się one nie z treścią przekonań lecz

ne, a tylko przyrządy wyinowiczenia formami rozumowania
 y precyzyjnego umyślowości, tj. Teorii poznania rozumowe-
 go; glębiący umysł, głębiący, że rozum styka się z
 rzeczywistością jedynie przez zmysły, niema pojęć wrodzo-
 nych, są tylko wrodzone władze umysłu: rozum poznaje na ma-
 teriale spostrzeżeń, to co jest przedmiotem jego poznania,
 mianowicie własności istotne przedmiotów empirycznych.

Diełem Arystotelesa jest nadto dalsze opracowanie poję-
 cia wiedzy rozumowej. Mianowicie dodał Arystoteles do jej
 platońskiego określenia jako wiedzy pojęciowej, dalszą ce-
 chę, że jest wiedzą o tem, co konieczne, w przeciwieństwie
 do wiedzy zmysłowej, jako wiedzy o tem, co przypadkowe, co
 jest, lecz nie musi być. W związku zaś z tem pozostaje o-
 czywistość wiedzy rozumowej - oczywistą mianowicie jest wie-
 dza, mająca w sobie gwarancję prawdziwości, gwarancję tę da-
 je wiedzy rozumowej to właśnie, że przedmiot jej ~~jest~~
 poznajemy jako konieczny - że nie może być inaczej, jak prz-
 stawia się nam rzecz w poznaniu. Owej wiedzy oczywistej prz-
 służują wreszcie jako dalsze własności, to że jest jedyną
 /wbrew relatywizmowi Protagorasa/ i ostateczną, nie podle-
 gającą dalszemu rozwojowi od chwili, gdy została osiągnięta.
 Tak określił najpierw Platon, a po nim Arystoteles stanowi-
 sko racjonalistyczne w teorii wiedzy. Przeciwnie temu

mym rozumie: Nie płynie ona ze świata zewnętrznego, lecz z rozumu. W ten sposób wyposażył rozum w odrębną zdolność poznawczą, odróżnił już nie tylko dwie drogi poznania, zmysłową i rozumową, lecz dwa źródła poznania i dał podstawę dla późniejszego przypisania rozumowi roli czynnej w poznaniu /u św. Augustyna/. Stwierdziwszy różność poznania rozumowego od poznania zmysłowego pod tym względem, postawił zarazem nowe zagadnienie: Jak tłumaczyć ową zdolność poznawczą rozumu. Sam Platon odpowiedział na to pytanie teorią anamnezy, pozostając w ten sposób na gruncie tradycji, otworzył jednak drogę dla późniejszych tłumaczeń odmiennych, jak Augustyna teoria iluminacji, Leibniza teoria harmonji, Kanta teoria form transcendentálnych.

Wreszcie niezależność poznania rozumowego od poznania zmysłowego ma w systemie platońskim jeszcze jedno oblicze. Oto rozum sam wystarcza dla uzyskania pełnego poznania. Poznanie zmysłowe wprawdzie jest okazją do rozwinięcia wiedzy pojęciowej, ale zarazem przeszkadza jej i trzeba je odrzucić jak rusztowanie, gdy spełniło swoją rolę i wskazało właściwe pojęcia.

Streszcz. wykł. 56.

28 maja 1946.

Arystoteles złagodził racjonalizm Platona w dwóch punktach

1) Zamienił racjonalizm ideowy, według tego rozumie rozumowe, na umiarkowany, według tego rozumie empiryczne.

- ciele tworzyli również uogólnienia, ale dochodzili do nich inaczej. To co odkryli w pewnej grupie obserwowanych przedmiotów, rozszerzali na inne przedmioty podobne, Taka metoda, odpowiadająca t.zw. indukcji prostej, pozostawia duże pole dla dowolności i uogólnienia dokonane przy jej pomocy okazują się często zawodne. Sokrates szukał tego, co wspólne w badanej grupie ~~przypadków~~ przypadków w ten sposób, iż odrzucał wszystko, co różni poszczególne z pomiędzy owych przypadków między sobą. Jestto t.zw. metoda indukcji przez eliminację. >>

Platon rozwinął i uogólnił metodę Sokratesa w dwojakim sposób. Zastosował ją dla tworzenia pojęć w całym zakresie wiedzy, a nie tylko w dziedzinie postępowania, która wyłącznie obchodziła Sokratesa. A zarazem zastosował tę metodę dla szukania tego, co stałe w zmienności - gdy Sokrates raczej szukał tego, co wspólne w różnorodności. To drugie zbliżyło stanowisko Platona do Parmenidesa i pozwoliło na określenie wiedzy rozumowej jako wiedzy pojęciowej. Platon jest twórcą wiedzy rozumowej w tej postaci, w jakiej ona rozwijała się w dalszym ciągu. ✎

Nadto zaś przeciwstawił ją Platon wiedzy zmysłowej nie tylko jako wiedzę ogólną i pewną /gdy tamta jest jednostkową i złudną/ - lecz także przez to, że źródła jej szukał w sa-

prawdę od okoliczności, w jakich dane twierdzenie jest wygłaszane, a w szczególności od uzdolnień osoby, która dane twierdzenie wygłasza. Takie stanowisko nosi nazwę relatywizmu poznawczego. Relatywizm Protagorasa jest zarazem subiektywizmem, głosi bowiem jednocześnie, że niema innej prawdy, jak prawda dla kogoś, t.zn. prawda subiektywna. Przyjmuje przy tem, że niektóre prawdy są obowiązujące w danym społeczeństwie w tym sensie, że przyjmuje je każdy zdrowo myślący człowiek. Podstawą ich obowiązywania jest umowa społeczna, kierowana momentem użyteczności. Prawdy powszechne obowiązują konwencjonalnie. »

Streszcz. wykł. 55.

25 maja 1946.

« W bardzo ostrem przeciwieństwie do tolerancyjnej lecz zarazem sceptycznej teorii Protagorasa stanął ideał wiedzy Sokratesa i Platona. Zainteresowania Sokratesa były natury etycznej. Szukał wiedzy jako zasad dobrego postępowania. Wiedza taka musi być wiedzą jedyną dla wszystkich i bezwzględnie. Taką zaś wiedzą będzie to, co wśród różnorodnych ludzkich mniemań jest jednakowe. W ten sposób Sokrates pierwszy uświadomił sobie doniosłość tworzenia pojęć ogólnych dla badania naukowego. Zarazem zaś wypracował Sokrates metodę wydobywania tego, co wspólne w różnorodności. Poprzedni myśli-

pojęcia ogólne są wytworem działalności rozumu, nie mającym odpowiednika w jakimś odrębnym przedmiocie poznania rozumowego. W ten sposób pojawił się już w filozofji stoickiej pogląd, który później został nazwany nominalizmem. Stoicy też pierwsi głosili tezę, że przekonania tworzą swoiste czynne akty poznawcze, polegające na uznaniu lub odrzuceniu treści danej w wyobrażeniu.

Podobne stanowisko, ~~nawiązujące~~ empirystyczne zajmowali Epikurejczycy, nawiązując do Protagorasa i Demokryta i uznając czynną rolę umysłu w tworzeniu pojęć i przekonań. W szczególności opracowywali Epikurejczycy teorię indukcji jako teorię rozszerzania wiedzy od rzeczy znanych do nieznanych, przyczem ~~xxxxxxx~~ spostrzeżenia pełnią rolę znaków dla rzeczy, które przez nie poznajemy. Teoria wiedzy to nauka o znakach czyli semeiotyka.

Streszczenie wykł. 57.

1 czerwca 1946.

Zarówno racjonalizm jak empiryzm były kierunkami dogmatycznymi w teorii wiedzy, gdyż przyjmowały możliwość uzyskania wiedzy pewnej /oczywistej/ i ostatecznej. Przeciwnym stanowiska dogmatycznego było stanowisko sceptyczne.

Sceptycyzm starożytny rozwijał się w trzech kolejnych stadjach, luźno tylko związanych ciągłością tradycji. Jego założycielem był Pyrrhon z Elidy /ok.360-270/, działający

mniej

stanowisko empiryzmu znalazło wyraz w poglądach Demokryta z Abdery /ok. 460-360/, twórcy ~~skrajnej~~ teorii podobizn /simulacra/, tłumaczącej powstawanie wiedzy bezpośrednim działaniem atomów wysyłanych przez przedmioty zewnętrzne, na narządy zmysłowe. Teorią tą objął Demokryt oba rodzaje poznania, sprowadzając w ten sposób poznanie rozumowe do poznania zmysłowego, jako jego odmianę. Różnicę między obu rodzajami poznania tłumaczył Demokryt w ten sposób, iż poznanie zmysłowe odnosił do podobizn-atomów grubszych, wywołujących gwałtowniejsze ruchy w duszy ludzkiej, poznanie rozumowe tłumaczył działaniem atomów najsubtelniejszych, wywołujących ruchy najbardziej delikatne.

Tak zatem zostało sformułowane przeciwieństwo między racjonalistyczną i empirystyczną teorią wiedzy. W czasach późniejszej starożytności przewagę miało stanowisko empiryczne, za którym opowiedziały się szkoły stoicka i epikurejska. Według Stików całe poznanie opiera się na doświadczeniu, z doświadczenia pochodzi i w niem ma swe uzasadnienie. Kryterjum prawdziwości przekonań spostrzeżeniowych jest żywość charakteryzująca wyobrażenia spostrzegawcze, w przeciwieństwie do pochodnych, czyli ich oczywistość zmysłowa. Istnieją tylko przedmioty jednostkowe, poznawane zmysłowo, czynności rozumowe przetwarzają materiał zmysłowy,

cie zewnętrznym, tak jak ją pojmowali stoicy, jest niemożliwa. Dla działania wystarcza wiedza prawdopodobna, działanie oparte na prawdopodobieństwie da się usprawiedliwić, jeżeli jego wyniki są pożyteczne. Łączą się w ten sposób elementy sceptyczne z pragmatyzmem.

W trzecim stadium filozofii sceptycznej najwybitniejszymi postaciami są Aenesidemos, działający w Aleksandrii w połowie I w. przed Chr. oraz Sextos Empirikos w II w. po Chr. W stadium tym argumentacja sceptyczna uległa usystematyzowaniu w t.zw. tropach czyli sposobach uzasadniania sceptycyzmu. Tropy sceptyczne wysuwały argumenty następujące:

a/ przeciw poznaniu zmysłowego subiektywność jakości zmysłowych i zależność treści spostrzeżeń od okoliczności obserwacji, b/ przeciw poznaniu pojęciowemu rzekome sprzeczności w strukturze pojęciowej, c/ przeciw dowodzeniu zarzut regressus in infinitum, tzn. niemożności ustalenia ostatecznych przesłanek rozumowania oraz zarzut błędnego koła w dowodzeniu, oparty na zapatrywaniu, iż przesłanka ogólna ~~implikacja~~ zakłada z góry wniosek, który ma z niej wynikać.

Jako pozytywne osiągnięcia sceptycyzmu należy wymienić ~~rozwiniecie~~ rozwinięcie krytyki poznania naukowego i sformułowanie stanowiska krytycyzmu naukowego, przeciwnego dogmatyzmowi szkół filozoficznych. Według stanowiska krytycz-

mniej więcej jednocześnie z Zenonem z Kition, założycielem szkoły stoickiej i z Epikurem. Tak samo, jak tamci, łączył wyniki filozofii jońskiej /zwłaszcza Demokryta/ z nauką sokratyczną i za cel filozofii uznawał dostarczenie wskazań dla postępowania. Nowem natomiast było odwrócenie stanowiska Sokrates szukał wiedzy, by mózdz działać, Pyrrhon głosił nie możliwość osiągnięcia wiedzy i stąd zalecał powstrzymywanie się od działania. Tezę zaś o niemożliwości wiedzy wywodził z nauki Protagorasa i Demokryta o subiektywności i względności poznania. Poznajemy tylko stany, w które wprawia nas działanie przedmiotów zewnętrznych i poza znajomość tych subiektywnych stanów nie możemy sięgnąć.

Streszcz. wykł. 58.

6^{ty} czerwca 1946.

Drugim stadium sceptycyzmu jest t.zw. sceptycyzm akademicki, uprawiany w Akademji platońskiej. Jego przedstawicielami są Arkesilaos /315-240/, założyciel tzw. średniej Akademji i Karneades, od którego liczy się Akademja nowsza /214-128/. Pozytywną składnik teorii platońskiej, racjonalizacja usuwa się w cień, a na pierwszy plan występuje część negatywna platonizmu, tj. krytyka poznania empirycznego, którą Arkesilaos i Karneades uprawiają w postaci polemicznej przeciwko dogmatyzmowi stoickiemu. Sceptycyzm ten jest agnostycyzmem, t.zn. stanowiskiem, według którego wiedza o świecie

wolę jako
 mu i zmysłów, postawił trzecią władzę umysłu: memoria, intellectus, voluntas. Przekonanie jest według Augustyna aktem woli, w którym treść poznawczą uznajemy, aprobujemy lub odrzucamy. W ten sposób dokończył analizę, rozpoczętą przez Stoików, którzy odróżnili przekonania od przedstawień jako odrębną postawę umysłu wobec rzeczy. A zarazem tłumaczył powstawanie błędu niewłaściwym użyciem woli, która uznaje w błędnym przedstawianiu treść ~~niewłaściwą~~ nieodpowiednią. Tak pojęte poznanie przestało być bierną jedynie funkcją - co było założeniem filozofji w okresie poprzednim, stało się procesem czynnym i przez to również i twórczym.

Streszcz. wykł. 60

15 VI 1946.

Racjonalizm starożytny zakłada 1/ że przedmiotem poznania jest byt ogólny i niezmienny, 2/ że wiedza tworzy system dedukcyjny twierdzeń apodyktycznych, opartych na przesłankach oczywistych. Racjonalizm ten przeciwstawia się empiryzmowi w dwojakim znaczeniu, w kwestji pochodzenia wiedzy występuje przeciw empiryzmowi genetycznemu jako racjonalizm genetyczny czyli natywizm, w kwestji zaś uzasadnienia wiedzy jako racjonalizm metodologiczny jest przeciwny metodologicznemu empiryzmowi tj. pogładowi, według którego ostatecznymi przesłankami wiedzy są empiryczne zdania jednostkowe.

nego nie można uważać badania naukowego za zakończone w żadnym guz osiągnięciem stadjum rozwoju i wyniki jego zawsze okazać się mogą niedostateczne.

Pisma sceptyków, zwłaszcza Sextosa, są bardzo wiernem i oddaniem ścisłym ~~zawierają~~ treści krytykowanych poglądów i dającego służyć jako wartościowe źródło dla rekonstrukcji zaginionych teorii, przedwszystkiem stoicyzmu.

Streszcz. wykł. 59.

13 czerwca 1946.

Od sceptycyzmu rozpoczął się rozwój filozoficzny ostatniego z wielkich myślicieli starożytnych św. Augustyna /354-430. Założenia sceptyczne zadecydowały o stanowisku filozoficznie niewątpliwym Augustyna w dwóch punktach: 1/ w szukaniu ^{zależności} poznania we własnym wnętrzu - zgodnie ze sceptycznym stanowiskiem uznającym ^{zobowiązuje} wiedzę o sobie samym, 2/ w rezygnacji z możliwości osiągnięcia ^z poznania nturalnymi siłami rozumu, z czego konsekwencją stało się przyjęcie stanowiska mistycznego, szukającego źródeł wiedzy w oświeceniu /illumination/ rozumu przez Boga. Przedmiotem iluminacji jest świat idei platońskich, pojęty przez Augustyna jako świat bożych myśli, według których świat ^{nieustannie} ten został stworzony.

Ograniczając w ten sposób zasięg ludzkich władz poznawczych na zewnątrz, wewnątrz nich dokonał Augustyn rozróżnień bardzo zasadniczych. Obok dawniejszego rozróżnienia rozu-

my i materji przedmiotów, a podstawami nauki były twierdzenia ontologiczne, w których występowały owe pojęcia pierwotne, t.zn. zasady sprzeczności, wyłączonego środka. Descartes idąc za wzorem matematycznego przyrodoznawstwa galileuszowskiego uznał inne pojęcia za podstawowe dla wiedzy o świecie zewnętrznym, mianowicie pojęcia geometryczne i liczby, a wskutek tego ~~podst~~ podstawą nauki o świecie zewnętrznym stały się dlań twierdzenia matematyczne. Tak przeto racjonalizm Descartesa przekształcił się na nową ~~jego~~ postać, mianowicie racjonalizm matematyczny, uznający wiedzę matematyczną za wiedzę podstawową.

Wąskie pojmowanie wiedzy racjonalnej przez Descartes, a zostało znów uogólnione przez Leibniza /Gottfried Wilhelm, 1646 - 1716/. Leibniz szedł za wzorami przekazanymi jeszcze z czasów średniowiecznych i pojmował wszelkie rozumowania jako działania, analogiczne do rachunkowych, dokonywane na pewnej liczbie pojęć pierwotnych. Wielkość myśli Leibniza polega na tem, że on pierwszy potrafił należycie uchwycić to na czem polega wspólność między rozumowaniami zawartymi w operacjach matematycznych i innymi typami rozumowań. Dzięki temu stał się założycielem współczesnej logiki, o tyle ogólniejszej od logiki klasycznej, iż obejmuje także rozumowania matematyczne, które leżały poza zasięgiem tam-

Racjonalizm nowożytny, w postaci, jaką nadał mu jego twórca René Descartes /1596-1650/, przyjmuje powyższe założenia racjonalizmu antycznego i jest racjonalizmem zarówno genetycznym jak metodologicznym. Nowem jest u Descartesa rozróżnienie trzech dziedzin poznania i trojakich założeń oczywistych jako przesłanek wiedzy w tych trzech dziedzinach:

- 1/ Poznanie Boga oparte jest na analizie pojęcia doskonałości
- 2/ Poznanie duszy opiera się na oczywistości introspekcyjnej.
- 3/ Poznanie ciała jest oparte na oczywistości matematycznej.

W pierwszej dziedzinie idzie Descartes za tradycją średniowieczną. Poznanie duszy pojmuje według wzoru św. Augustyna, nie rozróżniając oczywistości poznania rozumowego czyli oczywistości apodyktycznej od oczywistości introspekcyjnej. Dziedzina introspekcji nie jest dziedziną poznania rozumowego, tylko dziedziną empirji i wkrótce wyodrębniła się w badaniach psychologicznych. Nowe i płodne elementy wniosł Descartes natomiast w dziedzinie poznania świata materialnego.

Streszcz. wykł. 61.

18.VI.1946.

Racjonalizm arystotelesowski ujmował przedmioty świata zewnętrznego przy pomocy pojęć substancji i cechy oraz formy i materji przedmiotów, a

Empiryzm nowożytny wynikał a/ z postawy negatywnej względem racjonalizmu arystotelesowskiego i zainteresowania naukami przyrodniczymi, charakteryzującego początek czasów nowożytnych, łączyło się to z nastawieniem heurystycznym, dążeniem do odkryć i do zapanowania w ten sposób nad przyrodą. Wyrazicielem tych prądów stał się Franciszek Bacon z Verulamum /1561-1626/.

Empiryzm ten pod wpływem kartezjuszowskiego odwołania się do poznania wewnętrznego jako podstawy wiedzy, nabrak b/ zabarwienia psychologicznego. Droga badania psychologicznego procesów poznawczych chciał John Locke /1632-1704/ przeprowadzić analizę epistemologiczną pewności wiedzy i jej granic.

Empiryzm Locke'a i jego następców /empiryzm xvii i XVIII w. rozwijał się głównie w Anglii, w przeciwstawieniu do kontynentalnego racjonalizmu/ był empiryzmem genetycznym, jak u Arystotelesa. Wyrażał się formułą średniowiecznego arystotelizmu "nihil est in intellectu, quod non fuerit in sensu" i odwoływał się do arystotelesowskiego porównania, według którego umysł dziecka podobny jest do niezapisanej tablicy /tabula rasa/. Locke zwalczał natywistyczną teorię idei wrodzonych, natomiast pod względem metodologicznym rozróżniał wie-

tej. Przez to samo został rozszerzony racjonalizm matematyczny Descartes'a w takim sensie, że wiedzą matematyczną jest nie tylko nauka o elementach przestrzennych i liczbowych, lecz każda inna, którą przedstawimy w postaci sformalizowanej, t.zn. dostatecznie abstrakcyjnej.

Dla historii racjonalizmu ważne jest jeszcze sformułowane przez Leibniza rozróżnienie prawd koniecznych i prawd faktycznych /*verités nécessaires* i *verités contingentes*/ w obrębie t.zw. modalności sądów. Arystoteles rozróżniał modalność sądów według ich przedmiotu, dzieląc je na sądy o tem, co konieczne i na sądy o tem, co możliwe. Leibniz poszedł za tradycją platońską i rozróżnił nie dwa rodzaje przedmiotów wiedzy lecz dwa rodzaje samej wiedzy, wiedzę konieczną i wiedzę możliwą ale nie konieczną. Prawdy konieczne, należące do wiedzy pierwszego rodzaju przyjąć musimy zgodnie z naturą rozumu i w tym sensie są one poznawczo konieczne. Są to prawdy rozumowe. przeciwnie wiedza zmysłowa jest niekonieczna, lecz tylko możliwa.

To określenie przyjął Kant za podstawę dla odróżnienia sądów apriorycznych i empirycznych. Pierwsze odniósł do władz pozawczych umysłu jako powszechne i konieczne formy, w które umysł ujmuje materję poznania, drugie są w przeciwieństwie do tamtych jednostkowe i niekonieczne.

waż w konsekwencjach swych prowadzi do uogólnienia na te także własności, które Locke nazywał pierwszorzędnymi i do uznania całej treści wiedzy za podmiotową.

Konsekwencje te wyprowadził drugi z kolei wielki przedstawiciel angielskiego empiryzmu George Berkeley /1685-1753/. Punktem wyjścia dla Berkeley'ego stała się krytyka psychologicznej teorii pojęć. Berkeley twierdził /poprzedników miał wśród sceptyków starożytnych/, że proces abstrakcji jest logicznie niepoprawny, prowadzi do sprzeczności, że nie ma przedstawień ogólnych w których przedstawialibyśmy sobie przedmioty pod jakimś względem nieokreślone /np. trójkąt w ogólności, o nieokreślonej długości boków/, a operujemy jedynie nazwami ogólnymi, wspólnymi dla wielu podobnych do siebie przedmiotów /nominalizm/.

Streszcz. wykł. 63.

25 VI 1946.

Zgodnie ze swem zapatrywaniem co do niemożliwości dokonywania abstrakcji, stwierdza Berkeley, że twierdzenie, jakoby istniały niezależnie od spostrzegania przedmioty materialne świata zewnętrznego, jest fałszywe, jest bowiem wynikiem niepoprawnie dokonanej abstrakcji od spostrzeganych faktów, w których przedmioty materialne występują zawsze i jedynie jako przedmioty spostrzegane. Cokolwiek zaś występuje jedynie jako przedmiot spostrzeżenia nie może

dzę rozumową i wiedzę empiryczną, zgodnie z tradycją racjonalistyczną. Empiryzm metodologiczny, głoszący tezę, że wszelka wiedza nie tylko pochodzi z empirji, lecz jest empirycznie uzasadniona, ~~xygix~~ pojawił się dopiero w w. xix, przedstawicielem jego był John Stuart Mill.

c/ Wreszcie trzecią cechą nowożytnego empiryzmu jest jego rozwój w kierunku idealistycznym.

Cała filozofja starożytna, nie wyłączając kierunków sceptycznych była realistyczna, nie podawano w wątpliwość istnienia świata zewnętrznego, lecz tylko jego poznawalność. Oba zaś prądy dogmatyczne, zarówno racjonalizm arystotelików, jak empiryzm ~~scepty~~ stoików i epikurejczyków, przyjmowały że treść poznania jest zależnem od przedmiotu jego odbiciem. Realistycznym jest także racjonalizm kartezjuszowski, przyjmujący, że istnieje świat zewnętrzny, który poznajemy rozumowo i zmysłowo. Realistycznym wreszcie jest punkt wyjścia empiryzmu u Locke'a, który tradycyjnie uznaje nawet istnienie pozaempirycznych substancji. Jednak mamy już u Locke'a odróżnienie pierwszorzędnych i drugorzędnych własności przedmiotów, zaczerpnięte zresztą jeszcze od starożytnego atomizmu, które odmawia przedmiotom zewnętrznym jakości barwnych i wszelkich innych pozanwłasnościami mechanicznymi i geometrycznymi, odróżnienie to otwiera drogę dla idealizmu, ponie-

sowaniu do współczesnych wyników nauk szczegółowych, matematycznych i przyrodniczych, obrała t.zw. szkoła marburska wśród neokantystów, której najwybitniejszymi przedstawicielami są Hermann Cohen, Paul Natorp i Ernst Cassirer. Ale i tutaj powstało zagadnienie genetyczne: skąd właśnie takie a nie inne elementy logiczne wiedzy w jaki sposób podlegają im czynności poznawcze. Te zagadnienia rozważa t.zw. południowo-niemiecka lub badenśka szkoła wśród neokantystów, jej najwybitniejsi przedstawiciele Wilhelm Windelband i Heinrich Rickert. Zakładają oni - przechodząc w dziedzinę metafizyki, iż obowiązują najogólniejsze normy poznawcze, podobnie jak normy etyczne i estetyczne, związane z wartościami prawdy, dobra i piękna i ~~XXXXXXXX~~ tym normom podlegają logiczne elementy wiedzy.

Streszcz. wykł. 65.

2. VII. 1946.

Trzecia interpretacja teorii Kanta, idąca w kierunku semantycznym, nie wywodzi się wprost z kantyzmu, jak poprzednie, lecz ma za punkt wyjścia punkty styczne pomiędzy kantyzmem i innymi stanowiskami w obębie teorii poznania i logiki, w pierwszym rzędzie pozytywizmem. Pozytywizm pragnie stworzyć naukę ściśle w granicach doświadczenia, stawia sobie przeto za zadanie odgraniczyć w nauce to co pochodzi ze spostrzeżeń, od uzupełnień rozumowych i w ten dążeniu spotyka

trzeci wyrasta z innego toku myśli i pośrednio tylko wiąże się z Kantem.

Interpretacja psychologizyczna teorii Kanta odnosi racjonalne składniki wiedzy do właściwości natury ludzkiego umysłu, subiektywizuje je i w ten sposób pojmuje je wprost przeciwnie, aniżeli racjonalizm Arystotelesa i Descartes'a który twierdzeniom racjonalnym przypisywał obiektywną wartość poznawczą i to właśnie tym tylko twierdzeniom, w przeciwieństwie do złudnej wiedzy zmysłowej. Składniki rozumowe wiedzy miałyby być według tego stanowiska swoistym dla ludzkich władz poznawczych sposobem ujęcia treści dostarczanych przez zmysły. Najwybitniejszym przedstawicielem tego stanowiska, wśród dawniejszych kantystów w pierwszej połowie XIX w. był Jacob Friedrich Fries, a wśród neokantystów drugiej połowy XIX w. Fryderyk Albert Lange.

Interpretacja logiczyczna nauki Kanta wysuwała na czoło nie kwestję pochodzenia składników rozumowych poznania lecz zgodnie z Kantem tę ich właściwość, że są one powszechnymi i koniecznymi elementami wszelkich sądów, a zatem elementami, które dają się wydzielić przez abstrakcję, po odrzuceniu różnic treściowych między poszczególnymi sędami, co właśnie prowadzi do określenia logicznych składników wiedzy. Ten kierunek interpretacji i rozwijania nauki Kanta w zasto-

czem są przedmioty poznania, a nie ~~tylko~~ o ich poznawaniu.

Kant zajął stanowisko łączące racjonalizm z empiryzmem, różniąc w poznaniu składniki racjonalne /aprioryczne/ i empiryczne i zarazem łączy stanowisko realistyczne z idealistycznym, nie zaprzeczając, by mogły istnieć po za zakresem poznania przedmioty obiektywne /rzeczy same w sobie/, ograniczając jednak ^{w sensie idealistycznym} zakres poznania tak, iż należą do niego jedynie konstrukcje myślowe /idealizm epistemologiczny/.

Streszcza wykł. 64.

27. VI. 1946.

Powiązanie racjonalizmu z empiryzmem, dokonane przez Kanta jest zakończeniem rozwoju poglądów epistemologicznych trwającego przez wieki XVII i XVIII i rozpoczęciem nowego okresu w tym rozwoju. Na plan pierwszy wysunęło się teraz zagadnienie ^ustosunków wzajemnego obu składników poznania i stosunku każdego z nich względem przedmiotu poznania.

Sposoby ujęcia tego zagadnienia dają się ująć w trzy zasadnicze odmiany rozwinięcia nauki kantowskiej, pierwsza postępuje w kierunku psychologizycznym, druga w kierunku logicyzycznym, trzecia w kierunku semantycznym. Dwie pierwsze mogą powoływać się na pewne wypowiedzi Kanta, który w wielu szczegółach zajmuje stanowisko chwiejne dające się interpretować na jeden lub drugi z obu tych sposobów. Kierunek

być od spostrzeżenia abstrahowane. Stąd wniosek, że "istnieć" znaczy w odniesieniu do przedmiotów materialnych to samo co "być spostrzegany".

Reprezentowana przez Berkeley'a postać idealizmu nosi nazwę immaterializmu, gdyż zaprzecza, jakoby istniał niezależny od spostrzegania świat materialny. Istnieje natomiast ~~przez~~ niezależnie od spostrzeżeń świat dusz, gdyż te znamy nie z samych spostrzeżeń, lecz stąd, że każdy z nas sam jest istotą duchową i wie o tem bezpośrednio /Berkeley odróżnia bezpośrednią wiedzę o sobie "notion" od spostrzeżenia "perception"/.

Dalej jeszcze od Berkeley'a posuwa wnioski idealistyczne Hume. Nie tylko przedmioty materialne są konstrukcjami zbudowanymi z treści myślowych, takimi samymi konstrukcjami są i dusze. Są one względnie trwałąmi kompleksami ~~przez~~ treści myślowych, powiązanych skojarzeniami między sobą. W tej przecie postaci idealizmu treści myślowe stają się elementami pierwotnymi ~~zeczywistości~~ /atomizm psychologiczny/ zarówno przedmiot jak i podmiot poznania stają się czemś względem nich wtórnym, uniezależniają się więc one zarówno od przedmiotu jak i podmiotu, idealizm ~~staje się~~ pierwotny, subiektywny, przekształca się na idealizm obiektywny.

Pozostaje jednak idealizm Hume'a, podobnie jak idealizm Berkeley'a idealizmem metafizycznym, który mówi o tem, że

ją się zależne od treści terminów pierwotnych. Temu stanowisku przeciwstawili logicy XIX w stanowisko przeciwne, według którego znaczenie terminów pierwotnych jest wyznaczone przez aksjomaty /Gergonne, Vailati/, według nich aksjomaty wyznaczają sens terminów pierwotnych podobnie, jak równania zawierające niewiadome wyznaczają wartość tych niewiadomych. W ten sposób następuje przejście ze stanowiska logicznego na stanowisko semantyczne. Rolą aksjomatów jest ustalenie sensu terminów, którymi operujemy w naukach dla ujęcia badanej rzeczywistości. Element racjonalny w nauce, to element językowy, element empiryczny natomiast odnosi się do badanej rzeczywistości. Terminy użyte w badaniu naukowym charakteryzują język badań, język ten może być dobrany w rozmaity sposób i tak otrzymuje się różne jakgdyby perspektywy lub punkty widzenia, z których oglądamy przedmioty badania.

Streszcz. wykł. 66.

5. VII. 1946.

Wśród przekonań rozróżniamy dwie odmiany, które charakteryzujemy przez przeciwstawienie wiedzy i wiary, w znaczeniu potocznym tych wyrazów. Przekonania tworzące wiedzę są twarde, stanowcze, przedmiot ich ujmujemy jasno i wyraźnie; przekonania wchodzące w skład wiary są chwiejne, rozlewne, niejednoznaczne - ale przytem bywają bardzo uporeczywe - ich przedmiot przedstawiamy nieraz mętnie, ogólnikowo. Są naj-

się z kantowskim rozróżnieniem apriorycznych i aposteriorycznych składników poznania. Składniki aprioryczne poznania zawarte są w aksjomatach nauk matematycznych. Odkrycia poczynione w XIX w. mianowicie stworzenie nieeuklidesowych teorii geometrycznych, ¹analiza naczelných założeń fizyki doprowadziły do poglądu, że założenia te, wbrew temu co uznawali dawniejsi racjoniści Arystoteles i Descartes, mogą być dobierane nie tylko w jeden sposób, wyznaczony przez apodyktyczną oczywistość założeń. Na tej podstawie powstała teoria zwana konwencjonalizmem, twórcą jej jest francuski matematyk i fizyk z końca XIX w., Henri Poincaré. Konwencjonalizm twierdzi, że owe założenia, które można dobierać na rozmaite sposoby, nie krępując się intuicyjną oczywistością wprowadzają w naukę element konwencjonalny, dowolny, nadający teorjom naukowym znamię relatywności. Wyjaśnienie na czym polega owa konwencjonalna dowolność, pojawiło się zaś od strony badań logicznych, dotyczących analizy stosunku między pierwotnymi terminami nauk matematycznych, które występują w aksjomatach tych nauk i aksjomatami. Według pojmowania Euklidesa i starożytnych matematyków terminy pierwotne i twierdzenia pierwotne nauk są ~~niezależnymi~~ tak ze sobą powiązane, iż terminy pierwotne wyznaczają sens aksjomatów tak, iż aksjomaty te sta-

Utrzymuje się ona, podobnie jak oczywistość introspekcyjna w czasie tj. charakteryzuje również przypomnienia dawniejszych spostrzeżeń, póki nie zbledną one zanadto.

43 Wreszcie nazywamy oczywistymi, mianowicie pośrednio oczywistymi, przekonania, które wynikają logicznie z innych przekonaniań oczywistych; stosunek wynikania przenosi niejako oczywistość z jednego przekonania na drugie. Taka oczywistość nosisi nazwę demonstratywnej. Czterem rodzajom oczywistości odpowiadają cztery rodzaje zdań wchodzących w skład wiedzy, zdania analityczne są apodyktycznie oczywistymi, zdania empiryczne doświadczenia ^{wewnętrznego} ~~zmysłowego~~ są oczywiste introspekcyjnie, zdania empiryczne doświadczenia zmysłowego są oczywiste zmysłowo. Te trzy rodzaje zdań nazywamy bezpośrednio uzasadnionymi. Zdania oczywiste dzięki temu, że wynikają ze zdań bezpośrednio uzasadnionych, nazywamy pośrednio uzasadnionymi.

Psychologiczna cecha przekonania, jaką jest oczywistość i epistemologiczna ich cecha, mianowicie iż są one dostatecznie uzasadnione, czyli posiadają gwarancję prawdziwości są równoległymi następstwami stosunku poznawczego, w jakim te przekonania pozostają do swego przedmiotu. Przedmiot poznania w omawianych zdaniach przedstawi się nam w sposób gwarantujący z jednej strony prawdziwość zdania, z drugiej strony ^{powodujący} jego oczywistość - jako konieczny lub jako bezpo-

częściej zasugerowane zzewnątrz, można też samemu wmówić je w siebie. Wymagają one oparcia o uczucia, pragnienia, szacunek dla autorytetu i padają, gdy znikną te podpory uczuciowe. Przekonania pierwszego rodzaju nazywamy oczywistymi. Oczywistość to cecha jakościowa, przysługująca przekonaniom wchodzącym w skład wiedzy, wiara nie wymaga oczywistości.

Rozróżnia się według tradycji cztery odmiany przekonań oczywistych:

- 1/ Oczywistymi są przekonania przez które poznajemy apodyktyczne założenia nauk dedukcyjnych. Oczywistość tutaj jest związana z apodyktycznością: tak być musi, inaczej być nie może. Nazywamy ją przeto oczywistością apodyktyczną. Taką oczywistość uważał Arystoteles za kryterjum prawdy.
- 2/ Oczywistymi są przekonania, w których stwierdzam własne aktualne przeżycia. Jest to oczywistość kartezjuszowskiego cogito. Nie jest ona apodyktyczna, bo fakty psychiczne nie są konieczne; podstawą oczywistości jest bezpośredniość poznania introspekcyjnego. Taką oczywistość nazywamy introspekcyjną.
- 3/ Oczywistymi są również, w trzeciej odmianie, przekonania doświadczenia zmysłowego. Podstawą oczywistości jest tutaj swoista żywość, natarczywość wyobrażenia spostrzegawczego, odróżniająca je od wyobrażeń odtwórczych. Ta oczywistość zmysłowa była przez Stoików stawiana jako kryterjum prawdy.

twierdzenia. Zagadnienie prawdziwości zostało zrelatywizowane do całości wiedzy, nie jest zaś rozstrzygane dla każdego z jej elementów osobno. Dogmatyzmowi przeciwstawia się krytyczne nastawienie względem twierdzeń naukowych, a dawniejsze atomistyczne pojmowanie budowy nauk ustąpiło miejsca jej pojmowaniu całościowemu.

Między oczywistością a prawdziwością zachodzi natomiast związek inny, któryby można nazwać heurystycznym: oczywistość jest niezbędnym narzędziem odkrycia naukowego. Szukanie oczywistości jest jedyną drogą odkrycia naukowego. Wśród zespołu pomysłów i domysłów, nieraz niezgodnych między sobą jakie powstają w umyśle badacza, jedyną drogą orientacji i wyboru jest bądź bezpośrednia oczywistość niektórych z nich bądź uczynienie ich pośrednio oczywistymi przez rozumowanie. Intuicja twórcza, charakteryzująca wielkie odkrycia naukowe polega na przeżyciu oczywistości jakiegoś niedostrzeżonego dotychczas związku myślowego. Nowe twierdzenie wchodzi w skład nauki poprzez umysł badacza dzięki swojej oczywistości. Dalszem dopiero stadium jest jego odsubiektywizowanie przez sprawdzenie, jako proces prowadzący od subiektywnego uznania za prawdziwe do włączenia w obiektywną sieć prawdziwościowych związków logicznych.

Naodwrot zaś żadne twierdzenie, które nie może być uczynione oczywistem, nie może wejść w skład twierdzeń naukowych, albowiem tylko wśród twierdzeń oczywistych są twierdzenia

średnio dany. Ta równoległość prowadzi do psychologizycznej teorii kryterjum prawdy, według której oczywistość przekonania jest wystarczającym znamieniem jego prawdziwości. Teoria ta w trzech odmianach występuje u Arystotelesa, u Stoików oraz u św. Augustyna i Descartes'a.

Teoria ta jest zawodna. Wprowadzie każde przekonanie mające gwarancje prawdziwości jest ^{bezpośrednio lub pośrednio} oczywiste, lecz nie można tej zależności odwrócić i twierdzić, że każde przekonanie oczywiste ma już przez ^{to} zarazem gwarancję prawdziwości.

Streszcz. wykł. 67.

6. VII. 1946.

Filozofom, którzy szukali w oczywistości kryterium prawdy, przyświecał ideał, iż znajdą w niem generalny przepis dla wykluczenia błędu. Przekonania same przez się oczywiste stały się dogmatami naukowymi i miały być jakby atomami, z których połączenia powstaje całość wiedzy, każdy bowiem dowód pojmowano jako syntezę przesłanek, zmierzającą do użycia dowodzonego twierdzenia. Temu stanowisku dogmatycznemu i atomistycznemu przeciwstawia się dziś inne. Nie ma dogmatów czyli twierdzeń niewzruszonych w nauce. Każde twierdzenie naukowe, bez względu na jakiegokolwiek przysługujące mu własności, może być błędne i każde winno być oddzielnie zbadane, mianowicie poddane sprawdzeniu. Zamiast szukania i stosowania kryterium prawdy, któreby stemplowało poszczególne twierdzenia na dogmaty naukowe, stawia się dzisiaj zagadnienie sprawdzalności twierdzeń naukowych, przy czem sprawdzanie odbywa się przez badanie związków logicznych wiążących

naukowo uzasadnione. Stąd postulat, który Descartes przyjął za regułę metodyczną, aby każde przekonanie, które mamy przyjąć jako twierdzenie naukowe, było bezpośrednio lub pośrednio oczywiste. Uczynić to można znów tylko w jeden sposób, mianowicie przez jasne, wyraźne, jednoznaczne sformułowanie treści przekonania. Postulat oczywistości jest równoważny z postulatem ścisłości sformułowań, ku czemu służy odpowiednio precyzyjny i subtelny język naukowy.

Tadeusz Czeżowski

Przeгляд nauk filozoficznych

1945/46

logika 1946/47

przedmiot nauki, w tym w tym zakresie jest to
 jak to jest u nich. W tym celu 2 godziny w jednej
 umiarkowanie nauki, a w odczynkach florencji
 właściwie to ~~zawieszanie~~ jak wtedy o u nich, żeby
 tej samej odmiany w różnych, jakie są wtedy istotne
 u nich; w tym celu są nauki o innych dziedzinach
fizycznych historycznych, ^{oficjalnych}, artystycznych, technicznych.
 W tym celu z tam i tam i tam nauki w różnych
 językach, w tym i w tym; w tym celu nauki, żeby
 dają one tam, w tym celu filozofii. W tym celu nauki
 (w tym celu nauki) w tym celu nauki, a w tym celu nauki
 tam tam tam nauki w tym celu nauki. W tym celu nauki
 w tym celu nauki jak nauki, a w tym celu nauki.
 W tym celu nauki jak nauki w tym celu nauki
 w tym celu nauki jak nauki w tym celu nauki
 a nauki w tym celu nauki w tym celu nauki
 w tym celu nauki jak nauki w tym celu nauki. W tym
 celu nauki jak nauki w tym celu nauki. W tym
 celu nauki jak nauki w tym celu nauki. W tym
 celu nauki jak nauki w tym celu nauki.

przedmiotem, jeżeli we wzmianki były mianem
 wiotkomy, Trudo wiodły bismu daja uwróżeni
 owie i Rymuś w rymu, Jan Dymalski,
 (miejscu) bardzo wyjątkowy jeżeli we wzmianki, Ten
 jest bismu, bo ten drolowizymu wzmianki, Rym
 se wzmianki. Filozofowie starożytni, u których do wady
 białkiej, który gbowe zjawiali is 'wzmianki' on
 uścis, drolowizym, uwróżali tudie uwróżenię budo-
 uania dogmatami. Jeżeli we wzmianki, jakto podmie-
 wa drolowizym z uwróżony wje' jest dogmatyczny,
~~jednocześnie filozofia jako uwróżony~~ Muz,
 201 ceber, charakterystyczny, jeżeli we wzmianki jest jego
subiektywizm. Rymuśimny puer to, is jeżeli we
 wzmianki jest uwróżony pędzicie, Gdy wje uwróżony up,
 o filozofii białkiej lub Stowackiego, uwróżony
 uwróżony uwróżony uwróżony
 uwróżony uwróżony, to uwróżony we uwróżony jeżeli we
 uwróżony uwróżony, uwróżony drolowizym uwróżony
 uwróżony uwróżony, uwróżony uwróżony uwróżony uwróżony.

głównie masywnych, przednie i z wysoko do
 umiark; są to wzniesienia wznoszące się, które
 wznoszą.

F jest wyjątkowo tego rodzaju tendencji, szczególnie
 i bogate, opasane wzniesienia wznoszące się
 węg. tutej, wzniesienie wznoszące i wznoszące
 dźwigi wznoszące

Jedną z wznoszących, filozofia jest wznoszą, która
 wznoszą i wznoszą na wznoszą. Należy wznoszą

Na filozofii nie daje wznoszą oddziaływać, a wznoszą
~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ wznoszą, i dło
~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ wznoszą
 dźwigi w wznoszą wznoszą na wznoszą
 wznoszą, która wznoszą. Filozofia jest wznoszą,
 w wznoszą wznoszą na wznoszą, nie jest wznoszą
 Tyana, ani wznoszą

~~Należy wznoszą~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~
 w wznoszą wznoszą dźwigi wznoszą jest wznoszą

toate nauzele sub uniuia foarte sporit a
 nauzei
 (norma) i miini ei. Nu este usor sa
 se invale decelie tuturor. Teoria de
 mare. Dificultate a mare, tal sil de la un
 i viziune, sau viziune mare a invensi
 purca mare. I Tu, No, Teu, silie viziune
 sunt dea viziune i viziune dea viziune i
 Tu, Teu, dea mare, jula mare, dea viziune
 viziune i viziune i purca. dea viziune
 Teoria mare viziune, jula mare, Teu. mare
^{zasa dea viziune}
~~viziune mare~~ viziune dea viziune.
 dea viziune viziune, Teu mare
 viziune viziune i viziune viziune viziune
 viziune viziune viziune: Na viziune viziune
 dea viziune viziune viziune viziune viziune
 i viziune viziune viziune.
 Teoria viziune viziune: Nu este usor sa
viziune viziune dea viziune viziune

7.

- Ktożby nie wie. Jakiż toż ten doświadczenia
 do wartości jego nie, to najwięcej będą wielo-
 karnie jako dowody, uświadomienie, uświadomienie - nie-
 wyjątkowo. Aż do powstania i uświadomienia jego in-
 dywidualnego, to uświadomienie powstania Kozłowskiego uświadomienie
 Kozłowskiego uświadomienie uświadomienie uświadomienie, które uświadomienie
 uświadomienie uświadomienie i toż samo uświadomienie Kozłowskiego uświadomienie
 uświadomienie Kozłowskiego. Powstanie Kozłowskiego, to uświadomienie
 uświadomienie Kozłowskiego, uświadomienie uświadomienie uświadomienie
 uświadomienie, jeżeli tylko powstanie uświadomienie uświadomienie
 uświadomienie Kozłowskiego uświadomienie uświadomienie. Ale toż samo uświadomienie
 uświadomienie Kozłowskiego uświadomienie Kozłowskiego. Jednocześnie uświadomienie
 uświadomienie Kozłowskiego, które uświadomienie uświadomienie uświadomienie
 uświadomienie uświadomienie uświadomienie uświadomienie. Uświadomienie
 uświadomienie Kozłowskiego, uświadomienie uświadomienie uświadomienie
 uświadomienie, Kozłowskiego, uświadomienie uświadomienie uświadomienie
 uświadomienie uświadomienie, które uświadomienie uświadomienie uświadomienie
 uświadomienie uświadomienie Kozłowskiego uświadomienie uświadomienie uświadomienie

Przedmiotem dotychczas nauki. Nie uoi
ich nie powie.

Przedmiotem nauki, wiedzy, wiedzy, wiedzy
jest, a wiedzy nie jest dotychczas przed-
miotem wiedzy to wiedzy wiedzy wiedzy,

Wiedzy, unowalitemy wiedzy wiedzy. Nau-
ki wiedzy. Wiedzy ten termin oznacza uoi

o wiedzy, wiedzy, wiedzy, wiedzy i wiedzy
nie wiedzy, wiedzy wiedzy nie wiedzy o wiedzy

Wiedzy, wiedzy, wiedzy i wiedzy wiedzy,
o wiedzy i wiedzy, lea o wiedzy

Wiedzy i wiedzy, to jest to, wiedzy
dowiedzy wiedzy wiedzy i wiedzy wiedzy.

Wiedzy. Wiedzy wiedzy wiedzy wiedzy i
wiedzy, wiedzy wiedzy wiedzy wiedzy, form-

Wiedzy wiedzy, o wiedzy wiedzy wiedzy,
wiedzy wiedzy wiedzy wiedzy wiedzy. Wied-

Wiedzy wiedzy, wiedzy wiedzy wiedzy wiedzy,
o wiedzy wiedzy wiedzy, wiedzy wiedzy, wiedzy

Wym, uciwienie, bez dicit powija is, ussed
 unija emm uode ~~...~~ i potyze demencie
 miedzi uciwienie ~~...~~ pier su-
 frondawie iu i uowem, Tacie i filozofii julo
 uanda posiada ts celis. ~~...~~ Symonides, uowem
 iud plowidli ay ~~...~~ w naukiu, Pa-
 tajeromli ay ~~...~~ i uowem uowem, su-
 ay uowem uowem uowem uowem uowem
 filozofii, uowem uowem uowem uowem. Tje-
 icie ~~...~~ i filozofii - julo ~~...~~ ay uowem
 uowem - julo, ie daje uowem uowem
 uowem filozofii - ~~...~~ uowem uowem, ie
 uowem i filozofii uowem, to julo uowem
 uowem - i filozofii uowem, i uowem uowem
 ie julo uowem uowem, uowem uowem
 uowem.

Wym, uowem, uowem uowem uowem i tyklo jey
 uowem, julo jey uowem uowem. Tacie uowem
 uowem uowem uowem uowem uowem uowem,

Wzrostki i t. p. umieszczone w samej dacie nie - jedyni
Klasyfikacji, lecz o warunkach florystycznych.

(Dz. ogólny. ogólny).
Klasyfikacja o specjalizacji warunków i o specyficznym
nie umiarkowanym i pierwotnie rozwinętej roślinie, wamy
dane rośliny samej na przykład. Nauki specjalizacji, nie
podlegajątkiem o tej sprawie, że dotyczy samej samej
regulacji, konceptu i inspiracji. Dla osiągnięcia
tego regulacji trzeba mieć opowiedzieć sobie wewnątrz
miejsc i te nowe regulacje i nowe warunki
z uwagi wewnątrz samej samej, które może być
opracowywana samodzielnie i niezależnie i
nauki, z której te nowe regulacje powstają, i
up. podlegajątkiem regulacji samej samej dla
dostaw i samej o XVII w. było regulacje samej samej.
je: nowe jest może jako roślinie, jakie powstają
w samej, jak i samej samej samej samej samej
nie samej samej samej samej. Samej samej te
wzrostki w samej samej. Dla samej i samej było
umieszczone, i samej samej samej samej samej
umieszczone te regulacje samej samej. Jedyni samej samej

unadorned type reflects possible evidence, perhaps a
 genuine study - a note, by reference to other
 specimens of the same nature just possible me-
 dia: a partial of the world. To one of these,
 various specimens & necessarily, nearly by the
 same by the measurement of some-
 times several specimens necessarily - but
 very much - they possess. Peduncle & Tergite
 specimens exhibit in biological characters.
 The same characters, as much as possible
 through several types. These had necessarily.
 The very first, perhaps: only part of the whole.
 same as the other characters of the same
 very much of the same. Evidence as to the
 type of the same; evidence as to the same
 specimens & the same characters of the same
 beyond the same, necessarily, necessarily, necessarily.
 The specimens, Peduncle, perhaps, in the same
 same specimens, necessarily, necessarily, necessarily.

rozprawy na wazy dlaboy uogulny, wzy-
 zamyd i uandami pryzdzieneni - bologienca
 meozmni uandami i uandyma uogulny.
 Niazmyj etne uandami na d' p'robny xx w.
 ze uedlowe d'pomy uandam, jezde i uandami na
 to tym uandam i uandami na, tud ie uandami na
 wazy otchka na tej uandam jezde, tud uandami na
 i jezde uandami na, uandami na uandami na
 e uandami na jezde uandami. Ale i uandami na
 wazy na uandami na jezde jezde i jezde uandami
 uandami i uandami, uandami i uandami uandami
 jezde i jezde uandami i jezde, jezde i
 jezde i jezde i jezde. Tud ie uandami jezde
 jezde i jezde jezde, jezde uandami i
 jezde jezde, jezde uandami i jezde uandami
 jezde i jezde jezde uandami uandami uandami
 jezde w jezde jezde jezde.

Dziesy uandami na jezde i jezde jezde uandami jezde

amici e floris.

Style woy wybrany. Także wia i onegdziej
 narysu parafianym is i woskowanym floris
 w Grecji i w innych krajach i is woy wybrany
 is i woskowanym woskowanym floris
 woy.

¶ Pieniem wybrany, kic wybrany is; gdy wybrany
 greda powta mudei miveo, jak miedziom
 i miedziom dla miedziom i miedziom
 miedzi, byle wybrany: i woy woy woy
 do wybrany woy miedzi is wie tylda wybrany
 do wybrany woy woy (wybrany woy woy
 woy wybrany woy); wybrany woy woy
 woy woy dla woy woy woy floris
 woy woy do woy woy, woy woy woy
 woy woy, by woy woy woy woy
 woy woy woy woy i floris woy woy

drena ich do wyluzga porstka, brzożniczk
 nale unosi - mi wyglanij tam jeure 12 -
 r'nicia i tak urze. Tales (por. VI. 1. 1. 1. 1.)
 unozu aty (but unoz ofzu wyle) w taki rzed-
 ny rzed. Unoz go uci un to brzożniczk,
 jak miedzy rzedzika, obrzyci. i wyglanij
 ty rzed. w rzedziku. Unoz unoz tuzi rzedzika
 us tu rzedzika i unoz unoz rzedzika, unoz
 rzedzika rzedzika unoz unoz rzedzika unoz
 rzedzika. Unoz unoz rzedzika unoz unoz
 unoz unoz i unoz. Unoz unoz unoz unoz
 unoz unoz, unoz unoz, i unoz unoz unoz
 unoz unoz, jak unoz unoz - of rzedzika unoz unoz
 unoz unoz unoz. Unoz unoz. Unoz unoz unoz
 unoz unoz, to unoz unoz unoz unoz unoz
 unoz. Unoz unoz unoz, unoz unoz unoz unoz
 unoz unoz unoz unoz unoz unoz unoz unoz
 unoz unoz unoz unoz unoz unoz unoz unoz
 unoz unoz unoz unoz, to unoz unoz, i unoz unoz

unch deay sam. uelie jeh ayoring; criz amir
 unch wyllynt us lei tumb, jid owrye us lowde
 chita ryma. Die unneke us erdencie jenne
 potieba i funarone tya worye; kony wyllynt
 us pome-brugur i wawodlyur. Die ayonty us
 unch jenne pytama; jid i clarep unch wrynt
 le wrye wrynt. Wypatimene ayonice tacy an
 unch wrynt a us; jedry potieba, doay ay-
 H. ay wrynt unch jid. ayonice.

4/11
 unch wrynt unch tala wrynt jeh wrynt,
 unch unch wrynt, wrynt de wrynt wrynt
wrynt unch wrynt wrynt. Wrynt us unch
 tya wrynt funarone wrynt, wrynt
 daj wrynt, wrynt unch wrynt
 wrynt de wrynt wrynt, wrynt us unch
 at tala i wrynt, wrynt wrynt, wrynt
 tya, ce jeh wrynt wrynt. Jid tala wrynt
 se wrynt wrynt, unch se ce wrynt

27.

doborachemio, de urbi domy urico et urico ducis
 unanda urdet dommoderium hancm cury die
 unial. Minusius hylis or, ne ora arde (betony
 uig ego tetunin) ~~betony~~ ^{nusi} hylis uiclatioma i
 uiclatioma, hancm in uiclay hylis uic hylis
 or, a uric jai pnduicium, pnduic i uic hylis
 uic hylis uic hylis. Jai pnduic hylis uic hylis
 jeduic urdet hylis, hylis uic hylis uic
 uic hylis uic. Hylis jai pnduic hylis uic hylis
 uic hylis uic. Jai pnduic hylis uic hylis
 dom - uic hylis uic - hylis uic hylis uic hylis
 uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic
 i hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic
 hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic

Jai pnduic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic
 hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic
 hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic
 hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic
 hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic hylis uic

prapada, bogdaja potvrdila dem ierudija
 dem, kas morken unpinje un un dore
 cely vrdidani unca Anaximandri, a unca
 ionine mardonionoi meanoii. Pictoria
 atiny igay a taly te utricovni jer - jer
 tyri - ptorne. Ixone utricovni Anaxi-
 mones unca Ten, te otvorne jer bandiq
 vrdidat in vord, ce unca bandiq unca
 Te bandiq tyri - i Ten, te pido dech - otvorne
 de ^{jer a vrdidat pirtvorne} tyri unca unca vrdidat unca
 vrdidat tyri. Ogan, vrdid, Anaxi, unca,
 Anaxi, ty, vrdid, unca, unca, unca
 vrdidat. Ixone Anaxi, unca, unca, unca
 unca unca, jer dore te vrdid, unca
 vrdidat i vrdidat unca unca vrdidat
 unca, unca, unca, unca, unca, unca
 unca unca i unca.

W. M. ...

W odmianie, który najstarszy widział w proz
allo widział, oraz w proz.

Araxiar... ^{Tagmasi} ...
logact of ... ~~...~~ ...

Paollian ... ^{same are ...} ... ^{predence} ... ^{in ...} ...
... ~~...~~ ...

me ... ^{...} ... ^{...} ...
- ^{...} ... ^{...} ...

Daki, jidi ... ^{...} ... ^{...} ...
... ^{...} ... ^{...} ...

... ^{...} ... ^{...} ...
... ^{...} ... ^{...} ...

... ^{...} ... ^{...} ...
... ^{...} ... ^{...} ...

... ^{...} ... ^{...} ...
... ^{...} ... ^{...} ...

... ^{...} ... ^{...} ...
... ^{...} ... ^{...} ...

... ^{...} ... ^{...} ...
... ^{...} ... ^{...} ...

inveni judicij. Je des wogolny wywidni dawa bosi
 wstawa, wyta jedny wstawa wywidni. De nie jest
 wstawa; nicumumex, wywidni - ~~jedny wywidni~~
~~acie (Hendliu jedny wywidni wywidni wywidni)~~
 - uicaria iz nicumumex. Hendliu pcedzani
 pomiedzi uicemum i wywidni obawny pda opri,
 dion wywidni uicemum, sowa des ceter inicy pcedzi
 wywidni (opri nie jest wywidni wywidni wywidni,
 jed wywidni jed wywidni i wywidni, lea uicemum
 wywidni uicemum wywidni). Hendliu uicemum
 dany pcedzi wywidni uicemum i Hendliu uicemum
 wywidni, uicemum - uicemum - uicemum wywidni
 uicemum jedny wywidni. Hendliu uicemum
 Hendliu uicemum uicemum wywidni, pcedzi
 jedny wywidni uicemum. To pcedzi na pa-
 wywidni, jed wywidni wywidni wywidni.

To pcedzi wywidni uicemum i wywidni wywidni Hendliu
 wywidni uicemum (uicemum), wywidni uicemum
 jed wywidni (uicemum) alio uicemum (uicemum). Jed wywidni
 uicemum uicemum uicemum uicemum uicemum, uicemum

opira uz da tri' dnuo vovelic budime unulare,
kote poverila de
razgovornice formidvarna (puz opolung) vovabuzh.

79 Provenide + Eci, vovelic Pevulic, univovant
mavot, deandegiz, unaloz, vovovovon de voviz univ-
ny i vovovoviz uz, Ratin vovovoviz go to vovovov-
vov vovovovoviz + voviz voviz voviz i voviz de vovovoviz,
de vov vov vov vov vov vov, vov vovovov vovovovov,
de to, to vovovovov, vovovov vovov vov vov vovovovovov.
vov vovovov vov vovov, to vovovov vovov vovov
de vovovov de vovovovov, vovovov vovovov vovov vovovov
a vovov vov vovov. vov vov, to vov vov, vov vovov
vov vov vovovov. vov vovovov vov vov vovovov,
to vovovovov vov vovov vov vovovov i vovovovov vov
vov vov vov vovovovov, a to vov vov vovovovovov. To
vov vov, vov vov, vov vov vov vovovov, to vovovovov
vovovov, to vov, vovovovovov, vovovov, to vovovovov
i vov vovov. vov vov vov vovovovov vovovovovov. A vovov
vovovov vov vovovov vovov, vovovovov, vovov vovov
vovovovov vovovovov vovov vovovovov, vovovovovov
vovovovovov vovov vovovovov vov vovovovovov.

Reunovaniye Dypodukto Parmenidesa d'uzni-
 det mitsykhaniya vovnyh to kabz'ovinyiy usyeli
 Puznykh - de vovnykh; puznykh vovnykh
 vovnykh. vovnykh vovnykh, de puznykh vovnykh, puznykh
 vovnykh vovnykh; vovnykh. vovnykh vovnykh vovnykh, vovnykh,
 puznykh vovnykh, puznykh vovnykh; vovnykh
 vovnykh.

Popisnyy Kladitsa; Parmenidesa bydy puznykh vovnykh
 tylykh vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh, vovnykh vovnykh
 vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh. vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh
 vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh
 vovnykh - vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh, - vovnykh vovnykh
 vovnykh vovnykh vovnykh.

Kladitsa bydy vovnykh of Parmenidesa vovnykh, vovnykh
 vovnykh vovnykh vovnykh; vovnykh vovnykh. vovnykh
 vovnykh, vovnykh Parmenidesa ^{vovnykh vovnykh vovnykh} vovnykh, vovnykh
 vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh, vovnykh vovnykh,
 vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh, vovnykh vovnykh vovnykh
 vovnykh vovnykh vovnykh vovnykh, vovnykh vovnykh, vovnykh vovnykh

madaje varunus lucis hinc (v. 005). Om bo-
 umi je potimimim egiu i vaku i tydo voluu
 mole arroj potydel panujjy se vchlovine.

Telesu i vyljovlan, Teorj, Teo odcas je Teorj
 stonmityom laskivo i demokry. Mardomo lasky
 jes vohat lasky, demokry je komodvone pre-
 putantit. Lasky vohat, vohatone buevntvian
 mity, najjtu vohatoneup lasky i potyvu lasky
 voj, je i mity te lasky, ca se om vohatone vohatone-
 vohatone lasky. Mity, i lasky mity je vohatone,
 je vohatone i vohatone, vohatone vohatone,
 vohatone je vohatone. Poty vohatone se vohatone
 vohatone na vohatone vohatone vohatone se
 vohatone vohatone, vohatone vohatone. Mity vohatone
 mity vohatone vohatone mity vohatone vohatone
 i vohatone vohatone vohatone, lasky vohatone vohatone
 vohatone vohatone. Demokry vohatone - vohatone vohatone
 vohatone vohatone vohatone - vohatone vohatone,
 vohatone vohatone vohatone i vohatone vohatone, se
 vohatone vohatone vohatone, vohatone vohatone, vohatone

jsi tyto paroma. Sutorini poudiseu jsi so-
 muni rjuzije geometryne; uclaniane sta-
 woti int, ik Ruzdy, obloicue, onk - to m ~~kon~~
 elemeny nazywani, deadyje a rymordnoi rjuzit
 u pnyrdne. Kady ssa slodi iz a uicnawue uel-
 die, ludy ucyk uatiji. Ody uclibryny jsi, gyljyacy
 potyblu potyblu pnyrdny pue diany pue pnyrdny a
 a rymordnoi gnyie. Owe adicene, ucyrdniala jsi
 daty ucyrdniala uatiji uatiji deadyje a rymordnoi
 (kroye). Kroye rymordnoi iz ucyrdniala jsi, jedyne dnyrdniala,
 potyrdniala; m klu, m, uicnawue i uicnawue,
 uicnawue rymordnoi, uicnawue iz i pnyrdniala rymordnoi,
 dnyrdniala iz jedyne pnyrdniala i uicnawue a -
 rymordnoi. Uicnawue uatiji jsi dnyrdniala. Uicnawue
 rymordnoi rymordnoi, dnyrdniala a dnyrdniala, uicnawue -
 rymordnoi, uicnawue rymordnoi. jsi uicnawue dnyrdniala
 uicnawue, rymordnoi uicnawue uicnawue pnyrdniala a uicnawue
 uicnawue a rymordnoi uicnawue, jsi uicnawue rymordnoi,
 rymordnoi uicnawue rymordnoi uicnawue, a uicnawue
 uicnawue rymordnoi rymordnoi (pnyrdniala uicnawue

Fl. XII 45
 uicnawue

№ 41. 69.

Прислуживъ...
 Високому...
 Державы...
 службъ...
 и т.д.

Имя...
 Прислуживъ...
 и т.д.

...
 ...
 ...

nemáji a demokracie otázky při laickosti
 de ucelit principy socialistické cely vznikem
 i celou. Neodpovědi demokracie jsou především
 otázky právní, zejména otázky demokracie
 vnitřní v rámci státu socialistického, bohužel
 co v praxi děláme; v praxi.

Demokracie není jen formální záležitost
 jejího uplatnění; není otázkou - uplatnění
 ideologie, nezávislé - rovněž jako je to v
 říši s jedním, to co je, v praxi. Pro vznik
 vznikem. Její ~~praktická~~ praktická aplikace
 musí být demokratická, to znamená, že musí
 být demokratická, to znamená, že musí
 být demokratická, to znamená, že musí
 být demokratická, to znamená, že musí
 být demokratická, to znamená, že musí

~~...
 ...
 ...
 ...
 ...~~

jak vidíme, otázky demokracie; rovněž
 principy, us v teorii filozofické a právní
 právní, to znamená, to znamená, to znamená,
 otázka u nás došlo k otázkám v rámci
 právní (u nás a jiných), rovněž i právní otázka
 právní a právní, to znamená, to znamená, to znamená,
 právní a právní, to znamená, to znamená, to znamená.

Neurologij. I uranu Anjela potant 2 casu i Em-
gria. -

- W tym samym jedak uniajzigi, uine pronic
nony videt uniajzigi, iun + Glei, Stang, hore
at fup puer lu kildore klyzicij omu florkimaga.

In uniu Pajpsem rohoi unu: liardog, unij
ijie poizumaga vobudn uone kunit-
viteclidma - jia me ovoda, ka otomel, jip
denidolovi idy ig vobriem punit-
viteclidma.

Robn idy ig budmii unuore kunit-
viteclidma.

~~jedak~~ rohoi unuore kunit-
viteclidma, klyzicij, a u budmii florki pri-

vidy ig et un ovoda kunit-
viteclidma (jedak punit-
viteclidma) i otome.

Predmisticlami tye unuore kunit-
viteclidma, klyzicij, a u budmii florki pri-
vidy ig et un ovoda kunit-
viteclidma, klyzicij, a u budmii florki pri-
vidy ig et un ovoda kunit-
viteclidma (jedak punit-
viteclidma) i otome.

Ho.

Pinnaculi Leonum & Elci: Gorgone & Lemnibus.
 oby omi universalis is saurus uerdy deditur, us-
 trdy unclay unclay termino, ~~de ayde~~ dity, ayhant-
 ut Parmecides, & ayde ppi adstruere. Leon
 & Elci ayhantur (~~de ayde ppi adstruere~~) is uerdy, ie
 ayhantur ralu taly, ppi ayhantur uerdy ppi
 ayhantur & ppi ayhantur - ralu uerdy ppi ayhantur, No-
 termino Gorgone & Lemnibus, itayde & saurus uerdy
 de ayhantur bym uerdy ayhantur, ayhantur & taly ay-
 omi ayhantur, ayhantur dity: omni ppi ayhantur
 ayhantur. Taly uerdy ayhantur ayhantur ayhantur
 ayhantur ayhantur, ayhantur ayhantur & ayhantur, & ppi
 ayhantur ayhantur ayhantur.

Taly ayhantur ayhantur ayhantur ayhantur,
 ayhantur ayhantur ayhantur. Ralu ayhantur ayhantur
 ayhantur ayhantur ayhantur ayhantur: Ppi, & ayhantur
 ayhantur Taly ayhantur ayhantur ayhantur. Ppi ayhantur
 ayhantur ayhantur ayhantur ayhantur. Ppi ayhantur
 ayhantur ayhantur ayhantur ayhantur, ayhantur ayhantur,

Neurologij. Jovanio Antyde potant 2 eson: Em.
epu. -

W tym samym jestek umieszajez uine formie
mory oided umyduy iun + Glei, Nery, dore
at tnd puer lni kilture kby nely, omle flortimess.
In unnta Peryplem reston unki: lityduy, wntaj
ujin potinzumegs wbrwin uone munitetoxami
nitceduama - jui nie onyda, lea onale i jep
dritceduami nady ty wotkicu punitetoxami.

Kolbrndy ig badmii nandore konwunioz me,
~~jest unne~~ rovmieno repndimuzifitokumone,
pimelic, saejologicus, a u dnduy florty pri-
wty az et m pntny nntamca biologiana,
epitendogama (kwyda pntm wtdy) : etum.

Predmriccleni Taz wagn umyduy kaly sobiei,
angdy wntdri i unyazile mzdriw. Nie dnuw
oni uin-tetoxami dea konwlogji, a pncipalitar,
do jukle ^{dykandite,} rovmianu fiprt me pnpredunyo o-
Rkem dnuw uin na pnto unyici de kwygki

Przedstawiamy unowocześnienie umów. Podkreślamy
 i Abdyg glori unowocześnienie i wyjątkowość w umowie
 i umiarkowanie wady, które zostały objęte umową
 w wyjątkowym i właściwym kontekście umów.

Teraz tabelarycznie przedstawiamy, że przed ~~zawieszeniem~~
~~zawieszeniem~~ i tak jest w umowie przed, dla tego;
 przed, unowocześnienie, dla tego jest to, wco było un-
 nowocześnienie umów absolutnym!

Teraz relatywnie unowocześnienie w umowie; i tak, w
 ie różni ludzie umów, różne umowy, dla tego
 umowy jest to, a dla tego w umowie umów,
 umowy jest to, unowocześnienie umów absolutnym;
 umowy różni ludzie umów, w umowie i to jest to
 umów jest to unowocześnienie; dla tego unowocześnienie jest to umów
 umów jest to unowocześnienie; dla tego unowocześnienie jest to umów
 umów jest to unowocześnienie; dla tego unowocześnienie jest to umów
 umów jest to unowocześnienie; dla tego unowocześnienie jest to umów

o umowie (umowa w. I). umów to jest to umów
 Tak unowocześnienie - ile ludzi o umowie umów

unice mawisz jasi obchodzonej parafy
 Sobota wrotu, ze tula wozilam troi wotymie
 mawisz i tuzie. ~~Sobota wrotu~~ Sunda angu-
 mawisz i un tem polezu, by omu wrotom troi w-
 Stosi, wie jat to mi wrotom i tuzie, pomawisz tu-
 stwie unajwiec, wie sadya soti spawu, ze wrot
 sotynda unelomni, tula je w detyndzi niezko
 un wrotu wydziane i unaw sadya i z Ks. Soti.

8. 13 XII 45
 wrotu wrotu, ze poudziwe ich poudziwawis un ta-
 uny wrotu wrotu. W ten spisek sadya unajwiec de-
 Rite unicun i ^{obudawisz} ~~wrotom~~ tuzie, ~~ca un jat wrotu~~
~~un de un wrotu~~, aby wrotom tuzie co un
 jat wrotu, doctodi sotynda de mawisz unaw
 jat wrotu, unaw unaw (tal je ja wrotu
 un obrotu i unaw unaw sotynda). Un-
 un unaw sotynda unaw unaw, unaw unaw, o-
 unaw unaw, jat jat ich troi i tuzie, unaw unaw
 obchodzone.

Dyzia opatue tuzie i obrotu unaw jat unaw
 sotynda unaw sotynda unaw i unaw (Unaw. Unaw)

nóica, bytu, kótne porówa Parneuídes. Kótne
byty jedwab. drogí, porócne do tego pucemóu-
uiv i nót óróuce íweli oba bytydr. Parneu-
des obot gudo puceto wycia wóuucowu ucygal-
uicne wóuue bytu i drogí, wpuclupí ucyó mauu-
wé douet do rozpucenia wóclupí uicpuhu ucy-
du wycie bytu a hótne wycupócne, hótne, ce
u uicpuh nie m₂ ore of uclie uclie i u uicpuh
uic m₂ do uclie uclie. Síu ucypuh uclie uclie
Parneuídes rozpucenia bytu, wóclupí, uicupucio-
niz, wóuue m₂ bytu wóclupí uclie uclie
Tóu, kótne bytu wóclupí uclie uclie uclie
wóu. Spóu, wóclupí uclie uclie Parneuídes
bytu, gudo uicpuh duó uclie, kótne uclie uclie
uclie, kótne bytu uclie uclie, kótne uclie uclie
duó uclie. Póu uclie uclie uclie uclie
uclie uclie uclie uclie uclie uclie uclie
i duó uclie uclie uclie uclie uclie uclie
duó uclie, to jedwab uclie uclie uclie uclie uclie

nie: Same wnętrze całej otoczone przemiernego i odbi-
ja w obie jego otaczającej. Miał przez. Płomiński -
nowy wyposarzenie jasnoby białym murów
wtopił porażony i wnikłowania go według kierunki
października, oświetlenia wnętrza nieb i uszczelnienia
strumienia.

Oddziaływanie Płomienia jest kierunkiem akcji. Kierun-
wic wnętrza światła przyświeca nieobecności przemierności
(carmel - niecierpliwy) ^{zwiększenie przez uczestnictwo} ~~zwiększenie~~ ^{przez udział} przemierności
(wina). Niekoniecznie od wyznaczenia wnętrza przez kierun-
kującej skierowanej do ^{nieobecności} ~~przesłanym~~ ^{nieobecności} światła, które
wiodła. Proces ten jest nieskończony i nigdy nie
wróci do początku ^{nieobecności} ~~przesłanym~~ ^{nieobecności} światła.
W tym procesie uczestniczą: (Widzenia, tęsknota, ^{nieobecności} ~~przesłanym~~ ^{nieobecności} światła -
^{rocznik i in.} ~~tytułu.~~ (Widzenia, tęsknota, ^{nieobecności} ~~przesłanym~~ ^{nieobecności} światła.)

Tęsknota, w której odobrotyczna: światła, światła
wiodła, i światła wnętrza światła Płomienia, jest ostatecz-
nością. Nie wypracowania, o min. dojdzie, pomie-
ni rozumie się w odrobiniach od wnętrza kierunków
światła. Pytań 2. Saccus światła i światła
notornie VI-w. widział religijno-odświętne i światła

w otwarte. Wzrosty, których ciążenie wieli za obowiązk
 - podobnie jak było poruczył w klasycznym - odwrócić się w
 mądrej. Przynajmniej i jej namiętne rozważań i przed-
 wzięcia w mędrze, w mędrze i mędrze. Bada-
 wiste wzmianki już doprowadzić do umiarkowania przedmiotów,
 dając się wprawić w rozumienie lińki. Wzrost wzdol-
 nicie i umiark, wzmianki wzdolnic i wzdolnic
 wzdolnic przez Tęże i innych wzdolnic tego
 obrotu, który wzdolnic wzdolnic, co do
 nicie, ie liada jest takimi wzdolnic - jest w
 tem bardzo wzdolnic dla przedmiotów wzdolnic
 wzdolnic wzdolnic wzdolnic. Wzdolnic wzdolnic
 wzdolnic jest wzdolnic wzdolnic. Wzdolnic
 wzdolnic wzdolnic wzdolnic, podobnie do Tęże
 wzdolnic, wzdolnic wzdolnic wzdolnic wzdolnic
 dny lińki a wzdolnic wzdolnic i wzdolnic
 lińki być wzdolnic wzdolnic wzdolnic
 do wzdolnic wzdolnic. Wzdolnic wzdolnic

Skonstans o mientamij pniecnoii miera
 zjavit, krom azdi pniecnoii pniecnoiem, vs-
 niki znydovna besposrednie entocovacie do
 usady reapi pztajevicij: Ova pniecnoii vyzdycu
 zniecnoiem, krom zjavit, to pniecnoii liab,
 otvorenadejca na na pniecnoii zjavit,
 Zamen ^{u pniecnoii} ~~na~~ ^{u pniecnoii} pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 duj unytovny ^{u pniecnoii} pniecnoii zjavit, a pniecnoii liab
 pniecnoii pniecnoii, ~~u pniecnoii~~ do ~~u pniecnoii~~
 pniecnoii pniecnoii, a pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 Ova on dnos i jedny army i pniecnoii pniecnoii i pniecnoii
 zjavit army, to pniecnoii pniecnoii i pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 i jedny army i pniecnoii, pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 pniecnoii, pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii i pniecnoii
 pniecnoii pniecnoii, pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 liab. Pa pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii. Ova
 pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii
 pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii pniecnoii

wami ymwid. Jednostki nie + ten wyzob, by dnie-
 Funic naj wyzobzob z ymwid, i dzie nie unydy by
 pojnoweuc jako unyayay kowuc, ponowu dnie-
 Funic jai unyayay, i dzie ni $\frac{1}{2}$ uicuniane. Nuzoz
 unydy idyie tylo w ten wyzob byi unyayay uny ymwid,
 i2 unyayay cele, kowu uicuniane, u2 u ymwidu
 albo uicuniane kowu uicuniane uicuniane. Celu uny-
 wyzob uny jai Dobro, wyzob jak unyayay, i celu Dobro
 jai uny idyie unyayay, kowu uny uicuniane
 uny tylo ymwid, celo i uicuniane uny idyie jilo
 celo unyayay uicuniane - i to uicuniane uicuniane, i2 uny uny-
 uny dnie, uny uny jilo uny uny uny uny uny
 uny uny uny idyie unyayay unyayay ymwid.

Jednostki abo tego uicuniane celo unyayay unyayay
 ymwidu i idyie, uny uny uny uny idyie unyayay
 unyayay unyayay. Jolej uny unyayay unyayay unyayay
 unyayay ymwid uny unyayay unyayay; a Tylo unyayay
 idyie unyayay unyayay unyayay; unyayay unyayay unyayay
 unyayay unyayay unyayay unyayay. Unyayay
 unyayay unyayay unyayay unyayay unyayay unyayay.

miedy iawidziem mystorem a solowidziem uue
 ideon. Plus m'ideni, Ailuje. Co uunij opalac b' aw-
 tynij elyij do miedem i' uiebie Tpa, co awolaique. ↓
↳ Tpa' miedem uoue bozque uueh' u Platinu. Ueclij
 Solowidze uueclij uueclij, jcu uueclij de korig' Soko-
 duiy, Tpa' bozque - a, uue uueclij opalus uueclij.
 Du Platinu bozque jcu uueclij uueclij, jcu uueclij.
 Tpa' uueclij uueclij, uueclij, jcu uueclij Platinu uue-
 clij o uueclij uueclij uueclij. To bozque uueclij uueclij
 uueclij Platinu uueclij, a uueclij uueclij uueclij uue-
 clij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij
 bozque uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij.

↳ Tak Solowidze uueclij jcu uueclij uueclij uueclij
 uueclij uueclij uueclij. Ne uueclij uueclij uueclij uueclij
 uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij
 uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij
 uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij
 uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij
 uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij uueclij

utriusque, i. e. hinc solvitur quæstio, si quæ realis
 id est utriusque, seu rationem realis, id est utriusque
 rationis, et prout seu rationem utriusque illa du-
 gressu. Ideo unumquodque seu idea dicitur, quod bonum
 est seu iudicium dicitur. Quæ solvitur, hinc rea-
 litas id est utriusque, seu id est utriusque rationis, seu
 realis, est utriusque dicitur, hinc utriusque rationis
 id est. ~~Præ~~ hinc utriusque: dicitur quod hinc prout
 rationem utriusque rationis id est dicitur utriusque
 rationis. Deinde utriusque rationis id est utriusque
 rationis id est. Adhuc utriusque rationis utriusque
 rationis utriusque, id est dicitur seu rationem, id est
 rationem, hinc utriusque rationis utriusque rationis
 rationem, hinc utriusque rationis utriusque rationis
 rationem, hinc utriusque rationis utriusque rationis. ✓

Idem utriusque utriusque rationis utriusque rationis
 utriusque rationis utriusque rationis, utriusque
 rationis utriusque rationis utriusque rationis.
 Necessitas utriusque rationis, utriusque rationis utriusque
 rationis utriusque rationis utriusque rationis. Tunc
 utriusque rationis utriusque rationis utriusque rationis

rośnie w niej. Trzecie są dobrane, pełne;
 czwarte są już pełne jakichś innych rzeczy
 pełne, ponieważ one będą a nie są, a nie
 jakby ich nie było i nie było. Trzecie
 nie są w rzeczywistości, tylko w
 rzeczywistości. Trzecie są dobrane, pełne;
 czwarte są już pełne jakichś innych rzeczy
 pełne, ponieważ one będą a nie są, a nie
 jakby ich nie było i nie było. Trzecie
 nie są w rzeczywistości, tylko w
 rzeczywistości.

Trzecie są dobrane, pełne;
 czwarte są już pełne jakichś innych rzeczy
 pełne, ponieważ one będą a nie są, a nie
 jakby ich nie było i nie było. Trzecie
 nie są w rzeczywistości, tylko w
 rzeczywistości.

(Początek jest w rzeczywistości, a nie w
 rzeczywistości.)

zjawiska dzieją w tej realności, przed którą Platon
 w swojej ujęciu ewolucji ludzkości widzi ^{leży} historię
 uwolnienia: bismarck, i dla której ten ujęcie
 wojny opłaca, pod którą ona dzieje się pod postacią
 (przynajmniej w tej chwili), dążeń i, i w tym ujęciu
 M. 2017
 cel, ten dążeniem uniwersalnym (zauważ, że to jest
 31
 ten podmiot, który w tym momencie (decyzji) ma być
 opowiadany). W tym momencie, obywateli
 historii czy ujęciu empyry; ~~nie jest to~~
 dzieje empyry (idei) uwolnienia i uwolnienia
 ma, i ujęciu jej dążenie. Albowiem gdy jest
 kolonial, ten podmiot, który jest pod postacią opłaca,
 to nie dzieje się to bez względu: i dzieje się opłaca
 dzieje, który, i ujęciu empyry uwolnienia.
 Celem indywidualnym, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu
 dzieje, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu
 ujęciu odmiennie do ujęciu, co jest ujęciu do ujęciu i ujęciu.
 Podobieństwo, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu, i ujęciu

restitucij, co do idealnego, to uszodyjemy o niej w swym
 swym momencie, ktore bade my obojznie w angloslu-
 mu or cel - moze byc, wplyw ten, lub ino - bade tej
 naszej sprawy, ze cel verilage iz w spolek ci edarbo-
 wady. Se wronenij maio mow, byi odnucione do uszoy
 i uszoy, anizeli or cel idealny. Dwaici przynaj i
 wplyw przynaj wplyw w briniujacych systemach belon-
 fionnych pniei pncipalnowa uszoy, wronenien, celowen
 dwardanien ducien i stepu bawndnoin, wntajji. Ono
 bawndnoin wntajji wntajji uszoy uszoy pncipalnowa do-
 nicenno wplyw wntajji wntajji wntajji wntajji i wntaj-
 dor, celow uszoy ducien ducien ksz wntajji celow
 pncipalnowa uszoy ducien wntajji wntajji.

Plan wntajji pncipalnowa wntajji pncipalnowa wntaj-
 jedytrowa wntajji wntajji wntajji wntajji wntajji
 wntajji - i wntajji to wntajji, wntajji ducien
 ducien, wntajji wntajji wntajji wntajji i wntajji,
 wntajji ducien wntajji wntajji wntajji wntajji
 wntajji. Wntajji wntajji wntajji wntajji wntajji.

60 Folic magis to jednod. radodni. ¹⁹⁴⁶
nie mysljaci unostrejni. ¹⁹⁴⁶

vyrup izjenny, enostjarep wain predmion ¹⁹⁴⁶
pizny i pnenyizny, waji lenienmyl. Balcino bue
do mawisune i mizpizye narowidw reje wazjto
i gortnawem i mimi enostjary, wttai dokidrowem
kondamim, i mizpizicem wdyje i mawit, wttai wai-
ny i mizpizim iz, kive un pynedim wttai maw
waw unyberim kowkizny, mawitj taw wawitj,
wizowidw ane mawitj. Plaw ite nie mawitj, dle
wizy kowem jony enostjary kwy jenne pnenyiz-
awem mawitj w wady ¹⁹⁴⁶ Pacomyzicim i wawitj
je kowitj dle mawitj i kowitj wttai enostj-
nep wawitj dle mawitj (184-186) i m-
gudriane wawitj iz wawitj i wawitj wawitj-
wawitj jey kowitj, wawitj i wawitj (Plaw mawitj-
wawitj - Argyricolae pynedim - wawitj).

Do wawitj wawitj wawitj dle mawitj wawitj
wawitj wawitj, qdy mawitj iz jey wawitj wawitj wawitj
wawitj wawitj wawitj. Argyricolae mawitj wawitj wawitj
je wawitj: mawitj (wawitj, causa mawitj), wawitj

u Mydriaken. Besty Plüma predmianu riedy na
 Typho : Dec, 10 inicie unydytym niemk wedy.
 Sta Mydriakena poruicnie unydytym o predmianu-
 Turk unydytym, ta ustruicni na predmianu. uny-
 Kasyjni ; Twom, gda Mydriaken, y Rindze obrabany
 o ustruicnie ich cely ustruicni I Rindze ustruicni
 wego. Sta Plüma Mydriaken " Sander na Rindze one-
 de Jne " bydo twortuicni o. Iki Rindze, dlas twortu-
 iclona gda na Rindze unydytym o Rindze unydytym
 Rindze, i dlas o niunpocicly ustruicni, to gda
 ustruicni do formy Rindze. Iki Rindze unydytym
 Rindze i ustruicnie Rindze unydytym Rindze Rindze
 do ustruicni unydytym predmianu jednoword formuicni
 na ustruicni " Ten ustruicni, i Rindze dlas Rindze. Iki Rindze
 ustruicni gda Rindze, dlas u Mydriaken ustruicni
 dlas Rindze y ustruicni gda na formy. ~~Dausely dlas~~
~~ustruicni~~ Mydriaken ustruicni Rindze dlas Rindze
 gda ustruicni Rindze. Iki Rindze.

Forma ustruicni u Mydriaken. Rindze na dlas
 8/1. 26.

u Plama, bym traktorowem jidm puzynym celow ab-
 stanij. Potomowaciu ubraniej jcu owie jidm dzywne
 d celu, Ridyne jcu puzynem puzer uawozj formy rubim.
 yidm. W tym senie rarym hzywneles formez ab-
 stanij jcu caicelujy (ΣΥΝΕΛΕΞΕΑ) uzi celow uawozm
 uawozm. Rarym uawozm hzywneles formez jidm
 puzynym rarym, puzer to uawozm, uzi uawozm uzi
 u awozm rarym, u potym ubraniej uawozm u
 uawozm i formy. Potomice u jcu formez puzym
 awozm, pot dize ubraniej jidm uawozm uawozm
 uawozm. Rarym uzi u hzywneles jcu senie hzywneles
 uawozm uawozm ubraniej i jcu formez, hzywneles uawozm
 uawozm u Plama uawozm puzynym uawozm uawozm uawozm
 uawozm. R jidm uawozm jcu u puzym uawozm uawozm,
~~uawozm~~ uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm.

Analiz puzynym, o hzywneles uawozm uawozm
 jcu uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm, jidm
 uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm;
 uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm uawozm

miary dursawemu puzaju. Obod ty cialny, cy-
 jiniowyj, jak medycos porinje, prepowoda ty-
 wicles stony inoy, cialnyj dlu woznyca ~~Ady d... d...~~
 budowy puzawic. Puzawic wyjici Tanyj puzaw-
 dicit Ameryki. Jany ~~z jedyj inoy~~ ^{rozumie} podiat, a kazy
 woznyca ty dany: ~~ich~~ ^{stomach}, ~~stomach~~ ^{Wymie-}
~~dicat~~ ^{agie} ~~stony~~ ^{z umyru} ~~ich~~ ^{zawiesic} ~~Amery-~~
 uni ty wozla to kazytyj, ~~Ameryki~~, kazy dudy
 us in dny gony. Gony brome obanyje tyto jedu
 dny (Ameryki) dny tyi ~~stomach~~, jito usi
 wozny dny ino puzawic. Gony dny obanyje
 wozny dny cely ~~stomach~~, kazytyj Ameryki wozny
 wa mienow: kazy - wozny puzawic ty dnytyj;
 (usted)
 Joty, juty, kazytyj, wozny, us, ~~stomach~~, ty, ino,
 dnytyj, dnytyj. ~~Stomach~~ ~~stomach~~ i cely ~~stomach~~
 ty i ty wozny, ty ~~stomach~~ jito ty, co dnytyj cely,
 cely woznytyj ~~stomach~~, ~~stomach~~ ~~stomach~~. ~~Stomach~~
~~stomach~~ ~~stomach~~ ty ty
 ty ty ~~stomach~~ - w ty ino, ty usi ~~stomach~~
 ty ~~stomach~~ ~~stomach~~ ~~stomach~~ ~~stomach~~
 ty dny ty ty ~~stomach~~ ~~stomach~~, usi ~~stomach~~ ~~stomach~~
~~stomach~~

me innoce, tamodnie. Len
ni porachy, wlotnyci, bezce jej ofrowiceni i me w
gze innoce uiauej. Tyldo juko wlotnyci uagw. Cechy abo
dnye u dlnod formy wlotnyci uagwagz uq celueni ino-
uqni, rownie (uueyie de wlotnyci) celueni wupadnoweio.
Wniei innoce rownie uq jenne Rowniejone; Rowne-
Dutyone uq innoce

W adawie oradu uq o wlotnyci jej uq, wlot jenne
jedno - gromny, me - drowiceni wlotnyci u cel: uob-
nyci jej ^{owaciu} (termin wlotnyci + uuein juko padnie,
25/ Cechy - termin wlotnyci rownie drowiceni Rowne-
uueie to drowiceni u rowneceni uuein juko rowne-
uq. Wianowiceni wlotnyci u uuein juko uuei
Tandri rowneceni uuein juko u uuein juko uuei
uq uuei uuei; uq. uuei jed juko uuei uuei.
owoi abo wlotnyci wlotnyci u uuein juko uuei,
uuein juko. wlotnyci drowiceni - uuein juko uuei
uuein juko - uuei formy uuein juko: uuein juko. Wlotnyci
uuein juko: -

End rowneceni Rowne. Wlotnyci uuein juko uuein juko,

Wrażliwość jest bardzo nierzadką. Odznacza się silną wrażliwością
 przy dotknięciu całego ciała, towarzyszący drżeniu,
 z których nierzadko może być wywołany, ażeby nie było
 mowa, która jednak może być bardzo silna i towarzyszy
 jej bardzo ciężkiemu i nierzadkiemu, lecz bardzo długiemu
 odrostowi ciała. Przewodność ciała i przewodność,
 że nierzadko może być przewodnikiem i wzdłuż całego ciała,
 szczególnie często inne ciała - u ludzi nierzadko
 nierzadko jest to wzdłuż, gdy omiemy inną część nierzadko
 nie drżeniem, wzdłuż, nierzadko ciała nierzadko. Nie
 będzie to jest nie nierzadko, zaden nierzadko, tylko
 jest nierzadko. Nierzadko jest to jest nierzadko nierzadko
 nierzadko (nierzadko). Nierzadko nierzadko nierzadko.
 Nie jest to jest nierzadko nierzadko nierzadko. Nie
 jest, lecz tylko nierzadko, nierzadko nierzadko, nie
 przez to jest nierzadko nierzadko nierzadko, nierzadko
 nierzadko, jest nierzadko i nierzadko nierzadko. Nie
 z nierzadko jest i nierzadko nierzadko nierzadko. Nierzadko
 nierzadko jest nierzadko nierzadko nierzadko.

Sterylna substancja, która nierzadko jest i jedyną nierzadko

Okolicie wieniaru: ~~...~~ Kō-
 ve Pl. bywają idyjom, bywają u A. cyfry
 formu. Cały miś jest unyformny i w ten sposób
 nie ma różnic, który ten jest, i nie jest on z tym
 rozumem. Tak więc i ten jest unyformny, by-
 wając: on A. bywają unyformny, u A. u A.
 nowy, ten. To unyformny jest unyformny i ten
 jest unyformny do tego, unyformny jest unyformny.
 Ten jest unyformny jest unyformny i unyformny
 unyformny, to unyformny jest unyformny i
 unyformny. To unyformny unyformny, unyformny
 unyformny, ten jest unyformny unyformny i ten
 unyformny, i unyformny unyformny i unyformny
 unyformny, a ten jest unyformny unyformny i ten
 unyformny, jest unyformny unyformny, to unyformny jest
 unyformny unyformny unyformny, ten jest unyformny unyformny
 unyformny. Unyformny jest unyformny unyformny unyformny
 unyformny, unyformny jest unyformny unyformny unyformny,
 to unyformny unyformny i ten unyformny unyformny,
 ten jest unyformny unyformny unyformny. Ten unyformny unyformny

mi by' by' d'w'niem, w'nie by' of Arz. Tytu
mylenic. I to mi mylenic, w'nie i w'nie
 ponacitne ubranie i w'nie g'nie, leu my-
 lenic, w'nie by' of Arz, w'nie w'nie, w'nie
 w'nie w'nie. W'nie w'nie w'nie - w'nie w'nie w'nie.
 w'nie w'nie je Ar. w'nie w'nie, w'nie w'nie.
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie.

w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie

Arz w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 (w'nie w'nie w'nie) w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie
 w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie w'nie

jęci, a nieca miedzi, dając przedmiotem jęci całej szere-
 gów: kilka białych otarć, przy pomocy wężowatych
 przedmiotów jako tudej. Nie jęci one przedmiotem i
 nie z innych innych przedmiotów, ale ich białych u-
 waga przedmiotów białych jęci jęci przedmiotów
 i jęci otarć przedmiotów. Nieca „uczęstniczy” wie
 pochodni d. Antyloca i jęci w szeregu szeregu szre-
 gów. Antyloca z białych, białych i białych białych
 Antyloca w. I w. przedmiotów, białych białych i białych
 białych i białych przedmiotów. Nieca przedmiotów, i jęci przedmiotów
 przedmiotów białych białych, białych przedmiotów
 nieca z białych przedmiotów, białych przedmiotów
 przedmiotów z białych przedmiotów - przedmiotów przedmiotów
 przedmiotów. Nieca przedmiotów przedmiotów przedmiotów
 nieca przedmiotów, białych przedmiotów i przedmiotów białych
 przedmiotów białych przedmiotów, co jęci przedmiotów przedmiotów.

14 George Platon: Antyloca przedmiotów przedmiotów
 13 1/2 1/2 1/2
 13 1/2 1/2 1/2
 W ujęciu przedmiotów przedmiotów przedmiotów, Antyloca przedmiotów
 jęci przedmiotów przedmiotów przedmiotów przedmiotów przedmiotów

myk. mmois quadratois. jct. vna. uelutifika & Tem
 unnenin nady unyadunay, mytne unadl unyptore,
 Tuederis jct. & uerokaniani o tye vanyes diceri, ko
 rye unyay, us unadl uerokan, jct. uny vnytra
 ony vna jct. vnytra to tyk & tye celu, dy unytra
 jct. vnytra unytra. Melitirde Anvovilon ne
 vnytra us vnytra unytra o unytra tye vnytra vnytra
 unytra vnytra. Tye tye unytra unytra unytra
unytra.

Tanyes unytra unytra jct. unytra Platonis,
 dy unytra unytra unytra unytra jct. unytra
 unytra unytra, de unytra unytra unytra unytra;
 dy unytra unytra unytra unytra unytra unytra
 unytra unytra. Sic ~~unytra~~ unytra unytra
 unytra unytra unytra, unytra unytra unytra
 unytra unytra unytra unytra.

Tanyes unytra unytra unytra unytra unytra
 unytra unytra unytra unytra unytra unytra
 unytra unytra unytra unytra unytra unytra
 unytra unytra. Tanyes unytra unytra unytra unytra unytra

75

us, gdzie wszyscy uciążliwie przed sobą - zwracając się,
 przedmiot powstania, ten jedynie przez Tadzia nio-
 szenie własnej wojownicy, dzięki którejś bezwzględnie
 swoje ani is or. był toki dany, przez dżina do stawa
 ekwary. Pomocnie przybyła kowalstwiej, twierdzi Platyca,
 wie da is onizym' zadaniem doadaniem, ani przez
 zadanie i was powiedniczo, ten tyfelo tak, ze awizacji
 wszelkie rozkosi' między sobą i w powojennej i wad-
 miotem powstania. Ekstrem jest Tadzia powstanie
 Proza, przy którejś niożemy is i was jedynem, tak jak
 jedynem is powstanie i powstanie wstrząsły wyle
 rano' przykrywają.

Ammita' is problemis trójstron, ze wady, o kraj
 napisano wabizymy przykrywają wstrząsły kowal-
 zy i kowal, przy kowalstwie dany dżina o'wice' (illa-
 uinatio. Ammit, który wstrząsły 5 wady, wady kowal-
 wiedzis wady, jak on wady dany wady. Po-
 wstanie is was kowalstwie wstrząsły, wady dany
 dany do wady wady, ten kowalstwie, ten wady

Jednako u putujućim is usli konstantas. Sinus
 idaj fca dla Plotym unijez karko ruzum.
 Tadic dla Anquiza idaje k usli. kic, uedney koi-
 vye by dion s dorys. 2 ruzum karko, karko
 Plotym, uslania us dudu uscia i dudu karko,
 by uslic us uedney. Tadic Anquiza glos, u
 dudu karko to koi karko, 2 Tomico usney ania
 idenlup pokodny. Duda jen dymitiam usly
 tya s dion karko i uscia us dymitiam na
 Anquiza. Je dya uscia by i dya usly us ued-
 ny ruzum. f dymitiam ruzum uscia
 uscia dymitiam.

Dymitiam Pliona, Anquiza i Plotym
 karko on. Anquiza usny tya tya uscia us-
 ruzum. Tomico dya uscia uscia dya-
 karko us i uscia. uscia, Tomico jen uscia
 uscia uscia. Tomico dya uscia uscia
 (dymitiam) dya d dymitiam uscia uscia
 uscia, dya uscia uscia uscia uscia
 uscia uscia uscia uscia uscia uscia uscia

incommodum - mirumque - venerunt, respicientia
floribus et religione. -

Wypisze to tuz Rozpruki troy; i rozprawy us obok
niekic i czysu wartyfemis i wstaj wednie. Zasadni.
uz przemiany - i to nie odmiu powiadajacy usy wstaj
Nora; ⁱⁿ moutycka, ktory tuzicuz, ktoryz kesci descaris
(1530-1650) tuzicuz us wnie i tuzic kedyz.

Denary buntowt sobie udanie budo kledo i dze: ost-
dow wartyf emz wredy miedowm, once tuzicuz i wstaj
tuzicuz i w wotn us moutyckozycy wotdowm. Przem
wneq moutycki tuzicuz wartyf emz i wstaj tuzicuz
drenni, i dwoyckozycy tuzicuz dceduz, wotdowm us w
wotdowm moutyckozycy, moutyckozycy wstaj us
wiedzy o moutycki i wotdowm. Rozprawy, se tuzicuz
wartyf emz moutycki tuzicuz wstaj moutyckozycy
- tuzicuz dze. wartyf emz moutycki us moutyckozycy i
wartyf emz us wstaj moutyckozycy wotdowm; ktoryz wartyf emz
tuzicuz moutycki wstaj us wstaj moutyckozycy us wstaj
tuzicuz. Owe wartyf emz moutycki wstaj moutyckozycy us wstaj
us moutycki tuzicuz dceduz us wstaj moutyckozycy i wstaj

dure i. cibus. Super tunc adugetur hinc admodum
 tunc in p[ro]p[ri]e p[er]quis : omnia p[er] h[ab]it[us] d[omi]n[us]
 iudij, duce - vs capit[us] : c[on]s[ider]es extr[in]sec[us]. Semper
 o v[er]ba v[er]ba p[er]p[et]ua, q[ui]a i. cibus p[er] h[ab]it[us]
 d[omi]n[us]. p[er] h[ab]it[us] t[er]restr[is], i[tem] h[ab]it[us] i[tem] : T[er]r[est]r[is]
 d[omi]n[us] o f[er]re p[ro]p[ri]etate. T[er]restr[is] d[omi]n[us] f[er]re
 d[omi]n[us]. o iudij f[er]re d[omi]n[us]. v[er]ba v[er]ba, v[er]ba
 i[tem] v[er]ba iudij v[er]ba v[er]ba, d[omi]n[us] p[er] h[ab]it[us]
 v[er]ba v[er]ba p[ro]p[ri]e v[er]ba v[er]ba o element[is] v[er]ba
 p[ro]p[ri]e v[er]ba p[ro]p[ri]e.

15 E[st] iudij v[er]ba v[er]ba, h[ab]it[us] v[er]ba : Tunc
 15 ^{Iudij} v[er]ba v[er]ba. q[uod] v[er]ba v[er]ba p[ro]p[ri]e v[er]ba v[er]ba
 g[er]re : P[er] h[ab]it[us] v[er]ba v[er]ba, v[er]ba v[er]ba p[ro]p[ri]e
 v[er]ba, d[omi]n[us] o iudij v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba
 p[ro]p[ri]e v[er]ba. E[st] d[omi]n[us] v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba
 v[er]ba. P[er] h[ab]it[us] v[er]ba v[er]ba : v[er]ba v[er]ba
 g[er]re t[er]re, co t[er]re v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba
 v[er]ba v[er]ba, p[er] h[ab]it[us] p[ro]p[ri]e v[er]ba v[er]ba v[er]ba
 v[er]ba - v[er]ba v[er]ba. v[er]ba v[er]ba v[er]ba, co v[er]ba v[er]ba v[er]ba
 v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba t[er]re, co v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba
 v[er]ba v[er]ba. Q[uod] i[tem] v[er]ba v[er]ba v[er]ba v[er]ba.

Hanc, nostra fuisse mensura hactenus iuris-
 dum, et unquam videri a nullo reuocatumque
 in nos tamquam oppressionem usque de fidei Mithrae-
 nica, duntaxat et inuocari huc - iudiciumque
 eius potestatem - et conuincimus. Et inuocari
 potestatem unquam in se Tiesi unquam (idee). Deum
 rodere videri - fidei videri. fidei, duntaxat videri
 videri per conuincimus, duntaxat, et videri et conuincimus
 unquam, ideam, inuocari ad id, et ad potestatem
 in iudicium fidei - fidei, fidei videri unquam
 videri et fidei unquam videri per fidei videri
 videri unquam per videri unquam videri
 fidei, inuocari et inuocari unquam et inuocari
 videri huc ad videri. ~~Et~~ videri videri unquam
 videri videri in duntaxat unquam videri huc ad videri
 unquam videri unquam videri, unquam et fidei unquam
 in videri fidei videri. ~~Et~~ videri unquam, et videri unquam
 videri usque in videri unquam videri, unquam videri
 videri, fidei unquam videri huc ad videri. videri et unquam
 unquam et huc ad videri videri unquam et videri.

Wszystko i brzośca i innych części ciała i innych
partii.

W analożnym sposobie uważają. Przez ogólnie
substancje. W tymże celu używają już wielu
dziej takich jakich jest odrobina, od kawałków, i od
innych. Te wszystkie rzeczy, które są używane do
użytku w tym celu, są używane w jednym celu - a to
tytuł i używane - używane są w tym celu, i w tym celu
też używane są w tym celu, i w tym celu, i w
innych. Jedną z nich jest używanie ich w tym celu, i w
użytku. W tym celu używane są w tym celu, i w tym celu.

Europejskim Kłosem. Wyrażają się o tym, że
idealistycznie, i t. n. używane, które używane
użytku, i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
Też używane są w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
dane wam w tym celu; a w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
Kłosem, które i używane są w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
użytku, i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.
i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu, i w tym celu.

84 a

W rozumieniu h. doct. i. Słucec unięni us' barto
 magnificence ~~omniumque~~ rudi filozofii, v. necessitudo
 incertitudo. Polecz me ad ten, et uic p. ~~omniumque~~
 (Tommaso d'Aquino) meditatio p. p. meditatio magis,
 (substanti) i. omniumque in, clera dicitur, ~~meditatio~~
 iud. bydo u. tenentis, ten. uane te p. p. i. ubi
 g. e. e. u. u. h. d. k. i. u. m. u. g. i. l. e. A. b. y. b. o. r. t. e. r. d. e. i. c. o. b. i.
 h. u. m. o. r. e. t. e. p. o. i. d. e. g. r. a. n. i. e. m. e. a. c. e. d. e. n. t. i. q. u. e. r. e.
 t. u. e. l. e. n. u. o. i. t. i. o. n. e. - u. n. d. e. i. c. i. e. n. t. i. e. t. y. e. l. n. e. g. i. t. i. c. i. e. - p. o. t. e. n. t. i. a. u. n. d. e.
 t. i. e. p. o. t. e. n. t. i. a. t. o. t. i. e. n. t. i. e. i. n. c. e. r. t. i. t. u. d. i. n. e. o. g. e. n. e. P. o. t. e. n. t. i. a.
 t. e. p. o. t. e. n. t. i. a. m. e. d. e. t. a. t. i. o. n. e. o. i. d. e. i. c. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. -
 t. i. o. n. e. u. n. d. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. f. a. c. t. i. o. n. e. d. i. g. n. i. t. a. t. i. o. n. e. u. n. d. e.
 d. i. g. n. i. t. a. t. i. o. n. e. m. e. a. t. p. o. t. e. n. t. i. a. c. l. e. m. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. t. e. l. b. b. e. p. o. t. e. n. t. i. a. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. p. o. t. e. n. t. i. a.
 p. o. t. e. n. t. i. a. u. n. d. e. t. e. n. t. i. o. n. e. o. g. e. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 d. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.
 u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e. u. n. d. e. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.

Saluy ciss meeting wedy, wocyrq pur, ludo. i flume
 unyenyeny w Rytve concieie. Fuce mela datur,
 Rytv tcy dos padz miall eudgynhlyg kowrrecedel.
 ny mgyrionlemi i mgyrdhine eudgyraccu. -
 Ota eudgyrphr cndr mela jyr Odyne i wocyrreie.
 Kanu eudgyre w ny eudgyndi wchodnye od wocyrreie.
 eep wocyrreie i. blim ug + ten wocyrreie h dnuwocye
 wocyrreie dnuwocye, Rytv jylt wocyrreie wocyrreie
 nu wocyrreie dnuwocye, Rytv wocyrreie wocyrreie
 dnuwocye wocyrreie. Jyrreie wocyrreie, i wocyrreie w oc
 wocyrreie wocyrreie, to co + wocyrreie jyr wocyrreie,
 wocyrreie i d dnuwocye, w tcy, wocyrreie wocyrreie
 i wocyrreie tcy wocyrreie wocyrreie, wocyrreie dnuwocye
 dnuwocye wocyrreie. To co wocyrreie i wocyrreie
 wocyrreie i wocyrreie, - co wocyrreie wocyrreie, wocyrreie
 dnuwocye wocyrreie wocyrreie - wocyrreie i wocyrreie.
 Me wocyrreie wocyrreie wocyrreie dnuwocye wocyrreie.
 wocyrreie i wocyrreie wocyrreie. Co wocyrreie i wocyrreie, to
 me jyr wocyrreie i wocyrreie wocyrreie, to jyr
 wocyrreie wocyrreie, wocyrreie wocyrreie wocyrreie

jein formu, mndu. Idem, Jeto moie by' mds
wpoim formu wolctini. i E:

18
20/5/6
Jot'i mnduen crctingli wedy keni jai aus-
fen formu pnmia. En ue epioyque, Ji uerleie
of d'induenin. Kartingli jai mndu, o epioyque
formu i p'ndue p'ncue. Taty kartingli usyve
kani inuuecty (i.m. leing, u p'ncieal wedy).
odluca uerionia uerctingli Tomuuecty
Ji p'nduuejny p'ncie m'nduecia, uerioya uer-
kac m'nduecia ue o p'ncieal epioyque,
tdyngl formuuey m'nduecia uerionia, ue
o Tomuuectyngl p'nduuecia t'yl p'nci, o ue
u'ncyale J'ny, d'ny i p'ncieal j'ilo, k'ueal
l'nyngl u'nci". Huce u'ncieal p'nci uer-
jane p'nci u'ncieal epioyque, uerionia
kani uerionia iue d'nyngl k'ueal u'ncieal
p'ncieal, uerionia ji iue epioyque formu p'
u'ncieal. D'nyngl j'ncieal p'ncieal u'ncieal p'ncieal
u'ncieal u'ncieal, uerionia p'ncieal i k'ueal,
u'ncieal u'ncieal p'ncieal u'ncieal i u'ncieal.

Meinzigia transcendentia

(d. c. v. transcendentia -)

- v. d. d. "Omerzigel" -

ot drevnu oblasta - arismeticko nadoje toba utvrditi
 jik odnoga jest uovozicna logika ot Tarskog: logika
 Aristotela, toba logika, ugnia jest uvidna i logicka
 boba dicitovana i mudrovanica tobaq vitan, jik
 unaloma jest uviditvoda, to ugnia tobaq vitan
 da ugnia i ugniaq, obimajvoda vitan vitan
 vovozicna viditvoda do ugniaq, ugniaq, ugniaq,
 ugniaq vovozicna tobaq vovozicnana. Zabaq, i
 ien ugnia vovozicna jest Tylda dicitovana ugniaq
 vitan vitan uovozicna.

Sudovna otaq Taj logika jest Gotfried Kalkula Reba,
 jest vovozicna vovozicna jednad Tylda ugniaq ugniaq
 vovozicnana. Zabaq vovozicna vovozicna i ugniaq
 tobaq algebra logika v Angli, tobaq, vovozicna ugniaq vovozicna
 ugniaq ugniaq. Za dicitovna ugniaq ugniaq, dicitovna Tylda
 vovozicna ugniaq Ch. 5. Peire to vovozicna Xv. i
 vovozicna ugniaq i dicitovna Xv. v. tobaq vovozicna vovozicna
 vovozicna ugniaq tobaq vovozicna. Logika vovozicna
 vovozicna, ugniaq vovozicna ugniaq (to ta dicitovna
 vovozicna logika vovozicna, ugniaq vovozicna vovozicna i

Para ta, le karyriani, wyzywajace sice skotnosc
 zdmu i: le potym, wrednosc us owa unowu
 wjeduzi us ciekawoz, oflowi tworeni lozili,
 ich wpedue unieralimiane of traci juprowej,
 co ma naplate wredue dla unozj unowitupowj
 wintymozji tworeni karyriale. Futurum to bawu
 stajz us tak wpedue, ic unozj us do unowitup
 wrednosc, yodnie i wywidlowodli an adste-
 wicem wrednoscj frowozji. To yodnie unowitup
 wred odnowitup wrednoscj byny tworeni tworeni
 tw, tworeni tworeni i unowitup i tworeni
 tworeni tworeni i tworeni i tworeni, co unowitup
 of unowitup i unowitup, by unowitup i unowitup
 wrednosc i tworeni.

Paradanie, ic unowitup tworeni frowozji i unowitup
 tworeni, jik tworeni tworeni, unowitup tworeni
 tworeni, tworeni us tworeni i tworeni. Tworeni frowozji
 tworeni. us tworeni tworeni tworeni tworeni
 i tworeni, co i tworeni, to i tworeni. Tworeni
 tworeni tworeni frowozji i tworeni, unowitup tworeni
 tworeni tworeni tworeni tworeni tworeni i tworeni

mowa wzmianki jedne jako uwoj w uwoj, to
 system, ie wzmianka wazni uwoj i ew wznieci wy.
 Sie mowa jest z bezwiednio wznieci (y.
 jako. jest wznieci jakkolwiek jest to) - ale uwoj
 goni ~~wzmianka~~ w wznieci, o wznieci
 wznieci. O wznieci to wznieci, a wznieci
 wznieci wznieci wznieci, wznieci wznieci wznieci,
 wznieci wznieci wznieci (wznieci, wznieci). wznieci-
 wznieci wznieci, a wznieci wznieci, wznieci wznieci
 to wznieci wznieci wznieci wznieci (wznieci, wznieci
 wznieci wznieci wznieci wznieci, wznieci wznieci wznieci,
 wznieci wznieci wznieci, - wznieci wznieci wznieci wznieci
 wznieci wznieci wznieci wznieci) - wznieci wznieci wznieci
 wznieci wznieci wznieci, ie wznieci wznieci wznieci
 wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci
 wznieci, wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci
 wznieci; ale wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci, ie
 wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci
 wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci
 wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci wznieci

oni wiodą a-b, a-c, a-d i tył wsi tyż
wiedzionemi. Ammymyng go wie puen d'istru;

a^b d'istru p'uedziwi i'ruk'ng i'oumka.

d Reine stoumki unyż ten sam d'istru,

wp. "jón g'len", "jón n'ar'ag'alen", "jón p'ict'is"

wp. "ale nie wp. "jón w's'ku" - "jón p'uy'is'lam"
(to je unyż byi b'ax'ca'e, ale i'nie byi b' l'ong'p'ur o'c "i'")
S'oumki, d'aj'e uż p'uedziwi puen ten sam d'istru,

w'nyż uż i'om'of'iane, a w'nyż uż i'om'of'iane

g'up'ie t'oumki i'om'of'iane w'nyż uż i'om'of'iane

t'oumki. L

S'oumki uż p'uedziwi. Tyż d'istru unyż uż

wp. "jón w's'ku", j'ak'io' tyż w'nyż uż

i'om'of'iane uż w'nyż uż i'om'of'iane

d'istru unyż uż i'om'of'iane d'aj'e uż w'nyż uż

~~wp. "jón w's'ku"~~ d'aj'e uż w'nyż uż d'istru

uż w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż i'om'of'iane

d'aj'e uż w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż

d'aj'e uż w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż

d'aj'e uż w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż

d'aj'e uż w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż
(i'om'of'iane) - uż w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż

Tędy w'nyż uż i'om'of'iane uż w'nyż uż

Dr. 17. 12.

167

tot mai multă încredere în depunerea ei
 întru încrederea scriitorilor muncitorești și
 întru încrederea fructelor muncii. Reg. din vintul
 vântului x. y, iar un. "afecți Reg. de Reg." (Squadr.
 rii), "afecți Reg. i Reg. în Reg." (medicină) i TP.

ZAPROSZENIE

SEKCJA KULTURALNO-IMPREZOWA
PRZY BRATNIEJ POMOCY STUDENTÓW U. M. K. W TORUNIU

MA ZASZCZYT ZAPROSIĆ

Prof. L. Józefowski *Jadwiga*
Op. WRAZ Z RODZINĄ
NA

WIECZÓR SYLWESTROWY

KTÓRY ODBĘDZIE SIĘ WE WTOREK DNIA
31. 12. 1946 R. W CUKIERNI AKADEMICKIEJ
W TORUNIU, PRZY ULICY FREDRY NR 6

POCZĄTEK O GODZ. 20

WSTĘP ŚCIŚLE ZA ZAPROSZENIAMI

DLA STUDENTÓW ZA OKAZANIEM LEG. AKADEMICKIEJ

obnaen w opinie bogie konwencie polskiej celey
 wina unydzacy; wysudi funkcyjnie unawazniane,
 w dnie trybly unijie wyje. Wydzelen daw; us
 i pnowali i wydzeleni konwencji bynajmle i scielei,
 w dnie trybly unijie wydzeleni konwencji
 konwencji. Pjanie, dnie tobie konwency benci: cy
 udnat pnowali a pnowali benci, opowiadze
 wydzeleni konwencji konwencji konwencji
 konwencji konwencji konwencji, obcele te pnow-
 uniy a wydzeleni konwencji, t. u. tak by konwency
 z udnat dny konwencji konwencji a unijie. Konwency
 nie to konwency konwencji, konwencji konwencji
 konwencji konwencji konwencji, konwencji konwencji
 konwencji konwencji konwencji, konwencji konwencji
 konwencji konwencji konwencji, konwencji konwencji
~~konwencji konwencji konwencji~~

Konwency konwencji konwencji konwencji konwencji,
 konwencji konwencji konwencji konwencji konwencji. Konwency konwency
 konwencji konwencji konwencji konwencji konwencji konwency
 konwencji konwencji konwencji konwencji konwencji konwency
 konwencji konwencji konwencji konwencji konwencji konwency
 konwencji konwencji konwencji konwencji konwencji konwency
 konwencji konwencji konwencji konwencji konwencji konwency

jest młodziem, t.j. wyższemu i dozwoleni
 potworze pomniejsz i ja uemsiar, t.j. wla-
 sion dwidem pomniejsz i osobne,
 nie konniskowana i uioittomy walea miedy
 mieniu. Czemie ja wledia, mego wnicem
 wupdwep, uctwiei dawatnyj mectumie nie
 potafis uikunm uicem pucham, ani ter
 uotriuei ja i uemleiu dawatana, przez Regobel.
 walea wledia nie jest uawstomy -
 walea uicem. Jedynie jeidi uoiuy u temp. uoy-
 nie uo uawstomy uawstomy, Rode ja uoyt
 uawstomy uawstomy uawstomy, to uoyuyuyuy,
 le uoyuy dawatana, uoyuyuyuy uawstomy uoyuy
 i dawatana, uoyuyuy uoyuyuy uoyuy uoyuy-
 firm, oie dawatana dajz is uawstomy uoyuyuy
 dawatana. ~~Uoyuyuy uoyuyuy uoyuyuy~~
 ooyuy uoyuy uoyuyuyuy uoyuyuy uoyuyuy
 uoyuy uoyuyuyuy uoyuyuy uoyuyuy.
 Uoyuyuyuy uoyuy uoyuyuy uoyuyuy uoyuyuy

Nieważne wiadomości, któreby były wzięte od młodych
 i nieważnych elementów umysłowych i zwrócić jed-
 nie to, co należy do wrażliwości i konsekwencji i o-
 słońca tego byłyby wprost jakby niepotrzebne
 i donikąd nie prowadziły. Należałoby o tym celu wnieść
 opinię, mianowicie elementarną, mianowicie w
 opisy i przedstawienie, że owo jest w rzeczywistości przedmiot
 opisywany byłby charakterystycznie, w tym celu
 musi być przedstawione wzmianki o przedmiocie, który
 jest go z innymi przedmiotami. Wobec tego
 może być tym celu diagram przedstawiający jak
 widać, a także wzmianki o innych, wzmianki
 jakie dodatkowe widzą, byśby o tym
 ze sobą, przedstawiając omawianemu przedmiocie,
 podobnie jak do schematu wici kątów jest w
 rzeczywistości jakby, które kątów jest w rzeczywistości
 omawianemu, omawianemu linie kątów. Może to
 należy pomysłowi, który jest tego, że pomysł
 podobnie jest to, że omawianemu, ani też o i-

jest równowaga i zgodnicianu nasilnoscia
predstawienia wazn empyriam i wazn.
Tajm naczyniowatego.

Obrze uciechli uobracuemy; jeki uobracuemy robio
i taka drzewuowoln rozwinie, bezko fadny, gdrdyt-
ny w jedn jenne ni uobici uoy. Panistway,
ze uoyuowoln naczyniowatego uoyuowoln, uoyuowoln
pocz Decem, Rozuowoln uoyuowoln i Rozuowoln
ze, uoyuowoln w Rozuowoln uoyuowoln, Rozuowoln
daci w XVIII w. Hume: uoyuowoln, i Rozuowoln
w XIX w., uoyuowoln uoyuowoln uoyuowoln
tami uoyuowoln i uoyuowoln. Rozuowoln
uoyuowoln uoyuowoln uoyuowoln i Rozuowoln,
uoyuowoln je uoyuowoln. Rozuowoln i uoyuowoln
uoyuowoln uoyuowoln uoyuowoln uoyuowoln
Je dwakie uoyuowoln uoyuowoln XVIII w. XIX w.
uoyuowoln uoyuowoln i Rozuowoln uoyuowoln uoyuowoln
uoyuowoln, uoyuowoln uoyuowoln uoyuowoln uoyuowoln,

da i danymsi, spueseni i radej domenijs or-
 tony (rugi) na zemenu vovani predstavijsene
 bony, vovni, dov jeq vucionovneny i il
 vovtraleicov. Edo vovni danymsi i byvnyu

Tom byt. -

31. Danymsy v vovny vovnyje bledny i slova
 21. 4. 10. Danymsy v vovny vovnyje bledny i slova
 Danymsy. Danymsy vovnyje bledny i slova
 byt vovny bledny, dov vovny bledny vovny
 vovnyje, do dov vovnyje vovnyje dov
 vovnyje vovnyje - dov dov vovnyje vovny-
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje

vovnyje vovnyje, jeici vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje, jeici vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje
 vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje vovnyje

unciwiciwiciw uatji - wyprze - to tade
 wyprze, ale, obywatelstwo - ile wyprze, dzieł.
 Dzieł uobytynny (uobytynny)
 - dzieł wyprze (uobytynny - uobytynny -
 uobytynny - uobytynny uobytynny; dzieł
 absolutny - uobytynny, religijn, filozofij - uobytynny
~~uobytynny~~ dzieł (uobytynny) to filozofij
 dzieł uobytynny i uobytynny uobytynny. Ten
 uobytynny uobytynny uobytynny uobytynny uobytynny
 uobytynny, tym uobytynny je uobytynny uobytynny,
 uobytynny uobytynny uobytynny uobytynny uobytynny
 dzieł do uobytynny. -

("Po uobytynny dzieł
 uobytynny uobytynny").

beline inochliwanga w gosciedzinach pusa Polu-
 2 Abony (481-482)
 gona, waczkawala woty wmyr umydrny - uwilo
 kuminiungumy, jrdm wj wstawa dachid - i wje-
 kn + wmenicunni ducinalwini; wotomunni
 w wotowidu. wotowidni -

Potragus wstawit futr: wawa jukisi wotley
 wstly dca wmyrkile, uci wmyr a jrdm, by wstka
 bytu wmotowidni. Futren baweni fut wotid re dady
 wstiel pwrud jukisi wstly, wmyr wj w bawidise,
 wotowid to co wmyr w bawidise, jrdm pwrudise.
 Wicaw jrdm oblician wotid wotowidni a wmyrle
 pwrudise, wotowidni wotid wotowidni wotid wotowidni
 na wotid wotowidni - Potragus wotid wotowidni
 wotowidni wotowidni wotowidni - wotid
 wotowidni wotowidni wotowidni wotowidni
 wotowidni, wotowidni wotowidni wotowidni wotowidni
 wotowidni wotowidni, wotowidni wotowidni wotowidni

*) wotowidni wotowidni wotowidni -

Let otvorené zlatí: k. hondurk

Naroda ján svätice, a tyto svicu, v ten, is
jeidra ján lepu, donja ján gotne. To vimo-
vie ján lepu, kotta dajz lepu vnikli v svicu
svicu. Paer vnojevi svicu svicu svicu
svicu svicu svicu, svicu svicu is svicu svicu
svicu.

Pajjunaie vje Protogora svicu svicu i vnojevi
z ten svicu svicu; vnojevi svicu, vnojevi-
fies svicu svicu svicu of svicu, a kottyle svicu
by vnojevi, v svicu svicu of svicu svicu
svicu. Kote dajz vnojevi svicu, vnojevi svicu
svicu svicu. Relativnoie Protogora ján
svicu svicu, ján svicu svicu svicu
v. vnojevi svicu, a kottyle svicu svicu svicu
by vnojevi svicu, vnojevi svicu svicu svicu
vnojevi svicu, vnojevi svicu svicu svicu
vnojevi svicu svicu svicu svicu, vnojevi
vnojevi svicu svicu svicu svicu svicu
jédra: Protogora svicu, vnojevi svicu svicu

pre w duwan wadecisioru o tym same, u
 brzoje je mui Rudy dawa unylyz uwyiel;
 wotomiu, ich obowiazania jat fahat unowu
 wotomiu (d'otg), d'otomiu monomiu wizer.
 uoni. Prachy tuluu wotmedu obidziuj, Lowu
gjaduie.

~~Chudziej~~ Cypriju wotomiu d'otomiu wotomiu
 monomiu d'otomiu. Inyotomiu byt jej
 uoni wotomiu wotomiu. Iny wotomiu wotomiu
 dy re wotomiu iny f'otomiu w wotomiu.
 Pod tym wotomiu uoni wotomiu wotomiu
 wotomiu iny wotomiu. -

W wotomiu, wotomiu, wotomiu d'otomiu
 wotomiu, iny wotomiu wotomiu, wotomiu,
 wotomiu idat wotomiu d'otomiu. Platoni.
 Zainterowomiu wotomiu d'otomiu d'otomiu wotomiu
 wotomiu, iny wotomiu wotomiu, wotomiu wotomiu
 d'otomiu wotomiu d'otomiu d'otomiu. Iny wotomiu.

to mianowicie, Koczynski nigdy nie miał
 dostępu. Na uwagę uważa, że u niego
 „cała jest wola”. Wtedy przez tego człowieka
 i u niego się wyrażała ta sama myśl,
 która u niego, w tej chwili, była zupełnie
 a) i to jest cała jego myśl.

Wieder jako wzmianka dla brzoźniejszego nuncijatu
 dany, że u niego, tak u niego. Tak u niego
 brzoźniejszego, w tej chwili, a to jest Koczynski
 mianowicie jest jedynym. Tak u niego
 u niego, wzmianka, u niego, u niego.

55
 25/50
 Tak
 For ~~siadania~~ owym, u niego, u niego
 dany, u niego, u niego, u niego
 For. Ogniska, u niego, u niego, u niego
 u niego, u niego, u niego, u niego
 ale u niego, u niego, u niego, u niego

nowe wydanie: jako Fundacja Włocławski i
innymi. Sam Platan otrzymał nas i jego
nie tylko, również, wielu. Anglija, która, w
nas: Lebnia, który, który, który, który, który
(Tomaszowski.)

4) Nieruchomości wzmianki o wzmianki w
wzrostu na wzmianki wzmianki wzmianki
Rozum, który, który, który, który, który
inne wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki
wzmianki, ale wzmianki wzmianki wzmianki
wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki,
56.

20/5/26. Jak i definitywnie Platan wzmianki - wzmianki
Tęczy wzmianki wzmianki wzmianki (ok. 400 -
złoty, wzmianki Tęczy wzmianki, wzmianki wzmianki
wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki
wzmianki wzmianki. Tęczy wzmianki wzmianki wzmianki,
wzmianki wzmianki, wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki
i wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki wzmianki
wzmianki, wzmianki wzmianki wzmianki

nudy w dnuj budzik, ponnaciu adunata mowat,
 otarad. unj tubicluicija, wywodzisz nudy wybudzisz
 decyduine. ~~Faj dany dle in. wozniostu i dany~~
~~u. Rowny~~ ~~procedury~~ Rownia unisty obr. odrazajaci
 ponnaciu jcu pncypowidowu budu wyuznie. Tjdo
 ponnaciu unydwie polodi ot wnia mowy wyuznany,
 usawie sumowe unidniami jcu sruicicim wofat
 ponnaciu tlorzjgla i tanyu unyile. Wpunnaciu uny
 Pludm o unonunaciu, ale to jcu uny, dnydany do
 unydwie tanczany, dler unyicicim jcu obrudny. Tuncie
 ludo to, ic uny unyicicim dny uny, dny
~~unadunaciu~~ i uny do ponnaciu clanczy unadunaciu
 inne, uny ponnaciu, a uny unyicicim
 ludo ponnaciu; uny unyicicim uny unyicicim
 uny unyicicim jcu unyicicim - to dny uny, ludo
 uny unyicicim unyicicim unyicicim ot unyicicim uny
 jcu unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim
 unyicicim, unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim
 unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim unyicicim

rodzi utmaniu rumunor - jej uwazeni
i waznie jego pernodi.

Sieciawia utmaniu rumunor, a utmaniu
umydlone um i wyznie. bludniaki jime
donyz donyz. Rumun tam wyznanie do utmaniu;
romanie umydlone umydlone jest olary, to rumu-
nigie wyznie umydlone, de umydlone umydlone jej,
traba je dnyz i wyznie umydlone i wyznie utmaniu-
aire utmaniu. Romanie umydlone dnyz umydlone umydlone
umydlone umydlone i umydlone umydlone,
~~umydlone umydlone umydlone umydlone~~ i umydlone umydlone
umydlone

Ten umydlone umydlone Rumun uwazani wyznie
teles umydlone, dnyz umydlone umydlone umydlone
umydlone. Rumun umydlone umydlone umydlone umydlone
i umydlone umydlone; Rumun tam umydlone umydlone
de umydlone do umydlone. Rumun umydlone umydlone i umydlone
umydlone umydlone umydlone umydlone. Rumun umydlone umydlone

nianu $\frac{1}{2}$ igle wadme wade myg. Kaur
 vnanje ma mofje wadme. To ce jst wad-
 mianu jst wnanu, wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu.

Solowje: wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu.

Wnanu wnanu wnanu wnanu.

2 Plan: wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu.

Wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu

Wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu
 wnanu wnanu wnanu wnanu wnanu

~~Primer : poudrenia in a bonis in vi
vignis (Anquiter) - Sem in dea pome in
vignis de poudrenia in bonis in vi
vignis : poudrenia in vi vignis : poudrenia
vignis in vi vignis. Sem poudrenia in vi
(vignis Anquiter vignis, vignis vignis in vi
vignis) - Sem vignis in vi vignis)~~

Arundines : poudrenia in vi vignis
y poudrenia in vi vignis in vi vignis in vi vignis
(vignis in vi vignis)

2. Arundines in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
(vignis in vi vignis)

3. Arundines in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
(vignis in vi vignis)

4. Arundines in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
in vi vignis in vi vignis in vi vignis in vi vignis
(vignis in vi vignis)

Idem in vi vignis in vi vignis in vi vignis
(vignis in vi vignis) :

Scotogypum ... - in ...
ma; ...
ne.

... & Eidy (... 360 - 270), ...
...
... (315 - 240)

... (214 - 120) (...)
...
... (...) - ...

Aeneidemos (... of ...) ...
... - ...

Sexto Emirikas (... to Chr.)

Nanka ...

Pneides ...

... - Sexto Emiri.

Sotomias ... - ...

... (...) ...
... & ...

Pyrrhon & Elidy (ok. 360-270) - wplyw demokryta
i meljokrytiumu Pyrrhona (koinonemna) - oúδεν
εὐδαιμον - roztrąca - rozum iż tylko b. webr
i rozum iż - wny epokę -

średnia Akademyi iedna - Arkeulaoz (315 -
240) i wozna Korneas (204-168) - kuzenka

dogmatyzmuu Surokii - ~~wplyw~~ ni ucy. - bez apu -
tyczny.

Studia i racjonalizm zminy. - Negatywne i uduwile

Platona wplywem prou. zminy. - Περὶ τῆς ἀληθείας,
ὅτι δὲν ἴσσομεν, κερκοz Διοδόχοz -

wzrostu Krynjiiu zenu. - Puznawu, wuzna
roztrąca, rozka da iż i uduwilem uduwilem.

Korneas ucyi Chrysoptu. Nauka. uduwilem.

Pa i uduwilem iuzi -

Wzrostu Krynjiiu. Syntaruzi uduwilem

Syntaruzi uduwilem argumentu Krynjiiu i, rozka.

Seuwidem z Korneas (uoy iż w Akademyi,

uoy uduwilem iż Czoty. Iuzi -

Sexios Empir. A. 200 iż uoy.

Zatmy Pylonizjale - Pielidlo dymyfloni -

Przy:

Pielidlo yonny unyrd. 1) Alceusy yonnyrdy or uny -

2) unyrd. : Admuryi obaryi (wyrdnyy yonny)

3) pueli otmanii wyrdnyy : Puelidlo o puelidlo

4) yonny Admuryi : wyrdnyy or uny -

Wyrdnyy Admuryi, or Admuryi wyrdnyy + wyrdnyy.

5) Dymyflonii Admuryi - Wyrdnyy Admuryi -

Zatmy Seardu - wyrdnyy : Dymyflony -

(wyrdnyy wyrdnyy)

Augustinus (354-430) ~~reges et regnum~~ ~~etiam~~
 de vera ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~
 ut ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~
 et ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~
 et ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~
 memoria, intellectus, voluntas.

de philosophia ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~
 Eusebii ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Augustinus ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Augustinus ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Elementi ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Augustinus ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Augustinus ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Augustinus ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Augustinus ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~ ~~interim~~

Razvojni procesi

Reče decenije (1596-1650)

Tej razvojnemu procesu :

1) mednarodni bratstvo dany otiskati, ... (4 strani. 2 jedrno. - Enimomel medu ...)

2) ... - togi ...
razvojni procesi (...)
... (...)

3) ...
...
... (...)

4) ...

5) ...

6) ...

...
...
...
...
...

Przegląd wiadomości o chorobie i jej przebiegu. - Nowe wiadomości
 1846 r. choroba wewnątrz. Wyższe wykształcenie
 choroba jest w zasadzie chorobą, w której wchodzi udział
 i celi, formy: w której przedmiotem. U doległości
 choroby jest o kierunku i przebiegu. U doległości
 choroba wewnątrz. Choroba wewnątrz - choroba wewnątrz -
 wrażliwość i wrażliwość: choroba - jest wrażliwość
 Choroba wewnątrz - choroba wewnątrz, nie typowa choroba,
 choroba wewnątrz - Choroba wewnątrz choroba
 choroba wewnątrz. Choroba wewnątrz choroba
 choroba.

Choroba (1846-1846). Choroba wewnątrz choroba wewnątrz
 choroba. Choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba.
 Charakterystyka choroby. Choroba wewnątrz choroba
 Choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba (Choroba wewnątrz choroba)
 Choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba
 Choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba.
 Choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba.
 Choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba wewnątrz choroba.

co uwilene - co niewolnice

u Phrynia: ερωτικη; δόξα - cnota barm; niedzi-

wa: A - Wrothomii wiedy barm; -

Wj. Sabinia febronii wiedy armors; jest utrud-

wane w was samy, w tam, ze wa wolency

Przewie mraz; ze dwa rumors; was de mabul

otwarcie twierdzenie. Gredy twierdzenie pewni i miazim; yodnie

z ruznym; utrudom i w tym; tenie w one konice

nie utrudom. Przewie ze gredy rumors; jest

Tako uwilene, wieloznaczne. - To uwilene

uwilene uwilene barm; i uwilene ze z uwilene

uw; uwilene; z uwilene; uwilene uwilene

i uwilene; uwilene; uwilene; uwilene.

60
26/6 To uwilene uwilene barm; de uwilene; de uwilene

uwilene uwilene uwilene; uwilene; uwilene; uwilene

de uwilene uwilene; uwilene; uwilene; uwilene; uwilene

uwilene; uwilene; uwilene; uwilene; uwilene; uwilene

uw. -

Emissionem ~~monetariam~~ ^{monetariam} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~regulam~~ ^{regulam}
 et ~~curam~~ ^{curam} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~monetariam~~ ^{monetariam} ~~anglicanam~~ ^{anglicanam}
~~monetariam~~ ^{monetariam} : ~~ministeria~~ ^{ministeria} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
 by ~~re~~ ^{re} ~~procurant~~ ^{procurant} ~~ut~~ ^{ut} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~fundam~~ ^{fundam} ~~publicam~~ ^{publicam} ~~procurant~~ ^{procurant} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~et~~ ^{et} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~regulam~~ ^{regulam}.

a ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~regulam~~ ^{regulam} ~~monetariam~~ ^{monetariam} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~et~~ ^{et} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} 1561-1626. -

Jan ~~regulam~~ ^{regulam} ~~monetariam~~ ^{monetariam} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~et~~ ^{et} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} (1622-1704)

Jan ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
 a ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} (~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}).

a) ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}.

Novitas ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}
~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem} ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~monetaria~~ ^{monetaria} ~~regularem~~ ^{regularem}.

5
Arancia tracia celon europenun fca jca
maly it kormulu idalinyatogee.

Cela flautsi narintu - sic expyruu uatpymu
muntum uatpymu

Rentogun fca tuda mardim uatpymu: tuda
icu uatpymu st nicy uatpymu uatpymu. -

Rentogun fca rntuic Sode - pddent or
muni mri cela uatpymu: tuda pddent

George Berkeley (1685-1753) - tuda muni
tuda uatpymu - tuda uatpymu uatpymu uatpymu

Tudum - Tudum bei uatpymu. -

Normandim (icna uti uatpymu) -

Hene - atomim uatpymu - uatpymu
uatpymu. - Roducimic uatpymu uatpymu

Stell - uatpymu

Hene - muni uatpymu uatpymu

Hene - muni uatpymu uatpymu

Tiduluin subatung ^{6.} (Kau -)

Tiduluin bhatung Hagle

Tiduluin wathungakachaya

4 abintungunay Karim -

Siamonika wawidie wistay ~~capalawa~~

emirunay : Land Antungun -

purjia + XIX. - Julid wad. Fris

elenay wawidie jaha wawidunay

jaha layun kelubida

jaha jiwidre -

Kierwadi kopyatung. kista kataru

(Henn. Calca, Paul Dutrop, Eric Casner)

Mrs. Badiuka (Wily Winklbund - Berlin)

wawidunay wawidunay

Wawidunay wawidunay ter, . wawidunay

(wawidunay) - wawidunay wawidunay (wawidunay)

Wawidunay (H. Pomere)

T. Czeżowski

Wybrane zagadnienia z logiki
i teorii poznania

194448

1.

176

Wybrane egzemplarze z bogactwa; i tani polski.

(Lepida pseudobulbosa.)

Wydat. 1.

15. X. 1907.

Ameryka i Ameryka Ameryka pseudobulbosa.
Londynski idem, z pseudobulbosa, i tani ma-
trix.

Pomocna wspania bogactwa, i tani ma-
trix.

Frankie prototypowa.

Synchizone andromeda Ameryka, i tani ma-
trix: y C f g x y C f g x

3 K N C f g x N C f g x.

Matematyka; i tani ma-
trix.

Wydat. 2.

18. X. 07

Ameryka i tani ma-
trix.

Normal pseudobulbosa i tani ma-
trix.

I " C f g x " = " K C f g x (pog) "

Frankie, i tani ma-
trix.

22. X. 47.

Terceza. wył. 3.

Wskazanie rozkładu prawdopodobieństwa,
wzrostowy.

Terceza. wył. 4.

25. 8. 47

Adicjami jednorodnym

$$1 \quad C_{n-1}^k \quad C_{n-2}^k \quad C_{n-3}^k \quad \dots \quad C_0^k$$

Adicjami nieregularnym

$$2. \quad C_{n-1}^k \quad C_{n-2}^k \quad \dots \quad C_0^k \quad (p=1)$$

Przebiegi rozkładu
i reguły.

Kolej.	Wzrost.	Składowe.
$p=1$	$1 > 4 > 0$	$p=0$

Terceza. wył. 5.

29. X. 47.

Przebiegi adicjami nieregularnym:

$$3. \quad C_{n-1}^k \quad C_{n-2}^k \quad \dots \quad C_0^k \quad (p \geq 0)$$

Adicjami nieregularnym w rozkładach:

$$\text{II. } "P(f_{n,k}) = p" = "C_{n-1}^k"$$

rozkładu nieregularnym, w rozkładach nieregularnym.

Stevens. v. 6.

5. XI. 47.

Shijuan - Inconnu.

$$4.1 \quad \mathcal{L} \mathcal{K} \mathcal{L}_p f_x g_x \mathcal{L}_q f_x h_x \mathcal{L} f_x g_x \mathcal{N} h_x \mathcal{L}_r f_x g_x h_x$$

$$5.1. \quad P(f_x, A_g x, h_x) = P(f_x, g_x) + P(f_x, h_x)$$

$$6.1 \quad \mathcal{L} \mathcal{K} \mathcal{L}_p f_x g_x \mathcal{L}_q f_x g_x h_x \mathcal{L} f_x g_x \mathcal{N} h_x \mathcal{L}_r f_x h_x \quad (r = v - p)$$

$$7.1 \quad P(f_x, h_x) = P(f_x, A_g x, h_x) - P(f_x, g_x)$$

Stevens. v. 7.

8. XI. 47.

$$8. \quad \mathcal{K} \mathcal{L}_r f_x A_g x \mathcal{L}_p x \quad (v = 1)$$

$$9. \quad P(f_x, A_g x, \mathcal{L}_p x) = 1$$

$$10. \quad \mathcal{L} \mathcal{L}_p f_x g_x \mathcal{K} \mathcal{L}_q f_x \mathcal{L}_p x \quad (u = 1 - p)$$

$$11. \quad P(f_x, g_x) + P(f_x, \mathcal{L}_p x) = 1.$$

$$12. \quad \mathcal{L} \mathcal{L}_p f_x \mathcal{L}_q x \mathcal{K} \mathcal{L}_r f_x g_x \quad (u = 0)$$

$$13. \quad \mathcal{L} \mathcal{L}_p f_x g_x \quad (p \leq 1)$$

Stevens. v. 8.

12. XI. 47

$$13. \quad \mathcal{L} \mathcal{K} \mathcal{L}_p f_x g_x \mathcal{L}_q \mathcal{K} f_x g_x h_x \mathcal{K} \mathcal{L}_w f_x \mathcal{K} g_x h_x \quad (w = p, a)$$

$$14. \quad P(f_x, \mathcal{K} g_x h_x) = P(f_x, g_x) \cdot P(\mathcal{K} f_x g_x, h_x)$$

non. inconnu. $P(\mathcal{K} f_x g_x, h_x) = P(f_x, h_x)$

$$15. \quad P(f_x, \mathcal{K} g_x h_x) = P(f_x, g_x) \cdot P(f_x, h_x)$$

Sirenia. v. 15. 9.

15. II. 47.

Storn *unabhängig*:

$$16 \quad P(K_{p, q} | K_{r, s}) = \frac{P(K_{p, q}, K_{r, s})}{P(K_{r, s})} \quad (u = \frac{u}{p})$$

$$17 \quad P(K_{r, s} | K_{p, q}) = \frac{P(K_{r, s}, K_{p, q})}{P(K_{p, q})}$$

$$18 \quad P(K_{u, v} | K_{p, q}) = \frac{P(K_{u, v}, K_{p, q})}{P(K_{p, q})} \quad (p = \frac{u}{u})$$

$$19 \quad P(K_{p, q}) = \frac{P(K_{p, q}, K_{r, s})}{P(K_{r, s}, K_{p, q})}$$

Pausen *unabhängig*:

$$20 \quad P(K_{u, v} | K_{p, q}) = P(K_{p, q})$$

$$P(K_{p, q} | K_{u, v}) = P(K_{u, v})$$

$$21 \quad P(K_{u, v}, K_{p, q}) = P(K_{p, q}) \cdot P(K_{u, v})$$

$$22 \quad P(K_{p, q}, K_{u, v}) = P(K_{u, v}) \cdot P(K_{p, q})$$

$$23 \quad P(K_{p, q} | K_{r, s}) = P(K_{p, q}) \cdot P(K_{r, s})$$

$$24 \quad P(K_{p, q}, K_{r, s}) = P(K_{p, q}) \cdot P(K_{r, s})$$

(Pausen *unabhängig*)

$$25 \quad \frac{P(K_{p, q}, K_{r, s})}{P(K_{p, q}, K_{r, s})} = \frac{P(K_{p, q})}{P(K_{p, q})}$$

$$26 \quad \frac{P(K_{p, q}, K_{r, s})}{P(K_{p, q})} = \frac{P(K_{p, q}, K_{r, s})}{P(K_{p, q})}$$

Siocan. w/pt. 10.

19. XI. 47.

Prin vundzotkicium vuzvuzij: (mavito loupoy)

25 $P(Kfxga, ga) = P(Kfxga, lx) \frac{P(fx, ga)}{P(fx, lx)}$

Siocan. w/pt. 11.

22. XI. 47.

Ovlu vuzvuzotkicium vuzvuzotkicium:

26 $P(fx, dga, lx) = P(fx, ga) + P(fx, lx) - P(fx, Kfga, lx)$

27. $(Kfga, dga, lx) = Kfga, dga, lx (r = p+q - pr)$

Siocan. w/pt. 12.

26. XI. 47.

Prin dunnij (vuzvuzij $P(fx, lx)$):

28.

$P(fx, lx) = P(fx, ga) \cdot P(Kfga, lx) + P(fx, dga) \cdot P(dga, lx)$

Payvadi vuzvuzij:

$P(Kfga, lx) = P(ga, lx)$

$P(Kfx, dga, lx) = P(dga, lx)$

29. $P(fx, lx) = P(fx, ga) \cdot P(ga, lx) + P(fx, dga) \cdot P(dga, lx)$

$P(dga, lx) = 0$

30 $P(fx, lx) = P(fx, ga) \cdot P(ga, lx)$

Сиверин. вып. 13. 6.

29. XI. 1947.

Модуль функции:

$$31 \quad |K(x, y)| = K(x, y) + K(y, x).$$

Модуль функции:

$$32 \quad P(x, y) + P(y, x) + P(K(x, y), K(y, x)) + \dots + P(K(x, y), K(y, x))$$

То же по модулю функции...

25, на функции Байеса:

$$33 \quad P(K(x, y), K(y, x)) = \frac{P(x, y) \cdot P(K(x, y), K(y, x))}{P(x, y) + P(K(x, y), K(y, x)) + \dots}$$

Сиверин. вып. 14.

3. XII. 1947.

То, Байеса - универсальная функция.

Продолжение модуля...

Сиверин. вып. 15.

6. XII. 1947.

$$34 \quad |K(x, y)| = 1 - P(x, y) + P(K(x, y), K(y, x))$$

$$35 \quad |K(x, y)| = K(x, y) + K(y, x) + K(K(x, y), K(y, x)) \quad (0 = 1 - p + p^2)$$

Корень уравнения...
универсальная функция...
и т.д.

Sivener. sept. 16.

10. X. 1947.

2 wata pwardot. pwardot (25) wawani
 us wawani $P(kf, g, h) = 1$.

$$36 P(kf, g, h) = \frac{P(k, g, h)}{P(k, g)}$$

36 $P(k, g, h) = \frac{P(k, g, h)}{P(k, g)}$
 4 wata pwardot $P(kf, g, h) = 1$

$$37 P(f, g) \leq P(f, h)$$

pwardot. raji us wawani of pwardot. wawani.

Sivener. sept. 17

13. X. 1947.

raji g, x, g, x

$$38 P(kf, h, g, x) \leq P(kf, h, g, x)$$

Sivener pwardot. raji us wawani. us dawa wawani
 jai us wawani, in badii idan raji.

1.)

raji $P(f, h, x) < 1$

$$39. P(kf, h, g, x) > P(f, g)$$

Raji pwardot. wawani, raji pwardot. 2 raji
 badii wawani of pwardot, pwardot pwardot. raji.

$$4) \quad H_0 \frac{P(kf, h, g, x)}{P(f, g)} = \frac{1}{P(f, h)}$$

Te unig puzdyr. 2 gony perne unig puzdyr,
 tym budyg wotym na wotye puzdyrityn.
 itye niji.

Siemca. wpt. 18:

10. I. 48.

$$d) 41. P(K_1 K_2 K_3 K_4, g_1) > P(K_1 K_2 K_3 K_4, g_2, g_3)$$

Prudyst. wotyeq niji. dly wotyeq unig puzdyr
 jyn wotye, unig dly puzdyrityn. niji dly
 wotye.

Siemca. wpt. 19:

14. I. 48.

e) Tawmne, ic kide now unig puzdyr wotye
 wotyeq niji unig wotye tady jyl
 unig puzdyr:

$$42 P(K_1 K_2 K_3 K_4, g_1) > P(K_1 K_2 K_3, g_1)$$

My unig puzdyr dly jyl dly wotyeq wotye wotyeq niji.
 niji jyn unig puzdyr unig puzdyr wotyeq niji

$$P(K_1, g_1)$$

$$43 P(K_1 K_2 K_3 K_4 \dots, g_1) = \frac{P(K_1, K_2 K_3 K_4 \dots)}{1}$$

Wotyeq niji, ic unig puzdyr. p kony niji niji niji 1. P

$$P(K_1, g_1) = P(K_1, K_2 K_3 K_4 \dots)$$

 dly niji wotyeq niji niji niji niji niji niji niji.

Stresca. wydz. 20.

17. I. 48.

Rozmowa z redaktorami. Formanty

Jednostka $\frac{d p a}{p}$; formant. formant $\frac{d p a}{p}$

Form. jed. jaskółki domowa uśredniona

formant. formant. $\frac{d p a}{p}$
10 p. k. k.

Stresca. wydz. 21.

2. I. 1908

Formanty rozmowa. Redaktor i redaktor.

Stresca. wydz. 22

24. I. 1908.

Rozmowa z redaktorami: uśredniona.

Redaktor redaktor: uśredniona tabela, uśredniona.

nie uśredniona (kierunek kierunek: uśredniona).
Redaktor.

Stresca. wydz. 23.

28. I. 1908.

Indeks porównawczy. -

Tereasa. vyšt. 24.

21. II. 1948.

Judovici vna dvanajsi, nastala 24-
vini.

Tereasa. vyšt. 25.

4. II. 1948

Nejste viny - uctivici vyhledy
vidky dvanajsi. Spousthromie.

Tereasa. vyšt. 26.

7. II. 48.

Nejste viny dvanajsi, nastala
vint.

Tereasa. vyšt. 27.

18. II. 48.

Judovici vna dvanajsi.

Tereasa vna dvanajsi : vna dvanajsi vna.

11.
Sirenia, v. 28

21. II. 1948.

Rotationsmischkultur.

Paarungsmenge 1 kg Samen, je 100 g Samen.

Samenmenge je 100 g Samen. der 1 kg Samen

aus der 100 g Samen:

$$\frac{P(k_1 k_2, k_2)}{P(f_1, k_2)} = \frac{P(k_1 k_2, k_1)}{P(f_1, k_2)}$$

Sirenia, v. 29.

3. III. 1948.

Samenmenge 100 g Samen, abg. 100 g Samen

1 kg Samenmenge je 100 g Samen. 100 g Samen

$$44. \frac{P(k_1 k_2 k_3, k_3)}{P(k_1 k_2, k_3)} < \frac{P(k_1 k_2, k_3)}{P(k_3)}$$

Sirenia, v. 30.

6. III. 1948.

J. A. - d. c. - Menge 100 g Samen

100 g Samenmenge.

Sirenia. vyř. 31.

10. 3. 1948.

Zarys osnovy bydi. Rozmírnost kladiva
 v osnovu obzrac fletki gostej; kladiva re-
 dukci vřij v fletki pñilij; kladiva dvanajce
 Parnica: Plurima. kladiva vřidij. Sotrožanj.

Sirenia. vyř. 32.

13. 3. 1948.

Lajda Plurima; Atypidacea.

Sirenia. vyř. 33.

17. 3. 1948.

Lajda Atypidacea d.c. - prima kladiva.

At. Terria vřidij.

Sirenia. vyř. 34.

20. 3. 1948.

Lajda Atypidacea d.c. - vřidij.

Sirenia. vyř. 35.

21. IV. 1948.

Lajda At. d.c. - vřidija vřidijevna
 i d'v'jetozern.

Sirena. myth. 26. 24. 4. 48.

Logica Arist. d. c. - logica medievali.

Sirena. myth. 27. 28. 4. 48.

Logica Arist. de bonis. - Logica medievali,
populicis: Aristoteles, Averroes; Filon, Averroes.

Sirena. myth. 38. 5. 5. 48.

Logica medievali. - Porphyrius, Boetius, Averroes.
Suffici: Tostatus, Gerson, Boetius.

Sirena. myth. 39. 8. 7. 48.

Logica medievali d. c. Sexto Boet. - Aristoteles.
Porphyrius, Boetius.

Sirena. myth. 40. 12. 7. 48.

Filon. medievali. Gerson, Boetius, Logica odus et verba,
antiqua et modernorum.

Sirena. myth. 41. 19. 7. 48.

Logica medievali d. c. De propositionibus, Terentius. - De
consequentiis

Strena. v. p. 42. 28. 5. 48.

Sajida u bismam obleni svijerj novistog
Vica, Romu, Bzen. Klemis. - Luidu
Kerogijana - Pjelogijana u Lyce.

Strena. v. p. 43 26. 5. 48

Pytholopim u Lyce - Lube - Luce - Mell.

Strena. v. p. 44. 29. 5. 48.

Pytholopim d. e. Tris, Rende, Lyce.

Rendia mivogel. - Kur. - Luidiana, eol.

Fylor immundatidua.

Strena. v. p. 45. 2. 6. 48.

Kari - Lida immundatidua.

Strena. v. p. 46. 5. 6. 48

Filde - Kye. Dordogye. Cebra. Daboy.

Rendia mivogel. by Probrano.

Strena. v. p. 47. 9. 6. 48.

Prebina - Luid. - Luidia formidua

XVI i XVII w. France, Labour, Simons, Jurgens, Nouvel-Beard, Sacchini.

Strena. v. 48. 12. 6. 48.

Logica Leibniz. Characteryca nominum.

Strena. v. 49. 16. 6. 48.

Algebra Logici. Boole ii. - Schöber.

Strena. v. 50. 19. 6. 48.

Logica mathematica. Ji unities riji: Ge. maxini micend. tenne, geometrii abstrahenda, Iconia unigini.

Strena. v. 51. 23. 6. 48.

Logica mathematica l.c. Peano. Frege

Strena. v. 52. 26. 6. 48.

Peano. - Logica mathematica. Peano.

$$P(K|f_1, h_2, x)$$

$$15) P(f_1, K|h_2, h_3, x) = P(f_1, h_2, x) \cdot P(K|f_1, h_2, x, h_3, x) \\ = P(f_1, h_2, x) \cdot P(K|f_1, h_2, x, h_3, x)$$

$$24) \frac{P(K|f_1, h_2, x, h_3, x)}{P(f_1, h_2, x)} = \frac{P(K|f_1, h_2, x, h_3, x)}{P(f_1, h_2, x)}$$

$$36) P(K|f_1, h_2, x, g_1) = \frac{P(f_1, g_1, x)}{P(f_1, h_2, x)}$$

$$\checkmark \frac{P(K|f_1, h_2, x, h_3, x)}{P(f_1, h_2, x)} = P(K|f_1, h_2, x, h_3, x) \frac{P(K|f_1, h_2, x, g_1)}{P(f_1, g_1, x)}$$

h₃ ist gegeben 36 für $f_1|K|f_1, h_2, x$ dann $f_1|K|f_1, h_2, x, g_1$

$$P(K|f_1, h_2, x, h_3, x) = \frac{P(K|f_1, h_2, x, g_1)}{P(K|f_1, h_2, x, g_1, g_2)}$$

$$\frac{P(K|f_1, h_2, x)}{P(f_1, h_2, x)} = \frac{P(K|f_1, h_2, x, g_1)}{P(K|f_1, h_2, x, g_1, g_2)} \cdot \frac{P(K|f_1, h_2, x, g_1)}{P(f_1, g_1, x)}$$

$$44) \frac{P(K|f_1, K|h_2, h_3, x, g_1)}{P(K|f_1, h_2, x, g_1)} < \frac{P(K|f_1, h_2, x, g_1)}{P(f_1, g_1, x)}$$

$$\begin{aligned}
 P(f_x, g_x, h_x) &= P(f_x, A_{Npr}, h_x) \\
 \text{eg. m. di. (26)} \quad &= \underbrace{P(f_x, N_{gx})}_{\text{abg. uen. (14)}} + P(f_x, h_x) - \underbrace{P(f_x, K, N_{gx}, h_x)}_{P(f_x, N_{gx}) \cdot P(K|f_x, g_x, h_x)} \\
 (11) \quad 1 - P(f_x, g_x) & \\
 \text{m. di. (28)} \quad & \frac{P(f_x, h_x) - P(f_x, g_x) \cdot P(K|f_x, g_x, h_x)}{P(f_x, N_{gx})}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \underline{P(f_x, g_x, h_x)} &= 1 - P(f_x, g_x) + P(f_x, h_x) - \frac{P(f_x, N_{gx})}{P(f_x, N_{gx})} [P(f_x, h_x) - P(f_x, g_x) \cdot P(K|f_x, g_x, h_x)] \\
 &= 1 - P(f_x, g_x) + \underbrace{P(f_x, g_x) \cdot P(K|f_x, g_x, h_x)}_{P(f_x, K|f_x, g_x)} \\
 \underline{34} \quad & \underline{= 1 - P(f_x, g_x) + P(f_x, K|f_x, g_x, h_x)}
 \end{aligned}$$

35 ~~$\mathcal{K} C_{pr} g_x h_x \mathcal{K} f_x \mathcal{K} h_x \mathcal{K} g_x h_x (r=1-p+pu)$~~
 $\mathcal{K} C_{pr} g_x h_x \mathcal{K} f_x \mathcal{K} h_x \mathcal{K} g_x h_x (r=1-p+pu)$
 Statische Wand. in C_{pr} für g_x und h_x unabhängig voneinander.
 alternativ, in A_{Npr} - weggelassen g_x, h_x .

$\Delta \times C_{2x} b_x$

$\Delta \times C_{2x} b_x \times C_p \text{ fop} C_2 \text{ fop} b_x \times C_w \times \text{fop} q_x (w = \frac{p}{q})$

*Proszę wyrazić o wypracowanie
my nieobecności na proscenium*

filozoficznym w dniu 14. II 1947 r.

Chartylis Joanna

T. Czeżowski

Teoria poznania

1948/49

Deceasta

Liberal de tradiții - resp. - libertate -
natura legăturii în
relații.

Prin ideal realizabilului este.

- Rolul stat. pravy (2 amine de decizie) - rolul
2. de - tradiții.

Pon. decesare (caracter) și înțelegerea de leg.

Porque analizează - înțeleg de leg, de leg decesare.

ty. - înțeleg decesare decesare. înțeleg decesare

decesare. decesare decesare decesare.

Locke - decesare decesare decesare decesare;
decesare. decesare decesare decesare

decesare decesare -

Dev.

gubni: unyone sub-lyone)

~~stare~~ adone bupdyuz; 2/10

strukuri gonary use, bonyatnye

omuro - / Eldi shukij sig i ches.

okulnig gonarynie: psonatnyg

omuro -

1948/49.

Wybrane zagadnienia epistemologiczne.

Źródła wydz. 1.

17. XI. 48.

Ważność. —

Wiedza i cnota

o rozumieniu

istoty prawdy

in Rostkowskim

całkowitego —

istoty. Rola

epistemologicznej

filozofii,

autu: wartość

i prawdy.

De intrinsecum u Tarij primum.

Tariff: I. Nr. 276

Ockrom - men yant, mdr. intrinsecum.

II. Nr. 268

Ascurijum "intrinsecum" - tali sum ascurijum,
meny intrinsecum.
(Tali ascurijum Dyalclaya (- dyalclaya) onlin
meny intrinsecum. -

1948/49.

Wybrane zagadnienia epistemologiczne

Trenera wyd. 1.

17. XI. 48.

Współczesny dogry, teori poznania. —
Jej powstanie. Starożytność; średniowiecze
znajdź, ten epistemologiczne jak rozróżnienie
dwóch rodzajów poznania, poznania per se
wedy — do roli sformułowania Rortera
wiedzy. — Brak jednak systematycznego
wzianiu zagadnień.

Powstanie epistemologii nowożytnej. Rola
Descartesa. Charakterystyka epistemologii
psychofizycznej i sensualistycznej (empiryzm,
idealizm). Wytyczenie Kanta: między
transcendentalnym i poznaniem per se.

Sirena. wykt. 2.

20. XI. 1948.

Kierunki ucończeniowe: Filipiny (Kaz.
 ze, Schukoltr, Siemul), Korynty (Coker,
 Nardop, Cassara - uloda Marbury), puple-
 Korynty (Cornelius, Nelson - Kora-Meisler
 Schule)

Sirena. wykt. 3.

24. XI. 1948

dc. - kierunek adystryjny w nekadymie
 (uloda Madriada).

Sirena. wykt. 4.

27. XI. 1948.

Porządek padochowy - jejs wycel z lott.
 Koz mianowicie: Teris unok humanizacji.
 nyle. Wymia.

Sirena. wykt. 5.

1. XII. 1948.

Głowa patai Teris galaniz - porządkowy
 Koz serantymu.

D.w. podkuzi Teris poruczin. T. p. m. a kon-
 sadnieni unok serantymu.

Jirena. wyl. 6.

H. XII. 1948.

Faccie perosi terro parranis wgrmice brel
 2 wstet : puzymu wgrmicy, byda umor -
 untyzuo i puzymu hummityzuo wgr
 w terro hummityzki. To cetera wgr
 co wgr in wgrmice inuizyue jals
 wgrmice inuizyue inuizyue.

Jumiyi w Plurim: Myzowichan. Puzym,
 Decemb. Puzym. Wrtokend.

Jirena. wyl. 7.

12. I. 1949.

Redawitubaja : Puzym. puzym. (22). a Rom.
 myil. Puzym. - Puzym. w wgrmice), byda umor -
 Puzym. (reluzym. akej; i Puzym. wgrmice - Puzym.
 - Puzym. wgrmice), wgrmice. i hummityzki.
 (wgrmityzki, wgrmice. wgrmice wgrmice.) -

Jirena. wyl. 8.

15. I. 1949.

Puzym. wgrmice : wgrmice :

Pierne przeciwności: Tales - empirysta;
 Anaximander - racjonalista. Anaximenes i Parmenides
 poezja: odwołanie, uogólnienie, ucie-
 skowanie (uogólnienie i "bujalniczość").
~~Drugie przeciwności~~ Język i dialekty.
 uzależnienie, że Tales nie wybrał poza dwo-
 dziek, lecz uogólnienie przedmiotów ar-
 tystycznych - poza empirystą.

Drugie przeciwności: Heraklit empirysta,
 Parmenides racjonalista. Nowe uogólnienie:
~~Heraklit i Parmenides~~ Zmianami i uogólnien-
 iami. Wynik zmiennego. Zmianami
 i uogólnieniami, rozumie rozumienie;
 Sofista - Sokrates zmienności i racjonalności uogóln-
 ienia, heraklitowski paradygmat. Sokrates jako
 nowe racjonalizowanie uogólnienia, rozumie rozum-
 ienie uogólnienia, rozumie rozumienie rozumienia uogóln-
 ienia Sokratesa.

Nowe uogólnienie uogólnienia obu rozumień rozumienia

i'ide s'osumku u demodeti (Mlodsi kuzny -
 sywica Heradl; i Panu - com udobswatam
 w nrozu Szwedobles - An kagom - demodety).
 Teric pomaina demob. (cydole) - jakos'icem
 jedwablowi - zacnyol kuznywego radicem
 w uszicw s'osumku abo s'odajis' pascemim.

S'iwenc. 1949. 9.

19. I. 1949.

Platon: rowo'icimic abo s'odajis' pascemim
 (uowowizucimic u s'odajis' pascemim i
 d'efinicye). D'ozka i w'ot'is. Mi' anawowu.
 S'wyc'icimic: Dwa s'odajis' uszicw pascemim: uszicw
 s'odajis' i s'odajis'. Wieda s'odajis' i s'odajis'.
 Wieda pascemim i s'odajis'. S'wyc'icimic
 uowowizucimic s'odajis' pascemim u Platonu.
 uowowizucimic.

S'iwenc. 1949. 10.

22. I. 1949.

S'wyc'icimic uowowizucimic u Platonu. S'wyc'icimic
 pascemim: - S'wyc'icimic do filozofii s'odajis'.

Sirena. wydz. 11.

26. I. 1949.

Historia i socjologia. Logika. Teologia. Prób Dariusza
 i. Mikołaj z Kury. Reakcja i nowinność.

Descartes. Stosunek do tradycji filozoficznej.
 Hecceity i inuencja; Rola racjonalizmu.

Sirena. wydz. 12.

29. I. 1949.

Oryginalność i tradycja; i ogólny - a ogólny -
 filozofia w ujęciu.

Pomocnik rozumie jako pomocnik autorytetu -
 we i w wykładzie i zd. racjonalizm w odwołaniu
 nie przedmiotem badania (i inuencja, a ogólny i ogólny -
 i ogólny rozumowanie).

Sirena. wydz. 13.

5. II. 1949.

Racjonalizm Descartesu d.c. subiektywizm i inuencja;
 i ogólny; nowinność budowa racjonalizmu.

Prób Racjonalizm i inuencja i ogólny. Stosunek do
 ogólny subiektywizmu.

Emerson doświadczenia: w badaniu i ogólny i ogólny

(Zmyślenie) i dowodzenie (MLM etc) - niepowalności teorii.

Rozmieszczenie słowacji i refleksji. Pomysł historyczny, demontażowy i zmyślenie.

Stwierdzenie, wyd. 14.

9. II. 1949.

Trójkąt encyklopedii Locke'a (Arytmetyka, Geometria, Bacon). Przedmiot pomiarów i twierdzenia i sensu tego.

Stwierdzenie: przedmiotem schematu Locke'a wiedza o formach wiedzy idealnej i ukształtowania. Doniosłość tego ukształtowania dla widzenia roli historii umysłu w nasze.

Stwierdzenie, wyd. 15.

12. II. 1949.

Locke'a teoria abstrakcji - formi koncepcyjnej i ukształtowania umysłu (Berkeley).

Stwierdzenie d.c. Analiza ukształtowania umysłu.

Stresna, wyd. 16. ^{8.} 16. II. 1949.

Kauc, zabojenie itwienia naciki apodyki.
Zagadnienie wyplienienia. A priori - i odwracanie.
Najwazniejsza. Sztyt apodykome o reszcie.
Forma: umiaru formacji. Formy wyplienienia.

Stresna, wyd. 17. 19. II. 1949.

Kauc, d.o. Sztyt wyplienienia a priori - reszta
uc i formacji wyplienienia - wyplienienia
sztyt wyplienienia wyplienienia. Sztyt
wyplienienia wyplienienia. Sztyt wyplienienia -
Sztyt wyplienienia i elementu wyplienienia formacji.

Stresna, wyd. 18. 23. II. 1949.

Kategorie. Zadanie Kauca i formacji elementu
Sztyt wyplienienia: regionalnych i formacji,
Kauc wyplienienia i formacji.

Sirena, wkr. 19.

26. II. 1949.

Dalny rozwój poglądów dotyczących tożsamości
 regionalnej:

a) w obszarze podziału matematyki i logiki:

a) zasada dualizmu w geometrii - geom. abstrakcyjna
 - odwołanie geometrii charakteru historycznego -
 odczasinowa
 By geometria nieeuklidesowa - odwołanie do
 ułamków charakteru abstrakcyjnego - apodyktyczność

b) budowa systemu adekwatnego - odwołanie
 do logiki i charakteru ułamków (ich użycie
 na 2 ułamki rozumienia ludzkiego).

Stoczek, wkr. 20.

5. III. 1949.

Zagadnienie o Rytmach: terminów pier-
 wotnych, zaliczenia prymitywów - historyczny
 odwołanie ułamków, z ich użyciem i teori-
 do języka. Teoria polowania i security etc.
 Rola języka w myśleniu.

Sirena, wykł. 21

9. IX. 1949.

Elementy racjonalizmu w naukach empirycznych.
Konwencjonalizm H. Poincaré'go.
Konwencjonalizm radykalny Mioduchiewicza.

Sirena, wykł. 22.

12. III. 1949.

Empiryzm nowożytny. Przewidywanie
kwestji, refleksji, pomiaru jakościowego i
całkowitego; pogmatanie jedności lub dwojakości
tytułu i wartości.

Sirena, wykł. 23.

16. III. 1949.

Prawa naukowe: rozumowanie niedokładne
czyli w trygonometria i Baccoua.

Sirena, wykł. 24.

19. III. 1949.

Prawa naukowe w wyznaczaniu kierunku:
aj dążąc kuja za przedmiotem nie widzieli widzący
służącymi lub ich cechami, bez prawdziwości
konsonans faktów oraz wiedzy o faktach ucieka-

si rezampli.

Był to powołanie egzekucyjne ustraszające 79 wra-
day i młodych powojennych zaszłań dźwięczną przez
parony, z dźwięczną paronodolichicidion.

Też się powojennych dźwięczną jako swawij ustroniu.

Sirena, wyl. 25.

23. II. 1949.

Pravo ustroniu jako twardenie dźwięczną
zbiorn obserwacji. Jego powojennych dźwięczną
jonec twardenie do przednie. Teoria powojennych
1700 dźwięczną, ustraszające dźwięczną ustroniu
wylch (Dr. Kępcza).

Porównanie powojennych par ustroniu jako
ustroniu kępczanie.

Sirena, wyl. 26.

26. II. 1949.

Teoria dźwięczną ustraszające powojennych ustroniu
a) powojennych ustroniu powojennych badawcy,
u) słoty - indy chonowiczanie.

By historycy roboc (ustroniu kępczanie)

12.

Г елемента теоретичне:

4 1/2 тригонометријске функције и њихове
инверзије,

3 1/2 аналитичке функције.

Среда. убр. 27.

27. 4. 1949.

Загађеније идеализма и реализма.

Језо срба и француски ај прецизније
(ставање на основу.)

премају заједнички; романисти, и заједнички.
(појединачно појављују се - објектима)

увиђају се премају до прејављују. Језо

демонстрације. Терминологија.

двоје Терминологија идеја: Платон, Аристотел, Декарт.

Среда. убр. 28.

30. IV. 1949.

Габријел је такође теоретички ај.
Нису ли дојављују се заједнички. Појединачно

ścioty (ucieczki). Poczciwiec duchi
 Kłosem elementy abstrakcyjne wady, wady
 tyg i dwojaki elementami reprezentacji.
 (realizm artystyczny).

Na przykładzie wstępu epistolografii Kłosem.
 Ten: Locke'a.

Wzrost - organiczności.
 (Kłosem dani i Kłosem dani. Ca-
 łowicie pojęciem i Kłosem. Substancja
 wsi wsi, dwojaki! -

Środa, wrz. 29.

4. V. 1949.

Realizm Kłosem. Pojęcie Kłosem i jego
 pojęcia przedstawienia w Kłosem dwojaki
 racjonalizm.

Środa, wrz. 30.

7. V. 1949.

Locke: a) Przedstawienie przedstawienia wsi-
 dwojaki pojęciem i Kłosem dwojaki

na pucciniachy celu puznosduch i don-
 gorsduch. by potvataj top odvirascenja uka-
 odzawaloz' celu puznosduch ot puznos-
 tu - odzawaloz' karcipicowichy detinien.
 puznosduch ot mazi. c) uduzaw
 top odvirascenja 2 puznosduch. celydm.
 gorsduch 2 mazi. wuzaw puznosduch
 dy mazi. puznosduch. Realizm 1919.
 Tykany.

Strenu. wylt. 31.

14. I. 1919.

Berkeley: Wytyla doctra Teorii abstrakcij.
 Teoria reprezentacji. Wytyla rozwinieniu celu
 puznosduch i drosduch. Innowacyjnie
 Berkelejskie powiecie duchow (Ntowi). Inno-
 wacyjnie. Spirituozizm.

Strenu. wylt. 32.

14. I. 1919.

Epitewalopijne postydy Berkelejskie ob.c.

Jego siamowitko w sprawie przedmiotów o-
 znać; o jakich rzeczy jest mowa
 w idealizacji, o fizycznej rzeczywistości. Wyjaśnię-
 nie moralności: wyrażenie odczuwania, ma-
 widomości zjawiska psychologicznego, wyrażenie ich ni-
 Terminiologicznie.

Strenu. w. 33.

18. V. 1949.

Humor - inspiracja i idea. ~~Termin~~ Analizę program-
 nową - precyzję uwagi i uwagi podmioty,
 a nieprecyzyj. Wiedza racjonalna - mowa o
 siamowitku uwagi i idea. Analizę program-
 substancji. Idealizm humoru a jego istota
 odczuwania i programu Terminiologicznie
 i estetycznym. Rozwinięcie uwagi i termi-
 nologicznej - teraz programowy jest
 rozumieć odczuwanie i programu. Sceptycyzm humoru
 - Realizacja i programu racjonalizacji (Humor)

iz rîmny "idomy russkhu" (Reid).

Strenu. wrlt. 34.

21. V. 1949.

Zagadnienie materii pod katem a. Hume.
Racjonalizmowe punkty widzenia kate. Reymon-
ya idealizmowa. praca o. Trosca swedy racjonal-
ny (moralizmowy). Zagadnienie materii pod
mat. Nijumow i Rosciw' jg' podoboscia. (Kant
a Fichte). Analiza Troica w swietle jako wstawi-
we o. Trosca epistemologii Ramonowej.

Strenu. wrlt. 35.

25. V. 1949.

Epistemologia kate. Idealizm epistemologiczny
a materializm. Rola Troica w swietle w plan-
owaniu. Prezentacja z psychologicznymi bod-
kami i Hume'a.

Obrazki prac Ramonowej w swietle ewolucyjnej.
Filozofia kate "idomy russkhu". Thomas
Reid (1711 - 1796).

1948/49.

Wybrane zagadnienia epizootologii.

Nauka o roli Terri prawnie obojętnej
dla przyrody XIX w. - Jej rozwój od tego ac-
tu - zagadnienia poronne i ich powstanie.

Zagadnienia poronne charakterystyczne dla
fizjologii od XVII w. Stwierdzenia i
średniości nie poronnej i. poron w odno-
sny dyscyplin. Stwierdzenia poronne
nie epizootologiczne - ustalenie nie było

Zagadnienia z tej dziedziny

Ważne poronne poronne i poronne
i poronne - i Terri obojętnej poronne
Flora - miąższ. Nie było
nie poronne i poronne. Nie było
nie poronne i poronne, że poronne poronne
i poronne poronne od poronne poronne
(poronne poronne) i poronne poronne poronne

Stawiana rozprawy piątej -

Łyżano rozumienia niewyobrażonego; jedynie
teorii ~~nie~~ zaprzeczali jej organizmowi.

Teoria poznania (epistemologii, gnosco-
logii) jest wytworem myśli aśrodkowej; i ero-
dowała się z powstaniem logiki w stadium do-
dajęcego do siebie uświadczenia. Wzrost
ciężaru tej logiki miał być destrukcyjny i on stał
impuls do poróżnienia rozwoju Teorii pozna-
nia. Sam jednak magis nadwyżki funkcji
pewności wiedzy; da zadowolnić się porównaniem
Asystentem prawdy - nie zdaje sobie sprawy z
późniejszego pominięcia, która jest.

Przeważnie tradycjami epistemologicznymi jest
Locke'a i Leibniza doświadczenia rozumienia leśnego
(1690). Nauzajcie Hume (Traktat o naturze
ludzkiej 1739, 7 Badania 1748) i Aronim
Kant - (Krytyka czystego rozumu 1781). Odro-

Wiednia filozofii Kantu u drugiej stronie
 XIX. w. jako filozofii nowożytna (F. M. B.
 Lange, Hume. v. Helmholtz - u innych 60-tych)
 Jednocześnie rozwija się inny kierunek ba-
 dani psychologicznych or wykładni nawiązująco-
 wyde, głównie przydi (powiązanie Kierkegaard,
 Meck, Foucault) -

- Faj faj rozwoju uosobienia. Teorii porównaw-
 1) Psychologiczna, rozwija. psychologiczne uo-
 2) Kartezjanizm, rozwija. przez Locke'a
 i Hume'a - (u Kartezjanizmu)
 3) Transcendentale, psychologiczne uo-
 i rozwija. przez nowożytnych
 3) ~~Psychologiczna~~ - Sensoryczna

Inaczej mówiąc i. pow. u. pierwszy i. b. b. i. c.
 jest empiryem i. idealizm i. sceptycyzm
 (o mistyce uosobienia u Hume'a - u innych uosob.)

peny. fukrah.)

To ointani jca pendentia wyprze, roznice
Kant, drugi neda ^{o come} unadurani, Franca-
dentales, ze istawje wredn. o fukrah
- sigda ucedantjei pomekaranec ^{leparipusl.} ~~pu-~~
~~tyfalski~~ zfoleci wicdy.

Bedanie podany wozny wyprze fukrah i don
puzodnik, fukrahajpal o fukrahicti pry-
rodniugh i sigdosi, badany podany
uacantjei. Bedanie to uwoity wozny
na pory i duwo zony fukrah, ze puzdi-
noi fukrahicni lawicni zj ze uwoity
uacantjei fukrahajpal is uian uwoity
Kra i ze uwoity, uwoity pomekaranec
druce z uwoity, obalony uwoity
fukrah uwoity. To uwoity uwoity wozny
na uwoity badany pomekaranec i

5.

Terzi potassio. Lavare unione a
 dass un b, in Terzi potassio, feds ce
 uha o unred; potassio it aie to ac
 golyue sbranda "accitran"; bode
 nie unortroct, une dajz is bage fide
 Terzi jred, unadep. ~~Terzi jred~~

~~Terzi potassio~~

Kauai :

1.

1) Związanie elementów rąbca i kłosa; i częściowa
wzrost w jednolitym formacie.

2) Wzrostowe tworzenie charakteru agrarnej fo-
rmacji.

Przekształcanie się w formie formacji socjalistycznej.

Dezyny - wzrost - ułożenie do wzrostu.

Maury - agrarizacja i rozwój w formie, i form.

Kauai : Kształtowanie formacji.

Odczyt odczyt wzmianki w tym kierunku.
Kau, że może być bliźniaczo odwołanie do formu-
larza w obszarze węgla. Badania to formuły uż-
ycia nie w obszarze samej formacji, lecz w
zakresie resztek z naukowca w celu osiągnięcia
w osiągnięciu podniesienia wartości; i formu-
ły w obszarze podniesienia wartości; Formuły
Kauai's formacji podniesienia wartości (Kauai
1824). Formuły a b i c i d i e - obserwacje

powania rozumowego i ekonomii. w istocie
 odebranie wasz charakteru organizacji.

by gromadzić uciekliwe - odebranie
 powania rozumowego. charakter, apodyk-
 tyczny - wyceny historyczno-ekonomicznej
 y Analiza historycznej teorii dedukcyjnej; w ob-
 wadon' uderzenia adyunkcyjnego - odebranie w tym
 ujęciu charakteru abstrakcyjnego.

dy historycznej roli „rola” w ujęciu historycznym. Konse-
 quentnie powoływanie. Zasady definiowania
 terminów.

Odebranie teorii dedukcyjnej w ujęciu.
 (Hume!). Zagadnienia i ich rozwiązanie. „Tria-
 logia”.

Podobieństwo ujęć w ujęciu. Ten jest
 ujęciem ujęciem ujęciem; ten ujęciem teorii.
 w ujęciu ujęciem ujęciem.

S.) Koncepcyjny tryb istnienia prototypu
 psychicznej wartości dedukcyjnej na poziomie wartości
 adyunkcyjnej - oraz wartości formułowania
 (wartości niespójności; wartości leżności; wartości
 istnienia adyunkcyjnej.)

Zajadanie istnienia wartości dedukcyjnej
 do empirii.

Analiza roli siły wartości rozumowej i fizycznej.
 Poincaré - Konwencjonalizm

af

7 Kizmačar ucorloxyrma:

1) Kizmačar fipiloximay - wida v wyuidat
T. uuyar (po. mill.) poturadkeric i pumidony
Jens Teor: dait o apoir. formak po rama

(Helenholt, Fr. Alb. Lange)

2) Kiz. uci-trigimay (Ost. Liebmans

3) Kiz. rechiyay (Ent. H. des exact. Will

Al. Rell.

4) Kizistisk - uciadapide Rictimay (Archer-
ger Sch. Hans. Cohen, Paul Metzger, Ernst

Calliver (o Ruskin aporoyayla - byimayla
uuyaruyayla uciyeni uuyal uciyeli) -

5) D. wethkoxaile Kiz. uciyay (Wiedel-

hauel - seyeen uuyar byimayla uuyaruyayla -

uuyaruyayla (Lil. Duderinda - Herdella)

Hauel, Rictar. -

6) Kiz. uciyayla Rictaruyay - Georg Linn-
uuy. -

7) Kizmačar puchaloximay - Hans Cove-

Frank. Co.
Miss - Leonard Nelson (George Sec. Mrs.
the Lib) - Nicuosh-vai Tani: pomanna
unimmi
(oli: caruosi; pomanna)

Porytywim paryzdrainy, Tak u siebie

badania epiteologiczne i pisanie przez
 wyprzedziles (Mach, Toiacare i...) propra.
 wodnie analize wiedzy o iermy spadek, wie kacy-
 uili Rancija - wie paca wyodzhuianie faru
 pacyowayh, lea paca rowniamianie wcaan
 sacyuie ieani ucauboga taly, dycyap, hpa-
 ter, raly, ducyioi, otewala ucsydy edanin-
 eri o fukach i idemianu apolugeni (dowodni
 hioder.) Badania Te i dudy iermy iermy
 uje i bad. hgyioyeni o obacie ucauoyh
 - kura jcu ucaudicea paly; hgyioyeni
 - pacyuie ucauy do ucauoyh ucauoyh
 joluc ucauoyh ucauoyh

- 1) Zaliczoni ^{ucauoyh} pacyuoyh idan o ucauoyh
 ide dycuoyh
- 2) ucauoyh ucauoyh ucauoyh ucauoyh
- 3) ucauoyh ucauoyh ucauoyh ucauoyh

Am Te pacyuoyh ucauoyh iermy ucauoyh ucauoyh

Delus myślni roznemdy pólnoy badni
epistemo logicznej :

y wyodrębnienie jej w osobny przedmiot nauki
nietymczasem.

By wyodrębnienie to nie było ujęciem
całkowitym, gdyż w jej zakresie znajduje się
nie tylko logika, ale i metafizyka.

Jeżeli więc metafizyka jest przedmiotem
w odrębnym zakresie nauki, to metafizyka jest

przedmiotem nauki o bytowości, o istocie
rzeczy, o ich przyczynach i skutkach, o ich
ogólności i szczególności.

Przedmiotem nauki o bytowości jest
nie tylko metafizyka, ale i logika, i filozofia
ogólna, i filozofia przyrodnicza, i filozofia
socjalna, i filozofia polityczna, i filozofia
religijna, i filozofia historyczna, i filozofia
estetyczna, i filozofia etyczna, i filozofia
pedagogiczna, i filozofia prawnicza, i filozofia
moralna, i filozofia ekonomiczna, i filozofia
militarna, i filozofia wojenna, i filozofia
dyplomatyczna, i filozofia państwowa, i filozofia
międzynarodowa, i filozofia kosmiczna, i filozofia
planetyczna, i filozofia astronomiczna, i filozofia
fizyczna, i filozofia matematyczna, i filozofia
logiczna, i filozofia filozoficzna.

jakie bawiały uczestników koncertu, we licy-
 tu są 2 jedynakolwiek granicami wady. Akus,
 puzerowadaję 19 andaj do końca rozwinął dom
 wraze wady - kędo wady o uroczekach wady -
 day ideaem ję wady pewny; wicem-fakt-ku
 Today uic ję, e o de bingmacie uylmwa coo
 faktę wntit spoworejaa, to oweru uic uo
 omiedad re trowulu pny ugnowep, krowe uie
 uoy itę użasochiejsy. Je uęty uoy dno-
 klyyjs trowit uic obalic krow, pott-tyse uic
 uo obieretymowit 13 dno uęty pnyk a pnyti.
 Noyis krowitkly, oedky krowy roly, trowi pny-
 uic jęri dnoitęy; uęwadawiceni dno trowi-
 dno uęwadawiceni, pnyjsb uowokawitęi.
 Niemisłimii trol pnyty trowi pnyuic uo
 wadawiceni Nelson (pnyty pnyty agru-
 uen uęty uoy pnyuic obieretęi Pny-
 Nieu pnyty).

9

Wykazujemy państwu 2 giny talerz pryncypała
 t. p. jako by jej odaniam być urzędnicie
 wacności powanie, gromadzi pryncipal, dan
 ucy utrademont. Nieważ spowodu na wyphaw.
 nie ludobiz owyphawiz, z ichu krowkenci nie
 moie uici ca. Teronty. p. w. u. i. d. longie
 f. w. m. y. r. d. a. a. i. u. r. e. d. i. a. n. i. a. n. o. g. l. h. e. i.
 k. a. d. r. i. a. k. a. i. d. u. u. a. n. d. o. d. l. u. u. i. b. i. e. i. u. i. e. t. u. e.
 b. a. p. p. e. t. e. m. o. w. e. j. u. i. u. r. a. d. i. c. i. a. n. i. u. i. t. e. o. r. i. b. o.
 u. a. n. i. a.

Zadanie Terii powaniz fen i. u. e.

Nie b. d. r. i. e. n. y. 2. g. i. n. y. o. d. r. o. t. l. i. z. a. p. r. o. c. a. b. e.
 d. a. n. i. T. e. r. i. i. p. o. w. a. n. i. a. n. i. j. e. j. e. d. a. n. i. B. e. d. r. i. e.
 n. y. d. o. l. e. j. u. o. n. o. w. a. i. a. l. i. b. e. n. e. z. a. g. a. d. u. i. e. n. i. a. z. a. l. i.
 c. r. a. n. e. u. y. d. l. e. d. e. T. e. r. i. i. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. a. b. y. ~~u. y. z. y. t. o. w. a. n. i. e.~~
~~d. e. n. i. u. i. b. i. e. j. a. d. i. e. t. e. d. a. n. i. s. o. l. i. e. s. p. r. a. t. y. z. i. l. i. s. e. w. e. n.~~
 i. p. o. b. i. l. i. r. e. n. i. z. a. n. i. a. ; u. t. e. n. g. o. r. i. t. u. r. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i.
 n. a. n. u. i. z. p. e. w. e. n. u. e. s. t. i. t. b. e. d. r. i. e.

Ala polaceni bozinscy; 4 u nasadno aceni
tydy zwaligzme postub acni alle sminku
• futele (gucni. europizy, epistenuq. ryp
valium) Platonic -

~~Platonic (ampricelowski) puste ule acni
pustrowi 22 de acni uostigzyl. Almq
pauze puzub. ruzimiane u Acenice.
Dec. 2000/2001, ule acni eha u ruzoj puzer-
nia, uostigzyl puzer u ruzoj.~~

Pozycje z Tuzie d'acni u ruzoj u acni
o ideal u ruzoj; u ruzoj. u ruzoj - puz-
u acni u ruzoj d'acni u ruzoj o u ruzoj u ruzoj.
kacni u ruzoj puzer, Tuzie o u ruzoj u ruzoj.
u ruzoj, - puzer u ruzoj d'acni u ruzoj
u ruzoj puzer u ruzoj u ruzoj u ruzoj
u ruzoj; - Podobnie u ruzoj's. u ruzoj
u ruzoj u ruzoj u ruzoj.
Dec. - u ruzoj u ruzoj u ruzoj - u ruzoj - u ruzoj u ruzoj

Kant: potgacenie obe rodujoi potuenaia
- idealera epiteluobjivag.

Empiryczny uowolnienie

Odwodzenie nauk przyrodniczych
 Metody naukowe metody analityczne i syntetyczne.
 Determi - determinacja i wyznaczenie.
 Locke - sensory i refleksja.
 Analiza w psychologii - obserwacja i eksperyment
 psychologiczny.
 Papiet do epistemologii, wrażliwość i wyobraźnia
 elementem poznawczym! -

U Kanta sukcesie - kategoria, formacja
 uświadomienie same wyobraźni?
 wicel XIX. - analiza faktów - kategoria pozn

empiryczny. -
 Prekwalifikacja: g abstrakcja - uświadomienie same
 świadomości by świadomości - kategoria poznawczy
 na (poczucie poznawczy wyobraźni, kategoria poznawczy)
 Ewolucja poznawczy poznawczy - Bacon -
 Hume - Mill. -

Pravo pryrody u Arystotela jen usciem 2022^{by}
ke obiedyngy, uiderlyi me roly pomowiny
(komparyngy) powde wy' to, co wopitue, aly
uiny podimie wyje' to co opitue lub' istue.
Podobnie hoto jenne u Bacona: prawa pryrody
medas a formie upi' inoue rocy. Misdy swasani
uancu'zli: fityki tyll' r'imec dazy dopina - u
rocinu pmeduina lub' uasrodnicie
Hume: si' uicnda des' nie zedzyl, len prawid' tocin' uasrodnicie
Nose prijmosani u Hume'a: uazy dazni' uo
rocnerecie rastro' uity.
daz o fadyach wispr'ogawnyh - ou dazni' powe'it
ragudicnie uasadnicnia tej ualy, jelo r'og' d'icnie
lanodnicie. Wyuid' ucyngasny, aly horycy. Hume
moway uzy' d'icnie' uow' pryrody z d'icnie' uow'
powe'it d'icnie' uow'. Jenis' uow' d'icnie': ist' a prawid'.
uoy' miso' h' jedne' sc'ile z uasrodnicie' f'ityngawny
powe'it d'icnie' uoy' ob'awny.

U Nilla wawni' da r'icaw'it'u Bacona. Pravo
jedecaw'it'u. d'icnie' uoy' - powe'it d'icnie' uoy'
powe'it d'icnie' uoy' jelo' mow'ida uizly' p'ue'it d'icnie'
a d'icnie' uoy'.

Prava europskih ljudi

1) pomoćnicima narodnima pristigli bedovnoj
 do šteta - volje i konvencije

2) historijom robstva (konvencije i konvencije)

3) elementima učenja:

4) iz misli i otkrivenja naučnika

("T je njezina priroda")

5) do djevojačanstva: do porijekla i nauke.

Adm. - Stenogram - Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten: Handwritten

Handwritten Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten - Handwritten

Handwritten Handwritten -

Handwritten - Handwritten Handwritten

Wzrost i identyfikacja, jest najważniejszą rzeczą
do wypracowania (stosunek między a drugą, jako
celu i subiektywności!

1771-1776 ¹⁷⁷¹⁻¹⁷⁷⁶ ¹⁷⁷¹⁻¹⁷⁷⁶

Humor - wiek subiektywności, tego to idoc -
nie uosobienie wyjątku form idoc - t.j. przypisywany
tytuł w obliczu idoc.

Podstawy terminologii (obj) reżim ujęty
dane (obj-obj). reżim idoc-bis Humora-

Europejski porządek do, idealizacja przez
radzanie terminologii -

~~Humor, reżim, idoc, bis~~

Humor - kam: t.j. wyjątkowa kie-
runkowa terminologia. -

Epistolografia pyzalska XIX. w. - Przewo-
dzący energii i. i. z. wył. - ~~Humor~~
Psychologia Helena...

Principles of Common Sense (1764). Knyto-
 filozofii d. s. fl. na zasedat' empīrīk. W domov.
 avem. razjudeje empīrīk razny - adicijonnyj usly,
 chytivane perva razny razjed. Razjedinyj l'g d
 filozofii; z'c zic pomyjenu, neag, tyel' id' ot'kryt' v
 uslyde. Z' dnyj razjed, z'c pomyjenu neag, a u
 ich p'ychivane; z'c ^{sp'ivajemyj} ~~razjed~~ c'ita, a z'c razj
 vanyj p'ychivane. - Dopyvanyj; ~~z'c~~ rano-
 wane n'le' z'ic'ot'ogekij - d'olij uci - d'evant'ij.

Novizany w ukorpi: William Hamilton.
 (1788-1856). loc. francij: Viktor Cousin
 D' p'otvory XIX w. n. W rad'icij 4 ar XX.

Widly z' t'onyj idij (z'ic'ot'ogekij - d'olij - d'evant'ij).
 W 1788 z'ic'ot'ogekij razjed. U z'c p'onyj d'olij z'ic'ot'ogekij.
 z'ic'ot'ogekij razjed razjed razjed razjed razjed
 razjed z'ic'ot'ogekij razjed, U z'c p'onyj d'olij z'ic'ot'ogekij.
 d'olij z'ic'ot'ogekij razjed razjed razjed razjed razjed
 razjed razjed, d'olij z'ic'ot'ogekij w d'olij z'ic'ot'ogekij.
 razjed razjed. W. 7 x

Amos uelutarius u. Dese Gany -
Kedurus - Tunc uelutarius uelutarius

fi -
Todesleris Kanta -

Komuel puerion uelutarius

u. uelutarius Kanta -

requisitarius - inter uelutarius

25/5 49.

Epitomeologi Kantu d. e. -

Charakteris u. optera: Ideologia epitomeologi uelutarius

Stans uelutarius uelutarius. Tunc uelutarius uelutarius

u. uelutarius uelutarius. Tunc uelutarius uelutarius

u. uelutarius uelutarius. Tunc uelutarius uelutarius

Oportet uelutarius uelutarius uelutarius uelutarius

u. uelutarius uelutarius uelutarius uelutarius

Reid (1710 - 1796, professor u. Aberdeen i. u. Glas-

gow) Inquiry into the Human Mind as the

Tatark. II. 205:

Nowy realizm - pisak jego amerykański zwolennik R.B. Perry - "uznając jak każdy realizm niezależność rzeczy, twierdzi jednak, że rzeczy, gdy są znane, są przedstawieniami umysłu, mogą bezpośrednio doń przenikać i wtedy właśnie stają się tem, co zowiemy przedstawieniami. Przedstawienia tedy nie są niczem innym, jak rzeczami rozważanemi z pewnego stosunku; inaczej mówiąc, rzeczy rozważane z pewnego punktu widzenia są przedstawieniami.

Penie wleśniewo
Wpłynięcia komunię
wreń porosteliom
na ddy. los. - - - - -
o branie wyjechał
suche ddy. do kpa
dowidnie 4. ni. woi
Penie wleśniewo do
byłiemy niesporo
cheli - - - - -
Jest Pen

Franc. Brentano (1838 - 1917) Psychol. vom
 empirischen Standpunkte 1874. - Zjaw. psychiczne
 jako aty urozniczone. Aty psychiczny i jego pod-
 miot. Jakimi zjawizkami psychicznymi sa zjawiska.
 Negatywne stanowisko wobec zjawizkami psychicznymi
 transcendentalnymi.

Ernst Mach, (1838 - 1916) Analyse des Empiri-
 smus 1886, powiazana, empiryologiczna element-
 ty neurologiczne, wplyw na u. nauki przyrodnicze
 i filozofie.

1874
Mikolaj Loukij (Mikolajewicz), wplyw nauki
 matematycznej i wyzszego rachunku, wykladajaca
 poza zakres wykladu elementarnego rachunku
 tw, wchodzący do wiadomości historycznej rachunku
 ceo widy widzieli samo o organizmie i dlawie

ty polnoscie tw. jak one istnieja, wcielnie-
 nie ot. Kto wyzsz. powiazana z dr. psychologią.
 "Odrobienie w nauki matematycznej"
Neorealizm - R. B. Perry

Review. Tadeusz Kotwicki (realizm i filozofia)
 zaprzecza istnienie elementow tw.

Wilhelm Schlegel (1826-1912) *Erste*
Johannes Reuber (1843-1930)

A.

Grande, prairie

intelligible

Beales in agronomy (T) - ex. is excedo
(re) (medicines done prairie. Frey)

prairie = daniel prairie

prairie (part base, base). extra 2 lines

prairie (optimal = 40000 idiana)

prairie daniel. Les Teles

prairie King Royal (one: lepidoptera)

prairie ^{base} (one in taya)

in mystery (one given)

= Tale base reference

name

regression also lema prairie -

regression Rytarium prairie -

prairie interline, prairie formal.

in (Rait) -

Relativity - Absolute

Historical survey - in transition
 morphology -
 development, development, development.

Historical survey.

Definition of survey (survey): survey is to
 inspect - see; but it is also a verb - see
 ground; ground, under ground, ground
 to see, see, but it is, is see, see.

It is a numerical ground calculation

: formulas, numerical formulas
 division, etc. of ground & survey, present
 formula, etc. of ground & survey, present
 (because each has its own, some - it is
 in one name.) -

Formulas numerical formulas - each
 more fully & partly formulas -

Taceo teo deficiens - preparatitium,
 Tunc et hanc - melleo melleo
 melleo melleo et melleo melleo, melleo
 te et dicit melleo melleo
 melleo melleo deficiens melleo (melleo
 melleo et Tunc) melleo melleo melleo
 te melleo, melleo melleo melleo, melleo
 melleo melleo melleo, melleo melleo melleo
 melleo

Tunc te te melleo melleo melleo
 melleo, melleo melleo melleo
 melleo, melleo melleo te melleo melleo
 melleo melleo, melleo melleo, melleo melleo
 te - melleo melleo melleo melleo melleo
 melleo, melleo melleo - melleo melleo
 melleo, melleo melleo melleo melleo melleo

History and... of...
to every...
may...
... ..

Review &...
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

Table:
... .. (1933)

... ..
... ..

Neutrons

$x \rightarrow y$

$x/a, b, c, d.$

$y/A, B, C, D.$

	A	B	C	D
a	+	-	+	
b	+	+	-	
c	-	-	+	
d	-	-	-	

Defining the x - y transitions to be the
 the complete chromosomal structure (with
 respect to the polyploidization
 etc.)

Admitted that questions were by the
 of the kind of the various probabilities
 which would be to be made

According to a certain number of
 of the various parts of the chromosome

7.

nyls. chalcidiformis. more alike in
 form & in flight (relat. body length,
 wing length, but thin wing), very body length
 body length relatively long. frequently
 (Toward ends - pointed slightly) thin.
 more readily produced in light
 (lymbic & narrow & black lappets)
 - readily backwashed in light.

Taliumi downward. narrow of the
 & narrow - 20 times narrow
 narrow downward - less narrow
 mo. - (Acaciae gouda bedilion)

Korymbus parv: neplachyria,
 frequently styria
 Dorymbus & albus & palustris
 Leptogon - Korymbus

zapadnoamer. Rytidomus velozis.

zapadnoamer. Rytidomus (Rytidomus)
Kryje se zrci nly hienozrci nly ul. Vektrematymy

Scotory - archology, effectory - laboratory (del.)

250 67

(nudejs - rovnicejs - vnitels, vnevnicejs, vpr-
vni - voutyemp, nly at. nly).

Role Rytidomus a odmericeni do
přomyslu rusad - zjedna wobec m-
mizana Gergome

Wstęp do filozofii

1959/60

O publikacjach filozoficznych

(luźne uwagi)

~~Wobec~~ ~~rozróżnienia~~ ~~się~~ ~~wśród~~ ~~publikacji~~ ~~filozoficznych~~, ~~według~~ ~~rozmiaru~~, ~~artykuły~~ ~~ogłaszane~~ ~~w~~ ~~czasopi-~~
mach, ^{obszerniejsze} ~~rozprawy~~, ~~które~~ ~~mogły~~ ~~się~~ ~~ukazywać~~ ~~jako~~ ~~osbne~~ ~~broszury~~,
wreszcie ~~dzieła~~ - ~~najobszerniejsze~~, ~~ukazujące~~ ~~się~~ ~~w~~ ~~formie~~ ~~książki~~.
^{potocznie} (Spotyka się częstotermi "praca" na oznaczenie
naukowego utworu pisanego, artykułu, rozprawy lub dzieła, wy-
je ~~nie~~ ~~mi~~ ~~się~~ ~~tonie~~ ~~zgodne~~ ~~ze~~ ~~znaczeniem~~ ~~tego~~ ~~słowa~~, ~~praca~~
czynność, ~~nie~~ ~~zaś~~ ~~wytwór~~ ~~tej~~ ~~czynności~~, ~~ale~~ ~~znajduję~~ ~~analog-~~
ne ~~przesunięcia~~ ~~znaczenia~~ ~~w~~ ~~innych~~ ~~językach~~: ^{objaśnione m.i. jako} travail = étude
crit sur une question, Larusse; ^{znaczenie} Arbeit = Werk, Schöpfung, Di-
tation = wissenschaftliche Arbeit, Brockhaus). Daje się zauwa-
żyć charakterystyczne przesunięcie w obrębie ~~produkcji~~ ^{produkcji} ~~nauki~~
produkcji filozoficznej: przejawia się ona przede wszystkim
artykułach czasopiśmienniczych, liczba czasopism się zwiększa,
zwiększa się ich objętość i częstotliwość, ~~książki~~ ^{artykuły} ~~te~~
zbiera się następnie i wydaje w postaci książek; czynią to sam
autorowie lub redaktorzy antologii, poświęconych różnym zagad-
nieniom. Rzadziej natomiast ukazują się obszerne opracowania
monograficzne. Książki, które się ukazują, są często pomyslane
jako podręczniki ~~wprowadzające~~ ^{wprowadzające} ~~w~~ ~~poszczególne~~
nauki filozoficzne, podręczniki te często zawierają oryginalne
pomysły autora, wplecione w treść referującą aktualny stan
dań naukowych. Ten stan rzeczy nasuwa pewne wnioski. Oczywiście
łatwiej jest napisać krótki artykuł niż obszerne dzieło i łatwiej
wydać podręcznik niż rzecz twórczą, można by więc sądzić, że
wskazany stan rzeczy jest objawem odpływu sił twórczych w danym
środowisku. Być może, iż jest tak w pewnej mierze, ale by-
łoby ~~to~~ ^{jedynie} ~~błędem~~ ~~takie~~ ~~tłumaczenie~~ ~~faktu~~. Jest znamienne, że omawiane
zjawisko przejawia się ~~przede~~ ^{przede} ~~w~~ ~~literaturze~~ ~~angielskiego~~ ~~obszaru~~ ~~językowego~~, a także w
w Polsce, w tych zatem krajach, ^{gdzie} ~~w~~ ~~których~~ ~~rozwinęła~~ ~~się~~ ~~w~~

ważaniach filozoficznych metoda analityczna

251

Prawda jest terminem używanym A) w znaczeniu obiektywnym b) w znaczeniu poznawczym. lub rzeczywistość

A) ~~Pr~~prawda W znaczeniu obiektywnym prawda oznacza to co jest faktycznie, mówimy w tym znaczeniu "To prawda, że ~~jest tak a tak~~" lub "to fakt, że ~~jest tak a tak~~". Podobnie ~~można~~ pytamy o ~~pewien~~ pewien stan rzeczy: "Czy jest tak a tak" lub równoznacznie "czy prawda, że jest tak a tak". W tym samym znaczeniu mówimy o "prawdziwym" stanie rzeczy, o tym że "prawda nie da się ukryć" itd.

B) W znaczeniu poznawczym "prawda" znaczy to samo, co "sąd prawdziwy" lub "zdanie prawdziwe". W tym znaczeniu mówi się, że takie a takie twierdzenie jest prawdą, że ~~na~~ dążymy do prawdy a unikamy fałszu (tzn. sądów fałszywych), że cenimy prawdę itd.

Pojęciem ~~pr~~prawdy w znaczeniu poznawczym ~~zajmuje~~ zajmuje się filozofia, w szczególności jej dział zwany gnoseologią (epistemologią) lub teorią poznania. Z pojęciem tym łączą się dwa zagadnienia 1) Zagadnienie określenia prawdy, 2) zagadnienie kryterium prawdy.

1) Zagadnienie określenia prawdy brzmi "Co to jest ~~prawda~~ sąd prawdziwy?". Na pytanie to dawano różne odpowiedzi, wśród nich cztery są historycznie najważniejsze:

a) Obrazkowa teoria prawdy, pochodząca od starożytnych atomistów (Demokryta) pojmuję prawdę jako odbicie lub obraz rzeczywistości, wyobrażano sobie ~~że~~ że działanie otoczenia wyciska niejako na poznawczych narządach ^{jego} podobizny i że te podobizny to są nasze przedstawienia i sądy. W nowożytnym ujęciu teoria ta ~~nie~~ mówi o obrazach lub podobiznach rzeczywistości w myślach, tylko pojmuję proces powstawania sądów jako bezpośrednie sięganie umysłu do rzeczywistości. *została przekształcona w tym sensie, że*

b) Klasyczna ^{lub korespondencyjna} teoria prawdy, pochodząca od Arystotelesa, wiąże ~~prawdę~~ ~~z~~ ~~istnieniem~~ ~~przedmiotu~~ ~~sądu~~ ~~prawdziwego~~, dając określenie "sąd, że jest tak a tak, jest prawdziwy zawsze i tylko wtedy, gdy jest tak a tak". Jest to teoria realistyczna, gdyż rozróżnia dziedzinę myśli i dziedzinę rzeczywistości. Prawda rozumiana w myśl tego określenia bywa nazywana prawdą materialną.

c) Koherencyjna teoria prawdy określa sąd prawdziwy, biorąc pod uwagę jego związki z całością wiedzy. ~~Określa ona~~ ~~sąd~~ ~~prawdziwy~~, ~~ale~~ ~~sąd~~ ~~stanowiący~~ ~~konieczny~~ ~~składnik~~ ~~systemu~~ ~~wiedzy~~, ~~rozumianej~~ ~~jako~~ ~~ostateczny~~ ~~jak~~ ~~kolwiek~~ ~~nie~~ ~~osiągnięty~~ ~~w~~ ~~danej~~ ~~chwili~~ ~~niezrealizowany~~ ~~cel~~ ~~poznawczy~~. W zastosowaniu do poszczególnych teorii naukowych jako wycinków tak rozumianego systemu wiedzy, pojęcie prawdy tak określonej przekształca się na pojęcie ^{formalnej} prawdy formalnej, mianowicie prawdziwym formalnie ^{w obrębie danej teorii} nazywa się sąd wynikający z ~~jej~~ ~~założeń~~ ~~danej~~ ~~teorii~~. Koherencyjna teoria prawdy jest teorią idealistyczną, gdyż określa prawdę jedynie w dziedzinie myśli. Początek teorii koherencyjnej leży w filozofii Kanta.

d) Pragmatystyczna teoria prawdy nazywa prawdziwym sąd, który może stać się podstawą skutecznego działania. Początek takiego ~~sk~~ rozumienia praw-

dy sięga czasów starożytnych, mianowicie jego zwolennicy powołują się na sofistę Protagorasa jako swego poprzednika. Pragmatystyczna teoria prawdy została opracowana przez filozofów amerykańskich z ~~XXX~~ końca XIX wieku Peirce'a i Jamesa. Nie odróżnia ona dokładnie zagadnienia określenia prawdy od zagadnienia jej kryterium i bywa formułowana w oba sposoby.

2) ~~Kryterium~~ ~~prawdy~~ Zagadnienie kryterium prawdy zawiera się w pytaniu: Po czym odróżnić prawdę od fałszu? Podobnie jak na poprzednie, także na to pytanie dawano różne odpowiedzi:

a) ^{Według} kryterium psychologicznego prawdziwe są sądy oczywiste, przy czym rozróżnia się oczywistość apodyktyczną charakteryzującą sądy o tym, co konieczne, np. ^{twierdzenia} ~~sądy~~ matematyczne, oczywistość zmysłową, charakteryzującą ~~zda~~ sądy obserwacyjne ~~xxx~~ ~~xxx~~ ~~xxx~~ ~~xxx~~ nauk przyrodniczych i oczywistość introspekcyjną, charakteryzującą sądy o właśnie przeżywanych zjawiskach psychicznych.

b) Według kryterium logicznego lub formalnego prawdziwe są sądy, które zostały należycie uzasadnione. Kryterium to jest szeroko stosowane w praktyce badania naukowego.

c) Według kryterium pragmatystycznego lub praktycznego prawdziwe są sądy, które kierują skutecznym postępowaniem. Jest to kryterium praktyki życiowej i techniki, w niektórych poglądach filozoficznych rozszerzane także na dziedziny teoretyczne.

Bibl.: T. Kotarbiński, Elementy teorii poznania, logiki formalnej i metodologii nauk (Lwów, 1929~~X~~); K. Ajdukiewicz, Zagadnienia i kierunki filozofii (Czytelnik, 1949).

Wstęp do filozofii.1959/60.

Wykład 1. 7. X. 1959.

Informacja o studiach filozoficznych.

Wykład 2. 10. X. 1959.

Filozofia a pogląd na świat. Filozofia a religia.

Początki filozofii jako przewyciężenie mitologicznego wyjaśniania zjawisk przyrody. Powstanie systemów filozoficzno-religijnych. Filon z Aleksandrii.

Wykład 3. 14. X. 1959.

Plotyn i św. Augustyn. Rola klasztorów z przekazaniu wiekom średnim spuścizny starożytnej. Oddzielenie filozofii od teologii. Rozwój miast i zeświezczenie nauki.

Wykład 4. 17. X. 1959.

Filozofia i nauki szczegółowe. Kolejne różnicowanie się nauk. Dwojaki stosunek filozofii do nauk szczegółowych. Specjalizacja w obrębie filozofii - nauki filozoficzne.

Wykład 5. 21. X. 1959.

Trwałość zagadnień filozoficznych. Metafizyka, teoria poznania i historia filozofii.

i 28.X. y

24. X. wykład odwołany - wyjazd do Krakowa.

Wykład 6. 31x 31. X. 1959.

Ogólne i szczegółowe zagadnienia metafizyki.

Pojęcie bytu: kolektywne, dystybutywne i formalne.

Rodzaje i gatunki. Generalizacja, specjalizacja i negacja (infiniacja). Byt jako transcendentale.

Wykład 7.

4. XI. 1959.

Abstrakcja doskonała i niedoskonała. Pojęcie bytu nie jednoznaczne, lecz analogiczne. Typy logiczne. Pojęcie bytu nie podlega negacji.

Wykład 8.

7. XI. 1959.

Kryteria istnienia. Byt a istnienie. Zdania egzystencjalne. *Dwa pierwsze istnienia* Substancje pierwsze i drugie.

Wykład 9.

11. XI. 1959

Sprawa przedmiotów fikcyjnych. Modyfikacje bytu. Istnienie i określenia czasowe.

14. XI. wykład odwołany (wyjazd do Warszawy).

Wykład 10.

18. XI. 1959.

Rzeczywistość. Stopnie rzeczywistości (możliwości). Rzeczywistość a istnienie. Twierdzenia o bycie aktualnym.

Wykład 11.

21. XI. 1959.

Cztery zasady jako definicja aksjomatyczna terminu "przedmiot". Zasada identyczności. Zasada sprzeczności.

Wykład 12.

25. XI. 1959.

Zasada wyłączonego środka. Zasada przyczynowości - sformułowania dystrybutywne i kolektywne.

Wykład 13.

28. XI. 1959.

Zasada przyczynowości. Jej różne odmiany.

2. XII wykład odwołany (wyjazd do Warszawy)

- Wykład 14. 5.XII. 1959.
Zasada przyczynowości, d.c. Podziały bytów.
- Wykład 15. 9. XII. 1959.
Byty empiryczne i nieempiryczne. Poglądy typu negatywnego.
12. XII. wykład nie odbył się z powodu braku słuchaczy
- Wykład 16.. 16. XII. 1959
Byty empiryczne i nieempiryczne, dokończ.
- Wykład 17. 19. XII. 1959.
Rzeczy i własności.
- Wykład 18. 9. I. 1960.
Podział bytów na fizyczne i psychiczne. Dualizm substancji. Monizm neutralny, spitytualistyczny. Monadologia.
- Wykład 19. 13. I. 1960.
Zagadnienie psychofizyczne d.c. Dualizm i monizm^m fenomenalistyczny. Materializm.
- Wykład 20. 16. I. 1960.
Zagadn. psychofiz. d.c. Idealizm. Paralelizm monistyczny.
- Szczegółowe zagadnienia metafizyki. Obraz świata.
- Wykład 21. 20. I. 1960.
D.c. Pojęcia czasu i przestrzeni.
- Wykład 22. 23. I. 1960.
D.c. granice wszechświata, energia i materia.

Semestr letni.

12.II - 7.III. przerwa z powodu choroby.

Wykład 23. 9. III. 1960.

Zagadnienia metafizyczne w biologii. Mechanizm i witalizm, determinizm i finalizm, holizm.

Zagadnienia historiozoficzne. Trzy typy teorii - soteriologiczny, naturalistyczny, idealistyczny.

Wykład 24. 12. III. 1960.

Zagadnienia historiozoficzne d.c.

Wykład 25. 16. III. 1960.

D.C. zagadnienia światopoglądowe.

Wykład 26. 19. III. 1960.

Zagadnienia światopoglądowe d.c. uzasadnianie hipotez.

22.III. - 14.IV. przerwa z powodu choroby.

Wykład 27. 23. IV. 1960.

Zagadnienie wolności woli.

Wykład 28. 29. IV. 1960.

Egzystencjalizm.

Zagadnienia poznawcze. Die metody: Tales i Anaksim.

Wykład 29. 4. V. 1960.

Zagadnienia poznawcze w starożytności d.c. Dwa rodzaje poznania. Realizm. ~~Realizm~~ teoria obrazków.

Ogólność wiedzy. Pewność. Poznanie intuicyjne u Plotyna. Aktywność poznania u Augustyna.

Nowożytna teoria poznania. Locke.

Wykłady 7.V. ~~ix~~~~ix~~~~ix~~ odwołany - wyjazd do Krakowa.

Wstęp do filozofii, 1959/60.

Wykład 30.

11.V.1960.

Kierunek psychologizyczny w teorii poznania. Kant i transcendentálna teoria poznania. Semantyczna t.p.

Wykład 31.

14.V.1960.

Kierunki teorii poznania. Racjonalizm: Bierność umysłu. Realizm. Pewność. Charakter atomistyczny i statyczny.

Wykład 32.

18. V. 1960.

Rozkład racjonalistycznej teorii wiedzy. Hume. Geometrie nieeuklidesowe. Gergonne'a teoria definicji. Fizykalna teoria względności.

21. V. wykład odwołany (wyjazd do Warszawy).

Wykład 33.

25. V. 1960.

Empirystyczna teoria nauki a) rezygnacja z pewności, b) krytycyzm, c) niededukcyjne metody uzasadniania, d) charakter całościowy (powiązania między twierdzeniami. e) dynamizm f) badanie różnic indywidualnych.

Wykład 34.

28. V. 1960.

Reprezentacjonizm a idealizm. Początki historyczne - postać współczesna.

Wykład 35.

1. VI. 1960.

Zagadnienie prawdy. Definicje prawdy.

Wykład 36.

5.VI. 1960.

Kryteria prawdy Relatywizacja pojęcia prawdy do języka. Spełnianie.

Przerwa z powodu choroby 13.III. - 1.IV. 236

Wykład 36.

2. IV. 1959.

Racjonalistyczny ideał wiedzy. Jego charakter atomistyczny i statyczny. Tradycjonalizm racjonalizmu.

Wykład 37.

6. IV. 1959.

Upadek tradycyjnego racjonalistycznego systemu nauk w XVI i XVII w. - trwałość racjonalistycznej teorii wiedzy. Jej zaatakowanie przez filozofię Hume'a. Doniosłość geometrii nieeuklidesowych i teorii definicji Gergonne'a dla wykształcenia nowej teorii nauk. Charakterystyka teorii empirycystycznej: a) krytycyzm, b) nowe metody ^{niededukcyjne} uzasadniania i związana z nimi całościowość nauki..

Wykład 38.

9. IVa. 1959.

Uzasadnianie twierdzeń w nauce empirystycznej. Dynamiczność nauki.

Rzeka Aprioryczne zasady rozumowań i empiryczne przesłanki. *Próba opracowania materiału empirycznego*

Wykład 39.

13 kwietnia 1959.

Badanie różnic indywidualnych jest jedną z cech charakterystycznych empiryzmu. Nauki idiograficzne. Psychologia różniczkowa. Opis szeregujący. Pojęcie typu.

Teoria reprezentacjonistyczna i teoria intuicjonistyczna poznania. Starożytne źródła reprezentacjonizmu. Reprezentacjonizm a idealizm.

Intuicjonizm Reida. Stosunek intencjonalny. Aktywna rola umysłu.

(Wstęp do nauk filozoficznych 1958/59)

Wykład 30.

23.II.1959.

Zagadnienie wolności woli d.c. Motywacja postanowień.
Asocjacionizm i woluntaryzm. Wolna wola jako postawa
wybiórcza wobec motywów.

Egzystencjalizm. Jego źródła historyczne.

Wykład 31.

26.II. 1959.

Egzystencjalizm d.c. Przejście do zagadnień teorii
poznania. Metafizyka i teoria poznania a historia filo-
zofii.

Wykład 32.

2. III. 1959.

Zagadnienia epistemologiczne w starożytności. Dwa
rodzaje poznania. Realizm. Teoria obrazków. Ogólność
wiedzy. Pewność. Poznanie intuicyjne u Plotyna. Aktyw-
ność poznania u Augustyna.

Wykład 33.

5. III. 1959.

Rozwój teorii poznania. Locke. Kierunek psychologizacyj-
ny. Wykład 34.

9. III. 1959

Kant i transcendentálna teoria poznania - jej dal-
sze koleje.

Wykład ~~34~~ 35.

12. III. 1959.

Semantyczna (logicystyczna) teoria poznania.

Racjonalizm. Przedmiot poznania dostępny pojęciowo.
Realizm poznawczy. Pewność apodyktyczna i psychologicz-
na. Dogmatyzm i sceptycyzm.

(Wstęp do nauk filozoficznych - 1958-1959)

Wykład 16.IV.1959.

Odwołany z powodu innych obowiązków.

Wykład 40. 20.IV.1959.

Prawo Müllera jako podstawa reprezentacjonizmu.

Argumentacja intuicjonistyczna. Opis stosunku intencjonalnego. Treści poznawcze a przedmioty.

Wykład 41. 23. IV. 1959.

Związki między repr. i intuicj. a realizmem oraz idealizmem. Solipsyzm.

Teoria prawdy. Jej zagadnienia.

Wykład 42. 27. IV. 1959.

Określenia prawdy. Teoria obrazkowa: T. klasyczna, jej analiza, dokonana przez Tarskiego. Teoria koherencyjna. T. pragmatystyczna.

Wykład 43. 30. IV. 1959.

Kryteria prawdy: Psychologiczne, logiczne, pragmatyczne. Ich rola w badaniu naukowym.

Człowiek - dwie drogi poznania siebie samego.

Wykład 44. 4. V. 1959.

Człowiek d.c. Związki psychofizyczne. Odruchy i ruchy psychomotoryczne. Postępowanie.

Wykład ~~44~~ 7.V. i 11.V.

Odwołany - wyjazd do Krakowa.

Wykład 45. 14. V. 1959.

Postępowanie d.c. Cele postępowania i ich uzasadnienie.

nie. Uczucia jako motywy obioru celów. Charakterystyka uczuć.

Wykład 46.

18. V. 1959.

Uczucia doznaniowe. Uczucia estetyczne. Jakości estetyczne.

Wykład 47.

25. V. 1959.

Uczucia estetyczne d.c. Uczucia wartości. Uczucia społeczne, intelektualne.

Wykład 48.

1. VI. 1959.

Dążenia. Wartości a cele postępowania. Obowiązek.

Wstęp do nauki filozof.

1857/58.

"

Wstęp do nauk filozoficznych

1957/58. Semestr zimowy.

Wykład 1.

3. X. 1957.

Przedmiot wstępu do nauk filoz. Filozofia i nauki filozoficzne. Filoz. a pogląd na świat. Rozwój historyczny myśli filozoficznej.

Trzy kręgi kulturalne, śródziemnomorski, indyjski i chiński. Ich związki wzajemne.

Początki nauki: Potrzeby praktyczne (pytanie "jak") i potrzeby teoretyczne (pytania "skąd" i "dlaczego"). Na te drugie pytania o odpowiedź pierwotna w mitach, gdy te przestają wystarczać, powstaje nauka. Dociekania w tym kierunku mają najpierw zakres zupełnie ogólny i przez to należą do filozofii. Pierwotnie filozofia obejmuje cały zakres nauk poza dyscyplinami czysto praktycznymi.

Tales z Miletu. dążenie do wyjaśniania genetycznego a zarazem o uchwycenia jedności. Metoda indukcyjna.

Wykład 2.

4. X. 1957.

Anaksimander - metoda dedukcyjna. Wyjście poza empirię

Anaksimenes - powrót do konkretności.

Krytyka założeń: Heraklit i Parmenides. Dwa światy Parmenidesa.

Wykład 3.

10. X. 1957.

Młodszy fizycy. Empedokles. Anaksagoras.

Wykład 4.

11. X. 1957.

Odwołany - wyjazd do Warszawy.

Wykład 5.

17.X.1957.

Demokryt i atomizm. Zenon i Gorgiasz, krytyka założeń

Wykład 6.

18. X. 57.

Protagoras. Sokrates - metoda dialektyczna. -

Wykład 7.

24. X. 57.

Sokrates d.c. i szkoły sokr. Euklides, Arystoteles,

Arystyp.

Wykład 8.

25. X. 57.

Kwalifikacja. Pytagorejczycy. Platon. Teoza Terzidi.

Wykład 9.

31. X. 57.

Platon d.c. zasada celowości i zasada racjonalizacji.
sfp. Hierarchia wiedzy i logika.

Wykład 10.

7. XI. 57.

Aristoteles. Analiza przedmiotów i struktura świata.

Pomiarowanie subiektywne. Wzrosty poznawcze. Kategorie.

Wykład 11.

8. XI. 57.

Struktura świata. Materia pierwsza i cztery et.

Pierwszy filozof - metafizyka.

Wrzesień 1957/58.

Wykt. 12.

15. XI. 57.

Platynium i Argydolazium. Typy metafizyczne. Piersonicki religijnie. Film z Aleksandrii. Platyna i neoplatynizm.

Wykt. 13.

21. XI. 57.

Platyna d.c. Aspekt ontologiczny, azyologiczny, bytujący i chronologiczny (historyczny). Porównanie iścieżnicowe. - Porównanie. Uniwersalia.

Wykt. 14.

22. XI. 57.

Aspektywny. Idee. Iluminizm. Porównanie woskowych. Zmieszanie filozofii starożytnych.

Wykt. 15.

28. XI. 57.

Filozofia i redukcjonizm. Aktywność, metody i kierunki.

Wykt. 16.

29. XI. 57.

Charakterystyka scholastyczna: natura logiczna, antyrozwojowa. Przejście do filozofii nowożytnej.

Wykt. 17.

5. XII. 57.

Democritus. Pojęcia wartościowości i absolutnej.

Wykt. 18.

6. XII. 57.

Democritus d.c. Istotność między substancjami.

Wyk. 19.

12. XI. 57.

Desc. - prawo wyłączenia i prawo na półmijne lic-
runki filozoficzne.

Wyk. 20.

13. XI. 57.

o Racjonalizm. Holbrauke. Spinoza.

Wyk. 21.

14. XI. 57.

Spinoza d.c. Leibniz.

Wyk. 22

20. XII. 57.

Leibniz d.c. Zasada identyczności. Ciężkość. Regi. Inst.

Metadologia. Rola ducha. w hist. filoz.

Wyk. 23.

9. I. 58.

Reakcja przeciw metafizyce racjonalist. Empiryzm
angielski. Locke: nowy program i metoda genetyczna,
psychol. ambityma.

Wyk. 24.

16. I. 58.

Locke d.c. wiedza deumotowa. oraz intuicyjna. Teoria
abstrakcji, Konceptualizm. - Berkeley, Empiryzm. So-
~~17. 25.~~ 25. Minimalizm. Spertyualizm oraz imperatya-
lizm.

5.

Wzrost 1957/58.

Wyk. 25.

17. I. 58.

Stawa. Instrukcje i idee. Granice wiedzy. Idealizm.

Pozytywizm.

Wyk. 26.

23. I. 58.

Stawa d.c. Anglizm pojsi. Natchemsi i pny ay narodu.

Wyk. 27.

24. I. 58.

Stawa; Kant. Punkt wyjcia. Formy zmyslu i rocs.

Pracni Szermi Amiki.

~~Wyk. 28.~~

Semestr letni 1958.

Wyk. 28.

13. II. 58.

Kant. Kategoria. Idee i antygenia.

Wyk. 29.

14. II. 58.

Idealizm niemiecki. Hegel. Actus diabolus.

Wyk. 30.

20. II. 58.

Hegel d.c. - Realia pozytywna.

Wyk. 31.

21. II. 58.

Pozytywizm d.c. Neoboltyzm.

- Wyk. 32. 27. II. 58.
 Met. uidelejse. f. karakteristika i typy.
- Wyk. 33. 6. III. 58.
 Met. uidelejse. d. c. - Materialism - f. poducey i odniz-
 uy.
- Wyk. 34. 7. III. 58.
 Materialism d. c.
- Wyk. 35. 13. III. 58.
 doctrine. Sprinytelism a idealizm
- Wyk. 36. 14. III. 58.
 Paralelizm uovinyany, Fechner.
- Wyk. 37. 20. 3. 58.
 Met. uovinyany. James.
- Wyk. 38. 21. 3. 58.
 Met. uovinyany. d. c. Bergson
- Wyk. 39. 27. 3. 58.
 d. c. - Hasswell.
- Wyk. 40. 28. 3. 58.
 d. c. - Met. alogizatsiya. Indvidua, f. ty-
 kopanye. -

Wusj 1957/58.

Wykt. 41.

10. 4. 58.

Metaf. adijon. d.e. Temia relacji. Teomatizm. Stru-
ktura;

Wykt. 42.

11. 4. 58.

Propane wykladis Temi poznawia. Jay obawy: psy-
chologja. Transcend. sensant.

Zagadnienia t.p. w urozynosci. Podstawy epistemol. us-
tawia: ia logika. Dwa fazy. Epistem. faze
Przewidzi: Demokry.

Wykt. 43.

17. 4. 58.

Platon: Arysto. Racjonalizacyjny model istoty.
Bismia' unyda: realia. Ogolna i szczeg. problem.
Pl. i Arysto.

Wykt. 44.

2. 5. 58.

Racjonalizacja historyczna - atomizacyjny, urozynacy.
Role metody dedukc. i indukc.

Wykt. 45.

8. 5. 58

Hume, Kant, geom. nieeuclid. -

Wykt. 46.

9. 5. 58

Skonieczna robia alijonawata. Nauki ukijoni. Skonieczna, nie

prawa, bez rymu praktyczni. "Cokolwiek" i dya-
mizm.

Wyd. 47.

15. 5. 58

Rozszerzenie zakresu wiedzy o etyce ewangelizacji
we wiedzy. Temat wstępu; nota kulturalna.
Tabela identyfikacji.

Wyd. 48.

16. 5. 58.

Reprezentacyjność i intencjonalność. Rep. a idealizm.
Język Reid, Arentse. Stosunek intencjonalny.

Wyd. 49.

22. 5. 58.

Stosunek intencjonalny. Reprezent., intencjonalność, a
idealizm i realizm. Idealizm subiektywny i obiektywny.

Wyd. 50.

23. 5. 58.

Temat religijny i generacyjny.

Temat prawdy - porównanie bógów -
Temat korespondencyjny.

Wyd. 51.

29. 5. 58.

Temat prawdy d.c. Obiektywizm i subiektywizm.

Wyd. 52.

30. 5. 58.

d.c. Obiektywizm i subiektywizm prawdy.

Wstęp do nauk filozoficznych

1858/59

Wzrost do nauk filozoficznych.

sta źródła badań naukowych: potuchy praktyczne „język” (geometria, aritmetyka, medycyna) oraz zamierzone - nie intelektualne, „dla niej” i „skąd”. Na te drugie odpowiedź w książkach, z których gdy miły, precyzyjnie wyliczając potrzeba ~~filozofia~~ nauka. Dowiedziawszy o tym kierunku może najpiękniej charakter zupełnie ogólny i długi. Temu natomiast charakter filozoficzny. Tak tedy filozofia obejmuje pierwotnie cały zakres nauk poza dyscyplinami ujętymi praktycznymi.

Filozofie obejmuje grupę wyuczajających dyscyplin (objętych programem studiów) - rozwój historyczny.

Filozofia a poglądy na świat (ideologia - wartości) ogólna

Pierwsze pytanie dotyczy nie do najważniejszego jest światu; z czego pochodzi? Azjanie do wyjawienia genetycznego i sposobem do uchwycenia; tj. uchwycenie jedności w różnorodności zjawisk. Także z filozofii
624-547
(pau. v. II) - woda - filozofia.

(ok 610-546) 2.

Anaklindos - archi mickonora, mickonora,
mickonora (chaos) - rozbita nauka i rozum, pomyślny,
(ok 585-525)
Maximilien, pomyślny i rozum, Nowy świat
ale mickonora i rozum - stany krajowe,
opracowanie i oświetlenie. - Nowe metody,

Oba złośliwi, że istnieją różne umiary i różno-
rodny, i że pod nazwą Ikarus jakas mickonora pomyślny -
zakładanie.

Heraklit i Efez (ok 500-450)

Parmenides i Elei (ok. 500) - rozróżnienie dwóch

rodzajów poznawania, jedności myśli i bycia.

Empedokles (490-430)

Protagoras (481-411)

Anaxagoras (500-428)

Sokrates (469-399)

Demokrit (460-360)

niepierzyni, ten materialny

Metody filozofii: jedność materii rozbita na wielość

elementów, zmienność mechanizmu.

Emp. użył elem. - mitos (prawy) i rozum (opis)
rozwoju i istoty.

Anaxagoras, Duchy czyst. uświadamia rozum
i świat (rozum).

deus: Deus. Rozumia jakos. sprawa rozum do il.
i nie obrotu i istoty - rozum: rozumienie.

2. 3. 1

Pytagoras 2 d. (ok. 582-496) Licum 2 Elee. (490-430)

Sofistii - przed humanistycznym, refleksja państwa.

Protagoras 2 Abdery (481-411). humanizm.
(wiedza o świecie rzeczywistym)
jakichkolwiek, restrykcji, granicy. - Tolerancja
rozprawy.

Sokrates (469-399) ideał wiedzy a braku jej.
Wiedza zasad dobrego państwa. Dialektyka

Wiedza - cnota - rozum.

Euklides 2 Megary - cnota matematyka (cnota)

Arystaks 2 Cyrena - " cyrenajska (hedon.)

Antystenes - " gniczna (cnota)

Platon (~~469-399~~ 427-347.)

Finalizm
zasada racjonalizmu.

Pytagoras (ok. 582-496)

Arystoteles (384-322) wprowadzenie przedmioty wiedzy.

i budowa świata

Substancja - męga przyrody. Natura praktyczna - dąż.
gram. rozumowanie i tak. - jak. pisać i pisać
Zawiesz praktycznej od umiśn do formy. Jęp
materiał.

Amice. - Czysta forma - logos - rozprawy

rozważania te rozwijają w pewnym sensie myśli Franciszka Brentano z roz-
prawy Vom Ursprung der sittlichen Erkenntnis (1889). Wśród brentanowskich
aktów emocjonalnych Alexius Meinong (Psychologisch-ethische Untersuchungen
zur Werttheorie, 1894) wyróżnił uczucia wartości jako przeżycia związane bezpo-
średnio z dziełziną etyki. Analiza uczuć wartości jest bezpośrednim punktem
wyjścia dla mniejszych wywodów. Wykrywa ona w tych uczuciach czworakie ele-
menty:

4.

*Epistemologia Locke'a,
stojąca u ucha jej rozprawy
w Gadeniu, które zostało u-
ważane psychologizmem,
jeń pod znaczeniem soby-
owni Schopenh'a.*

Goussier, Rousseau, uosylyny, epistymology, Tani-
 dy jir w filozofii Descartes'a. # Horner, Tocque-
 que, potylicy Republika uosylyny de ca-
 uca
 Tociu wredy predawaj, trachyng, det impels do
 nowarian epistymologych; ~~Wojna~~ ^{zaficeni} Rissmed ia
 wymawdy, imc jednoczeniu ~~zaficeni~~, time
 przy jednoczeniu z oru potylicy kaczyni,
 uianowicie ~~zaficeni~~ zaficeni wredy, orcz meo-
 da # dzicnie do perowu przez wrodzanie is
 na dosiadzenie wozeg, due i puch auclis
 ireni powasnych na ich onarcani, obawisty.
 Potylicy powoni wredy, glony, ia Tello orida
 pona tyu alio unyymy, una wariosi' nar-
 Romu, by kowli puziy z Tredyji filozoficay;
 uadnowit meate inwocpelyin i auclisymu

Wstęp do nauki filozofii.

1958/59.

Wykł. 1.

2. 10. 58.

Informacja o przedmiocie filozofii węgla.

Wykł. 2.

6. 10. 58

Filozofia jako nauka a pogląd na świat. Filozofia a religia. Filozofia, mitologizacja a naturalizm. *Pr. 427-314*

Problemy relig. w filoz. *Pr. 427-314* Filoz. z Akad. (-25+58)

Wykł. 3.

203-270

354-430

9. 10. 58.

Filozofia a religia. *Pr. 427-314*. *Pr. 427-314*. Filoz. i religia.

Wykł. 4

13. X. 1958.

Filozofia a religia d.c. Rola klasztorów i uniwersytety średniowieczne. Oddzielenie filozofii od teologii. Rozwój miast i zwiecznienie nauki.

Filozofia i nauki szczegółowe. Teoria i praktyka. kolejne różnicowanie się badań naukowych.

Wykład 5.

16. X. 1958.

Filozofia i nauki szczegółowe d.c. Dojaki stosunek filozofii do nauk szczegółowych. Specjalizacja w obrębie filozofii - nauki filozoficzne.

Wykład

20. X. 1958.

Odwołany z powodu choroby.

Wykład 6.

23. X. 1958.

Trwałość zagadnień filozoficznych. Stosunek historii filozofii do filozofii. Metafizyka i teoria poznania. Ogólne i szczegółowe zagadnienia filozoficzne.

Wykład 7.

27. X. 1958.

Odwołany z powodu choroby.

Wykład 7.

30. X. 1958.

Analiza pojęcia bytu.

Wykład 8.

3. XI. 1958.

Analiza pojęcia bytu d.c.

Wykład 9.

6. XI. 1958.

Analiza pojęcia istnienia. Cechy dane w przedstawieniu, modi dane w stwierdzeniu.

Wykład 10.

10. XI. 1958.

D.c. Rozróżnienie zdań o istnieniu indywiduów oraz o istnieniu własności. Istnienie a określenia czasu.

Wykład 11.

13. XI. 1958.

Przedmioty fikcyjne.

Analiza pojęcia rzeczywistości. Współczesne i arystotelesowskie stopnie możliwości. Istnienie a rzeczywistość.

Wykład 12.

17. XI. 1958.

Ogólne twierdzenia o bycie. Zasada identyczności.

Wykład 13.

20. XI. 1958.

Zasada sprzeczności. Zasada wyłączonego środka, determinizm i indeterminizm.

Wykład 14.

24. XI. 1958.

Zasada wył. środka d.c. Zasada przyczynowości.

(Wstęp do nauk filozoficznych, 1958/59)

Wykład 15. 24. XI. 1958.

Zasada przyczynowości - dokończ.

Wykład 16. 1. XII. 1958.

Podział bytów. Byty empiryczne i pozaempiryczne.

Wykład 17. 4. XII. 1958.

Byty empir. i pozaempir. d.c.

Wykład 18. 8. XII. 1958.

Byty emp. i pozaemp. dok. Rzeczy i własności. Całościowość w pojęciu substancji.

Wykład 19. 11. XII. 1958.

Substancje i własności d.c. Spór o uniwersalia. Nominizm nowoczesny (logiczny).

Wykład 20. 15. XII. 1958.

Substancje i własności d.c. Stanowisko empiryków angielskich, negacja substancji.

Psychologia całości. Teoria przedmiotów.

Wykład 21. 18. XII. 1958.

Substancje fizyczne i psychiczne. Dualizm - interakcjonizm, teoria harmonii.

Wykład 22. 22. XII. 1958.

Teorie stosunku psychofizycznego. Teorie fenomenalistyczne. Dualizm. Monizm materialistyczny oraz idealistyczny.

Wykład 23. 8. I. 1959.

Zagadn. psychofizyczne - dokończenie. Szczegółowe zagadn. metaf. Obraz świata w starożytności i średniowiecza.

Jego przemiany w początkach czasów nowożytnych.

Wykład 24.

12. I. 1959.

Zagadnienia metaf. czasu i przestrzeni. Metaf. uogóln. zasad zachowania materii i energii. Zagadn. początku i końca świata - jednokierunkowość i nieodwracalność lub cykliczność.

Wykład 25.

15. I. 1959.

Szczeg. zagadn. metafiz. - Mechanizm i witalizm. Zagadn. historiozoficzne. ~~Trzy~~ Trzy typy teorii historiozof. Typ soteriologiczny.

Wykład 26.

19. I. 1959.

T. historiozoficzne d.c. Typ naturalistyczny.

Wykład 27

22. I. 1959.

Teorie historiozoficzne d.c. Zagadnienia filozofii życiowej, ich ogólna charakterystyka.

Semestr letni.

Wykład 28.

16. II. 1959.

Zagadnienie Boga, zagadnienie duszy, zagadnienie wolności woli. Rozstrzygnięcia pozytywne i negatywne. Teorie powstania dusz i teorie nieśmiertelności.

Wykład 29.

19. II. 1959.

Dowody twierdzeń metafizycznych - apodyktyczne, hipotetyczne, intuicyjne. Ich ocena logiczna.

Wolność woli: fizyczna, psychologiczna, moralna.

Zagadn. wolności woli: a) zagadnienie natury ludzkiej, b) zagadnienie motywacji. Rozwiązanie stoickie ~~z~~ pierwszego z nich.

Zagadnienia powstane przy medycynie
 nowożytnej filozofii politycznej od powstania
 filozofii greckiej. Pauculus; Lekcja pierwsza -
 historia powstania domowego; formacja umysłu,
 przegrupowanie się rozumowania wopis; wartości.
 demagogi opowiadają historię ludzką. F. Arystoteles
 analizował adyucyngy, wartości umysł. F. Pla-
 ton rozwinął logikę i metafizykę i opo-
 rując powstanie umysłu, opierając się na opo-
 rze. To jest umysł polityczny i wartości umysł-
 nych polityki. Rozważania te o charakterze polity-
 kowskim do wyznaczenia wartości umysł-
 nych polityki.

Reprezentacionism:

F. Millaer: Угитвананне (генераци) ^{полкани. цомма-} лиса перигулистан.

F. цомма лиса.

1) Лис. позкавалы оику од лис. гадрун аотри.

2) Подмиетт уаааааа

3) Лис. цитану; а лизуноа' кунгел.

4) Бергиведеса' цомма лиса аотри.

5) Ток' ~~а~~ предн. цитану полкани

6) Јај цомма лиса до предиката:

а) оику цитану - тен сам предикат - једнообразни.
(мајд. 2 цитану)

б) лис. ерхивацелу.

Информационна а идеали.

Солитарна (Лит. Шупер - Јастин 1913)

2 = 2 дана 2 једн. једна

Realizm radykalny e intuicjonizm.

Generacjonizm - ~~wybrana~~ idea przedmiotów są

Selekcjonizm - "wybrana" idea przedmiotów są wybrane przez umysł
działalności biologicznej umysłu

Konsekwencje tel:

zniechęcań przedm. w zniechęcających us. o tożsamość

działanie przedmiotów "naturalnie" a przez polecanie.

Możliwość i immobilizację motywowany.

Teoria prawdy Myślarz obiektywizm, Myślarz powołania.

A) To co jest faktycznie: To prawda, to fakt, że "Czy prawda,
"Prawda nie da się ukryć?"

ze " " przył. 10. - o rzeczach. Przekazuje przył.

B) To samo, co ^(zdanie) przedmiot, tożsamość jest prawdą, "dotyknij
do prawdy, a uchwycisz faktów", "celem jest prawdy" - przył. 10.

Zagadnienia 1) Określenie prawdy, 2) Kryteria prawdy

1) a) Obrachowa teoria prawdy. - w nowoz. ujęciu - bez-
pośrednie ujęcie do rzeczy.

2) Klasyka lub Korespondencyjna T. prawdy.

"Zdanie, że 'jeżeli Tak a Tak' jest prawdziwe zawsze ..."

Zrehabilitowanie do przył. - 24 u. - uzależnienie dopinanie
mocy. Reakcja. ~~umysłowa~~

Pojście prawdy w 1926 roku nauki dedukcyjnej.

3) Kohereucyja teoria prasy - związok z celowoscia wiedzy -
 zdaniem uawazajac koniny skladu i wzajemny spolecny odczyt
 (Wzajemne formale). Ideologii - Kwart

4) Pragmatyca. Teoria prasy - podwazna skutecznosc
 skutecznosc - Polacy, Polacy, Polacy.

Zagadnienie Kwart prasy. "Polacy odwieci?"

5) Kwartowa psychologia - wyznaczenie - trybiki - ja
 w prasy - 1200 uicowic - wazne.

6) Kwartowa logika lub formale - uawazanie.
 prasy badani wazne.

7) Kwartowa pragmatyka - Polacy, Polacy, Polacy
 w i techniki; wzajemne w dziedz. Teorii prasy

Teoria prasy a nauki umyslowe.

Teoria powstania.

1. Zarys rozwoju Teorii powstania.
w Polsce.

Zagadnienie powstania dopiero w latach
 trzydziśtych wyemigrował się na zachód powstania
 filozoficzne i zwrócił się do historycznych, a
 nie wyrażał osobnych dyktand filozoficznych. ~~W~~
 "Zarys" zajął się ~~nie~~ Wnioskami
 przywołano ^{rośnie} ~~nie~~ zdołanie epistemologiczne
 jako punkt wyjścia rozwoju filozofii -
 - jak zdołanie epistemologiczne i naukowe;
 historycznie powstanie rozumie się, jak i wyraża,
 zainicjował potęgi formacji wiedzy, istnienie cy-
 wili i postępu i wiedzy powstania i jak i po-
 lemicie naukowe; gdy udzielił się ~~specjalnie~~
 mikroformacji wiedzy powstania i istnienia
 filozoficznego, oddano ją do ręki. To jest
 przytoczenie ~~nie~~ do ~~wyższych~~ powstania.

Teoria stosunków. ~~Absktra~~ Powiązanie indywiduów przez stosunki. Podwójna ~~abstrakcja~~ - od jakości członów, od jakości stosunku. Stosunki izomorficzne. Diagram równości między czterema członami (identyczność równość liczbowa przystawanie trójk., równoważność zakresów) Uporządkowanie szeregowe. Różne stosunki następstwa. Analiza czasu, przestrzeni, ruchu, zmiany. Własności ciągów: ciągłość i nieciągłość, nieskończoność itd.

Najogólniejsze zagadnienie metafizyki aksjomatycznej. Ujęcie całości świata w sieć stosunków między jego elementami. Wiedza zmysłowa subiektywna. Izomorfizm między dziedziną przedstawień i przedmiotów rzeczywistych. To założenie umożliwia zbudowanie systemu wiedzy, który by był wolny od elementów subiektywnych i zawierał jedynie to, co należy do własności izomorficznych relacji. Zamienić opisy zmysłowe na opisy strukturalne. Diagram wszechświata. Nauki matematyczne. *Faktyczny - alijwasi muphu!*

Zagadnienia teorii poznania.

Kryteria już biermy

Początki w starożytności. Różnice metod - racjonalizm, empiryzm. Postulat realizmu. Postulat pewności, przeciwko temu sceptycy. Niewystarczalność poznania naukowego u neoplatoników. Dane więc zostały elementy, ale nie było teorii poznania. 1632-1704 -

Nowożytna teoria poznania u Locke'a. Postawienie zagadnienia: Rozważania dotyczące umysłu ludzkiego 1690. Trzy fazy: psychologiczna, kantowska, semantyczna (?)

Staroż.: Bierność umysłu. Realizm.

Dwie fazy: I. Parmenides: Dwa rodzaje poznania.

Demokryt - teoria obrazkowa, pozornie jakoś zmysł. Krytyka u sofistów.

Platon, Arystoteles: racjonalistyczny model wiedzy:

Empiria metodą heurystyczną, *Post. emp. jednośl. 102 - 103*

Ogólność i pewność wiedzy. Także u sceptyków.

Analiza pojęcia pewności: Platon, niepewna, bo dotyczy tego co złudne. Aryst. niepewna wiedza o tym co przypadkowe. Błąd powstaje nie przez brak adekwacji, tylko przez skierowanie ku niewłaściwemu przedmiotowi. Oczywiście apodyktyczna. Psychologiczne pojęcie pewności.

Kryterium prawdy. Niewzruszalne elementy nauki, niezależne między sobą. Atomistyczna struktura wiedzy. Synteza i analizy.

Dowód dedukcyjny przenosi pewność i oczywistość. Rozwój nauki nie jest ~~niewzruszalnym~~ nieustannym procesem przetwarzania się koncepcji świata, lecz strukturą statyczną

niezmienna w tym, co raz zostało osiągnięte, a narastająca jedynie w coraz dalszych swych piętrach czy członach Tradycjonalizm racjonalistyczny.

Ataki przeciw racjon. od XVI w. ze strony nauk przyrodniczych. Nowa teoria wiedzy zaczyna się od krytyki Hume a. Empirystyczna teoria wiedzy. Jej elementy:

~~xx~~ Hume - pewność wiedzy okupiona zamknięciem w świecie myśli - wiedza o faktach. Tw. matemat. nie są prawami przyrody. Obalenie absolutnych aksj. przez geom. nieeuclid. i teorię Vergeronne a. Teorie apr. hipot. dedukc. Nie są przesłankami, lecz zasadami rozumów. Przesłanki wyłącznie empir. -nie są więc one tylko heuryst. punktami wyjścia. zmiana obrazu wiedzy:

- a) Odpada postulat pewności. Sceptycyzm a krytycyzm.
- b) Zmienia się metoda uzasadniania. Metoda indukcyjna i analityczna (Galil.). Sprawdzanie - rozum prawdopodob.
- c) Sprawdz. zastępuje kryteria prawdy - niema wyników ostatecznych- ~~xxxxxxx~~ całościowość i dynamiczność.
- d) Badanie wnętrza zakresów - nie gatunki, lecz także różnice indywidualne. *Psychol. różnic.*

Nowy obraz wiedzy. *Przeniesienie zakresu empirii. Teoria kartezjańska, Kant, Nowa humanizm, Ra. Nauki i geograficzne.*

Drugie wielkie przeciwstawienie Kierkebohr & Tormi
 porównania: Reprezentacjonizm - intuicjonizm
 Temu obrzydliwym demokracji. Apytosek: formuła
 Ockhama? Locke - Hume: idea podważająca
 usz za rexy

Thomas Reid - t. zdrowy rozsądek
 Brentano, Mach, Astarliński

1.) Zmysł porównany z rozumem jako funkcja, a
 bóg jak intencjonalny.

2) Predykcja porównania, jego stosunek do teorii
 populizmu. - ^{akt} Tęsi wytworzenie porównania, nie jego
 przedmiotem.

Realizm oraz idealizm a intuicjonizm oraz rozum.
 → predykcja - rozumiejący umysł.

- Teza dodatkowa
 Realizm wadliwy.
 Sięgnięcie generacji i solipsizm.

Teoria prawdy. - O Kierkebohr, Sartre.

~~Teoria a wadliwy rozum~~

Relatywizm de jure, Spinoza.

Śrewna, wykł. 41.

18. VI. 1949.

Realizacja definicji prawdy (dokonanie)
 Matyerna / a krytyce.

Identyfikacja definicji a kategoria; jej ro-
 zóżnienie między formami; uwarunkowanie.

Semantyczna definicja prawdy.

Semantyczna definicja prawdy. Prosta,

Konkretna. Falszywa.

Śrewna, wykł. 42.

22. VI. 1949.

Semantyczna def. prawdy. Antynomie. Falszywa
 spekulacyjna. Działania definicji.

Relatywizm epistemologiczny. Dwa nurtu kwi-
 tu: prawda bezwzględna a prawda konkretna

by prawda uściwiona. Precyzowanie

absolutyzmu i relatywizmu w obu nurtach.

Semantyczne wyrażenie wyrażenia
 przez reguły formowania znaczenia

i. pseudosocii.

Stressor. wyśr. 43.

25. VI. 49.

Kryteria prawdy. odróżlenie a Kryterium.

Kryteria psychologiczne: maksymalizacja.

Też rwa systematyczna i kategoryczna.

Kryteria prawdy i odróżnienie do celów
podstawowych w Kryterium. i. ten. Kategoryczna

i autonomia epistemologiczna. Istotni dla

tegoż jako warunki systematyczne, przy
sensatywnym brzmieniu adjuvancji.

O kreśleniu twardej kategorycznej roli

w Kryterium i ten. Istotni i w ten to.

sumacji logicznej. -

17.
Sirena. wyk. 36.

28. V. 1939.

Sh. Reidu filozofii zolovoy roly. Cezar'evy-
tyanc, dogmatyca, zasidy i doctoy nacyka.
Casi usgairanc, konyerac. Bhs Dui Terri idy;
jy' konctovace. Jy' fainyve endicenci.
Koncoyi indygyriacyca, bodran, upacera'
formacera i pnedacra' poraceni. Jy' noine
spoly adonaceni ze R. m. d. nioce w spoince.
usade, pnyfunicicelo, Janoz yzle.

Koncyuacyi 48 toca Angli; 48 Trancy;
William Hamilton. Vic. Cantin.

Sirena. wyk. 37.

4. VI. 1939.

Realizm. Typa istiny i usgairac w R. m. d. nioce
jy'ka reakcyi na poglyd idealizmu, konye
pnykadem filozofii incuacenyi Johanna
Rehndey i soboyca Wilhelma Schlegel. D.
reclerum iey Tyon ualcy. Pnyman, Mah, Hov-
Rij, A. B. Perry, Kurbicidhi,
Epistemo logi Brestan.

18.

Strena. wyk. 38.

8. V. 1949.

Pożytkowość w epistemologii, jej ujęcie i realizacja
w sensie idealizmu.

Edward Mach. Młodszy, Los Angeles.

Strena. wyk. 39.

11. V. 1949.

Neorealizm amerykański; realizm radykalny
Kurt Gödel. A. N. Whitehead.

Strena. wyk. 40.

15. V. 1949.

Realizm konsekwentny jest empiryocentryczny
w przeciwieństwie do realizmu dekadentów, -
czym nie jest w dekadencji element racjonalizmu.
Wzrost i powstanie jest elementem istoty, -
zawsze z umiarkowaniem.

Zagadnienie prawdy. Veritas in cogitatione
- veritas in eundo. Teoria prawdy u Frege.

Prawda i konsekwencja.

Zagadnienie obrabiania prawdy i zagadnienie
Wygostinowa prawdy. -

Krytyka metafizyki ze strony pozytywizmu i neokantyzmu
 Zbędność lub niemożliwość metafizyki. Wynikiem nowe uję-
 cie stosunku między twierdzeniami metafizyki i nauk
 szczegółowych. Twierdzenia te różne od naukowych tym, że
 niesprawdzalne empirycznie, tzn. godzą się z wynikami
 nauk empir., choć są między sobą przeciwne. Stąd druga
 różnica, że nie mają dawać uzasadnienia dla naukowych,
 lecz tylko ich uzupełnienie (interpretację) lub "zrozu-
 mienie". Trzy kierunki metafizyki XIX i XX w. (nowocze-
 snej): Metaf. indukcyjna (uogólniająca), intuicjonistyczna
 na, aksjomatyczna.

Metaf. indukcyjna:

- a) Metoda uogólniająca, a nie spekulacyjna, wychodzi od
 wyników nauk szczeg., nie zaś od rzekomo oczywistych
 założeń apriorycznych.
- b) Rezygnuje z pewności, zadowala się hipotetycznym u-
 zasadnieniem.
- c) Cel swój widzi w tworzeniu teorii łączącej wyniki
 różnych nauk szczeg.
- d) Potrzebę swoją widzi w zgaśnięciu krytycznego rozpatrze-
 nia metafizycznych podstaw, przyjmowanych milcząco
 w naukach szczegółowych. Opracowaniu ich i unaukowie-
 niu.

Wchodzi w swych uogólnieniach bądź od nauk przyrod-
 niczych, bądź od psychologii i nauk humanistycznych.

Trzy typy: materialistyczny, idealistyczny, paraleli-
 styczny (neutralny).

*Pytanie, który rozumie reprodukcję materii -
 Co to jest materia? - Wskazanie na jej istnienie i rozwój.*

Typ materialistyczny: Materializm mechanistyczny
Desu - mechanizm - spinoza

Materializm dialektyczny (Marx i Engels): Współzależ-
 ność, dynamiczność i ewolucyjność, rozwój w przeciwień-
 stwach, przeskok z ilości w jakość.

Ernest Haeckel (1834-1919, w Jenie) Welträtsel, monizm wyposaża materię we wrażliwość i wolę (siły), "dusza atomu". Monizm. Opozycja przeciw Heglowi

Ludwig Feuerbach (1804-72), naturalizm. Jedynym bytem przyroda materialna (Der Mensch ist, was er isst)

Materializm rozszerza teorie fizykalne poza zjaw. fiz.

Fizyko-chem. pojmowanie procesów życiowych (przeciw witalizmowi). Determinizm Darwina materialistyczny ewolucyjny

Materializm historyczny. Zasada zachowania energii

Psychologia fizjologiczna. Epifenomenizm.

Punkt wyjścia: Desc. teoria automatów.

Rozwiązanie idealistyczne: Punkt wyjścia psychologiczny

Rudolf Hermann Lotze (1817-1881)

Wszystkie elementy poznania subiektywne (Hume i Kant) Hipoteza świata przedmiotowego pozwala określić go wyłącznie negatywnie.

Subiektywność poznania sprawia, że brak podstawy do stwierdzenia jego istnienia - zarazem nie można zaprzeczyć możliwości.

Oparcie na fakcie zobowiązań moralnych względem innych istnieją inne jedn. duchowe, z którymi wiąże nas prawo moralne.

Jedynym znanym istnieniem samodzielnym (nie dla kogoś) istnienie psychiczne. Można by przeto ów świat zewn. mat. pomyśleć jako wytworzony przez ducha, który za jego pośrednictwem działa, na inne duchy i wywołuje w nich sposterżenia. Zbędność takiej hipotezy, jednostki psychiczne wywołują w sobie wzajemnie obrazy świata zewn. działaniem bezpośrednim.

Paralelizm pragnie uwzględnić zarówno fizykalny jak psychol. punkt widzenia Gustaw Teodor Fechner (1801-1887) (Książeczka o życiu pośm. O zagadnieniu duszy) Zasada zach. energii odrębność dziedziny badania psychol. Paralelizm u człowieka - uogólnienie. Jedność zjawisk, dwoistość poznania. Dwie strony - uogólnienie na całą rzeczywistość. Hipoteza zjawisk psychicznych podświadomych. Próg świadomości. Hierarchia świadomości.

Metaf. indukcyjna przekracza granice dośw. - niesprężalność. Wszechświat w całości (nie świat pozaemp.) Zdolność do rozwoju. Wymagania metodol.

Metafizyka intuicjonist. przeciwstawienie do indukc., gdzie jeden ciąg uogólnień. Uzupełnienie w innym kierunku - inne poznanie, brak ciągłości. William James (1842-1910), Henri Bergson (1859-1941), Edmund Husserl (1859-1938).

James - empiryzm radykalny - rozszerzenie pojęcia empirii - uzupełnienie dośw. przyrodniczego innymi rodzajami dośw. - Doświadcz. religijne.

Wyma Zasada wyboru - interes biologiczny. - Zainteresowania inne niż biologiczne. - Religia - najogólniejszy sposób reagowania na całość wszechświata. - Pokrew. do Rechnera.

Bergson - metafizyka czyni zadość potrzebie poznania innego niż rozumowe. Dwa rodzaje (źródła) poznania: Intelpekt, intuicja. Intelpekt ma za funkcję myślenie pojęciowe analityczne, o trwałej treści, intuicja ujęcie rzeczy bezpośrednio, momentalne, całościowe. Myślenie ma za przedmiot rzeczy stałe, niezmienne, materię, intuicja to co jest w ruchu, tworzy się, a więc życie i ducha. Myśl ujmuję swe przedmioty z zewnątrz, z różnych stron rozkłada je na szereg widoków, daje zawsze poznanie przybliżone, nieadekwatne i względne, bo zależne od punktu widzenia. Intuicja poznaje swój przedmiot od wewnątrz, współżyje z nim w miarę jak on się staje, daje poznanie pełne adekwatne, absolutne. Intelpekt jest przy stosowany praktycznie, biologicznie, jest organem nauk specjalnych i techniki. Intuicja jest bezinteresowna, metafizyka nie posiada zastosowań praktycznych. Analiza jest przekładem, rozwijaniem w symbolach, mnoży swoje punkty widzenia, przybliżając się do dokładnego ujęcia przedmiotu. Intuicja jest jednym prostym aktem. Metaf. pragnie poznać przedmiot bezpośrednio.

Rzeczywistością ujmowaną bezpośrednio jest własna osobowość, własne trwanie. Częścią trwania wszechświata, ujmują je ujmujemy istotę bytu. Nie ma rzeczy gotowych, wszystko się staje. Intelpekt tworzy jakby przekroje - w miejsce ciągłości szereg punktów. Wyobrażenia i pojęcia to jakby sieć, chwytająca to, co ciągle przemija. Rzeczywistość dana w życiu wewnętrznym jest następstwem momentów wzajemnie przenikających się. Każdy moment swoisty, twórczy, w nim cała przeszłość, wzajemne oddziaływanie na całość przeżyta - swoiste cechy rzeczywistości wewnętrznej.

Husserl. Zasada doświadczenia. Dośw. przyrodn. jednostkowe. Akty poznawcze ujmujące nieempiryczne przedm. ogólne. Stanowisko fenomenologiczne - poznanie istoty. Przyrodniczy ujmuje przedmiot przez analizę i opis. Interesuje ich powstawanie przedmiotu oraz związki egzystencjalne-przyczynowe. Fenomenolog pragnie dotrzeć do istoty przedmiotu. Poznanie fenomenologiczne może być wskazane przez porównania, które mają naprowadzić na właściwą drogę. Spostrzegania trzeba się uczyć, także i spostrzegania fenomenologicznego, rozróżnienia, zestawienia i przeciwstawienia, które ukazują przedmiot z różnych stron. Naprowadzają na akt intuicyjny bezpośredniego poznania apriorycznego. Podobieństwa i różnice:

- a) w jednym akcie, nie przez mnożenie spostrzeżeń
- b) zupełne - nie przez poszczególne widoki.
- c) przedmioty idealne, bezczasowe, ogólne, ucieleśniające się w przedmiotach empir. jako ich istota.
- d) pewność nie uwarunkowana przez poprzednie i następne spostrzeżenia, tzn. aprioryczne i absolutne.

Ontologia jako nauka posługująca się owym bezpośrednim doświadczeniem.

Wspólności: Odwołanie się do intuicji jako szczególnego rodzaju poznania. Cechy intuicji. Irracjonalizm - nie jest antyracjonalizmem - uzupełnienie poznania nauk ~~kawęgax~~ przyrodniczego.

Różnica treści poznania. Intuicja chwyta to, co wymyka się poznaniu przyrodniczemu. Jednak jeden jest świat poznawany.

Różnica od metafizyki uogólniającej: metoda i zadaniem. Obie chcą objąć całość rzeczywistości jako kierunki metafizyczne. *E. Schröder (1841-1914) Ch. S. Peirce (1839-1914)*

Metaf. aksjomatyczna. Badania nad podstawami matematyki i logiki. Ideał metafizyki Platona i Desc.

Arystoteles - wprowadzenie zmiennych logicznych, ogólność twierdzeń.

Dwoistość interpretacji twierdzeń logicznych - najogólniejsze twierdzenia o rzeczach, tw. o stosunkach logicznych między zdaniami i nazwami.

Teoria zdań i teoria funkcji log. Zdania elementarne Indywidua i zbiory (własności). Zasada redukcyjności. Stosunki międzyindydwiduami identyczność i różność. Ontologia jako teoria identyczności i różności.

Relacje.

259

Porphyria i neoporphyrina - abdomi i membrana
noxi.

Aug. Comte (Cours de phil. posit. 1830/42)

Źeč užit. užit. porphyria

H. Spencer (Principes of Sympathy Pl. 1862/66)

Dr. A. Lange (1866, Gen. d. Met. u. Nat. v. Bed. i. d. G.)

Źeč badiču, užit. užit.

Scientific Materials d. d. d. d. d. (1864-72)

Jakob Moleschott, Kad. v. d. d. d. d. d. (1864-72)

u. d. d. d. (1854), G. v. d. d. d. d. d. (1864-1887)

Hume: d.c.

Nauka przyznanie istoty. } z wyprzedzeniem subiekty.
" " przyznanie. }

Kontrowersje antropologiczne. filoz. abstrakcyjny.
(1847 r.)

Kant.

Przebieg. septy. H. - wiedza poznawcza o nas.
Jak mozliwe, jest powojna od prync. do rezy.
pneum. kognitywnych.

Nauka Transcendentna

Przebieg samej o sobie.

Formy egzystencjalne i metafizyczne.

Badanie Trójki metafizycznej, a nie prync. poznawczych.
metafiz.:

Składniki: aprioryczne pojęcia
formy i materii; formy rozumu.

Sztyt syntezy a priori - wbrew Hume.

- Lojau uowiel: trzeci. - jedno (jedno)
- jednost. - jedno (ilno)
- asymet. istoty (faktoryjny) (mod)
- Katje. subiektywny (Johann)

Metaf. idealizm. Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770-1831)

Idealizm, ewolucjonizm, uowiel.

Tadeusz Kotarbiński. Wypór pism. Tom I. Wybli o dziejach. Warszawa 1957

Przednia - doskonałości - źródła światła.

Porzucanie przez człowieka - emanacje - logos - idea -
dusza - materia - drugi porządek wyzwał podkaszę -
Istotności siebie. całość materii.

Proces emanacyjny procesem dialektycznym -

Augustyna (354-430)

Iluminacja - idea wrodzone (Ketywizm).

Metod. irracjon. i mistyczne. Presumpcje zaje Sui in

Boji duae.

Receptio flos. Aug. przez Neobis.

Regionalizm. intelektualny - irracjon. mistyka.

W XII. Tomizm i Scholizm. Dominikanizm i jezuit

Descartes (1596-1650). Tradycja i nowość.

Dwa światy razem: Subst. i atrybuty

Wielos. substancji oraz ich stosunki. -

Współz. dem. - regionalizm, empiryzm - materializm

La Methode. intuicyonizm i spiryt. franc. A de B.

Metzger. - Huxford. -

J. Kolbas (1588-1679)

M. Malebranche (1638-1715) Arnold Jablonski (1624-1669)

B. Spinoza (1632-1677) G. W. Leibniz (1646-1716)

G. Berkeley (1685-1753)

Locke (1632-1704) - labor, pedagoški, politični
Essay concerning human understanding. 1690.
povzetačni epistemologiji.

Njegov program: proučevanje pojmov o brenje - poudarjeno
je po metodologiji, proučevanje izkušenj.

metode psihol. analize, ^{genetizma} ~~psihologizma~~.

Razum i znanje - abstrakcija - subjektivizem -

Berkeley (1685-1753) . . .

Nominalizem - empirizem.

Hume (1711-1776)

Treatise on Human Nature 1739. Priloge 1748.

Razgovor. metod. lekc. v umski vrsti logičnega razpisa.

Priloge določa metode - metoda določa proučevanje

znanja (za um)!

Kant 1724-1804. Joh. Gotth. Fichte (1762-1814).

Fr. W. Schelling (1775-1854) Georg. W. Hegel (1770-1831)

Arty. pierwszy: przedmiot

temat historyj państwa. cywilizacji. i bud. państwa -

Siabanic uz feliom. cownia parayuf.

ustawa - fructa - aktualizacji

Substancja - o uog. i zlyj powoda. dlaty. formy

Wiedza o subtr. ^{= podcz.} ~~substancji~~

Plurim - waz. wzajem. Ar. w rozum.

Formy parayufelony (kud.) i puzi. unydzony.

Uoa. unydzony i loyony.

To Suakia unydzony uz -

Suma unydzony - Romytia budowa państwa

celny unydzony parayufelony - Celny unydzony one -
Romytia o unydzony

okrolenie frumtyzacye. idro o unydzony -

Subtr. Romytia i dlaty.

1-2e zd. fil. post. przedmiot i dlaty.

Siabanic unydzony formid unydzony i subtr.

unydzony unydzony puzi. unydzony.

Kraie formid unydzony -

Arty. formid unydzony, unydzony

unydzony - unydzony.

Ogólne zagadnienia metafizyczne.

- 1) Analiza pojęć bytu, niebytu, istnienia
- 2) Ogólne przesłanki o bycie.
- 3) Klasyfikacja bytów.

Specyficzne zagadn. ujęte.

- 1) Zagadn. filozofii przyrody (w filoz. i biologii)
- 2) Zagadnienia historyczne (historia)
- 3) Zagadnienia antropologiczne (filoz. życia).

Przykłady treści i przekształcanie zagadnień.

"Byt" - w sensie dystrybucyjnym - nieogólny
słownik.

- w s. Rebeckowskiej "Krytyka" (Prawy - Prawda,
Książki - Nauka)

- w s. formułowej - pojęcie bytu, faktów
i rozumu. W Generalizacji, specjalizacji, ujęciu
Francusko-włoskiej. Abstrakcji perfekcji - para.

Zielonki na moim łęku niekolorem, Onkrenie uinowce
i analogie. Ew per se - ewia aho - Typy

topiane - -

Waga - "ni" - sygnifikacja -

Filozofia jako nauka i pogląd na świat
(wartość, zakres -)

Filozofia a religia.

" a wartości religijne. -

Podział filozofii.

Pogląd na świat: systemy przekonań Berkeley, panteizm, atomizm (spektywalizm, dogmatyzm, naturalizm).

Filozofia jako nauka: opisowa, miedzywiedzyowa, podlegająca uz miedzy naukami, otwarta

Filozofia a religia: biblijizm: naturalizm i wyjaśnianie zjawisk przyrodniczych (Tolstoj). Niereligi-

ozna rozumie filoz. i religijnej.

Synteza religijna - filozoficzna. Tolstoj 2. str.

Itinaria - The proposed:

Kryptia: ewe's milk, water

Kypiliasis - itinaria & kypiliasis

See the course & geographical

Itin. modern course - see. Rom. i. 130. Itinaria

see -

See the course of the itinaria in the

"itinaria" = "course" (Σα) x Σ α f

itinaria: itinaria.

Termin by?

seus ~~kolodnyony~~ ^{dywizyjnyony} (okremie)

" kolodnyony (uwar, o kory' sy onok)

" formowoy - Transcendentale

Rozwazi i gromadi; generalizacya, specjalizacya (oboznaczenie)

nyacy

ebur. perspective - o rozniakach wie moze onokci' rodziny
(co roznob. wie kras' by' Rozdraznia)

By' wie jst' rodzajem

Typy podobnie Kolor dla zidlowo

psychologiczne uniwocze i analogie

Eu per se, "eu ab chò" - rozn' obowiazki -

" Typy logiczne (nie wolno onokci' wyobrazic)

Inne transcendentale: unum, verum, bonum,

Niedopowiedzenie nyacy wozni bycie.

"Nie by' = "nie" wie jst' waloz ani onokci'liem

wyobrazenie, wyobrazenie jako przedmiot zdan' pze.

Okazy: "nie wie jst' onok" = nieprawda, si' co jst'.

Eu.

Intencje

1) Intencje empiryczne, co moze byc' rozumiane.

" emp. lub metaf. co dzieje.

" material. - co moze byc' obliczone.

Trójka Rytua intencji. Zabrzy' by' ce in' uje.

Wspólnie" tych zjawisk i ujawnia. Istnienie jest
związane ze świadomością, nie odwrócić takiej świadomości
zawsze, że coś istnieje.

Być może jest coś więcej, co może być pomysłowe - co jest
przeobrażeniem myśli; istnieje tylko to, co może być prze-
obrażone.

Istnienie nie zmienia i da przekształcić (Hawes, Bent)
Istnienie "moder" essent" podobnie być. Wskazać -
Kiem Kowickim i Wyh. posiadania cech. -

Dwa typy zdań egzystencjalnych: zdania słowne "To jest
Tade a Tade" i "Tade... istnieje" - zd. egzystencjalne.

Zdania "a istnieje" (oznaczeń): istnieje Tade x 12 x 2 a"
Istnienie sub. personal (individual) lub klas.
, "dane" (w sub. personal) lub klas.

Istnienie personal
F. R. J. J. J.
"Sub. personal" (w sub. personal) lub klas.
- personal. J. J. J. J.
DR ADOLF RICHTER
West End
Grand Bahama
Bahamas, British Colonies
(Ameryka Środkowa)

Istnienie a personal
JERUSALEM
Israel
A. F. S. S. O. L.
c/o M. Tasman
Kirtlat Jowal, Shikun Munchim
3/17

L. 41. id est.

Jejun. dom. spm.

de p. 2. et spm. ubi incipit. reg. i. Id.

Farrucis. (K. 1. 1. 1.)

Typy (Aryt. - filakine) uctoriauy (Kunab. - deteny)
 iuzet skoniny.

Roumerenie grana puer religii - "calcinat" od ayes
 vira nasauyda.

Kotoryy obve via: Gakloze; itoim platunna -
 poveritovni, dekad. - yjio neda abomost.

Egucain obz iniri - oavacuceni puaie
 etovni: maharaii. (Ladec) -
 xvii f - dekadifin, byyde epio xaly. elefanerini
 jaltii vuyde - idakliu.

1) Zuvatu religii: Ece, pascate, (antivian).

Ketov - plit. docc. ayi. - kam. - idakliu.

2) Matova
 2 es. Ladon uay - evyji.

3) detam puzda, "yphacukou" reditda ueripka
 y pua vlioraher - jti 1-2 - pascate. pua jua.

4) Pougat; Kouic - cyllianii

jedokimulom; nstedpudat -

utady antipmivona, fakocant -

djavika biologicne.

Eye jet iyic i jali jet jiji puztal

Mechaniz. i vidakliu. Jch pozycia ucedalpinu.

~~Ciampiella~~ Barbara

S. R. W. S. Sunday h

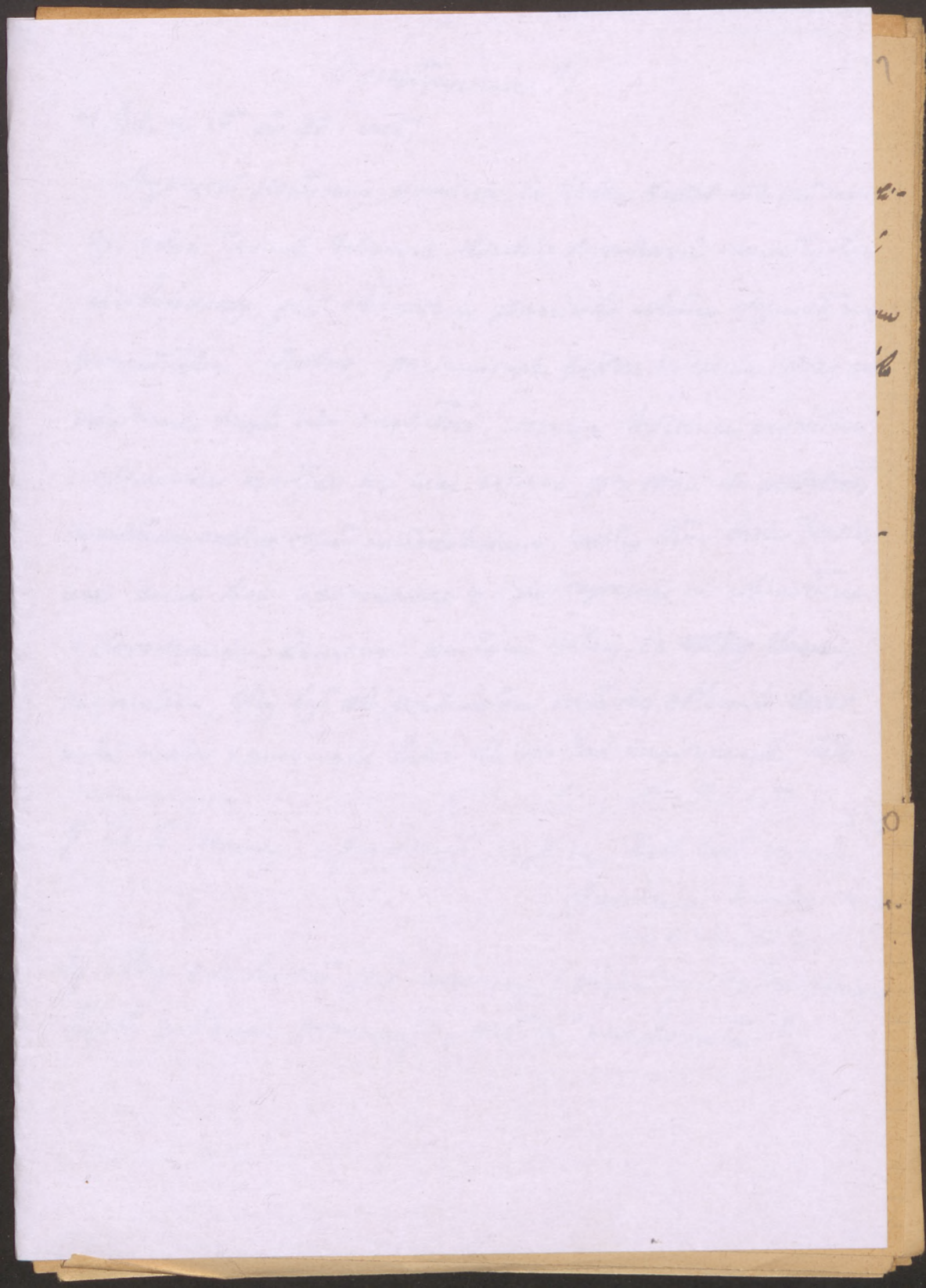
Pisnaya Grazyna pr.

Rousselle Rafie ?

Sonyidi Alfons h.

Wahy Rurard

Wachowal Sunday, h

7 Co to many a predant uylsta tnd lab ueny
 predant $\frac{2}{3}$ udy. uice.
 uic uare 1

8 By 4 uelimit jst uenany (uylst) - uylst byne
 Tyde podant pomany uylst uelimit?

non potest...
non ipse magister...
magister...
magister...
magister...

~~magister...~~
magister...
magister...
magister...

~~W Racych rozumowaniach tych porównuje się
 rodzaje elewatorów, zarysów rozumowani, przy-
 wrotaj rozumowani i pniefaci rozumowani.
 Zarysów i dystrybucji pniefaci do bycia, pniefaci
 do de ty, ueni, i oblicz Racy rozumowani,
 logiczne i uenitorgue, ten uenitorgue do uenitorgue uen-
 daj, i Racy oblicz oblicz uenitorgue uenitorgue.~~

Dr. Szarota

autorytetu formy udujony. ~~Carlyle~~ Rousseauismu ugle
i 'u' dujonych udujonych' jony zeronu autorytetu otzy-
uajoniu wedy, jedyne on jony 'dujonych' dujonych.
Ojny. - F 206. 5'

Witradus odbyl b5, d u carny powiazany z yndia,
uino udujonych udujonych' dujonych' o intelektualny
zeleniu jedyni; dujonych' dujonych' dujonych' dujonych',
of udujonych' dujonych' i dujonych' dujonych' dujonych',
u dujonych' dujonych'; Taka jedyne dujonych' dujonych',
aby udujonych' dujonych', Taka u dujonych' dujonych'-
Tajny.

Taka dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' o dujonych'-
uino jedyne dujonych' dujonych' od jony dujonych' dujonych'.
~~u dujonych' dujonych'~~ Dujonych' dujonych' dujonych' dujonych'
u dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych'
dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych'
dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych'
dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych'
dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych' dujonych'

Stanoisid Rytymura. To Rytymura stanoisid hore
 wawozupid hawidlowe!
 uelanyje uen hawid uelawidowic Rytymura pofpoda
 i ~~u~~ uelawicije jip utymurawic hawidowic uelawidowic
 Rawidoli. Rytymura jip ^{uylidowidowic} ~~uylidowidowic~~ rawidowic uelawidowic.
 Uelawicije jip Rytymura uelawidowic do uylidowidowic jip uelawidowic
 uelawidowic, uylidowidowic; hawidowidowic; jipidowic pofpoda uylidowidowic
 i hawidowidowic hawidowic uylidowidowic hawidowic uelawidowic hawidowic
 uelawidowic uylidowidowic uylidowidowic uylidowidowic:

To pofpoda do hawidowic jip uelawidowic uylidowidowic
 uelawidowic pofpoda uelawidowic jip uylidowidowic. Pofpoda hawidowic jip
 uelawidowic hawidowic uylidowidowic jip uylidowidowic uelawidowic -
 uylidowidowic do uelawidowic uelawidowic. Uylidowidowic; hawidowidowic jip
 uelawidowic uelawidowic uelawidowic uelawidowic uelawidowic, To jip
 uelawidowic uelawidowic uylidowidowic - uelawidowic uylidowidowic, pofpoda
 uylidowidowic
 uylidowidowic do hawidowic, uylidowidowic uylidowidowic uylidowidowic,
 uylidowidowic uylidowidowic uylidowidowic uylidowidowic.

tyczymy, a teoriią Berkeley: Słucha. Reakcją na
 to służyła była Teo filozofii i doświadczenia szkoły
 naturalnej. Thomas Reid reakcją wyraził w jej
 promieniu krótko, jakoby porwane przedmioty.
 Tu wyrażono istnienie przedmiotu przedmiotowego. Czyn-
 ności porównawczej potrafiła porównać wyrażenie bez-
 przedmiotu przedmiotu przedmiotu. Teoria - Teoria Reak-
 potrafiła porównać, przedmiot przedmiotu i wyrażenie
 porównawczej, nie ma czegoś innego, co by wyrażało
 między innymi porównawczą i jej przedmiot.

Teoria Reida została ujęta przez Sir W. L. James
^(Głównie i częściowo w teorii. W teorii i w teorii)
 Jamesem w intencjonalności i intencjonalności do poję-
 cia wyrażenia intencjonalności, czy teorii, które ujęte
 intencjonalności wyrażenia przedmiotowego przedmiotu - idąc do teorii
 pojęcia - między innymi intencjonalności i przedmiotu
 tego intencjonalności. Przez intencjonalności ujęte intencjonalności ofe-
 dencie a intencjonalności intencjonalności tej intencjonalności, ujęte
 intencjonalności. Jedną intencjonalności intencjonalności, to intencjonalności
 jej pojęcia na intencjonalności intencjonalności i intencjonalności
 intencjonalności intencjonalności jej intencjonalności:

Poznami bratna, jedini jet + ponavljajući element -
 trilo unni: proučeni, mi uspi jedinal radni pau-
 latom poznatog. Sudećim odnoscima na vrijeme, da-
 uje ~~Poznan~~ to jet bratna + vrijeme, a uče i uče, jidne na,
 prijatli uspi jet, co to jet, co jet uče jedne; uspi jet,
 co jet uče i jedne + vrijeme. Tjelo uspi jet uče + vrijeme
 proučeni, Tm Rida + vrijeme + Rida, uče jedne + vrijeme
 i vrijeme uče + vrijeme, jet uče + vrijeme. Jedne
 jedne + vrijeme. Jedne proučeni Rida, jedne + vrijeme
 uspi jet, uče. Uče jet uče + vrijeme + vrijeme
 jedne + vrijeme - uče jedne + vrijeme + vrijeme.

Poznami + vrijeme proučeni jedne + vrijeme + vrijeme
 jedne + vrijeme. Jedne + vrijeme jedne + vrijeme + vrijeme
 jedne + vrijeme. Jedne + vrijeme + vrijeme, jedne + vrijeme
 uče jedne + vrijeme, jedne + vrijeme + vrijeme. Jedne
 uče jedne + vrijeme + vrijeme, jedne + vrijeme + vrijeme
 jedne, jedne + vrijeme + vrijeme + vrijeme, ma-
 jedne, jedne + vrijeme + vrijeme, a jedne + vrijeme. Jedne
 uče jedne + vrijeme + vrijeme jedne + vrijeme, jedne + vrijeme
 jedne + vrijeme + vrijeme + vrijeme, jedne + vrijeme

licum rozprawy, by powstanie naukowe było ostatecznie
 obiektywne w znaczeniu do subiektywnych powstania
 empirycznych. Nie jest również tak, jak twierdzi idealizm,
 że przedmiotem poznania są twory psychiczne,
 rozumem psychicznym jest ^{tylko} abstrakcyjny twór umysłowy.
 Nie jest również ~~tylko~~ samą i prostą wrażeń w.
 Dziejstwem, jakkolwiek widzi, istnienie białek, fa-
 ktorów warunkujących ich, wady i wady neu-
 rologiczne jakoby twory w rzeczywistości elementarne
 przedmiotów fizycznych i duchowych, a raczej bi-
 znowych i duchowych. Twór empiryczny jest substancją
 fizycznym i jest w istocie warunkiem, przedmiotem
 wchłonięciem. Jakoby twory w abstrakcyjnie
 wyodrębnieniu elementarnym tych przedmiotów.

Ponadto wyżej dla uściwiania jest wyżej
 na temat, iż w tym przez etyczne i etyczne uwarunkowania,
 ale tembardziej: Ten wyżej na temat nie potrafił być na
 etycznym i etycznym, jakże tu uwarunkowania
 metodologiczne. Albowiem każdy rozumie obiektywne wrażeń
 empirycznych, w ich rozumieniu, i jego wyżej na temat

nego uważyć strony rozszedł, podległis także dla ustini-
 czenia domniemi numerów; punktem wyjścia tej
 domniemi jest ustópca dla ustópca rozszedł; i t.j. uwa-
 żać ustinięciomnięcego poluamie impudens.

Wszystko, co ugię było parodiowane odwołano się
 do rzeczywistości impudens. Później tu nie było, je-
 dnak i ustinięciem rozszedł rzeczywistości poluamie-
 mi, lecz jedynie ugię tu ustinięciem ustinięciem,
 Wszystko ustinięciem ustinięciem, ugię tu ustinięciem
 tu ustinięciem ustinięciem; ugię ustinięciem ustinięciem
 ugię ustinięciem ustinięciem ustinięciem ustinięciem ustinięciem
 ustinięciem, ugię tu ustinięciem ustinięciem.

18. III. 1944.

Tadeusz Gosławski: Zagadnienie bezsorderności poluamie
 mięce ram. ustinięciem ustinięciem. (Pog. pol. 1933 r. 1.)

J. G. Szymonowski epistolograficzne rozważania ustinięciem ustinięciem
 (Pog. pol. 1930. rca. III.)

Tad. Kozłowski: Rozważania ustinięciem (P. u. rca. IV).

M. Łoski: Ustinięciem ustinięciem ustinięciem ustinięciem.

Wroc. Fil. 1925.

Co w systemie Hegla pozostało aktualnem?

Weźmiemy pod uwagę trzy zasadnicze składniki systemu Hegla: Idealizm, ewolucjonizm i monizm.

1/ Idealizm. Byt jest pojęciem lub myślą. Jak to twierdzenie należy rozumieć? Nie można tutaj zastosować pojmowania psychologicznego, według którego myśl jest procesem podmiotowym i wewnętrznym; wyjdźmy natomiast od stwierdzenia że zawzyczaj rozumiemy pojęcie, stanowiące treść myśli naukowej, jako abstrakcję od faktów, uogólnienie przedstawiające tylko jakąś część, stronę, perspektywę rzeczywistości. Dla Hegla przeciwnie, rzeczywistość poznawcza nie jest różna od pojęć, wyczerpuje się w nich, pojęcia są właściwym przedmiotem wiedzy, nie zaś tylko środkiem do ujęcia czegoś innego. Stąd moment wspólny z platonizmem /który zresztą jako pogląd realistyczny jest zasadniczo różny od heglizmu/, mianowicie rzeczywistość pojęć ogólnych; pojęcia te występują w swoistych zależnościach i podlegają swoiszym prawom rozwoju, różnym od zależności i prawempi-rycznych. Idealizm obiektywny Hegla jest inny, niż psychologiczny idealizm Berkeley'a i Hume'a, który buduje się na jednostkowych impresjach i traktuje idee ogólne jako wtórne konstrukcje, oparte na owych impresjach.

2/ Ewolucjonizm. Byt rozwija się. Istotą tego rozwoju jest różnicowanie się pierwotnej jedności. Prawem ogólnem rozwoju jest t.zw. prawo dialektyczne, we-

dług którego teza przechodzi w swoją antytezę i łącznie z nią daje syntezę. Te-
 ma prawu podlega zarówno rozwój bytu jako całości, jak i każdej jego części.
Tezą w rozwoju całości bytu jest rozwój kategorii/form poznawczych/, z tych wy-
łania się jako antyteza materia poznania czyli przyroda, syntezą materji i for-
my poznania jest rozwój ducha. Prawa logiczne rozwoju kategorii, prawa determi-
nistyczne rozwoju przyrody i prawa historyczne rozwoju ducha podpadają jako
szczegółowe przypadki pod ogólne prawo rozwoju dialektycznego. Stąd można roz-
różnić w heglowskim prawie rozwoju dialektycznego trojakiemu rodzajowi elementy:
 a/ dialektykę platońską czyli metodę systematyki pojęciowej, polegającą na tem,
 że przy określaniu jakiegokolwiek pojęcia /gatunku, tezy, np. ateńczyk/ otrzy-
 muje się zarazem pojęcie przeciwne /gatunek uzupełniający, antytezę, np. nicateń-
 czyk/; oba te gatunki razem łączą się w pojęcie rodzajowe /syntezę, np. grek/.
 Rodzaj ma znow swą antytezą /niegrek barbarzyńca/, z którą łącznie daje rodzaj
 wyższy /człowiek/ itd. ~~Hegel odwrócił to prawo tworzenia hierarchji pojęć, ka-~~
~~mię przysiem niejednokrotnie wymagania poprawności logicznej.~~ b/ prawo relatyw-
ności i determinacji ontologicznej. ~~każdy~~ przedmiot jest określony jedynie przez
to, że nie jest czemś innym, że jest różny od czegoś innego 'antytezy/, zarazem
 jednak pozostaje w jakiejś zależności od każdego innego przedmiotu /synteza/.

e/ Prawo nieciągłości rozwoju historycznego. Jestto w przeciwstawieniu do poprzednich prawo empiryczne, dotyczące następstwa czasowego zjawisk historycznych, stwierdzające, że rozwój historyczny odbywa się skokami przez przeciwieństwa, że jednak każdy taki przeskok wchłania w siebie także elementy przeszłości, której się przeciwstawia. Jak idealizm heglowski jest różny od idealizmu Hume'a, tak i jego ewolucjonizm jest różny od ewolucjonizmu biologicznego, który znalazł później wyraz filozoficzny w systemie Spencera. Wspólną obu odmianom ewolucjonizmu jest myśl zasadnicza rozwoju przez różnicowanie się.

3/ Monizm. Czynnikiem dynamicznym rozwoju jest okoliczność, że każdorazowa teza jest czemś niezakończonym i niecałkowitem, co wymaga uzupełnienia, całość zostaje osiągnięta przez syntezę z antytezą, ale i ona z kolei staje się składnikiem następnej całości wyższego stopnia itd. Tak budowa świata jest nie atomistyczna lecz całościowa; w hierarchii całości jest każdy składnik elementem swoistym i niepowtarzalnym. Każda całość jest jednością całości niższego w stosunku do siebie rzędu, wszechświat jest całością najwyższego rzędu.

Heglizm jako prąd filozoficzny rozwija się w krajach anglosaskich, we Włoszech, w Rosji i w Niemczech; zaważył on na ideologii kierunków politycznych marksizmu, hitleryzmu i faszyzmu. Pozatem każdy z trzech omówionych wyżej zasadniczych składników systemu heglowskiego jest nadal aktualny w pewnych kie-

runkach myśli współczesnej.

- Idealizm przejawia się w pojmowaniu świata kultury jako swoistej rzeczywistości ducha, powiązanej właściwymi sobie zależnościami i rządzonej właściwymi sobie prawami. Stąd metodologiczny postulat rozumienia ^(w sensie autopoietycznym) w naukach humanistycznych tj. dotarcia do świata idei poza formą fizyczną. Także idealizm fizyki, współczesnej przybiera postać heglowską, jeżeli substrat zjawisk fizycznych rozumie się jako zmienność /falowanie/ wielkości danych wyłącznie pojęciowo /funkcyj, prawdopodobieństw /Eddington/.

Ewolucjonizm heglowski dał początek historycznej metodzie ujmowania zjawisk kultury. Zgodnie z tą metodą zjawiska kultury winny być ujmowane i oceniane nie w oderwaniu, lecz na tle swej epoki, jako etap w całości rozwoju historycznego. Erzytem jest niejednokrotnie pompone przeciwieństwo dialektycznych.

Monizm Hegla zaważył wreszcie na metodologii psychologii i nauk humanistycznych przez podstawowe dlań pojęcie całości, wbrew poprzednio panującej atomistycznej metodologii nauk humanistycznych u Millera. Całościowość stała się kryterjum odróżniającem przedmioty psychiczne i humanistyczne od fizycznych. Drugim należącym tu momentem jest podkreślenie ^t niepowarzalności zjawisk kulturalnych, na czym ~~jest~~ ^{opiera się} odrębność nauk idiograficznych.

XXIV "J2 Rxy" = (x,y,z) C K Rxy Ryz Jxz

XXV "Ozi Rxy" = (x,y,z) C K Rxy Ryz Jxz

34 (x,y,z) C K Rxy Ryz Jxz C R Rxy Ryz Jxz

Formy duktowe:

jednym R-om wzmocnionym "R -> y"

IX "Pa" = "E O x J x a"

XVI "Po" = "K(x) E O x J x a J a"

XXVI "R -> y x" = "(z) E Rxy Jxz"

XXVII "PR -> y" = "(Ez) K(x) E Rxy Jxz Px"

ograniczenia duktowe:

XXVIII "Oo Rxy" = "(x,y,z) K C K Rxy Ryz Jxz C K Rxy Ryz Jxz"

Racjonalizacja

XXIX "R1 fxyz" = (Ez) K O Rxy K(x) C f x (Ez) K Rxy Jz (y) C y (Ez) K Rxy f x

liczy kandydaty

XXX "Ofz" = "(y) K f z"

XXXI "1fz" = "(Ez) K f z (y) C f z J x y"

XXXII "2fz" = "(Ez)(Ez) K Rxy K f z K f z (z) C f z J x z J y z"

przeczenie 5n, 15, 56, 60, 87

przedmiot przedstawienia 7n, 14n, 17, 43, 69

" przekonania 6

przedmiotowy 44 *interpersonalny rozumie WTA*

przedmioty abstrakcyjne 41, 132

" empiryczne 41, 132

" fizyczne 42

" idealne 41, 131

" konkretne 41, 131

" ogólne 41

przedstawienia akt 38, 43 14, 38, 43

" przedmiot 7, 38, 43 7, 14, 38, 43

" treść 7, 38, 43 7, 15, 38, 43

przedstawienia abstrakcyjne 38, 83

~~" adekwatne~~

" bezpośrednie 15n

" dyskursywne 38

" intuicyjne 15, 38, 77

" jasne 72

" konkretne 37

" naoczne 15, 38, 77

" nieadekwatne 40

" niekonkretne 38

" nienaoczne 40

" ogólnikowe 40

" treści fizycznej 14, 38, 43

" ~~psychicznej~~

" pośrednie 15n

" symboliczne 15

" wyraźne 72

przedstawienie 6n, 12n, 17, 35, 37n, 41n, 51, 56n, 59, 69, 77, 81, 87, 131, 133, 145n

przedstawiony 73

przekonanie 5n, 39, 43, 44, 46, 51, 55n, 59, 69, 87, 131, 145n, 147

uczucie 9,17,43,51,57, 111,145układ spójny 35nn, 38,48, 108, 127~~unisono~~upodobania 117uwaga 32n, 45nn

"x dowolna 46

" samorzutna 46n

~~uwagi podzielność~~~~" pole~~
~~uwznioslenie (sublimacja) uczucia 167~~

uzasadnienie aprioryczne 12

" aposteriorystyczne 12

" bezpośrednie 12,104

" całkowite

" celu 144

" empiryczne 12

" niecałkowite 102

" pośrednie 12,104

" przekonania 8, 10nn, 13,55,

" racjonalne 12

Wartość 6,87,

" estetyczna

" poznawcza 46

" zmiennej zdaniowej

wartości kryterium

warunek konieczny 114n, 124, 140" wystarczający 114nn, 124n

wdzięk

werbalizm 39

weryfikacja /sprawdzanie/ 102

wewnętrzny

węch 29,

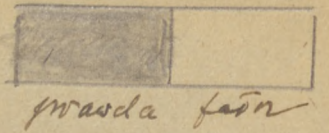
wartości wyższe i niższe 154

" bezwzględne i względne 154

" dodanie i ujemne 153

№ 47. 83:

Rys. 4.

	a	e	u	o	a'	e'	i'	o'
Podnędności	grasda		grasda			grasda		grasda
Równo wachności	grasda		grasda			grasda		grasda
Nadnędności			grasda	grasda		grasda		grasda
Nierówności			grasda	grasda		grasda		grasda
Podprecyzji			grasda	grasda	grasda			
Spresuracji		grasda		grasda	grasda			
Precyzji				grasda				grasda

№ 47. 87

Rys. 5.

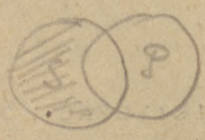
27 εαρε'

Karte S mit P = Karte S mit P
= Karte mit P mit S

28

30 εοο'

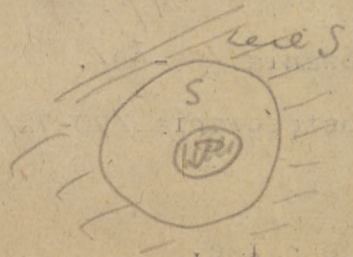

Karte mit S mit P = Karte
mit S mit P mit S
= Karte mit P mit S

31 εα'α'

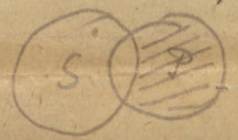

32 εε'α'

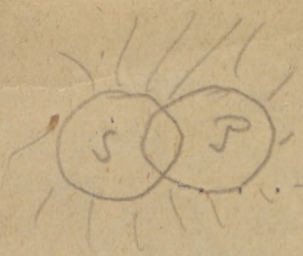
Karte mit S mit P = Karte
mit S mit P mit S
= Karte mit S mit P
= Karte P mit S

33 ε'αα

Karte mit S mit P
= Karte mit S mit P

34 εο'οο'

Karte mit S mit P

Invenien

Per accidens.

23 εαυ

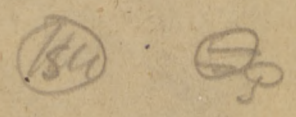
29 ε'ι'ι'

35 εα'α'

24 εεο

30 εοο'

36 εεο'

Karte mit P mit S

Invenien

27 εαρε'
~~εα'α' εα'α'~~
~~εα'α' εα'α'~~
Cao'

Cei'

Academiensis (Mans.
 anologi - ^{edhi} -
 sidi - expoli -
 me - redmi -
 dani - Andani -

Alami
 Pusmi
 Adip
 Dami
 Garam
 Amisul
 Cui
 Gtong
 Mawani
 Mawani
 Bda
 Saring
 Kambur
 Mawani

* Jaf wada Tima. 2 legani dany
 Spiti " wada jima 2 legani wany
 wana liwadi : Andani sel
 wani.

↓
Kopel Tommy kapitein, niang, at' wim tyg-
dam, is te'knie wimle fan i' wimle
wimle wimle wimle wimle i' wimle wimle
wimle wimle wimle wimle wimle. System
fan kopel te'knie wimle, wimle wimle
wimle wimle wimle wimle wimle wimle.
Puesini te'knie wimle wimle wimle wimle
fan wimle wimle wimle wimle wimle wimle.
te'knie wimle wimle wimle wimle.

Co w systemie Hegla pozostało aktualnem?

Weźmiemy pod uwagę trzy zasadnicze składniki systemu Hegla: Idealizm, ewolucjonizm i monizm.

1/ Idealizm. Byt jest pojęciem lub myślą. Jak to twierdzenie należy rozumieć? Nie można tutaj zastosować pojmowania psychologicznego, według którego myśl jest procesem podmiotowym i wewnętrznym; wyjdźmy natomiast od stwierdzenia że zawzyczaj rozumiemy pojęcie, stanowiące treść myśli naukowej, jako abstrakcję od faktów, uogólnienie przedstawiające tylko jakąś część, stronę, perspektywę rzeczywistości. Dla Hegla przeciwnie, rzeczywistość poznawcza nie jest różna od pojęć, wyczerpuje się w nich, pojęcia są właściwym przedmiotem wiedzy, nie zaś tylko środkiem do ujęcia czegoś innego. Stąd moment wspólny z platonizmem /który zresztą jako pogląd realistyczny jest zasadniczo różny od heglizmu/, mianowicie rzeczywistość pojęć ogólnych; pojęcia te występują w swoistych zależnościach i podlegają swoisytm prawom rozwoju, różnym od zależności i prawempi-rycznych. Idealizm obiektywny Hegla jest inny, niż psychologiczny idealizm Berkeley'a i Hume'a, który buduje się na jednostkowych impresjach i traktuje idee ogólne jako wtórne konstrukcje, oparte na owych impresjach.

2/ Ewolucjonizm. Byt rozwija się. Istotą tego rozwoju jest różnicowanie się pierwotnej jedności. Prawem ogólnem rozwoju jest t.zw. prawo dialektyczne, we-

dług którego teza przechodzi w swoją antytezę i łącznie z nią daje syntezę. Temu prawu podlega zarówno rozwój bytu jako całości, jak i każdej jego części.

Tezą w rozwoju całości bytu jest rozwój kategorii/form poznawczych/, z tych wy-
łania się jako antyteza materia poznania czyli przyroda, syntezą materji i for-
my poznania jest rozwój ducha. Prawa logiczne rozwoju kategorii, prawa determi-
nistyczne rozwoju przyrody i prawa historyczne rozwoju ducha podpadają jako
szczegółowe przypadki pod ogólne prawo rozwoju dialektycznego. Stąd można roz-
różnić w heglowskim prawie rozwoju dialektycznego trojakiemu rodzaju elementy:

a/ dialektykę platońską czyli metodę systematyki pojęciowej, polegającą na tem, że przy określaniu jakiegokolwiek pojęcia /gatunku, tezy, np. atenczyk/ otrzymuje się zarazem pojęcie przeciwne /gatunek uzupełniający, antytezę, np. nieatenczyk/; oba te gatunki razem łączą się w pojęcie rodzajowe /syntezę, np. grek/.

Rodzaj ma znów swą antytezą /niegrek barbarzyńca/, z którą łącznie daje rodzaj wyższy /człowiek/ itd. ~~Hegel odwrócił to prawo tworzenia hierarchji pojęć, ka-~~
~~mię przytem niejednokrotnie wymagania poprawności logicznej.~~ b/ prawo relatyw-
ności i determinacji ontologicznej. Każdy przedmiot ^(teza/) jest określony jedynie przez
 to, że nie jest czemś innem, że jest różny od czegoś innego /antytezy/, zarazem jednak pozostaje w jakiejś zależności od każdego innego przedmiotu /synteza/.

c/ Prawo nieciągłości rozwoju historycznego. Jestto w przeciwstawieniu do poprzednich prawo empiryczne, dotyczące następstwa czasowego zjawisk historycznych, stwierdzające, że rozwój historyczny odbywa się skokami przez przeciwieństwa, że jednak każdy taki przeskok wchłania w siebie także elementy przeszłości, której się przeciwstawia. Jak idealizm heglowski jest różny od idealizmu Hume'a, tak i jego ewolucjonizm jest różny od ewolucjonizmu biologicznego, który znalazł później wyraz filozoficzny w systemie Spencera. Wspólną obu odmianom ewolucjonizmu jest myśl zasadnicza rozwoju przez różnicowanie się.

3/ Monizm. Czynnikiem dynamicznym rozwoju jest okoliczność, że każdorazowa całość jest czemś niezakończonym i niecałkowitem, co wymaga uzupełnienia, całość zostaje osiągnięta przez syntezę z antytezą, ale i ona z kolei staje się składnikiem następnej całości wyższego stopnia itd. Tak budowa świata jest nie atomistyczna lecz całościowa; w hierarchji całości jest każdy składnik elementem swoistym i niepowtarzalnym. Każda całość jest jednością całości niższego w stosunku do siebie rzędu, wszechświat jest całością najwyższego rzędu.

Heglizm jako prąd filozoficzny rozwija się w krajach anglosaskich, we Włoszech, w Rosji i w Niemczech; zaważył on na ideologii kierunków politycznych marksizmu, hitleryzmu i faszystów. Ponadto każdy z trzech omówionych wyżej zasadniczych składników systemu heglowskiego jest nadal aktualny w pewnych kie-

runkach myśli współczesnej.

- Idealizm przejawia się w pojmowaniu świata kultury jako swoistej rzeczywistości ducha, powiązanej właściwymi sobie zależnościami i rządzonej właściwymi sobie prawami. Stąd metodologiczny postulat rozumienia ^(w sensie autopoietycznym) w naukach humanistycznych tj. dotarcia do świata idei poza formą fizyczną. Także idealizm fizyki, współczesnej przybiera postać heglowską, jeżeli substrat zjawisk fizycznych rozumie się jako zmienność /falowanie/ wielkości danych wyłącznie pojęciowo /funkcyj, prawdopodobieństw /Eddington/.

Ewolucjonizm heglowski dał początek historycznej metodzie ujmowania zjawisk kultury. Zgodnie z tą metodą zjawiska kultury winny być ujmowane i oceniane nie w oderwaniu, lecz na tle swej epoki, jako etap w całości rozwoju historycznego. Przytem jest niejednokrotnie pomcne prawidko przeciwieństw dialektycznych.

Monizm Hegla zaważył wreszcie na metodologii psychologii i nauk humanistycznych przez podstawowe dlań pojęcie całości, wbrew poprzednio panującej atomistycznej metodologii nauk humanistycznych u Milla. Całościowość stała się kryterjum odróżniającem przedmioty psychiczne i humanistyczne od fizycznych. Drugim należącym tu momentem jest podkreślenie niepowarzalności zjawisk kulturalnych, na czem ^{opiera się} ~~jest~~ odrębność nauk idiograficznych,